ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃ

www.free4readers.com

စနေနေ့တိုင်းထုတ်ဝေသည်

နေရောင်ခြည်စာစောင်

THE SUN RAYS

Vol.1 No.214 WEEKLY NEWS JOURNAL 8th September 2018

Our Country Is Doomed

ငါတို့နိုင်ငံပျက်ပြီလား

တောင်သမန်အင်းကောင်း

ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်မှတ်ဝင်နေတဲ့နိုင်ငံ

ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ သံဃံ

စနေနေ့တိုင်းထုတ်ဝေသည်

သူရိယနေဝန်း
THE SUN RAYS

Vol.1 No.214 WEEKLY NEWS JOURNAL 8th September 2018

နှစ်ဆယ့်ငါးရာခိုင်နှုန်းရှာပုံတော်

သော်ညိမ်း အပိုင်း(၂)

အင်းဝခေတ်က တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ဘုရားတစ်ဆူ၊

www.free4readers.com

စစ်ကိုင်းမင်းသားနဲ့ ဆင်ဖြူမယ် တို့ကနေ မွေးလာတဲ့သားတော်လေး (ဘိုးတော်ဘုရားရဲ့ မြစ်တော်၊ နောင် ညောင်ရမ်းမြို့ကိုစားရလို့ ညောင်ရမ်းမင်းသား လေးလည်း ခေါ်ကြတဲ့) စကြာမင်းသားလေးဆိုတာက အင်မတန်ထူးခြားပြီး မွေးတဲ့အချိန် ငလျင်တွေလှုပ် မိုးကြိုးတွေပစ် ဖြစ်တဲ့အပြင် သူ့ရဲ့ မယ်တော် ဆင်ဖြူမယ် မင်းသမီးလေးဟာ သူ့ကို မွေးပြီး ခုနစ်ရက်အကြာမှာ သေဆုံးသွားပြန်တယ်။ ခုခေတ်လိုဆိုရင်တော့ မီးတွင်း အဆိပ်တက်တာပေါ့။

အဲဒီမှာ မိတဆိုးဖြစ်သွားတဲ့ မြစ်တော် စကြာ မင်းသားလေးကို ဘိုးတော်ဘုရားကလည်း သနားပြီး သည်းသည်းလှုပ်ဖြစ်၊ နန်းတော်တစ်ခုလုံးနဲ့ ပြည်သူအများ ကပါ စကြာမင်းသားလေးကို သနားပြီး သိပ်ချစ်သွားခဲ့ ကြတယ်။ ဘိုးတော်ဘုရားရဲ့ တခြားမြေးတော် အပျိုမင်း သမီးတစ်ပါးဖြစ်တဲ့ မြတောင်မင်းသမီးက စကြာမင်းသား လေးကို မိထွေးအနေနဲ့ စောင့်ရှောက်ခဲ့တယ်။

ဘိုးတော်ဘုရား ခေါ် ဗဒုံမင်း ခေါ် ဘိုးတော် ဦးဝိုင်းဟာ သူ့တုန်းက သူ့အဖေ အလောင်းဘုရား ရေးဆွဲခဲ့တဲ့ ၁၇၆၀ ခြေဥကို မလိုက်နာပေမယ့်၊ သူ့ကျ တော့ သူ သေခါနီးမှာ စစ်ကိုင်းမင်းသားကို တရားဝင် အိမ်ရှေ့အရာအပ်နှင်း၊ နောက်ထပ် ဓားထက်တဲ့သား တော် သရက်မြို့ကို စားရတဲ့ (စစ်ကိုင်းမင်းသားရဲ့ညီအ ရင်း) သာယာဝတီမင်းသားကို အိမ်ရှေ့အရာထား၊ စကြာ မင်းသားလေးကို ရင်ခွင်ပိုက်အိမ်ရှေ့မင်းသား (အတယ်၍ စစ်ကိုင်းမင်းသားနဲ့ သာယာဝတီမင်းသားတို့ အကြောင်း တစ်ခုခုကြောင့် ကံမပါခဲ့ရင် နန်းတင်ဖို့) မှုဆိုးဖို အိမ်ရှေ့ မင်းသား စစ်ကိုင်းမင်းသားကို ပန်းတောင်းမင်းသမီးလေးနဲ့ လက်ဆက်ပြီး တောင်ညာစံတင်ဖို့ သုမသေခင်ကို ၁၈၁၉ မှာ ခြေဥ Constitution အသစ်ရေးဆွဲပြဋ္ဌာန်းတယ်။

ဆင်ဖြူမယ်မင်းသမီး ဆုံးသွားလို့ လူလွတ်ဖြစ် နေတဲ့ စစ်ကိုင်းမင်းသားဟာ အင်းဝနေပြည်တော် အ ကျွင်ဦးစီးဌာနက ထောင်မှူးရဲ့သမီး ဖြစ်တဲ့မုံရွာရှေးအ ရပ်က ဖလံခုံရွာသူ မယ်နုကိုလည်း ယူထားပေမယ့်၊ သူ ဘုရင်ဖြစ်လာတဲ့အခါ စစ်ကိုင်းမင်း အနေနဲ့ အရပ်သူ မယ်နုကို မိဖုရားခေါင်ကြီး မပေးစေချင်လို့ ၁၈၁၉ ခြေဥ အသစ်မှာ 'ပန်းတောင်းကို တောင်ညာတင်'လို့ သေသေ ချာချာ ဘိုးတော်ဘုရားက ရေးဆွဲခဲ့တယ်။

ခက်တာက စစ်ကိုင်းမင်းသားနဲ့ အတင်းပေး စားတဲ့အချိန်မှာ ပန်းတောင်မင်းသမီးလေးဟာ ခုနစ်နှစ် သမီးပဲရှိသေးတော့၊ သက်ငယ်မုဒိမ်းဖြစ်မှာလည်း ကြောက်ပုံရ ဆောင်တော်ကူးရင် ကလေးထိန်းလိုပဲ ဖြစ်ပုံ ရနေတဲ့ စစ်ကိုင်းမင်းသားဟာ နုနုထွတ်ထွတ် ပန်းတောင်း မင်းသမီးလေးကို စိတ်မဝင်စားဘဲ ရှေးဖလံခုံရွာသူမယ်နု နဲ့ပဲ ကာမဂုဏ်ခံစားနေတာပေါ့။

အဲတော့ ၁၈၁၉ ခုနှစ်မှာ ဘိုးတော်ဘုရားနတ် ရွာစံပြီး စစ်ကိုင်းမင်းသား နန်းတက်တော့ ဘိုးတော်ဘုရား အသစ် ရေးဆွဲပြဋ္ဌာန်းသွားတဲ့ ၁၈၁၉ ခြေဥကို သူက လည်း နိုင်ငံရေးအန်တုမှု political defiance လုပ်ပြီး မလိုက်နာပြန်ဘူး။ စစ်ကိုင်းမင်းသားက ဘုရင်ဖြစ်တာနဲ့ မယ်နုကိုပဲ နန်းမတော်ဘွဲ့ပေးပြီး တောင်ညာစံဒေဝီ မိဖု ရားခေါင်ကြီး မြှောက်လိုက်တယ်။

အင်မတန်လျင်တဲ့ နန်းမတော်မယ်နုကလည်း တစ်နေ့ကျရင် သူ့ယောက်ျား စစ်ကိုင်းမင်းရဲ့ ညီဖြစ်တဲ့ မတ်တော် အိမ်ရှေ့မင်းသား သာယာဝတီမင်းသားကို ပထုတ်နိုင်ဖို့၊ သူ့အစ်ကို စလင်းမြို့စား မောင်အိုနဲ့ ပေါင်း ပြီး နန်းတော်ထဲ လူမွေးတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်တော့တာပေါ့။

အဲဒီမှာ နန်းတွင်းမှာ စစ်သူကြီးမဟာဗန္ဓုလတို့ စစ်လည်း ကောင်းကောင်းတိုက်တတ် သီချင်းလည်း ကောင်းကောင်းရေးတတ်တဲ့ ဂီတစာဆိုမြဝတီမင်းကြီးဦးစ တို့၊ ပညာရှိ စာဆိုတွေ ဖြစ်ကြတဲ့ ဖိုးသူတော်ဦးမင်း၊ လှူဦးမင်း၊ စာဆို ဦးရွှန်း တို့အပါအဝင် လူတော်တွေဟာ မယ်နု+မောင်အို faction ဂိုဏ်းဝင် တွေဖြစ်နေကြတော့၊ သာယာဝတီမင်းသားဟာ နန်းတော်ထဲမှာ အိမ်ရှေ့မင်း သားအနေနဲ့ ခစားနေရပေမယ့် နားရွက်တောင် မခတ်ရဲ ဘဲ အိမ်နိမ့်စံနေရသလို ကိုးနှစ် နေခဲ့ရတယ်။

အင်းဝနန်းတော်ထဲမှာက နိုင်ငံရေးအရ 3 factions 3 ဂိုဏ်းဖြစ်နေတယ်။

တရားဝင် အိမ်ရှေ့စံ သာယာဝတီမင်းသားနဲ့ သူ့ကိုဝန်းရံသူတွေက တစ်ဂိုဏ်း၊ ငွေအင်အား လူအင် အားတောင့်တင်းတဲ့ မိဖုရားခေါင်ကြီးနဲ့ ဘုရင့်ယောက်ဖ တော်တို့ရဲ့ မယ်နု+မောင်အိုက တစ်ဂိုဏ်း၊ အရွယ် ကောင်းကောင်းမရောက်သေးတဲ့ စကြာမင်းသားလေးကို တစ်နေ့မှာ နန်းတင်ချင်တဲ့ အင်အားမတောင့်တဲ့ မှူးမတ် တွေက တစ်ဂိုဏ်း၊ သုံးဂိုဏ်း ကွဲနေတယ်။

(၁) နိုပေါ်အုပ်စု၊ (၂) ၂၅ရာခိုင်နှုန်းအုပ်စု (၃) ကျန်အုပ်စု

ဒီကနေ့ ပြည် ထောင်စုလွှတ်တော်မှာ သုံးအုပ် စု-နိုပေါ်အုပ်စု/ ၂၅ရာခိုင်နှုန်းအုပ်စု/ကျန်တဲ့ပါတီတွေ အုပ်စု ဆိုပြီး ကွဲနေသလိုပေါ့။

ဒါပေမဲ့ သာယာဝတီမင်းသား faction က ရော၊ မယ်နု+မောင်အို faction ကရော စစ်ကိုင်းမင်း ခေါ် ဖလ်နန်းရှင် ခေါ် ဘကြီးတော် အချိန်တန်လို့ နတ်ရွာစံပြီး သူတို့ နန်းရခဲ့ရင်၊ တစ်နေ့မှာ သူတို့အတွက် အန္တရာယ်ဖြစ်လာနိုင်တဲ့ နိုင်ငံနဲ့အဝန်း (ဘာမှန်းမသိ လူမမြင်ဖူးဘဲ နန်းတော်ကြီးက ထုတ်လွှင့်တဲ့ ရေဒီယို လေးလုံးပဲ နေ့စဉ်နားထောင်နေရာက မြန်မာ့နိုင်ငံရေး ကျွမ်းကျင်သူတွေဖြစ်လာကြတဲ့) ပြည်သူလူထုက သိပ်ချစ် နေကြတဲ့ အရွယ်ကောင်းကောင်းမရောက်သေးတဲ့ စကြာ မင်းသားလေးကို အဆုံးစီရင် ပစ်ရမယ်လို့ နှစ်ဂိုဏ်းလုံးက တေးထားကြတာ ဖြစ်တယ်။

မယ်နု + မောင်အိုဂိုဏ်း ဓားထက်လာခြင်း သာယာဝတီမင်းအာဏာရခြင်းနှင့် မြဝတီမင်းကြီး ဦးစ အကျဉ်းသားဘဝရောက်ခြင်း

နောက်ဆုံး မယ်နု+မောင်အို ဂိုဏ်းက နန်း တွင်းမှာဓားထက်သည်ထက်ထက်လာနေကြပြီး၊ သာယာ ဝတီမင်းသားဟာ အစ်ကိုတော် စစ်ကိုင်းမင်းနဲ့ပါ တွေ့ခွင့် မရတော့ဘဲ သူ့အိမ်တော်ထဲ ရာဇဝတ်သားငရဲ ဆိုသူကို လက်ခံထားမှုနဲ့ ဆိုပြီး မယ်နု+မောင်အို ဂိုဏ်းက သူ့အိမ် ကိုရှာဖို့ ဘုရင့်အမိန့်နဲ့လို့ အကြောင်းပြ သူပါ အဖမ်း အဆီးခံရမလို ဖြစ်တော့မှ၊ သူ့လူတွေနဲ့ ရွှေဘိုဘက်ကို ထွက်ပြီး နောက်ထပ်လူသူစုဆောင်း အင်းဝနန်းတော်ကို ပြန်တိုက်ရတယ်။

ပြည်သူတွေနဲ့ လုပ်ငန်းရှင်တွေကလည်း နန်း တော်ထဲ အလုပ်အကိုင်တို့ ရာထူးရာခံရဖို့တို့ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အခြေခံအဆောက်အုံ တည်ဆောက်ရေး Infrastructure လုပ်ငန်းတွေရဲ့ ဆောက်လုပ်ရေးတင်ဒါ အောင်ဖို့တို့ တွေအပါအဝင် တင်ဒါမှန်သမျှမှာ လာဘ်စားလွန်းတဲ့ မယ်နု+မောင်အိုဂိုဏ်း နန်းတွင်းမှာ ကြီးစိုးနေတာ မခံ နိုင်ဖြစ်နေကြတော့၊ သာယာဝတီမင်းဘက်က ပါကြတာ ကြောင့် သူဟာ နောက်ဆုံး ၁၈၃၇ ခုနှစ်မှာ နန်းရခဲ့တယ်။

ရွှေဘိုကနေ ချီတက်လာတဲ့ သာယာဝတီမင်း သားရဲ့ တပ်တွေ ရွှေကြက်ယက်ဘုရားခြေရင်းရောက် လာတော့၊ ဖလ်နန်းရှင် ခေါ် စစ်ကိုင်းမင်းခေါ် ဘကြီး တောက လက်နက်ချပြီး သာယာဝတီမင်းသားအလိုရှိ သမျှ မယ်နု+မောင်အို၊ မြဝတီမင်းကြီးဦးစနဲ့ တခြား မှူးမတ်တွေကို ညီတော် သာယာဝတီမင်းသားကို ထီးနန်း နဲ့တကွ အပ်တယ်။

သာယာဝတီမင်း သူပုန်ထ အာဏာသိမ်းပြီး သွားတော့ မယ်နု+မောင်အို ဂိုဏ်းဝင် ဘက်လားမှာ အင်္ဂလိပ်ကို စစ်နိုင်အောင်တိုက်လာတဲ့ ဂီတစာဆို မြဝတီမင်း ကြီးဦးစလည်း လမ်းဖောက်ရတဲ့ အကျဉ်းသားအဖြစ် ကျောက်ထုတ်ရဲဘက်စခန်းမှာ အလုပ်ကြမ်းနဲ့ ထောင်ကျ ခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့မှ (ဖဆပလ-ဗကပ-မဆလ-NLD ခေတ်အဆက်ဆက် ပါတီကြီးတွေ ပေါ်လာတိုင်း ကိုယ့် ကိုယ်ကို ပါတီထိပ်သီးလူကြီး ဖြစ်အောင်လုပ်တတ်တဲ့) သခင်တင်မြလိုပဲ သာယာဝတီမင်း ဘုန်းတော်ဘွဲ့သီချင်း - ကုန်းဘောင်နေမင်း - ပတ်ပျိုးကို ထောင်ထဲမှာ (တော ထဲကတက်လာတုန်း ပြည်လမ်း မြန်မာ့အသံရှေ့မှာ သေ နတ်နဲ့ပစ်ပြီး ဖမ်းဆီးခံရတဲ့ သခင်တင်မြရဲ့ ထောင်ထဲမှာ ရေးခဲ့တဲ့ - ဘုံဘဝမှာဖြင့် - ဘုတ်အုပ် ထုတ်နိုင်ခဲ့သလို) ရေးစပ်နိုင်ခဲ့လို့ မြဝတီမင်းကြီးဦးစဟာ ထောင်ကလွတ်ပြီး အရင်ရာထူးနဲ့ပဲ သူကောင်းပြုခံရပြန်တယ်။

မြန်မာ့သမိုင်းမှာ ပေါင်တံရှည်ကြိုက်သူ ဂုဏ် ပုဒ်နဲ့ ထင်ရှားကျော်ကြားလာတဲ့ ခွာသံလျှာသံလည်း ပြင်း တဲ့ ရွှေဘိုမင်းခေါ် သာယာဝတီမင်း ခေါ် ကုန်းဘောင် မင်းက မယ်နုအစ်ကို မောင်အိုကိုတော့ သူနန်းတက်ပြီး တစ်နှစ်လောက်အကြာထောင်ထဲမှာပဲကွပ်မျက်လိုက်တယ်။

သူ နန်းတက်ပြီး တစ်နှစ်အကြာမှာပဲ အနာ ဂတ်မှာ သူ့အတွက် အန္တရာယ်ရှိနေတဲ့ အရွယ်ရောက်ခါ စတူ တော်မောင် (၁၇)နှစ်သား စကြာမင်းသားလေးနဲ့ မင်းသားလေးကိုထိန်းလာခဲ့တဲ့ သူ့ရဲ့ညီမဝမ်းကွဲ မြတောင် မင်းသမီးကိုပါ သာယာဝတီမင်းက ရေချကွပ်မျက်လိုက် တယ်။

ဒါပေမယ့် စကြာမင်းသားလေးဟာ မသေဘဲ သူ့ကို အလွန်ချစ်တဲ့ ဘိုးတော် ဗဒုံမင်းရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း ဘိုးဘိုးအောင်က ရေထဲကနေ လာကယ်သွားတယ်လို့ ဒီကနေ့ထိ မြန်မာတွေက ယုံကြည်ကြတယ်။

အဲဒီအချိန်က စပြီး မြန်မာတွေက ဘိုးဘိုး အောင်ရဲ့တန်ခိုးနဲ့ ဘယ်တော့မှ မအို နုပျိုနေဆဲ စကြာ မင်းသားလေးဆိုတဲ့ မင်းလောင်း ပြန်ပေါ်လာမယ်လို့ ယုံ ကြပြီး၊ ခေတ်အဆက်ဆက် တိုင်းပြည်မှာ တစ်ခုခုဖြစ်ပြီဆို ရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားမကိုးချင်ကြတော့ဘဲ စကြာမင်း သားလေးကိုမျှော် မင်းလောင်းမျှော်တဲ့ မကောင်းတဲ့ အကျင့်ကို ပြည်သူတွေဆီမှာ နှစ်လုံးထိ သုံးလုံးထိ စွဲသလို စွဲကပ်လာကြပြီးတော့၊ ၁၉၈၈ ဩဂုတ်လ ရောက်တဲ့အခါ

နှစ်ဆယ့်ငါးရာခို

သော်ညိမ်း

အင်းဝခေတ်ကောင်းစားစဉ်က မြန်မာဘုရင်များ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော

'ပြည်တော်ပြန် မိန်းကလေး နန်းတင်မှ အေး' ဘာညာ ဆိုပြီး တဘောင်တွေ ဘာတွေ ပေါ်လာပြန်တယ်။

တကယ်တော်သလား တတ်သလားဆိုတာကို မစူးစမ်းမလေ့လာဘဲ ဘယ်ဘုရင့်သား ဘယ်သမ္မတသမီး ဘယ်ဝန်ကြီးချုပ်မြေး စတဲ့ Royal Family Memberဆို ရင် မင်းလောင်း တင်လိုက်ရမှ မင်းလောင်းမြှောက်လိုက် ရမှ ကြိုက်တဲ့၊ ကိုယ်ပိန်းတာကို ကိုယ်ကြေညာသလို ဖြစ်နေတဲ့ ပြည်သူတွေရဲ့ အကျင့်ဆိုးအကျင့်ဟောင်းတွေ ရယ် ရေဒီယို လေးလုံးရဲ့ လော်ဘီ လုပ်မှုတွေရယ်ကြောင့် အခု အဲဒီပြည်တော်ပြန်မိန်းကလေး နန်းရသွားပြီးက တည်းက တစ်တိုင်းပြည်လုံးမှာ 'ငြိမ်းချမ်းရေး မပြောနဲ့ NCAလည်း လက်မှတ် မထိုးနိုင်ကြ/ စီးပွားရေးလည်း လုပ်လို့မရ လုပ်ငန်းတွေ အကုန်ရပ်နေကြ/ အခွန် အမျိုး အစားအသစ်တွေပဲ လိမ့်ပေးနေကြရ/ဥတုရာသီဖောက် ပြန်ပြီး တစ်နိုင်ငံလုံးနီးပါး ရေမြုပ်နေကြနဲ့' ကျွမ်း သဒ္ဒါ လန်နေတဲ့အထိ တိုင်းပြည်မှာ ဖြစ်လာပြန်တယ်။

အာဏာသိမ်းပြီးတဲ့နောက် သာယာဝတီမင်း ခေါ် ရွှေဘိုမင်းခေါ် ကုန်းဘောင်မင်းက အစ်ကို ဖြစ်တဲ့ စစ်ကိုင်းမင်းနဲ့ မရီးတော် နန်းမတော်မယ်နုကို စစချင်း မဟာသကျသီဟဘုရားနားမှာ အကျယ်ချုပ်နဲ့ အဆောင် တစ်ဆောင်ဆောက်ပြီး သုံးနှစ်လောက် ထားတယ်။

အဲတော့ သူ့ကို ကိုးနှစ်လုံးလုံး မထေမဲ့မြင်ပြုခဲ့ တဲ့ မရီးတော်မယ်နုကို နောင်တော်နန်းကျဘုရင် စစ် ကိုင်းမင်းနဲ့အတူ နေအိမ်အကျယ်ချုပ် ချထားရာကနေ၊ နောက်ဆုံးမှာ ရွှေဘိုမင်း ခေါ် သာယာဝတီမင်းက သူ့ကိုပုန်ကန်ရန် ကြံစည်မှုနဲ့ မယ်နုကို ဖမ်းလိုက်ပြီး အရှင်မထားနိုင်တော့ပါဘူး။

သာယာဝတီမင်းဟာ ၁၈၄၀ ခုနှစ်မှာ မယ်နု ကို နန်းကျဘုရင် ဖလ်နန်း ရှင် ခေါ် စစ်ကိုင်းမင်းဆီကနေ ခွဲထုတ်ခေါ်ယူပြီး ရေချကွပ်မျက်မယ့်နေ့မှာ၊ မယ်နုကို နောက်ဆုံးအခွင့်အရေးပေးတဲ့အနေနဲ့ မယ်နုက အုတ် ကျောင်းကြီးဆောက်လှူခဲ့တဲ့ ညောင်ကန်ဆရာတော် ဦးဗုဓ်ဆီ မယ်နုကို သွားဖူးခွင့်ပေးခဲ့တယ်။

မယ်နုဟာ အရင့်အရင် အုတ်ကျောင်းကို သွားခဲ့တဲ့ ဆရာတော်ဦးဗုဓ်က သူ့ကို စကားကောင်း ကောင်း ပြောဆိုမိန့်တာ မရှိခဲ့ပေမယ့်၊ အဲဒီနေ့က နောက် ဆုံး သူ့ကိုလာကန်တော့တဲ့ မယ်နုကို ဆရာတော်ဦးဗုဓ်က တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး 'မိနု သူ့ကြွေးရှိရင် ဆပ်ရလိမ့် မယ်'တစ်ခွန်းထဲ မိန့်ပြီး သူ့ဟာသူ ပရိယတ္တိစာ ဆက်ဖတ် နေခဲ့တယ်။

မယ်နုလည်း 'ငါ့ကို ဘယ်တုန်းကမှ နာမည် မခေါ်၊ စကားတစ်ခွန်းကောင်းကောင်း မမိန့်ခဲ့တဲ့ ဆရာ တော်ဦးဗုဓ်က ဒီနေ့ ငါ့ကို နာမည်ပါခေါ်ပြီး တရားပြ မိန့်ခဲ့ပြီ'လို့ ကျေကျေနပ်နပ်နဲ့ သူ့ကို ရေနှစ်သတ်မယ့် သူသတ်သမားတွေ ခေါ်ရာ နန်းတွင်းအချုပ်ထောင်ဖြစ်တဲ့ ကြေးတိုက်ဆီ အဲဒီကမှ ရာဇဝတ်သားအဝတ်လဲဝတ်ရပြီး သူ့ကို ရေချကွပ်မျက်မယ့် တောင်သမန်အင်း အရှေ့ မြောက်က မယ်ဘယက်ကုန်း ရေစပ်ဆီကို ကြည်ကြည် ဖြူဖြူလိုက်ပါသွားခဲ့တယ်လို့ ဦးညိုမြရဲ့ 'ကုန်းဘောင်ရှာပုံ တော်' စာအုပ်မှာ ရေးထားခဲ့တယ်။

ပြန်ကြည့်လိုက်တော့ ကုန်းဘောင်ခေတ်ထူ ထောင်သူ အလောင်းဘုရားကနေ သူ့ရဲ့ စတုတ္ထသား ဘိုးတော်ဘုရား (ဗဒုံမင်း ခေါ် ဘိုးတော်ဦးဝိုင်း) မင်းအထိ က နန်းတွင်းနိုင်ငံရေးက အစဉ်အလာမပျက် တစ်သမတ် တည်း သွားနေတယ်။

ကြားထဲမှာ ဘိုးတော်ဘုရားရဲ့ တူတော်မောင် တွေဖြစ်ကြတဲ့ စဉ့်ကူးမင်းနဲ့ ဖောင်းကားစားမောင်မောင် တို့ ခြောက်နှစ်လောက် ခုနစ်ရက်လောက်တွေ ဝင်ပြီး ဘုရင် လုပ်လိုက်ကြတာတော့ ရှိတယ်။

သို့သော် ၁၇၈၂ မှာ ဘိုးတော်ဘုရား (ဗဒုံမင်း ခေါ် ဘိုးတော်ဦးဝိုင်း) တက်လာတော့ ဒါက အလောင်း ဘုရားရေးဆွဲသွားတဲ့ ၁၇၆၀ ခြေဥ အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွား တယ် ပြောလို့ရတယ်။

ဘိုးတော်ဘုရား (ဗဒုံမင်း ခေါ် ဘိုးတော်ဦး ဝိုင်း)က နန်းတော်ကို အင်းဝကနေ အမရပူရကိုရွှေ့တယ်။

ဘိုးတော်ဘုရား(ဗဒုံမင်း ခေါ် ဘိုးတော်ဦးဝိုင်း) က သူ့ရဲ့အကြီးဆုံးသားတော် အိမ်ရှေ့မင်းသား ရွှေ တောင်မင်းသားက သေသွားတော့၊ ကျန်တဲ့သားတော်

ိုင်နှုန်းရှာပုံတော်

အပိုင်း(၂)

ယ်ခဲ့သော စေတီပုထိုးများကို အင်းဝမြို့တွင် ယနေ့ခေတ်မြင်တွေ့ရပုံ။

တွေထဲက ဒုတိယသားတော် ပြည်မင်းသားကို အိမ်ရှေ့အရာမအပ်နှင်းဘဲ သေသွားတဲ့ရွှေတောင်မင်းရဲ့သားတော် သူ့ရဲ့မြေးတော် စစ်ကိုင်းမင်းသားကို ချစ်လွန်းလို့ဆိုပြီး emotion နဲ့ အိမ်ရှေ့အရာ ထားလိုက်ကတည်းက မြန်မာ့နိုင်ငံရေး ကမောက်ကမ ဖြစ်လာတာ ဒီကနေ့အထိပဲ။

နန်းသက်တော်တော်ရှည်တဲ့ ဘိုးတော်ဘုရား (ဗဒုံမင်း ခေါ် ဘိုးတော်ဦးဝိုင်း)ဟာ ၃၇ နှစ်ကြာ နန်းစံပြီး အသက် ၇၅ နှစ်အရွယ် ၁၈၁၉ ခုနှစ်မှာ နတ်ရွာစံတော့ အဲဒီ သူ့ရဲ့မြေး ဖလ်နန်းရှင် ခေါ် စစ်ကိုင်းမင်း ခေါ် ဘကြီးတော် (မှန်နန်းရာဇဝင်အရ မင်းတုံးမင်း ကနောင်မင်းသားတို့ရဲ့ ဘကြီးတော်သူ)က ဘုရင်ဖြစ်လာ၊ စစ်ကိုင်းမင်း ခေါ် ဘကြီးတော်က ထောင်မှူးရဲ့သမီး ရေဦးဖလံခုံရွာသူ မယ်နုကိုကြိုက်လွန်းလို့ ယူပြီး နန်းမယ်တော်နုလည်း မိဖုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်လာ၊ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးတစ်ခုလုံး နန်းမတော်မယ်နုနဲ့ သူ့ရဲ့အစ်ကို စလင်းမြို့စား မင်းသားကြီးမောင်အို လက်ထဲရောက်သွား၊ စစ်ကိုင်းမင်းရဲ့ညီတော် အိမ်ရှေ့မင်းသား သာယာဝတီမင်းသားလည်း ကိုးနှစ်လောက် အိမ်နိမ့်စံပြီး ခပ်လျှိုလျှိုလေးနေခဲ့ရတယ်။

သာယာဝတီမင်းသား ရန်ကုန်ဆင်းတိုက်ခဲ့ပါလျှင်

စစ်ကိုင်းမင်း ခေါ် ဖလ်နန်းရှင် ခေါ် ဘကြီးတော်မင်း လက်ထက် အင်္ဂလိပ်-ဗမာ ပထမစစ် (၁၈၂၄) ဖြစ်တော့ တိုက်ရေးခိုက်ရေး ကျွမ်းကျင်ပြီး တာဝန်ရှိတဲ့ အိမ်ရှေ့မင်းသား သာယာဝတီမင်းသားက သူ့တပ်တွေနဲ့ အင်္ဂလိပ်တွေကို စစ်သွားတိုက်ချင်တယ်။

ဒါပေမဲ့ နန်းတွင်းက မယ်နု+မောင်အို ဂိုဏ်းက သူတို့နဲ့ political rival နိုင်ငံရေးပြိုင်ဘက် ဖြစ်တဲ့ သာယာဝတီမင်းသားမှာ လူသူလက်နက်အင်အားတွေ စုဆောင်း တောင့်တင်းလာမှာ မလိုချင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် နန်းတော်ကနေ အင်္ဂလိပ်ကို စစ်သွားတိုက်ဖို့ကို စစ်သူကြီး မဟာဗန္ဓုလနဲ့ မြဝတီမင်းကြီးဦးစ တို့ကိုပဲ ဘုရင့်အမိန့်နဲ့ တာဝန်ပေးတယ်။ သာယာဝတီမင်းသားကို ခေါ်ထား ကြတယ်။

ဘင်္ဂလားနယ်ထဲထိ ရောက်အောင် သွားတိုက်တဲ့ မဟာဗန္ဓုလနဲ့ မြဝတီမင်းကြီး ဦးစတို့ အောင်ပွဲခံနေပြီး ပန်းဝါက ဦးစရဲ့တပ်တွေ စစ်တကောင်းကို ရောက်လာမှာကို အဲဒီအချိန်က ကြည်းတပ် အင်အား ဘင်္ဂလားမှာ နည်းပါးနေတဲ့ အင်္ဂလိပ်နဲ့ ဘင်္ဂလား တစ်နယ်လုံးက ကြောက်နေကြတယ်။

အဲဒီအချိန် သာယာဝတီမင်းသားရဲ့ တပ်တွေက ရန်ကုန်ဆင်းသွားရင် အင်္ဂလိပ်ဟာ ရန်ကုန်ကို တိုက်လို့ အလွယ်တကူ မရနိုင်ဘူး။

အဲဒီလို ဘင်္ဂလားနယ်မှာ ကြည်းတပ်က စစ်ရှုံးမလို ဖြစ်နေတဲ့ အင်္ဂလိပ်ဟာ အိန္ဒိယမှာရှိတဲ့ ခေတ်မီရေတပ်နဲ့ ပင်လယ်ကို ဖြတ်ပြီး ရန်ကုန်မြို့ကို တက်သိမ်း ရွှေတိဂုံကုန်းတော်မှာ တပ်စွဲထားလိုက်တော့၊ မဟာဗန္ဓုလနဲ့ ဦးစ တို့ရဲ့ တပ်တွေ ဘင်္ဂလားကနေ ပြန်ဆုတ် ရခိုင်ကို ဖြတ်ပြီး ရန်ကုန်ကို လာတိုက်ကြပေမယ့် နောက်ကျနေလို့ မရတော့ဘူး။

အဲဒီအချိန်ကျမှ သာယာဝတီမင်းသားရဲ့တပ်ကို အောက်မြန်မာပြည်ကို စစ်သွားတိုက်ဖို့ အင်းဝနန်းတော်က စေလွှတ်တယ်။

အဲဒီမှာ အချိန်နှောင်းသွားတော့ သာယာဝတီမင်းရဲ့တပ်တွေလည်း ပြန်ဆုတ်လာခဲ့ရပြီး အင်္ဂလိပ်တပ်တွေ ဧရာဝတီမြစ်အတိုင်း ဆန်တက်လာ၊ မြင်းခြံနားက ရန္တပိုရွာဆီ ရောက်လာတော့မှ အင်္ဂလိပ်နဲ့ စစ်ပြေငြိမ်းဖို့ လုပ်ရတော့တယ်။

အင်းဝနန်းတွင်းဂိုဏ်းအကွဲဟာ ကိုယ့်တပ်မှာလည်း ပေါ်တူဂီတွေ မဏိပူရ်တွေ နိုင်ငံခြားသား အမြောက်ပစ်နဲ့ သေနတ်ကိုင်တပ်ဖွဲ့တွေပါဝင်ပြီး ကြည်းတပ်ချင်းမှာ ကိုယ်ကသာနေလို့ နိုင်နိုင်ရဲ့သားနဲ့ သူ့မိဖုရားလွှမ်းမိုးနေတဲ့ အင်းဝနန်းတွင်းနိုင်ငံရေးကြောင့် စစ်ကိုင်းမင်း ခေါ် ဖလ်နန်းရှင် ခေါ် ဘကြီးတော်မင်းဟာ အင်္ဂလိပ်-ဗမာ ပထမစစ်ကို မရှုံးသင့်ဘဲ ရှုံးခဲ့ရတယ်။

နောက်တော့လည်း မဟာဗန္ဓုလက နေပြည်မှာ ငယ်ပါကို ငုံးမှန်ပြီးကျဆုံး၊ စစ်ကိုင်းမင်း (ဘကြီးတော်)လည်း အင်္ဂလိပ်-ဗမာ ပထမစစ်ပွဲ (၁၈၂၄ ခုနှစ်) အရှုံးသမားဘဝ ရောက်ခဲ့ပြီး ဘုရင်ဟာ Depression စိတ်ကျရောဂါရ ကျန်းမာရေးပါ ချွတ်ယွင်းလာခဲ့တယ်။

အဲတော့ စစ်ကိုင်းမင်း (ဘကြီးတော်) ဘုရင်ဖြစ်မလာရင် တစ်နည်းအားဖြင့် ထီးနန်းရသင့်တဲ့ ပြည်မင်းသား ဘုရင်ဖြစ်လာရင်၊ ဒါတွေ တစ်ခုမှ ဖြစ်မလာဘဲ ဒီကနေ့ မြန်မာ့နိုင်ငံရေး အခင်းအကျင်းကတစ်မျိုး ဖြစ်လာမယ်။

အင်္ဂလိပ်-ဗမာစစ်ပွဲတွေလည်း ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်လာမယ်၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဆိုတာလည်း ပေါ်ချင်မှ ပေါ်လာမယ်၊ အင်္ဂလိပ်လည်း မြန်မာနိုင်ငံကို သိမ်းချင်မှ သိမ်းမယ်၊ အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီ အိန္ဒိယနဲ့ အဲဒီကျ ပြင်သစ်က သိမ်းချင်သိမ်းထားမယ့် ထိုင်းအပါအဝင် ပြင်သစ်ရဲ့ကိုလိုနီ အင်ဒိုချိုင်းနားတို့ကြားက မြန်မာပြည်ကို ကြားခံ Buffer နယ်မြေအဖြစ်ထား၊ ဘယ်သူမှ မတိုက်ကြေး ဆိုပြီး အင်္ဂလိပ်နဲ့ပြင်သစ် သဘောတူညီချင် တူညီကြလိမ့်မယ်။ ပြည်မင်းလက်ထက်မှာ မြန်မာပြည်ဟာ စစ်နဲ့ လွတ်နေမယ်။

၂၀ ရာစုရောက်လာတဲ့အခါ မြန်မာပြည်ကို အင်္ဂလိပ်သိမ်းထားတာ မဟုတ်တော့ တရုတ်ပြည်မှာ ဂျပန်ကို တိုက်နေတဲ့ တရုတ်တပ်တွေအတွက် အင်္ဂလိပ်နဲ့ အမေရိကန်က မြန်မာပြည်ကနေ လီဒိုလမ်းမကြီးက တစ်ဆင့် လက်နက်တွေပို့မှာ မဟုတ်လို့ ဒါကို အကြောင်းပြပြီး ဂျပန်ကလည်း မြန်မာပြည်ကို ဝင်တိုက်ချင်မှ တိုက်မယ်၊ သိမ်းချင်မှ သိမ်းမယ်။ ရဲဘော်သုံးကျိပ် ဂျပန်ပြည်သွား စစ်ပညာသင်တယ် ဆိုတာလည်း သမိုင်းထဲ ရောက်လာမှာမဟုတ်ဘူး။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပြောသလို ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မှာ ဂျပန်ဝင်လာတော့လည်း စစ်မြေပြင် အင်္ဂလိပ်ပြန်ဝင်တော့လည်း စစ်မြေပြင် ဖြစ်ရတဲ့ မြန်မာပြည်ဟာ အဲလို မိအေး နှစ်ခါနာ ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်မယ်။

စစ်ကိုင်းမင်းလက်ထက်မှာ ခရစ်ယာန်သာသနာပြုဆရာ ဂျပ်ဆင် သို့မဟုတ် ဆရာယုဒသန်လည်း အမေရိကားကနေ မြန်မာပြည်ကို ရောက်ချင်မှရောက်လာပြီး၊ မဟာဗန္ဓုလက သူ့ကို သူလျှိုမှုနဲ့စွပ်စွဲပြီး ထောင်ချ ညှဉ်းဆဲတာကို ခံချင်မှ ခံရမယ်။ တိုင်းရင်းသားတွေ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တွေ ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်လာမယ်။ အရင်လိုပဲ နတ်တွေကို ဆက်ကိုးကွယ်နေကြမယ်။

စစ်ကိုင်းမင်း(ဘကြီးတော်)ဘုရင် ဖြစ်မလာရင်၊ နန်းမတော် မယ်နုဆိုတာ ပေါ်မလာ။ သူ မပေါ်လာရင်၊ သာယာဝတီမင်းသားက သူ့အစ်ကို စစ်ကိုင်းမင်းကို သူပုန်ထပြီး နန်းချ၊ သူ့ရဲ့နိုင်ငံရေးပြိုင်ဘက် နန်းမတော် မယ်နုကို ရေနှစ်သတ်ပစ်တာ ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်မယ်။

စကြာမင်းသားလေးလည်း ရေနှစ်သတ်တာ မခံရ (သို့မဟုတ်) ရေထဲကနေ ဘိုးဘိုးအောင် လာမသွားတာ ခံရမှာမဟုတ်ဘူး။ မြန်မာတွေလည်း မင်းလောင်းမျှော်တဲ့ မကောင်းတဲ့အကျင့်စွဲကပ်မှာ မဟုတ်လို့၊ ဒီကနေ့ NLD လည်း ၂၀၁၅ ရွေးကောက်ပွဲမှာ သောင်ပြိုကမ်းပြိုနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

ဘိုးတော်ဘုရား သေတော့ အစဉ်အလာအတိုင်း ပြည်မင်းသားက ဘုရင်ဖြစ်လာခဲ့ရင်၊ ရိုးရိုးအရပ်သူ ဖလံခုံရွာသူမယ်နုနဲ့ အိမ်ရှေ့မင်းသားမဟုတ်တဲ့ ဘုရင့်တူတော်ပဲ ဖြစ်နေမယ့် စစ်ကိုင်းမင်းသားနဲ့ ညားရင်တောင် သာယာဝတီမင်းသားနဲ့ မယ်နုနဲ့ Political Rival နိုင်ငံရေးပြိုင်ဘက်တွ ဖြစ်မလာလို့ မယ်နုလည်း အသတ်ခံရမှာ မဟုတ်တော့၊ သူ့သမီး မယ်သဲကို မိတဆိုးဖတဆိုးဆိုပြီး ဘာမှသနားစရာမရှိလို့ မယ်သဲကို ငယ်စဉ်မှာ စကြာဒေဝီမိဖုရားကြီးက စောင့်ရှောက်ခဲ့မှာ မဟုတ်သလို မင်းတုံးမင်းကလည်း မယ်သဲကို ယူမှာ မဟုတ်လို့၊ မယ်သဲလည်း ဆင်ဖြူမရှင် မိဖုရားကြီးဆိုပြီး ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်သလို မယ်သဲရဲ့သမီး စုဖုရားလတ်လည်း မွေးလာမှာမဟုတ်ဘူး။

သာယာဝတီမင်းဆိုတာကို ပေါ်လာမှာမဟုတ်လို့ တိုင်းပြည်ကို မအုပ်ချုပ်နိုင်ဘဲ ငယ်ကျွန် ကုလားဘိုင်ဆပ်နဲ့ပေါင်းပြီး ကြက်တိုက်ငှက်တိုက်ပဲလုပ်နေတဲ့ (၁၈၅၂ မှာ အင်္ဂလိပ်-ဗမာ ဒုတိယစစ်ရှုံးတဲ့ သာယာဝတီမင်းရဲ့သား) ပုဂံမင်းလည်း ပေါ်လာမှာ မဟုတ်သလို၊ ပုဂံမင်းရဲ့ နှမတော် (နောင် မင်းတုံးမင်းရဲ့ အစ်မတစ်ဝမ်းကွဲ စကြာဒေဝီမိဖုရားကြီး) ကလည်း ပုဂံမင်းရဲ့ညီတော်တွေ မင်းတုံးမင်းသားနဲ့ကနောင်မင်းသားတို့ အစ်ကိုတော်ကို သူပုန်ထဖို့ အခါပေးဗေဒင်တွက်ပေးမှာ မဟုတ်လို့ မင်းတုံးမင်းဆိုတာဟာလည်း ပေါ်မလာတော့ဘူး။

နန်းမတော်မယ်နုရဲ့သမီး (စုဖုရားလတ်ရဲ့အမေ) ငယ်နာမည် မယ်သဲ(နောင်ဆင်ဖြူမရှင်)ကို မိတဆိုးလေးမို့ သနားလှချည်ရဲ့ဆိုပြီး မင်းတုံးမင်းက အလယ်နန်းမတော်ဆိုပြီး မိဖုရားမြှောက်၊ တခါ စကြာဒေဝီမိဖုရားကြီးကွယ်လွန်တော့ အလယ်နန်းမတော်ကို မိဖုရားခေါင်ကြီး ပေးလိုက်ရင် နန်းတွင်းမှာ အာဏာရသွားလို့ ပိုမွှေမှာကြောက်ပြီး၊ ဆင်ဖြူတော်တစ်ကောင်ပေး ဆင်ဖြူမရှင် ဘွဲ့ထပ်ပေးနှစ်သိမ့်တာတွေ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်သလို၊ မင်းတုံးမင်းက အိမ်ရှေ့မင်းသား အရာအပ်နှင်းထားတဲ့ သူ့ရဲ့ ညီတော်ကနောင်မင်းသားလည်း တူတော် မြင်ကွန်းနဲ့မြင်းခုံတိုင် မင်းသားတွေ (မိဖုရားများလှတဲ့ မင်းတုံးမင်းရဲ့သားတော်တွေ) ရဲ့ အသတ်ခံရမှာ မဟုတ်ဘူး။

မင်းတုံးမင်းရဲ့ (အဆောင်တော့ရပေမယ့်) မထင်မရှား လောင်းရှည်မိဖုရားရဲ့သား အလွန်ဂျူနီယာကျတဲ့ သီပေါမင်းသားလေးကို (နန်းမတော်မယ်နုရဲ့ မြေး ဆင်ဖြူမရှင်မယ်သဲရဲ့သမီး) စုဖုရားလတ်နဲ့ ပေးစားပြီး နန်းတင်ဖို့ မင်းတုံးမင်းရဲ့ သားတော်သမီးတော်တွေ (၄၀) လောက်ကို ဆင်ဖြူမရှင်နဲ့ ကင်းဝန်မင်းကြီးတို့က ခမည်းတော် မင်းတုံးမင်းကြီး နတ်ရွာစံခါနီးလို့ မြနန်းစံကျော် ရွှေနန်းတော်ကြီးကို လက်နက်မပါအခြွေအရံမပါ အားလုံး အခစား လာရမယ်လို့ ညာပြီးခေါ်၊ အကုန်လုံးကို ဖမ်း၊ အချုပ်ထဲထည့်၊ မဟာဆီမဟာသွေး မြေမကျရအောင် အားလုံးကို လည်မျိုကို တုတ်တိုတွေနဲ့ ရိုက်သတ်၊ ညည အသတ်ခံနေရတဲ့ မင်းသားမင်းသမီးတွေရဲ့ မချိမဆံ့ အော်သံတွေ နန်းတော်အပြင်က မကြားရအောင် နန်းတွင်းမှာ ဇာတ်သဘင်ပွဲတွေခံပြီး ဆိုင်းသံဗုံသံတွေနဲ့ ဖုံးထား၊ အလောင်းတွေကို မဏိပူရစစ်ပွဲမှာ သုံ့ပန်းအဖြစ်ခေါ်ယူလာတဲ့ ကသည်းလူမျိုးတွေနဲ့ ကြိုတင်ချုပ်လုပ်ထားတဲ့ ကတ္တီပါအိတ်တွေနဲ့ထည့်၊ အာဋဝီတံခါးကနေ ထုတ် မြေမြှုပ်၊ အဲဒါတွေလည်း ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်သလို၊ သီပေါဘုရင်က ခြေတော်တင်ချင်တယ်ဆိုလို့ ကိုယ့်ရည်းစားလေး ဒိုင်းခင်ခင်ကို ယောကျ်ားလေးလို ဝတ်ဝတ်ပြီး စုဖုရားလတ် မသိအောင် နန်းတော်ထဲကို ခိုးခိုးသွင်း၊ သမီးရည်းစားနှစ်ယောက်လုံး မျက်ရည်မျက်ခွက်နဲ့ ဘုရင်ကို ဆက်သရတဲ့ တောင်သမန်စား မောင်ဖေငယ်လည်း နောက်ဆုံးမှာ စုဖုရားလတ်က မိသွားပြီး၊ သူကော ဒိုင်းခင်ခင်ကော စုဖုရားလတ်ရဲ့ အသတ်ခံလိုက်ရတာတွေ ဖြစ်လာမှာလည်းမဟုတ်ဘဲ အင်္ဂလိပ်-ဗမာ တတိယစစ်ပွဲ (၁၈၈၅) ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်မယ်၊ မြန်မာတွေရဲ့ ထီးနန်း (စိတ်ခံစားချက်)ပျောက်ချင်မှ ပျောက်မယ်။

အဲတော့ ပြန်ကောက်ရရင် 'ကုန်းဘောင်မင်းဆက်ရဲ့ နိုင်ငံရေးဟာ ဘိုးတော်ဘုရား (ဗဒုံမင်း ခေါ် ဘိုးတော်ဦးဝိုင်း)'အထိ တည်ငြိမ်နေပြီး၊ အကြီးဆုံးသား အိမ်ရှေ့မင်းသားရွှေတောင်မင်းသားသေသွားတော့ ဒုတိယသားတော်ပြည်မင်းသားအစား ဘိုးတော်ဘုရားက သူ့ Emotionနဲ့ (ရွှေတောင်မင်းသားရဲ့သား) မြေးတော် စစ်ကိုင်းမင်းသား(နောင် ဘကြီးတော်ဘုရား)ကို ထီးနန်းလွှဲခဲ့ရာက၊ မြန်မာ့နိုင်ငံရေး အစဉ်အလာပျက်ပြီး ကမောက်ကမတွေ ဖြစ်လာတာ ဒီကနေ့အထိပဲ။

အဲတော့ အစဉ်အလာအတိုင်း ဘိုးတော်ဘုရား(ဗဒုံမင်း ခေါ် ဘိုးတော်ဦးဝိုင်း) ရဲ့ ဒုတိယသား ပြည်မင်းသားသာ ဘုရင်ဖြစ်ခဲ့ရင်၊ ဒီကနေ့ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးဟာ တည်ငြိမ်ပြီး နိုင်ငံဟာ အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီ ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်မယ်၊ တို့ဗမာအစည်းအရုံး၊ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၊ ဖဆပလ၊ ပထစ၊ မဆလ၊ ပြည်-ခိုင်-ဖြိုး၊ NLD၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ သခင်သန်းထွန်း၊ သခင်စိုး၊ ဦးနု၊ ဦးနေဝင်း၊ ဦးစောမောင်၊ ဦးသန်းရွှေ ဦးသိန်းစိန်၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ဆိုတာတွေ ပေါ်မလာဘဲ ပြည်မင်းဆက်ကနေ ဆင်းသက်လာတဲ့ ရွေးကောက်ခံ ၁၀၀ ရာနှုန်းရဲ့အုပ်ချုပ်မှု ဖြစ်ချင် ဖြစ်နေမယ်။

၂၀၀၈ ခြေဥလည်း ပေါ်လာမှာ မဟုတ်လို့ ၂၅ရာခိုင်နှုန်းတို့ ၆၆ (ဃ) တို့ ၄၃၆ တို့ ၅၉ (စ) တို့ ၁၂၄ (က) တို့ဆိုတဲ့ ပြဿနာတွေ ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။

အခုက အစဉ်အလာအတိုင်း သားအကြီးဆုံး အိမ်ရှေ့မင်းသား ရွှေတောင်မင်းသား သေသွားတော့ ဖအေလုပ်တဲ့ ဘိုးတော်ဘုရား (ဗဒုံမင်း ခေါ် ဘိုးတော်ဦးဝိုင်း - ငယ်မည် မောင်ဝိုင်း) က ဒုတိယသား ပြည်မင်းသားကို အိမ်ရှေ့မင်းသား အာဏာလွှဲမပေးခဲ့တော့၊ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးသမိုင်းဟာ ရှုတ်ရှုတ်သဲသဲနဲ့ ဖြစ်ချင်သလိုတွေဖြစ်ကစဉ့်ကလျားတွေ ဖြစ်လာရာက ၂၅ရာခိုင်နှုန်းကိစ္စပါနေတဲ့ ဒီကနေ့ ၂၀၀၈ ခြေဥဆိုတာထိ ပေါ်လာတာတော့ ဘယ်သူမှ မတတ်နိုင်ဘူး။ သူ့သဘောသူဆောင်ပြီး ၂၀၀၈ ခြေဥပေါ်လာတာကြောင့် အပြစ်ပြောလို့လည်း မရဘူး။

သမိုင်းက ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်းဖြစ်မလာဘဲ ကွေ့ကောက်သွားတာကိုး။ အဲတော့ ၂၅ရာခိုင်နှုန်း ပြဿနာပေါ်လာစေတဲ့ တရားခံတွေဟာ

(၁) ညောင်ရမ်းမင်းဆက် (၁၁)ဆက်ရဲ့ နောက်ဆုံးဘုရင် မဟာဓမ္မရာဇာဓိပတိ (ဟံသာဝတီပါမင်း/လောကသရဖူ ဒါယကာမင်း) (ကောဇာ ၁၀၉၅၊ ခရစ် ၁၇၃၃) အလောင်းဘုရားရဲ့ ၁၇၆၀ ခြေဥကို ဖောက်ဖျက်ခဲ့ကြတဲ့ သားတော်နှစ်ပါး

(၂) မြေဒူးမင်း ခေါ် ဆင်ဖြူရှင်မင်း - ငယ်မည် မောင်ရွ (၁၇၃၆ - ၁၇၇၆)

(၃) ဗဒုံမင်း ခေါ် ဘိုးတော်ဦးဝိုင်း ခေါ် ဘိုးတော်ဘုရား - ငယ်မည် မောင်ဝိုင်း (၁၇၄၄ - ၁၈၁၉) တို့ပဲ ဖြစ်ကြတယ်။ သူတို့ သုံးယောက်မှာပဲ ၂၅ရာခိုင်နှုန်း ပြဿနာအတွက် အပြစ်ရှိနေပါတယ်။

(Satire ပါ၊ ရယ်မောပျော်ရွှင်နိုင်ကြပါစေ)

သော်ညိမ်

www.free4readers.com

ရေဘေးနှင့် ငွေဘေးရတက်မအေးရပါ

ဟသ်ာ(တောင်တွင်းကြီး)

ယခုနှစ် ဇူလိုင်လအတွင်းမှာစလို့ မြန်မာနိုင်ငံနေရာအနှံ့ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော အများပြည်သူဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသည်က ရေကြီး၊ ရေလျှံမှုသဘာဝဘေးဒဏ် ဖြစ်သည်။ နေ့စဉ်ထုတ်သတင်းစာဂျာနယ်များ၊ ရုပ်မြင်သံကြားသတင်းများတွင် ရေကြီးရေလျှံမှုသတင်းနှင့်အတူ ရေနစ်မြုပ်နေသော ကျေးရွာနေပြည်သူများ၊ ကျွဲနွားများ၊ လယ်ယာမြေဆုံးရှုံးမှုများကြောင့် မြင်ကွင်းမှန်သမျှစိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။

ဘာကြောင့် ရေကြီးရေလျှံမှုတွေဖြစ်ရသလဲ။ တောတောင်တွေက သစ်ပင်ခုတ်လှဲပစ်ခြင်း။ မြစ်ကမ်းနံဘေးက သစ်ပင်တွေခုတ်လှဲပစ်ခြင်းတို့ကြောင့် မိုးရွာသည့်အခါ မြေဆီလွှာက မြစ်အတွင်းလျှောကျပြီးမြစ်တွေက တိမ်လာကာ ရေလျှံမှုတွေဖြစ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု တိုတိုပင်သုံးသပ်ရပါတော့မည်။

မြစ်အတွင်း ဝဲယာသစ်ပင်တွေက မြစ်အတွင်းကျမယ့် မြေတွေကိုထိန်းထားပေးထားတာဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ်ကျိုးရှာမှုတစ်ခုကြောင့် ရေကြီးရေလျှံဖြစ်ရုံသာမက မြစ်ကမ်းနံရံတွေပြိုတာကြောင့် မြစ်ကမ်းနံဘေးနေ ပြည်သူတို့အနေမဲ့သွားတာလည်း တွေ့ကြုံနေရပြန်သည်။ အနာဂတ်အမြင်မရှိ ကိုယ်ကျိုးရှာစီးပွားရေးသမားတို့ရဲ့လုပ်ဆောင်ချက်တွေကြောင့် အများပြည်သူဒုက္ခခံစားနေကြရသည်။

နိုင်ငံအနေဖြင့် လွဲမှားသော စီမံခန့်ခွဲမှု၊ အနာဂတ်မမြင်လူတစ်စုကြောင့် အဖက်ဖက်က ယိုယွင်းမှုများဖြစ်ခဲ့ ရသည်။ သစ်ပင်တစ်ပင်ရှင်သန်ဖို့ ဆယ်စုနှစ်ပေါင်းများစွာ အချိန်ယူခဲ့ရသော်လည်း သစ်ပင်တစ်ရာ၊ နှစ်ရာခုတ်လှဲဖို့က တစ်လတစ်ရက်ဖြင့်ခုတ်လှဲနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ အနာဂတ်အမြင်မရှိသော စီမံခန့်ခွဲမှု ယန္တရားကို ကိုယ်ကျိုးစီးပွားအတွက်မောင်းနှင်ခဲ့သော အတ္တအကျိုးစီးပွားကြောင့် ပြည်သူတွေဒုက္ခရောက်ရသည်။ အတိတ်ကာလက အနာဂတ်အမြင်မရှိသော ကိုယ်ကျိုးရှာအတ္တတို့သည် သစ်ပင်များကို စီးပွားဖြစ်ခုတ်လှဲခဲ့ကြသည်။ တံတားတွေကျိုး၊ မြေထိန်းနံရံတွေပြို၊ မြစ်ကမ်းနံဘေး လူနေအိမ်တွေပြို ရေထဲမျောပါစေသော ဒုက္ခကို ပြည်သူတွေကျောကော့အောင် ခံစားနေခဲ့ရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဘူမိဗေဒရုပ်သွင်အနေအထားအရ တောင်တန်းကြီးများက သစ်ပင်ကြီးများနှင့်စိမ်းလန်းစိုပြည်ပြီး နိုင်ငံရဲ့အလှပုံရိပ်ကို မြင့်မားစေခဲ့သည်။ မြောက်ဘက်ကတောင်ဘက်သို့ စီးဆင်းနေသော မြစ်ကြီးလေးစင်းက အမြင့်ပိုင်းက စီးဆင်းလာခဲ့ပြီး မြစ်ဝှမ်းတွေကတစ်ဆင့် ပင်လယ်တွင်းစီးဝင်ခဲ့သည်။ များစွာသော မြစ်ငယ်ချောင်းငယ်များက မြစ်ကြီးလေးသွယ်သို့ စီးဝင်ခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏တစ်နှစ်ကိုမိုးရေချိန်လက်မ ၉၀ ဝန်းကျင်ဖြင့်ရပ်တည်နေခဲ့သည်။ လူတစ်ဦးချင်းအတွက် လိုအပ်နေသောရေကိုသဘာဝတရားကြီးကို၊ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သောအခါ ရေကြီးရေလျှံတာတွေ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တွေဖြစ်ခဲ့ရသည်။သဘာဝတရားကြီးကို ဖျက်ဆီးနေသည်က လူတို့ပင်ဖြစ်ပါသည်။

လူတစ်ဦးချင်း၏လိုအပ်ချက်တွင် ငွေသည်အဓိကကျနေသည် စာရေးသူတို့ မူလတန်းကျောင်းသားဘဝလွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်းများစွာက တစ်နေ့မုန့်ဖိုး ၂၅ပြားရခဲ့သည်။ သူ့အချိန်အခါနှင့်သူ့မုန့်ဖိုးမျှတစွာ ငယ်ဘဝတွေကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ယနေ့ မူလတန်းအရွယ် နာမည်ကြီး ကျောင်းတစ်ကျောင်း၏မုန့်ဖိုးသည် ၅၀၀၀ မှ ၁၀,၀၀၀ ကျပ်ထိဖြစ်နေသည်။ ငွေတန်ဖိုးက ကျဆင်းချင်တိုင်းကျဆင်းနေခဲ့ပါပြီ။ ငွေတန်ဖိုး ကျဆင်းနေခြင်းကို အောက်ခြေလူတန်းစားများ မလှုးသာမလွန့်သာခံစားနေကြရသည်။

ကုန်စျေးနှုန်းမြင့်မားမှုဒဏ်ကတစ်ဆင့် လုယက်မှု၊ ရာဇဝတ်မှုများဆီဦးတည်နေသည်ကိုတွေ့နေရသည်။ ငါဝမ်းပူဆာမနေသာလို့ လူသတ်ဖို့ ဝန်မလေးသောခေတ်တွင် ဆင်သတ်ဖို့လည်း ဝန်မလေးဖြစ်နေကြပါပြီ။ အဓိက အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းနှင့်အတူ မျှတသော ပုံမှန်ဝင်ငွေလိုအပ်နေသည်။ ဝင်ငွေမရှိ ကုန်စျေးနှုန်းတွေ မြင့်တက်လာသည်နှင့်အမျှ ပစ္စည်းမဲ့ဒေါသတွေဆီရောက်သွားရတော့သည်။ မကြာသောကာလက မြန်မာနိုင်ငံတွင် လဲလှယ်သုံးစွဲငွေစက္ကူပေါ်တွင် လွတ်လပ်ရေးဖခင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ပုံဖြင့်ထုတ်ဝေရန် လွှတ်တော်ကအတည်ပြုခဲ့သည်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြ၍ ကန့်ကွက်သူများအပြင် တိုင်းပြည်ဆူပူမှုလမ်းကြောင်းကို ဖန်တီးလိုသော ဂျူနီဦးစောလက်သစ်များက ဆူပူမှုအတွက်အကွက်ဝင်ခဲ့သည်။ ငွေစက္ကူသည် အစိုးရတစ်ရပ်ကို အပြောင်းအလဲဖြစ်စေနိုင်သည်ကို သတိထားဖွယ်တွေ့ခဲ့ရသည်။ ဦးနေဝင်း မဆလ အစိုးရသည် ၁၉၈၅ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ ၃ ရက်တွင် ကျပ် ၁၀၀ တန်ငွေစက္ကူများ၊ ၁၉၈၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ ၅ရက်နေ့တွင် ၇၅ကျပ်တန်၊ ၃၅ကျပ်တန်၊ ၂၅ ကျပ်တန်နှင့် ၄၅ကျပ်တန်ငွေစက္ကူများကို တရားမဝင်ကြောင်း ကြေညာပြီး ဖျက်သိမ်းခဲ့ရာ၁၉၈၇ ခုနှစ်တွင် ငွေစက္ကူဖျက်သိမ်းခြင်းကြောင့် ပြည်သူလူထုအကြား အကျပ်အတည်းများဖြစ်ခဲ့ရာက ၁၉၈၈ ခုနှစ် ရှစ်လေးလုံးအရေးတော်ပုံကြီး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးသည်။

၁၉၈၇ ခုနှစ်ကာလများ၏ အနေအထားကို ပြန်လည်လေ့လာသောအခါ (၁) ငွေကြေးပြဿနာ၊ (၂) ငွေကြေးပြဿနာမှစီးပွားရေးပြဿနာ၊ (၃) စီးပွားရေးပြဿနာမှ လူမှုရေးပြဿနာ၊ (၄) လူမှုရေးပြဿနာမှ နိုင်ငံရေးပြဿနာတို့ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့်တက်ကာ လူထုအုံကြွမှုထိဖြစ်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေးပြဿနာကို ဦးတည်နေသော ပြည်သူ့အစိုးရကို ကန့်လန့်တိုက်နေသူတစ်စုက အရေးအခင်းကြီးတစ်ခုဖြစ်သည်ထိ ဖန်တီးခေါ်ဆောင်သွားနိုင်ပေသည်။ ငွေကြေးအကျပ်အတည်း ဒေါ်လာစျေးအဆမတန်မြင့်တက်မှု၊ မြန်မာငွေတန်ဖိုးကျဆင်းမှု၊ ကုန်စျေးနှုန်းအဆမတန်တက်နေမှုများကို ဘောဂဗေဒပညာရှင်ဦးမြင့်က "ငြိမ်းချမ်းရေးဖော်ဆောင်နေသော အစိုးရကိုပြုတ်ကျစေနိုင်သော ငွေကြေးအကျပ်အတည်းကို အထင်မသေးသင့်ကြောင်း"သတိပေးပြောကြားခဲ့သည်။ အစိုးရအနေဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေးရမှ စီးပွားရေးကောင်းမည့်ပုံစံကို ခေါ်ဆောင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်ကိုလည်း အသေအချာပြန်လည်သုံးသပ်သင့်သည်။ ဒေါ်လာစျေးမြင့်တက်ခြင်းကြောင့် စက်သုံးဆီစျေးမှာလည်း ၂၀၁၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလနောက်ပိုင်းမှစတင်ပြီး ၂၀၁၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ပထမအပတ်အထိ ၁၂ရာခိုင်နှုန်းအထိမြင့်တက်ခဲ့သည်။ စက်သုံးဆီစျေးမြင့်တက်မှုက ကုန်စျေးနှုန်းဘက်စုံမြင့်တက်မှုသည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်နှင့် အချို့ကပြည်တွင်းစီးပွားရေးလုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုလျော့ချထားချိန်တွင် ဒေါ်လာစျေးကို ဆွဲတင်ကစားခြင်းက အစိုးရကိုအကျပ်အတည်းဖြစ်စေရန် ရည်ရွယ်သည်ဟုသုံးသပ်သည်။ တချို့က နိုင်ငံတွင်းသို့ နိုင်ငံခြားငွေအဝင်နည်းပြီး သွင်းကုန်အတွက်ပြည်ပသို့ ငွေအလွှဲများနေခြင်းကြောင့် မြန်မာကျပ်ငွေတန်ဖိုးကျသည်ဟုသုံးသပ်သည်။

တစ်ခါတရံ လူတို့သည် မိမိကိုယ်ကို အမွှန်းတင်ရင်း ဒုက္ခရောက်သွားသည်ကို တွေ့ရတတ်သည်။ အထူးသဖြင့် အစိုးရ၏စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ပကတိအခြေအနေအမှန်ကို သတိမထားဘဲအထင်ကြီး ရောဂါဖြင့်ပြောချလိုက်သည်ကို တွေ့ရတတ်သည်။ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးတစ်ဦးက အာရှဒေသ၌ မြန်မာနိုင်ငံသည် စီးပွားရေးတိုးတက်မှု အမြင့်ဆုံးနိုင်ငံအဖြစ် ရောက်နေပြီဆိုစကားကို ကြားရသောအခါ အံ့အားသင့်ရသည်။ လက်တွေ့က ကုန်စျေးနှုန်းအဆမတန်မြင့်တက်နေမှု၊ ဒေါ်လာစျေးမြင့်တက်နေမှုနှင့် မြန်မာငွေစက္ကူတစ်နေ့တခြားတန်ဖိုးလျော့ကျနေမှုကြောင့် ပြည်သူလူထုစီးပွားရေးအကျပ်အတည်းနှင့်ရင်ဆိုင်နေရသော အခြေအနေတွင် ဝန်ကြီး၏စကားသည် ပြက်ရယ်ပြုဖွယ်ဖြစ်ရသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်ပါစေ ပကတိအခြေအနေအမှန်က ပြည်သူလူထုမှာ မြင့်တက်နေသော လူနေမှုစရိတ်၊ ကုန်ပစ္စည်းစရိတ်၊ တရိပ်ရိပ်တက်နေသော ကုန်စျေးနှုန်းများအကြား စုန်းစုန်းမြုပ်မတတ်ဖြစ်နေကြရပါပြီ။ ငွေကြေးပြဿနာကြောင့် ၁၉၈၈ ခုနှစ် ရှစ်လေးလုံးအရေးအခင်းကြီးကို ကြုံတွေ့ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို သုံးသပ်သောအခါ ပြည်သူအများစုသည် ဒီကနေ့ရေဘေးနဲ့ငွေဘေးကို မရှုသာမကယ်သာ ရင်ဆိုင်နေရသောကြောင့် တစ်ရက်တစ်မနက်မှ ရတက်မအေးမှုတွေဖြစ်နေကြကြောင်းပါ။

♦ဟသ်ာ(တောင်တွင်းကြီး)♦

မြင်ကွင်း

မောင်ခင်မှိုင်း(ချောက်)

- ဆရာ့ဆရာတွေက
  စာဖတ်ကြပါ
  စာဖတ်ကြပါ
  တစာစာတိုက်တွန်းတုန်း . . .

- သူသူငါငါ
  လူတကာအားလုံး
  ရှန်းမလွတ်နိုင်
  ဖုန်းပွတ်ပြိုင်မဆုံး . . .။ ။

မောင်ခင်မှိုင်း(ချောက်)

THE SUN RAYS

သူရိယနေဝန်း

အမှတ်(၀၉၀၃/ဘီ)၊ လမ်းမတော်ပလာဇာ၊ လမ်းမတော်လမ်း၊ လမ်းမတော်မြို့နယ် (ကမ္ဘောဇဘဏ်အနီး)၊ More & More Gold and Jewellery ဆိုင်ဘေးလှေကားမှဝင်၍ ဓာတ်လှေကားဖြင့် ၉ လွှာသို့တက်ပါ။
ဖုန်း-၀၉-၂၅၄၀၁၂၇၂၂၊ ၀၉-၇၉၆၇၅၂၀၁၃၊

email.thesunraynews@gmail.com

ထုတ်ဝေသူ ဦးခင်အေး (၀၀၄၉၈) 09 400400051	ဖြန့်ချိရေး ကျော်တင့်
ဥပဒေရေးရာအကြံပေး တင်သန်းဦး	ပုံနှိပ် ပြည်အေး - ပုံနှိပ်တိုက် 09 5169728
တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ အရေးတော်ပုံတပ်သားမင်းဒင်	ပုံနှိပ်သူ ဦးခွန်ပြည်အေး(၀၀၈၉၂) အမှတ် - ၂၆၃၊ YMCAဝင်း (၉)ရပ်ကွက်၊ ဗိုလ်တထောင်။

သူရိယနေဝန်းဂျာနယ်ပါဓါတ်ပုံများကို အင်တာနက်မှ ကူးယူဖော်ပြပါသည်။

www.free4readers.com

ရွှေဝါရောင် အရေးတော်ပုံ - သမိုင်း

ကိုငွေး(နတ်မောက်)

၁။ ပြည်မြန်မာအမှောင်မှာ ရှည်ကြာမနေရအောင် ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးကို ဟို(နေ၊ သာ၊ သန့်၊ လင်း)တို့ ပခုက္ကူက စတယ်။

၂။ ငါး - စက်တင်ဘာ နှစ်ထောင့်ခွန်မှာဖြင့် ဘုရားဘဂဝါသား သံဃာများရယ်က တရားကွန်ချာမြန်ပြည်မှာ ပြန့်ကားပွားစေဖို့ ပို့လွှတ်ကြတယ်။ ပြည့်အတွက်ရယ်မို့ အရှေ့၊ အလယ်၊ အနောက်တိုက်ကယ်နဲ့ မကြောက်လိုက်ပါ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်တိုက် သံဃာများရယ် ဟောသိစရာ သံပြိုင်ပို့တာက ဗုဒ္ဓဘုရား ဘဂဝါရဲ့ မေတ္တာသုတ်ပါကွယ်။

၃။ မေတ္တာ ကမ္ဘဝါအသံကြားရင်ဖြင့် စစ်အာဏာရှင် အမှန်ပင် ဗျာများပါလို့ စွမ်းအားရှင်၊ ကြံ့ဖွတ်များနဲ့ စစ်တပ်ရယ် ပစ်ခတ်ဟယ်ဖမ်းကာဆီးလေတော့ ရဟန်းသံဃာ ကိုရင်များမှာ ပြေးရရှာတယ်။

၄။ ပြန်တစ်ရာ သံဃာကို ကြည်ညိုတဲ့မြို့ပေမို့ ပြေးနေရှာ သံဃာများကို နီးရာရာအိမ်များရယ်က အထဲမှာ ပင့်ကာထား ပုန်းဝှက်လို့ပေးတယ်။

၅။ ပြေးလို့ရှာ သံဃာများကိုလ၊ ဆေးရုံကျောင်း၊ ပန်းခြံသုံးဖက် သုံးတန် ဝိုင်းရံကာ ပိတ်ဆို့ဖမ်းတာမို့ ကံဆိုးရှာ သံဃာသုံးပါးတို့မှာ ဖမ်းခံရတယ်။ မိခံထိတာ ဦးစန္ဒိမာ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ကရယ်၊ ကျန် နှစ်ပါးပြောရရင် ဦးပညာဇောတ အရှင်နဲ့ ဦးပညာစက္က အနောက်တိုက်ကရယ်တို့ကို- ဓာတ်တိုင်မှာ မပြုတ်ခိုင်မာလှတဲ့ ကြိုးနဲ့ ဇစ်-ဇက် (ဇငါဇဝါ) ရစ်လျက် အထပ်ထပ်ချီကာ ထုပ်-အဟုတ်နှိပ်စက်ခံရတယ်။

၆။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အာဏာရှင်ရဲ့စစ်သားများနဲ့ စွမ်းအားရှင်ပါ ကြံ့ဖွတ်များရယ်က ဒုက္ခကယ်တင်လာ မေတ္တာပွား၊ သံဃာသုံးပါးကို အဟုတ်ပူ - ပခုက္ကူ အညာနေပြင်းအောက်မှာ နောက်တစ်ခါ လျှောက်လာ မရဲအောင်နဲ့ နောက်လာမယ့်လူများပါ ကြောက်ကာ မပါရဲအောင်လို့ (ကဲတွာ-ကဲတွာနဲ့ ဆဲကာ-ဆိုကာ ပြောပြောပြီး) မပြုတ်ဝင် သေနတ်ဒင်နှင့်ထု တုတ်မာမာနဲ့လည်း အဟုတ်မညာရိုက်တဲ့ပြီး ပြင်းထန်စွာ နင်းကန်ဗျင်းလေတော့ မြင်ရသူပြည်သူတို့မှာ ရင်ဆို့ကာ ငိုရှိုက်ပါရ ဖိုလှိုက်တာကျ မျက်ရည်သွယ်သွယ်။

၇။ မြို့အလယ် လူမြင်ကွင်းမှာ ရိုက်ညှဉ်းတာ မသင့်လေတော့ အလက ကျောင်းတွင်းမှာ ပြောင်းဗျင်းတာ ခံရပြန်တယ်။ သံဃာကိုကွယ် ခေါ်ပုံကြမ်းတာက (မင်း-တို့ ကတုံးတွေဟာ NLD ခိုင်းတာလုပ်တာလား)တဲ့ မေးရိုက်ကြတယ်

၈။ ပြန်ကြည့်ရင် အမှန့်သိပါလိမ့်။ နှစ်ထောင့်ခွန်မှာ အကြောက်လွန် NLD ဦးဆောင်ပိုင်းတွေက ကိုယ့် ခေါင်းဆောင် ဖမ်းခံထိတာတောင် စစ်ခေါင်းဆောင်ထားရာနေ နေရတာမို့ တို့ကျောင်းသား ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူကသာ အာဏာရှင် ဗိုလ်သန်းရွှေတို့ တစ်သိုက်ကို ဝိုင်းတိုက်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့်ကွယ် သံဃာတွေ မေတ္တာပွားတာကို - NLD မြှောက်ကာပေးလေသလားလို့ တွေးထင်ကြတယ် : .

၉။ နောက်တစ်ရက်မှာဖြင့် မကြောက်မရှက်စွာ အာဏာပိုင် ငတိတွေက ကိုယ်လုပ်တာ ငြင်းဆိုပြောတဲ့ပြင် ကျောင်းတိုက်တွေဝင် တမင်ခြောက်ပုံက (သံဃာဆိုတာ ပရိယတ် ပရိပတ်မှာ သိတတ်ဖို့ရယ် . . . ကုန်ဈေးနှုန်းတက်တာ- စီးပွားရေးသမားတွေကြောင့်ပါ သံဃာနဲ့မဆိုင် တရားထိုင် တရားအလုပ်သာ ဘုန်းကြီးဆိုတာလုပ်ကြပါ)လို့ ကြိမ်းမောင်းသလို ဆိုလာ လေတော့ (အလယ်တိုက်) သံဃာတွေက-အာဏာပိုင် လူညာလူ့ငသွမ်းတို့ကိုဖမ်းသော့ခတ်တယ်။

၁၀။ ဘုရားသားတော် အစစ်တွေမို့ မတရားပြောလာ ထို ငညစ်ငတိ အာဏာပိုင်တွေကို အသက်အန္တရာယ်ဆိုတာ မပေးပေမယ့် သင်းတို့တတွေ မောက်မာတာ နောက် အနာဂတ်မှာ မဖြစ်စေဖို့ သင်းတို့စီးလာ ကားမာဇဒါ၊ မတ်တူး၊ တောင်းအော့စ်တို့ကို အလယ်တိုက်ရှေ့မှာ တွန်းလှန်ပြီး မီးရှို့လိုက်တယ်။ လာကြည့်သူ ပြည်သူများကိုလည်း ဘာသိဘာသာ အသာတာကြည့်ပဲ နေစေတယ်။

၁၁။ အဖြစ်သနစ်ကို စစ်ထုတ်ယူကြည့်ရင် ဝဿလလို ညစ်ယုတ်လူ အုပ်ချုပ်သူအမှားရယ်ကြောင့် ပခုက္ကူရှင်ရဟန်းတော် သံဃာများမှာ အပူစုတဲ့ လူထုအတွက် ရှေ့ထွက်ရတယ်။ မသတီစရာ တီဗီမှာ သံဃာကို မရိုက်ပါဘူး ရယ်လို့ ဘူးကွယ်ကာ ဖြောင်အတင်းငြင်း ကြေညာတော့ မောင်းမင်းတို့ညာတာ- မြန်မာပြည်သာမက ကမ္ဘာနေပြည်သူတွေ သိလာကြစေဖို့ (နေ၊ သာ၊ သန့်၊ လင်း)တို့တတွေက D.V.B, B.B.C – VOA, R.F.A လေလှိုင်းတွေမှ မောင်းခတ်လိုက်တယ်။

၁၂။ ရှစ်ရက် စက်တင်ဘာမှာ သန်းရွှေမင်း ရက်စက်မှုညာက (နေသာ သန့်လင်း၊ ဖိုးနီ၊ ငြိမ်းချမ်း)တို့ကိုဖမ်း ပခုက္ကူထောင် နန်းမှာထားရင် ရပါလျက်နဲ့ ထောင်ခေါင်းစွပ်အမဲတွေနဲ့ စွပ်၊ အခက်တောင် လိုမို့တဲ့-သရက်ထောင်ကို ပို့တယ်။ ဖိုးနီနဲ့ ငြိမ်းချမ်းဆိုတာ တော်လှန်တဲ့ နိုင်ငံရေးမရှိ။ ဘုမသိ ဘမသိ။ အလယ်တိုက်၏ ကပ္ပိယကိုဖိုးနီ ကိုရင် သံဃာ ရဟန်းတို့အတွက် ဆွမ်း၊ ကွမ်း၊ ရေချမ်းစီစဉ်လို့ ဖမ်းရသတဲ့။ အသက် ၂၈ မောင်ငြိမ်းချမ်းက ကားတန်း မီးရှို့တာလာအကြည့် ဝမ်းသာမိလို့ လက်မြှောက်တာ သတင်းပေးက ဓာတ်ပုံရိုက်ရာ အဖမ်းခံရတာပါပဲ။ တစ်ကိုး ကိုးဆယ် ပခုက္ကူ အမတ်နှစ်ဦးနဲ့ ဦးဝိသုဒ္ဓ၊ ဦးစိန္တိကိုယ်တော် နှစ်ပါးလည်း ထောင်ထဲသွားရတယ်။

၁၃။ တမာမြေ ရှင်ရဟန်း သံဃာတို့ကို တမင်ဖမ်းကာ နှိပ်စက်လေတော့ ပြည်မြန်မာစခန်းအထွေထွေက ရှင်-ရဟန်းတို့တတွေ ရင်မချမ်းမြေ့ဘဝင်နွမ်းသွေ့ရ ထိုအခါဝယ်။ ပြည်တဝန်းလုံးလည်း နှလုံးမကြည်သာတယ်။ ဒီအခါမယ် မြို့တော်ရန်ကုန်- သံဃာအစုံက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် စစ်အာဏာရှင်ဗိုလ်သန်းရွှေတို့ တသင်းကို မင်းတို့အုပ်ချုပ်စဉ်အခါ သံဃာကို ကံသုံးပါးနဲ့ စော်ကား မတော်မတရားတာ မှတ်ရအောင် (ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇန)ကံဆောင်သပိတ်ကို နှစ်ထောင့်ခွန် စက်တင်ဘာ ၁၇ရက်နေ့ (ရန်ကုန်ကျောက်စာတော်)မှာ ကံဆောင်ကမ္မဝါ စရွတ်ဖတ်တယ်။

၁၄။ စက်တင်ဘာ ၁၈ မှ ၂၇ ရက်ထိ နိုင်ငံ၏ကျက်သရေ မြတ်ရွှေတိဂုံကနေ ဗုဒ္ဓသားတော် သံဃာတော် ရှင်ရဟန်းတို့တတွေ (လုံးစုံများစွာ သတ္တဝါချမ်းသာကြပါစေ- ဥပါဒ်ရန် ဘေးကင်းစင်ဝေး ငြိမ်းအေးကြပါစေ)လို့ မေတ္တာပို့လျက် ဆူးလေဘုရားဘက် ချီတက်မှုဝေခဲ့ကြတယ်။ တော်သလင်းတိမ်ညိုစပိုသည်ဆင်းရဲ မိုးမစဲကြား ရွဲရွဲဆို ရဟန်းသံဃာ ကိုရင်များကို စစ်အာဏာရှင် ဆန့်ကျင်သူ ပြည်သူများက ဝန်းရံအားပေးတယ်။ ဇာဂနာ၊ ကျော်သူ ပြည်သူကိုချစ် အနုပညာရှင်များနဲ့ ပြည်သူများက ရွှေဝါရောင် သံဃာတော်များအား ဆွမ်းနဲ့ ရေချမ်းကပ်လှူတယ်။

၁၅။ ၂၅ စက်တင်ဘာ ရွှေတိဂုံအရှေ့မုခ်ဘက် စစ်သားတွေတုတ်နဲ့နှက်လို့ ဦးယောသိတ ရွှေတောင်တိုက်က ကိုယ်တော်ခေါင်းရိုက်ခံရ သွေးတွေစီးဖြာကျတာ ၂၀၀၇ ရွှေဝါရောင် ဗီဒီယို မှတ်တမ်းမှာ အထင်းသားမြင်ရတယ် ငရဲသွားမယ့် ခေါင်းရိုက်တဲ့ ငနဲသားဟာ သုံးပွင့်နဲ့ကောင်ဖြစ်တယ်။ ၂၆-၂၇ မှာ စစ်ထရပ်ကားတွေနဲ့ ပစ်မှတ်ထားရာ မှန်သမျှပစ်ခတ် အကြမ်းဖက်ဖြိုခွဲလေတော့ ရဟန်းရှင်လူပြည်သူအများ ဒဏ်ရာအနာတရ ပြေးရလွှားရတယ်။ စစ်သားတွေရဲ့ အကြမ်းပတမ်းကန်ကျောက်ခံရပုံများနဲ့- အမှန်သတင်းကောက်တဲ့ ဂျပန်သတင်းထောက် ခန်းဂျိနာဂါးအိ = Kenji Nagai အနီးကပ်ပစ်သတ်ခံရတာ ဗီဒီယိုမှတ်တမ်းမှာ ထင်ရှားမြင်ရတယ်။

၁၆။ အမှန်လှတဲ့ သံဃာမြို့တော် မန္တလေးလည်း သံဃာအရေး သွေးမဝေးတော့ ကံဆောင်သပိတ်မှာ ဝင်ပါခဲ့တယ်။ မန်း-တိုင်းသာမက မကွေးတိုင်းအတွင်း တောင်တွင်း၊ အောင်လံ၊ ရေနံချောင်း၊ ချောက်- မြို့နတ်မောက်မှ သံဃာများနှင့် အခြားတိုင်းနှင့်ပြည်နယ် သံဃာများလည်း ကံဆောင်သပိတ်ကို ပါဝင် ထောက်ခံခဲ့ကြတယ်။ အောက်ခြေ NLD များလည်း ပြည်သူများနဲ့အတူ ရဟန်းသံဃာတို့ကို ဝန်းရံခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဗိုလ်သန်းရွှေကြံ့ဖွတ်အသင်းနဲ့ မင်းဆိုးအစေခံ စွမ်းအားရှင်နဲ့ ရဲတွေက ဒေသအသီးသီးက တက်ကြွသူတွေကို ဖမ်းဆီးရေးမှာ သတင်းပေးတွေဖြစ်ကြတယ်။

၁၇။ ကာဗျူးအမိန့်က-အာဏာရူး ဗိုလ်သန်းရွှေ ထိတ်လန့်တာကိုပြတယ်။ ၂၆ စက်တင်ဘာည တောင်ဥက္ကလာက ငွေကြာရံစာသင်တိုက်ကို သူပုန်သူကန်စခန်းအလား အကြမ်းပတမ်းတိုက်ခိုက်တယ်။ ရဟန်းသံဃာ ဆရာတော်ဘုန်းကြီး ကိုရင် သက်တော်ဝါတော်မရွေး လက်မနှေးဖမ်းချုပ် အဓမ္မလုပ်ပုံကို ထိုစဉ်က သက်တော်၆၀ စစ်သားတွေအရိုက်ခံရလို့ ခေါင်းကွဲတဲ့ဒဏ်ရာ သေရာပါရ ဆရာတော် ဦးအာစာရက ဟောသလိုမိန့်ကြားတယ်။ (၂၆ ည ၂နာရီ ကျောင်းသံတံခါးကို စစ်ကားနဲ့တိုက် ဝင်လာတဲ့စစ်သားများ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဗမာစစ်စစ် စစ်သားများပါ။ ဂေါ်ရခါး ကုလားလည်းမဟုတ် အခြားတိုင်းရင်းသားများလည်း မဟုတ် - စစ်ဖိနပ်မချွတ်ဘဲ သေနတ်ပစ်ခတ်ဝင်လာ။ ကျည်ဆန်က ရော်ဘာကျည်ဆန်ကျောင်းမှန်တွေကွဲခဲ့။ စစ်သားတွေနဲ့ တွဲပါလာတာ စွမ်းအားရှင်တွေအားလုံးမှာလေ ဝါးစိမ်းတုတ်ကိုယ်စီကျောင်းထဲ ရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ သံဃာ ကိုရင် မခွဲခြား တအားရိုက်နှက် ခွေး ဝက်တွေ ဆွဲခေါ်သလို သံဃာတွေကို အတင်းဆွဲ သင်္ကန်းအဝတ်တွေမပါဘဲ ကျောင်းအဝင်ဝ မြေကြီးပေါ် မှောက်ခိုင်း မိုက်ရိုင်းပုံက ခြေထောက်နဲ့ ခေါင်းကိုကန် မော့လှန်ကြည့်တာနဲ့ ခေါင်းပေါ်တုတ်ကျ၊ ငွေကြာရံကျောင်းတိုက်ထဲက ခေါင်းကွဲလို့ကျခဲ့ရတဲ့ ရဲနေတဲ့ သွေးအိုင်ကွက်ထဲမှာ ကျူပ် အာစရ သွေးလည်းပါတာပေါ့)။

၁၈။ ငွေကြာရံကပါပဲ စာချဆရာတော် ဦးဇာနေယျ သူ့ဘဝ သူ့ကိုယ်တွေ့ မမေ့စရာ နားဆင်ကြည့်ပါ။ (စာသင် ကိုရင် သံဃာ ၂၀၀ မှာ ၅၀ထွက်ပြေး ၁၅၀ အဖမ်းခံရ။ ဆရာတော်ကြီးက ဦးရေဝတ။ အဲဒီအချိန်က သက်တော် ၇၅။ နှစ်ဆယ့်ခွန် စက်တင်ဘာမနက်မှာ သာသနာရေးက ဦးအုံ့မောင်ရောက် လာပင့်တော့ (အုံ့မောင်- ငါတော့ လုံးဝမလိုက်ဘူး)မိန့်လို့ စစ်သားငါးယောက် စစ်ကားပေါ် အတင်းပွေ့တင် ကမ္ဘာအေးက ဥက္ကာရဆောင်မှာထား တယ်) ဦးဇာနေယျနဲ့ ငွေကြာရံက ၁၀ပါး အင်းစိန်ထောင်ခေါ်သွား။ သင်္ကန်း ချွတ် လူဝတ်လဲ အသည်းနာစရာ၊ လက်ထိပ်ခတ် ခြေထိပ်ခတ် ပုဒ်မ ၅၀၅၊ ၁၄၃၊ ၂၅၉ တပ်။ တောင်ဥက္ကလာ တရားရုံးရှေ့ မြို့နယ်မှူးက (ငါ့ကို ဒကာ ကြီးလို့ မခေါ်နဲ့။ မင်းတို့က ဘုန်းကြီးမဟုတ်ဘူး လူတွေ)လို့ ပြောလို့ ဦးဇင်းတို့ ၁၀ပါး မြေကြီးပေါ်ထိုင်ပြီး မေတ္တာသုတ်တရားရွတ်ဆို ဦးဇင်းတို့ကို စစ် ကားပေါ်ပြန်တင်- ပုဒ်မ ၃၅၃ ထပ်တိုး- ဗိုလ်သန်းရွှေ မင်းဆိုးလက်ထက်- ရွှေဝါရောင်လှည့်ရာမပါတဲ့ နိုင်ငံရေး လည်းကင်းတဲ့ ဘုရားတရားဓမ္မနဲ့ကိုသာ စာချရုံသက်သက် ဆရာတော် ဦးဇာနေယျ ထောင်ရှစ်နှစ် ၆လကျတယ်။

၁၉။ သယ်န်းကျွန်းမဂ္ဂင်က ဦးဣန္ဒက၊ ရွှေတောင်ကျောင်းတိုက်က အရှင်ပဏ္ဍာဝံသ၊ မိုးကောင်းကဆို ကျောင်းထိုင်ကတုန်ကယင် ဆရာတော်အိုကြီးနဲ့ တစ်ကျောင်းလုံးသံဃာ ဖမ်းလာ။ သာသနာသိပ္ပံ၊ မင်္ဂလာရာမ၊ အလုံဇောတနာရာမ၊ အစရှိ ရွှေဝါရောင်လှည့်ရာပါ- ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်က လက်နက်မဲ့ စာသင်သားကိုရင် သံဃာများကို လက်နက်နဲ့ စစ်သားကြံ့ဖွံ့ စွမ်းအားရှင်များက အကြမ်းပတမ်းဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြတယ်။ ကျောင်းတိုက်ပိုင်ငွေကြေး ပစ္စည်းရှာဖွေပုံစံနဲ့ သိမ်းဆည်းသော်ငြားပြန်၍ကားမရ။

၂၀။ ဖမ်းဆီးခံကျောင်းတိုက်တွေက တိုက်အုပ်ခန်းနေ - စာသင်သား- ရဟန်းနဲ့ ကိုရင်သာမဏေတို့ကို အင်းစိန် GTI စစ်ကြောရေးစခန်းမှာ သင်္ကန်းချွတ် ပေါင်းနွမ်းအဝတ်စုတ်ပေး၊ အရှက်ကလေးလုံရုံပတ်၊ ဖျာ၊ စောင်မှီအုံးမရှိ ပကတိ ရာဇဝတ်သား တရားခံများလို သဘောထား။ ရေချိုးရဖို့ နေနေသာသာ မျက်နှာပင်ဝအောင်မသစ်ရ၊ ညစ်ပတ်နံစော် ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံတော်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာမင်းအစိုးရရဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ရဲစစ်သား ကြံ့ဖွံ့စွမ်းအားရှင်များက ဗုဒ္ဓတရားဖြန့် ဗုဒ္ဓသားသံဃာတော်တွေကိုဖမ်းပြီး စစ်ကြောရာမှာ အလေးအပေါ့သွားရာမှာပင် လက်နှစ်ဖက် မိုးထောင်မြှောက်ထားနောက်က ထောက်ထားတဲ့သေနတ်နဲ့ တိရစ္ဆာန်မောင်းသလို ပြေးပြေးလွှားလွှားသွားရတယ်။

၂၁။ မရှုရက် မမြင်ရက်စရာမြင်ကွင်း- စစ်ကြောရေးတွင်းကျ ဗုဒ္ဓသားတော်များခံခဲ့ကြရတဲ့အပြင် မထင်လျှင်မထင်သလို ရိုက်နှက် ကန်ကျောက်စစ်ဆေး- နှိပ်စက်လက်လွန်ခြေလွန်ဖြစ် ရေတိမ်နစ် ပျံလွန်တော်မူရ မြင့်မြတ်တဲ့ သံဃာဘဝ စွန့်ရတာတွေရှိတယ်။ ဒီလိုလူမသိ သူမသိ ပျံလွန်ရတဲ့ စာသင်သားတွေထဲမှာ ငွေကြာရံစာသင်ရန်သွားတဲ့ နတ်မောက်၊ ညောင်ပင်သာက ရဟန်းဖြစ်စ သုန္ဒရတစ်ပါးလည်းပါတယ်။

၂၂။ ဒီဦးဇင်းလေးနဲ့ ဆရာတော်ဦးဣန္ဒက ခမည်းတော် ဦးဇင်းကြီးကို နတ်မောက်ဒေါက်တာစိုးမင်းက အခကြေးငွေမယူ ဆေးကုပေးခဲ့တယ်။ စေတနာ ဆရာဝန်ဟာ မဂ္ဂင်နဲ့ဇောတနာရာမက ရွှေဝါရောင်မှာ နတ်စောလို့ ထင်ရှားတဲ့ ဦးပညာဇောတ မယ်တော်ကိုလည်း ဆေးဝါးထောက်ပံ့ကူညီတယ်။ သဒ္ဓါစေတနာ ခုနေအခါ ကဗျာရေးထိုးရခြင်းဟာ စစ်ကျွန်တွင်း သက်ဆင်းရစဉ်က တော်လှန်ရေးကို ကိုယ်တိုင်မပါနိုင်လည်း တော်လှန်ရေးမဏ္ဍိုင်တွေကို တက်အားသမျှ ကြည်ဖြူစွာ ကူညီတာတွေရှိကြောင်းနဲ့ နောင်ခေတ်အဆက်ဆက်မှာ တော်လှန်ရေးသမားတွေကို ဆက်လက်ကူညီစေဖို့ ရေးဖွဲ့ပြရခြင်းဖြစ်တယ်။

၂၃။ ရွှေဝါရောင် အရေးတော်ပုံဆိုတာ - ဘယ်သူမှ ဦးဆောင့်တာမဟုတ်။ NLD ပါတီ နောက်ခံထားလို့ လှုပ်ရှားတာလည်း မဟုတ်။ စစ်အာဏာရှင် အယုတ်တမာ မြန်မာပြည်အုပ်ချုပ်တာ မတရားလို့ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အရင်းခံအကြောင်းတရားနဲ့ လတ်တလော အကြောင်းအရင်းက ပခုက္ကူသံဃာတွေကို စော်ကားလို့ မြန်မာပြည်သံဃာအားလုံး ညီညွတ်စုရုံးတဲ့ ဆန္ဒသဘောထားနဲ့ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ စစ်အာဏာရှင် တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှားမှုတွေထဲက တစ်ခုဖြစ်တယ်။

၂၄။ ၂၀၀၇ ရွှေဝါရောင် အရေးတော်ပုံကြောင့် ဗိုလ်သန်းရွှေ အာဏာရှင်ရုပ်လုံးဟာ ဖုံးထားလို့မရ- ထင်ရှားလာရတယ်- ရွှေဝါရောင်ကြောင့် ကမ္ဘာတစ်ခွင်မှာ အာဏာရှင်မင်းမူရင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သားတော်များကိုပင် ကားစင်တင်ရဲတာပြတယ်။ ဘုရားရှင်သားတော်တွေဆိုတာလည်း တရားဓမ္မကို မြတ်နိုးခုံမင် မတရားလျှင်လက်မခံ သာသနာထိရင် မခံ၊ တပါးကျွန်၊ စစ်ကျွန်၊ ဘယ်သူ့ကျွန်ဖြစ်ဖြစ်မခံ- မင်းအာဏာ ကြမ်းချင် ကြမ်း သံဃာတွေ တစ်စိတ်တစ်ဝမ်းထဲရှိပြီး နှလုံးမခြား တရားစောင့်သူများပီပီ တရားနဲ့အညီ တော်လှန်ကြတယ်။

၂၅။ ပြည်မြန်မာက ရွှေဝါရောင် ဗုဒ္ဓဘဂဝါသား ရှင်ရဟန်းသံဃာတို့ဟာ အဓမ္မမင်း ညော ပါပမင်းဆိုးကို လက်မခံ တရားအမှန် မြတ်နိုးဘာသာ သာသနာအကျိုး - ဆင်းရဲလူထု အကျိုး နိုင်ငံနဲ့လူမျိုးအကျိုးကို ဓမ္မဘောင်ကနေ သယ်ပိုးဆောင်ကြတယ်ဆိုတာ ပြည်မြန်မာ အမှောင်ခွင်းတဲ့ ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးက အလင်းက ပြတယ်။

၂၆။ တွေးတတ်ကြနော် ကမ္ဘာကျော်တဲ့ သမိုင်း - ရေးမှတ် ရမနော် ပြည်တော်ဖို့ ကြည့်တိုင်း အနာဂတ် မြန်မာပြည်မှာလေ မသတီစရာ အာဏာရှင် ဗိုလ်သန်းရွှေနဲ့ လက်ပါးစေ-ကြံ့ဖွတ်၊ စွမ်းအားရှင် လူ့အရိုင်းများလို ဘုရားသားတော် ကိုရင် ရှင်ရဟန်း သံဃာတစ်စုအပေါ် စော်ကားမော်ကား မတော်မတရားပြုသူများ ပေါ်မလာစေဖို့ သံဃာတော်တို့က စစ်အာဏာရှင် အယုတ်တမာတို့အား မေတ္တာသုတ် ကမ္ဘဝါနဲ့ တော်လှန်တဲ့ သမိုင်းတစ်စကို ဆရာမောင်ကိုကို (အမရပူရ) အသည်းနာ-ကမ္ဘာမကြေ ကိုးကား ပခုက္ကူက သရက်ကျောင်းနေဖက် ပြောကြားချက်များကို ခံစားကာ စာစီပြတယ် - အို . . . (ကိုနေလ-ကိုသာအောင် ကိုသန့်ရှင်း ကိုစိန်လင်း)တို့ရဲ့ တွေးဆချင့်ချိန်း . . . ။

၂၇။ ရဟန်း-ရှင် သံဃာတော်တွေစပြီး ပြည်သူ ကျောင်းသားတွေနဲ့ အောက်ခြေ NLD တွေ ပါဝင်ခဲ့တဲ့ ရွှေဝါရောင် အရေးတော်ပုံ သမိုင်း။

♦ကိုငွေး (နတ်မောက်)♦

www.free4readers.com

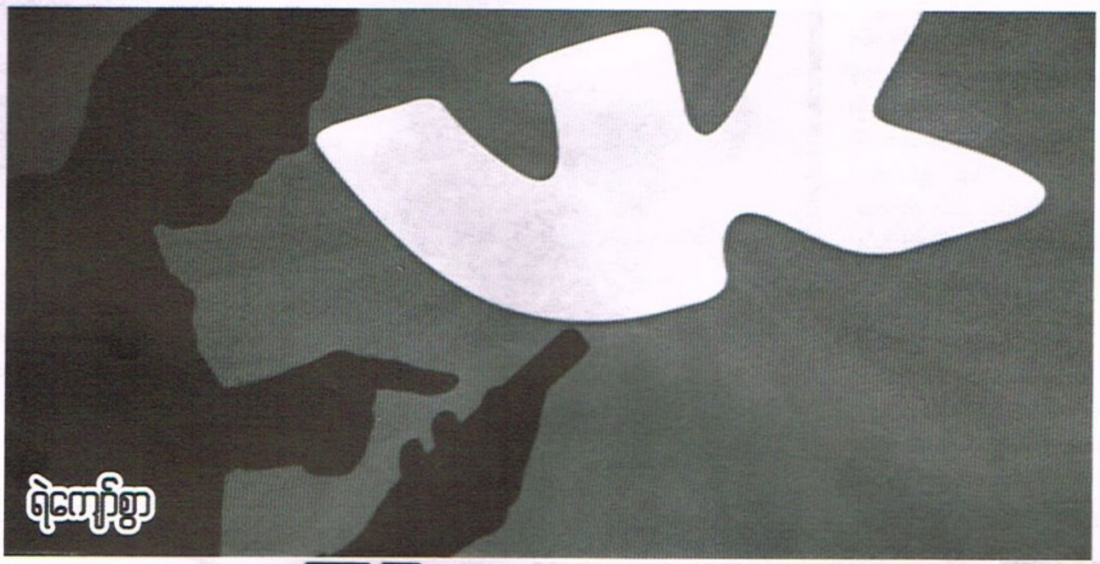

ရဲကျော်စွာ

ရုရှားအခြေစိုက် လူမှုမီဒီယာ VK

[illegible] အထင်ကရလူမှုမီဒီယာ [illegible] မြန်မာအမျိုးသားရေး [illegible] အင်အားစုများနှင့် သတ် [illegible] အကောင့်များကို ရုတ်တရက်ပိတ်သိမ်း [illegible] အင်တာနက် အသုံးပြုသူအချို့ [illegible] အနောက်အုပ်စုဝင်နိုင်ငံများတွင် [illegible] အခြားအွန်လိုင်း ဆိုရှယ်မီဒီယာများကို [illegible] ကြသည်။

[illegible]နှင့် ပြဿနာမဖြစ်ပွားခင်ကတည်းက မြန်မာနိုင်ငံနှင့် [illegible] ကုန်သွယ်မှုလုပ်ငန်း နှင့် ခရီးသွားလုပ်ငန်းဆောင် [illegible] လုပ်ငန်းရှင်များနှင့် ကုန်သည်များစွာသည် တရုတ်နိုင်ငံအ[illegible]လူမှုမီဒီယာများဖြစ်သော Wechatနှင့် Weiboတို့ကို ကျယ်ပြန့်စွာအသုံးပြုနေခဲ့ကြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံအရှေ့မြောက်ပိုင်း တရုတ်နယ်စပ်ဒေသများဖြစ်သော တချင်ပြည်နယ်နှင့် ရှမ်းပြည်နယ်များအတွင်း၌မူ သာမန်အရပ်သူအရပ်သားများကပါ တရုတ်နိုင်ငံအခြေစိုက် အွန်လိုင်းဆိုရှယ်မီဒီယာများကိုကျယ်ပြန့်စွာ အသုံးပြုနေခဲ့ကြသည်။

Facebookနှင့် ပြဿနာဖြစ်ပွားလာပြီးနောက် တပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ရုံးစာမျက်နှာနှင့်တပ်မတော်လိုလားသူများ၊ မြန်မာအမျိုးသားရေးဝါဒီများ၏ စာမျက်နှာများနှင့် အကောင့်များကို ရုရှားပြည်ထောင်စုအခြေစိုက် အထင်ကရ အွန်လိုင်းလူမှုမီဒီယာတစ်ခုဖြစ်သော VK တွင် စတင်ဖွင့်လှစ်လာကြသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ထို့နောက်တစ်ဆက်တည်းမှာပင် သတင်းထောက်များ၊ စာနယ်ဇင်းသမားများ၊ မီဒီယာသမားမျာ၊ လေ့လာသူများနှင့် သုတေသီများကလည်း ရက်ပိုင်းအတွင်းလိုက်လံ၍ VK အွန်လိုင်းလူမှုမီဒီယာတွင်အကောင့်များ စတင်ဖွင့်လှစ်လာကြသည်။ သို့သော်လည်း VKလူမှုမီဒီယာအကြောင်းမှာ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းအလွန် လူသိနည်းနေဆဲဖြစ်သည်။

VKလူမှုမီဒီယာ

VKဟု ခေါ်ဆိုသော ရုရှားအခြေစိုက် လူမှုမီဒီယာ၏ အမည်အပြည့်အစုံမှာ Vkontakteဖြစ်ပြီး အဓိပ္ပာယ်မှာ "ဆက်သွယ်မှုတွင်" (Incontact)ဖြစ်သည်။လူမှုမီဒီယာနှင့်လူမှုဆက်သွယ်ရေးကွန်ရက်ဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။ မြန်မာဘာသာစကား အပါအဝင်ဘာသာစကားပေါင်း ရှစ်ဆယ်ကျော် အသုံးပြုနိုင်ပြီး ရုရှားဘာသာစကားပြောသူလူမျိုးများထဲတွင် အထင်ရှားဆုံး လူမှုဆက်သွယ်ရေးကွန်ရက်ဖြစ်သည်။

VK တွင် အသုံးပြုသူအချင်းချင်း စာပို့ခြင်းကို အများပြည်သူကြည့်ရှုခွင့်ပေး၍လည်းကောင်း၊ မပေးထားဘဲ သီးသန့်ပုဂ္ဂလပေးပို့ခြင်းကိုလည်းကောင်း နှစ်မျိုးလုံးပြုလုပ်နိုင်သည်။ Facebookကဲ့သို့ပင် VK၌လည်း Groupများထူထောင်ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ Pageများဖွင့်လှစ်ထားခြင်း၊ Eventsများ တင်ပေးခြင်း၊ ရှယ်ခြင်း၊ တဂ်တွဲခြင်း၊ အသံဖိုင်နှင့်ရုပ်သံဖိုင်များတင်ပေးခြင်း၊ Browserအခြေပြု ဂိမ်းများကစားခြင်းတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်နိုင်သည်။

VKကို ရုရှားပြည်ထောင်စု အနောက်မြောက်ဒေသ ကမ်းရိုးတန်းရှိ စိန့်ပီတာစဘက်မြို့တော်တွင် အခြေစိုက်ထားသည်။ ၂၀၁၈ခုနှစ် ဩဂုတ်လစာရင်းအရ VKအကောင့်ဖွင့် အသုံးပြုစုစုပေါင်း သန်းငါးရာကျော်ရှိသည်။ ရုရှားပြည်ထောင်စုအတွင်း VK.Comသည် လူကြိုက်အများဆုံး ဝက်ဘ်ဆိုက်ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ဘီလာရပ်စ်နိုင်ငံနှင့် ကာဇက်စတန်နိုင်ငံတို့တွင်လည်း လူကြိုက်အများဆုံး ဝက်ဘ်ဆိုက်ဖြစ်သည်။ SimilarWeb၏ သုတေသနပြုချက်အရ VKသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အမှတ်စဉ် ကိုးခုမြောက်လူကြိုက်အများဆုံး ဝက်ဘ်ဆိုက်ဖြစ်သည်။ Alexa ကထုတ်ပြန်သောစာရင်းအရ VKသည်ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ထိပ်တန်းဝက်ဘ် ဆိုက်များစာရင်းတွင် အမှတ်စဉ်(၁၇)၌နေရာယူထားသည်။

VKကိုလက်ကိုင်ဖုန်းများတွင်အသုံးပြုရန် Google Play Store မှတစ်ဆင့် ဒေါင်းလုဒ်ရယူကာ အသုံးပြု နိုင်သည်။ အီးမေးလ်လိပ်စာကိုပေး၍သော်လည်းကောင်း၊ ဖုန်းနံပါတ်ကို ပေး၍သော်လည်းကောင်းနည်း လမ်းနှစ်မျိုးလုံးဖြင့် VKအကောင့်ကိုဖွင့်လှစ်၍ရသည်။ ဖုန်းနံပါတ်ဖြင့် VKအကောင့်ကိုဖွင့်ပြီးမှ မိမိ၏ကိုယ် ပိုင်အီးမေးလ်ဖြင့် ပြန်လည်ချိတ်ဆက်ခြင်းကို ပြုလုပ်နိုင်သည်။ မိမိယခင်ကတည်းက ဖွင့်လှစ်အသုံးပြုနေသော Facebook နှင့်အခြားလူမှုမီဒီယာအကောင့်များနှင့်လည်း ပြန်လည်ချိတ်ဆက်တွဲစည်းခြင်း(Synchronize)ပြုလုပ်၍အသုံးပြုနိုင်သည်။

ထူးခြားချက်မှာ Facebookနှင့် အခြားအဓိကလူမှုမီဒီယာများတွင် မိမိနှင့်မိတ်ဆွေ(Friend)ဖြစ်ပြီးသူများသည်ပြန်လည်ချိတ်ဆက်တွဲစည်းခြင်းပြုလုပ်လိုက်ပါက VKတွင်လည်း မိမိ၏မိတ်ဆွေ(Friend)များအဖြစ် အလိုအလျောက်ပြသပေးသည်။ မိမိ၏ဖုန်းတွင်မှတ်ထားသော အဆက်အသွယ်များက သူတို့၏ဖုန်းဖြင့် VK အကောင့် ဖွင့်လျှင်လည်း မိမိထံသို့ အကြောင်းကြားပေးသည်။

ဆိုက်ဘာလုံခြုံရေးအဆင့်အတန်း

Facebookအပါအဝင် အနောက်အုပ်စုအခြေစိုက် လူမှုမီဒီယာများနှင့်မတူညီတော့သည့် အားသာချက်မှာ VKနှင့် အခြားသောရုရှားအခြေစိုက်အဓိကလူမှုမီဒီယာများသည် ဆိုက်ဘာလုံခြုံရေးအဆင့်အတန်းမြင့် အားကောင်းနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

Facebookနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအခြေစိုက် လူမှုမီဒီယာများ၊ အနောက်အုပ်စုဝင်နိုင်ငံများတွင် အခြေစိုက်သော လူမှုမီဒီယာများ၏ အဓိကအားနည်းချက်တစ်ခုမှာ ဆိုက်ဘာလုံခြုံရေးအဆင့်အတန်းနိမ့်ကျလွန်းနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများမှ အစိုးရထောက်လှမ်းအေဂျင်စီများသာမက ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများမှ ထောက်လှမ်းရေးအေဂျင်စီများ၊ ပုဂ္ဂလိကသတင်းကုန်သည်များ၊ သတင်းပွဲစားများ၊ ကြေးစားဟက်ကာများ၊ တစ်ဦးချင်းလူငယ်အပျော်တမ်း ဟက်ကာများကပါ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် အနောက်အုပ်စု ဝင်နိုင်ငံများတွင် အခြေစိုက်ထားသော Facebook နှင့် အခြားလူမှုမီဒီယာများကို နည်းအမျိုးမျိုးထိုးဖောက် ထောက်လှမ်းနိုင်စွမ်းရှိကြပြီး လျှို့ဝှက်ချက်များကို လွယ်ကူစွာ ထုတ်ယူနိုင်စွမ်းရှိကြသည်။

VKနှင့်အခြားသောအဓိက ရုရှားလူမှုမီဒီယာများကိုမူ သက်ဆိုင်ရာကုမ္ပဏီများနှင့် ရုရှားအစိုးရ၏ထောက်လှမ်းရေးနှင့် လုံခြုံရေးအေဂျင်စီများကသာ စောင့်ကြည့်၍ရပြီး ရုရှားပြည်ပတွင်ရှိသော မည်သည့်အဖွဲ့အစည်း၊ လူပုဂ္ဂိုလ်ကမှ အလွယ်တကူထိုးဖောက်ထောက်လှမ်းကြားဖြတ်ရန်မလွယ်ကူဟု ပြောဆိုသူများရှိကြသည်။ ကောလာဟလသတင်းစကားများအရ ရုရှားပြည်ထောင်စု၏ ဆိုက်ဘာလုံခြုံရေးအဆင့်အတန်းသည် ဆိုက်ဘာလုံခြုံရေးနည်းပညာအမြင့်မားဆုံး နိုင်ငံများဟု ယခင်ကထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော အိန္ဒိယ၊ အစ္စရေးနှင့်အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတို့ထက်ပင် သိသာစွာသာလွန်ကျော်တက်သွားခဲ့သည်မှာ ၂၀၁၀ခုနှစ် မတိုင်ခင်ကတည်းက ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။

လုံခြုံရေးကျိုးပေါက်မှုအတွက် မြန်မာစကားပုံဖြစ်သော "ရေဝင်ရေထွက်မရှိလည်း လေဝင်လေထွက်ရှိ စမြဲ"ဟူသော စကားရိုးရာအတိုင်းပင် သတိပြုသည်မှာ ပိုသည်ဟူ၍မရှိပေ။ သက်ဆိုင်ရာကုမ္ပဏီနှင့် အစိုးရ၏ထိပ်တန်းအေဂျင်စီများထဲမှာ အတွင်းလူရှိနေလျှင် လုံခြုံရေးကျိုးပေါက်မှုဆိုသည်မှာ အချိန်မရွေးဖြစ်ပေါ် နိုင်ခြေရှိသည်။

ဂျူးလူမျိုးများနှင့်ဆက်နွယ်ခဲ့သော VK

VKကို စတင်ထူထောင်ကာစက VK သည် ရုရှားလူမျိုးများအစုရှယ်ယာအများစုပိုင်ဆိုင်သော ကုမ္ပဏီ မဟုတ်ခဲ့ပေ။ VKစတင်တည်ထောင်သူဟု လူသိများသော ပါဗယ်လ်ဒူးရော့ဗ်(Pavel Durov)သည် ကုမ္ပဏီအစု ရှယ်ယာ၏ ငါးပုံတစ်ပုံကိုသာ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည်။ အခြားသောတွဲဘက်တည်ထောင်သူများဖြစ်ကြသည့် အစ္စရေးအခြေစိုက်ဂျူးလူမျိုးများနှင့် ရုရှားအခြေစိုက်ဂျူးလူမျိုးများက ကုမ္ပဏီအစုရှယ်ယာ၏ ကျန်ငါးပုံလေးပုံကို ပိုင်ဆိုင်ထားခဲ့ကြသည်။

VKကို ၂၀၀၇ခုနှစ်က ထိုအစုစပ်များဖြင့် စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ၂၀၁၂ခုနှစ်တွင် ရုရှားပြည်ထောင် စုအတွင်း အဓိကအင်တာနက်ကော်ပိုရေးရှင်းတစ်ခုဖြစ်သော Mail-ru လုပ်ငန်းစုက VK၏အစုရှယ်ယာအများစုကို ဝယ်ယူရန်စတင်စီစဉ်ညှိနှိုင်းလာခဲ့သည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် Mail-ru လုပ်ငန်းစုသည် VK ၏အစုရှယ်ယာများအားလုံးကို ဝယ်ယူပြီးစီးခဲ့သည်။

Mail-ru က VKကို ရာနှုန်းပြည့်ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် VK သည် ရုရှားပိုင်စစ်စစ် လုပ်ငန်းတစ်ခုအ ဖြစ်ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။

မူပိုင်ခွင့်များကိုအကာအကွယ်ပေးခြင်း

၂၀၁၀ခုနှစ်မှစတင်၍ VKသည် အနုပညာဆိုင်ရာမူပိုင်ခွင့်များကိုကာကွယ်ရန် ရုပ်သံကွန်ရက်များ၊ အင်တာနက်အခြေပြု အွန်လိုင်းရုပ်သံဌာနများ၊ ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းများ၊ တေးဂီတလုပ်ငန်းများနှင့် ချိတ်ဆက်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လာခဲ့သည်။ မူပိုင်ခွင့်ရရှိထားပြီးဖြစ်သော ဖျော်ဖြေရေးလုပ်ငန်းများသည် VKကပေးသော ဝန်ဆောင်မှုကို ချိတ်ဆက်ရယူပြီး VKအသုံးပြုသူများက မိမိတို့၏ရုပ်ရှင်နှင့်တေးဂီတဖိုင်များကို မူပိုင်ခွင့်ချိုးဖောက်ကာ VKအပေါ်တွင်လွှင့်တင်လာလျှင် မူပိုင်ခွင့်ရှိသောသက်ဆိုင်ရာ ဖျော်ဖြေရေးလုပ်ငန်းက ယင်းဖိုင်များကို ဖယ်ရှားခွင့်၊ မိမိလုပ်ငန်းက ခွင့်ပြုပေးထားသော အခြားမိတ္တူဖိုင်အမျိုးအစားဖြင့် အစားထိုးခွင့်တို့ကို ရရှိလာခဲ့သည်။

VK၏အဆိုပါ မူပိုင်ခွင့်ကာကွယ်ရေးဝန်ဆောင်မှု မိတ်ဖက်အစီအစဉ်ကြောင့် ရုရှားပြည်ထောင်စုတစ်ဝန်းတွင် ရုပ်ရှင်၊ တေးဂီတနှင့် ဖျော်ဖြေရေးဆိုင်ရာမူပိုင်ခွင့်များကို ထိရောက်စွာကာကွယ်လာနိုင်ခဲ့ကြသည်။

VKနှင့်ပြည်ပနိုင်ငံများ

တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသည် ရုရှားပြည်ထောင်စုနှင့်မဟာမိတ်ဖြစ်သော်လည်း VKကို ပါဝင်သော အကြောင်းအရာများအပေါ် စွက်ဖက်ခြယ်လှယ်မှုရှိပြီး၊ လွတ်လပ်မှုမရှိဟူသော စွဲချက်များဖြင့် ၂၀၁၆ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလအတွင်း၌ပိတ်ပင်ခဲ့ဖူးသည်။ သို့သော်လည်း တရုတ်နိုင်ငံသည် ၂၀၁၈ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် VKကို ပြန်လည်ခွင့်ပြုပေးခဲ့ပြီး တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် လွတ်လပ်စွာအသုံးပြုခွင့်ပေးခဲ့သည်။ တရုတ်နိုင်ငံသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် အနောက်အုပ်စုဝင်နိုင်ငံများတွင် အခြေစိုက်သော အွန်လိုင်းလူမှုမီဒီယာများနှင့် Search Engines များအားလုံးကို နိုင်ငံအတွင်း ပိတ်ပင်တားမြစ်ထားပြီး တရုတ်နိုင်ငံ၏ ကိုယ်ပိုင်လူမှုမီဒီယာများနှင့် Search Engines များကိုသာ အသုံးထားစေသည်။

VK၌သတိပြုရန်အချက်များ

VKအသုံးပြုသူများသည် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း နေထိုင်သူများဖြစ်ပါက နိုင်ငံ၏တရားဥပဒေများကို သိရှိလိုက်နာရန်လိုအပ်သည်။ ဆက်သွယ်ရေးဥပဒေပုဒ်မ(၆၆/ဃ)၊ အသရေဖျက်မှုနှင့် အခြားသောပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေများ၊ တရားမဥပဒေများသည် VKအသုံးပြုသူများနှင့်လည်း သက်ဆိုင်သည်။

VKသည် Facebookကဲ့သို့ပင် Report ပြုလုပ်နိုင်ပြီး Report ထိသောစာမျက်နှာများနှင့် အကောင့်များသည် ဖယ်ရှားခံရမည်ဖြစ်သည်။ မြန်မာစကားပြော ဘာသာရေးလူနည်းစုအဖွဲ့အစည်းအချို့သည် VKကို ၂၀၁၆ခုနှစ်ကတည်းက စတင်သုံးစွဲနေခဲ့ကြသည်။

ရေရှည်အလားအလာ

တရုတ်နိုင်ငံတွင် တရုတ်တို့၏ ကိုယ်ပိုင်လူမှုမီဒီယာများကိုသာ အသုံးပြုကြသည်။ တရုတ်ဈေးကွက်အတွင်း ကြော်ငြာလိုသော နိုင်ငံခြားစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများသည် တရုတ်လူမှုမီဒီယာများတွင် မဖြစ်မနေ ကြော်ငြာထည့်သွင်းရပြီး ကြော်ငြာခနှင့်အခြားဝန်ဆောင်ခများက တရုတ်နိုင်ငံအတွင်းသို့ ပြန်လည်စီးဆင်းရ သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် Facebookပြဿနာပေါ်ပေါက်လာပြီးမှ VKသို့ အချို့သူများကစတင် ရွှေ့ပြောင်းလာခဲ့ ကြသော်လည်း နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တစ်ခုတွင်အခြေစိုက်ထားသောအွန်လိုင်းလူမှုမီဒီယာများ၊ Browsers များနှင့် Search Engines များကို မြန်မာနိုင်ငံက မှီခိုအသုံးပြုနေခြင်းမှာ နိုင်ငံတော်၏အမျိုးသားအကျိုးစီးပွားနှင့် အမျိုးသားလုံခြုံရေးများအတွက် ရေရှည်အရ မသင့်လျော်ပါ။ မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရနှင့် မြန်မာ့တပ်မတော်အနေဖြင့် မိမိတို့၏ကိုယ်ပိုင်၊ မြန်မာနိုင်ငံပိုင် online လူမှုမီဒီယာများ၊ Browsers များနှင့် Search Engine များကိုဆိုက်ဘာလုံခြုံရေးအဆင့်အတန်းမြင့်မားစွာဖြင့် မိမိဖာသာထူထောင်၊ တည်ဆောက်၊ အသုံးပြုလာနိုင်ရန် နိုင်ငံတော်၏ ရေရှည်အမျိုးသားအကျိုးစီးပွားအတွက် မဖြစ်မနေလိုအပ်လာမည်ဖြစ်သည်။

ရဲကျော်စွာ

www.free4readers.com

နိုင်ငံတကာပုံပြင်အလှများကို မြန်မာစာပေလောကထဲမှာ ဗန်းခင်းပြသည့် ပုံပြောဆရာ (သို့မဟုတ်) အမေရိကကို မိတ်ဆက်ပေးထားသည့် မြန်မာနိုင်ငံသားဘာသာပြန်စာရေးဆရာ (သို့မဟုတ်) မြားနတ်မောင် မဂ္ဂဇင်းတစ်ခေတ်ကို ဦးဆောင်ပဲ့ကိုင်ခဲ့သူ (သို့မဟုတ်) စာရေးဆရာ၊ ဘာသာပြန်ဆရာ

ခင်မောင်တိုး(မိုးမိတ်) (၁၉၃၇-၂၀၁၈)

□ ဇော်ဝင်းထွန်း

ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်အကောင့်တွေပိတ်တဲ့သတင်း၊ ပိုင်ရှင်မဲ့သင်္ဘောကြီးသုံးခုမြို့နားထိ မျောလာပြီးသောင်တင်နေတဲ့သတင်း၊ NLDမှလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်နှစ်ဦးကို ပါတီတာဝန်မှရပ်စဲလိုက်တဲ့သတင်း၊ လုံခြုံရေးကောင်စီက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအချို့ကို တရားစွဲမယ်ဆိုတဲ့သတင်း၊ ဆွာချောင်းတံတားကြီး ရေကျော်သွားပြီ တိုင်အချို့နိမ့်ဝင်သွားတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းတွေကြားထဲမှာ စာရေးဆရာခင်မောင်တိုး(မိုးမိတ်) စက်တင်ဘာ ၁ ရက်နေ့ နံနက် ၂နာရီက ကွယ်လွန်သွားတယ်ဆိုတဲ့သတင်းက ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်စာမျက်နှာတွေပေါ် ကိုတက်လာသည်။ ဆရာအောင်ဇင်မင်း၊ ဆရာနေမျိုးအေး၊ လင်းထိပ်သျှင် အစရှိသူတို့က ကြေကွဲဝမ်းနည်းရပါကြောင်းတွေရေးတင်ကြသည်။ ဆရာ့ဆရာတို့လည်းဆက်ပြီး တင်နေကြသည်။ စာပေဘဝထဲမှာပဲ နေထိုင်သူကျွန်တော့်အနေနှင့်လည်း မိသားစုနှင့်ထပ်တူ၊ စာပေသမားများနှင့်ထပ်တူကြေကွဲဝမ်းနည်းရပါသည်။

ဆရာခင်မောင်တိုးနှင့်ထိတွေ့မှုမရှိခဲ့သော်လည်း နွေးနွေးထွေးထွေးထိတွေ့ဖူးသူကဲ့သို့ ဝမ်းနည်းမှု၊ နှမြောတသဖြစ်မှုတွေ ရှိခဲ့ရပါသည်။ ရှာကြံပြောမည်ဆိုလျှင်တော့ ဆရာခင်မောင်တိုးမြားနတ်မောင်မဂ္ဂဇင်းကိုကိုင်စဉ်က ကျွန်တော့်ကဗျာနှစ်ပုဒ်ကို ထည့်ပေးဖူးသည့် ကျေးဇူးရှိသည်ဟုတော့ဆိုရပါမည်။ အဲဒီကျေးဇူးအနေနှင့်တော့ ကျွန်တော်ဆရာခင်မောင်တိုးကို တင်ရမည်ထက်ပိုသော ကျေးဇူးကိုတင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဆရာခင်မောင်တိုးသည် ကျွန်တော့်ကို မသိသော်လည်း ကျွန်တော့်ကဗျာကိုသိခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ 'စာ'ကိုသာရွေးသော အယ်ဒီတာဆရာတစ်ယောက်အဖြစ်လည်း အလေးပြုရပါသည်။

ထားတော့။ ပြီးခဲ့တဲ့တစ်လလောက်ကပဲ ကျွန်တော်သည် ဆရာကောင်းကျော်(စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်)တွေ့ဆုံမေးမြန်းပြီး ပုံနှိပ်ဖော်ပြခဲ့သည့် "အယ်ဒီတာများနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း"စာအုပ်ကို စားပွဲအံဆွဲထဲမှယူ၍ ဖတ်မိနေသေးသည်။ ဆရာကောင်းကျော်တွေ့ဆုံခဲ့သည့် အယ်ဒီတာများမှာ ခင်မောင်တိုး(မိုးမိတ်)၊ နတ်နွယ်၊ ချစ်ဝင်းမောင်၊ မောင်သွေးသစ်၊ မောင်တည်ငြိမ်နှင့်ကောက်နွယ်၊ ကနောင်တို့ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်ကတော့ ထိုဆရာတို့သည် မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်၏ အယ်ဒီတာများဖြစ်ကြသည်။ ခုနေခါတော့ အဲဒီခြောက်ယောက်ထဲမှာ ဆရာချစ်ဝင်းမောင်နှင့် ဆရာမောင်သွေးသစ်သာကျန်ပြီး ထိုဆရာအားလုံးကွယ်လွန်သွားကြပြီဖြစ်သည်။ ယခုဆရာခင်မောင် တိုးကွယ်လွန်ပြီ။ ဆရာတိုးရှေ့နားလေးမှာပဲ ဆရာကောက်ကြီးက ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဆိုလိုတာက ထိုဆရာများသည် မြန်မာစာနယ်ဇင်းခေတ်တစ်ခေတ်ကို ဦးဆောင်ခဲ့သည့်မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာများအဖြစ် ရပ်တည်ခဲ့သည်ဆိုသော အချက်ဖြစ်သည်။ မဂ္ဂဇင်းများနှင့်ဖြတ်သန်းလာခဲ့သော စာရေးသူအတော်များများသိထားသည့်ကိစ္စဖြစ်သည်။

ထားတော့။ ဆရာတိုးနှင့်ပတ်သက်ပြီးဆရာကောင်းကျော်"ဗျူး"ထားသည့် အထဲက ဆရာတိုးစကားကို ကောက်နုတ်ကြည့်ပါမည်။ ထိုစဉ်က ဆရာခင်မောင်တိုးသည် မြားနတ်မောင်မဂ္ဂဇင်း၏(ဆရာ့စကားအရ) မဂ္ဂဇင်းတာဝန်ခံ(အမှန်က တာဝန်ခံအယ်ဒီတာကြီး)အဖြစ် ဆောင်ရွက်နေချိန်ဖြစ်သည်။ အယ်ဒီတာနှင့်ပတ်သက်၍ ဆရာကောင်းကျော်ကမေးရာတွင် ဆရာက

"အယ်ဒီတာလို့လက်မခံဘဲ မဂ္ဂဇင်းတာဝန်ခံလို့ သုံးရ၊ လက်ခံရသလဲဆိုတော့ ဒါတွေက ခေတ်အနေအထားအရ ခေါ်ဝေါ်နေတာလို့မြင်တယ်ဗျာ။ တကယ်တမ်းတော့ ဟိုတုန်းက အယ်ဒီတာကြီးတွေရဲ့ အရည်အချင်း၊ ဂုဏ်ပုဒ်သိက္ခာကိုမမီဘူး။ ကဲ. . . ကျွန်တော်ပြောမယ်ဗျာ။ လယ်တီပဏ္ဍိတဦးမောင်ကြီး၊ ဆရာပွား၊ ဦးလွန်းစသည်ဖြင့် အယ်ဒီတာကြီးတွေဆိုပါတော့။ ရောက်လာတဲ့ စာမူတွေဖတ်တယ်။ အကုန်သိတယ်၊ နားလည်တယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တော့ မတတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် မဂ္ဂဇင်းဖြစ်မြောက်ရေးကို ထမ်းဆောင်ပေးနေတဲ့ တာဝန်ခံ။ ဒီလိုပဲခံယူထားလိုက်တော့တယ်။ အယ်ဒီတာချုပ်ဆိုရင်တော့ ပိုဝေးမှာပေါ့။ သူ့တာဝန်က ထည့်ချင်တဲ့၊ ထည့်သင့်တဲ့ စာမူကို ပရိသတ်ရှေ့ရောက်အောင်တည်းဖြတ်ပြီး ရောက်အောင်ပို့ပေးနိုင်စွမ်းရှိရမယ်။ ပြောမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်ဆရာ။ ခုဒေါက်တာဦးသာလှဆိုပါတော့။ စာမူချီးမြှင့်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော် အကုန်နားမလည်သလို တည်းဖြတ်ဖို့ကျတော့လည်း မရဲဘူး။ ဒါနဲ့ပဲစီရမယ့် ပွိုင့်လောက်ပဲညွှန်းပြီး ကွန်ပျူတာခန်းကို တန်းပို့ရမယ့်အဖြစ်၊ အဲဒါတာဝန်ခံအယ်ဒီတာလား၊ ဘာကိုတာဝန်ခံတာလဲ။" ဟုဖြေထားသည်။ ကိုယ်မသိ၊ နားမလည်ဘဲနှင့် စကားလုံးတစ်လုံးအပေါ် အများလိုလိုက်ပါ စီးမျောမယ့်သူမဟုတ်ကြောင်း ပြောထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ တော်၏မတော်၏၊ ဟုတ်၏မဟုတ်၏မှန်းမခွဲခြားဘဲ ခပ်လွယ်လွယ်ပင် 'အယ်ဒီတာ'တံဆိပ်တပ်လိုက်သူများအတွက်တော့ ဒီစကားကသူတို့အကြိုက်နှင့် လွဲမှာတော့ အသေအချာ။ ဒီသဘောကို ဆရာတိုးလည်းမသိမဟုတ်။ သိမည်မှာ မုချ။ သိသိကြီးနှင့်ပင် အချို့အယ်ဒီတာဆိုသူတွေကို မျက်စိစပါးမွေးစူးစူးနှင့် ပြောလိုက်ပုံရသည်။ ၎င်းသည်ပင် ခင်မောင်တိုး(မိုးမိတ်)၏ အမှတ်အသားတစ်ခုဖြစ်နေလေသည်။

ဤကဲ့သို့သော ခင်မောင်တိုး(မိုးမိတ်)၏ ကိုယ်ရေးကိုကျွန်တော်တို့ ကြည့်ပါမည်။ ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်း၊ မိုးမိတ်မြို့မှ ဦးသာဗျောနှင့် ဒေါ်ဒေါ်မှုန်တို့က ၁၉၃၇ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ ၅ရက်(ဆရာ၏ "ကျွန်တော့်အမေရိက" ဘာသာပြန်စာအုပ်၊ စာရေးသူ၏စာပေနှင့် ဘဝဖြစ်စဉ်မှတ်တမ်းတွင် ဇူလိုင်လ (၇) ရက်ဟု (မှုကွဲ)ဖော်ပြထားသည်) နေ့တွင်မွေးဖွားသည် ၁၃-နှစ်သားတွင်ရှစ်တန်းအောင်သည်။ ထိုအခါမိုးမိတ်မှ မန္တလေးသို့ပြောင်း၍ ပညာဆက်လက်သင်ကြားသည်။ ၁၉၅၁ခုနှစ်တွင် တိုင်းချစ်အလွတ်ပညာသင်ကျောင်းတွင် တက်ပြီး ထိုမှ ၁၉၅၂ခုနှစ်တွင် ၁၀တန်းအောင်သည်။ ၁၉၅၇ခုနှစ်တွင် မန္တလေး၌ပင် အကြိုတက္ကသိုလ်ဝင်တန်းတက်ရောက်သည်။ ထို၌ဆရာဦးကြည်မြ (စာရေးဆရာကြည်မြ)နှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာကောင်းကျော်၏အင်တာဗျူး၌ပင်။ ပြောစရာရှိတာက ဦးကြည်မြဆိုတာက ကျွန်တော်ရဲ့ကျောင်းစာသင်ပေးတဲ့ ဆရာအရင်းပါ။ ၁၉၅၇ခုနှစ်လောက်တုန်းက မန္တလေးမှာ အကြိုတက္ကသိုလ်ဝင်တန်းတက်တော့ ဆရာကမြန်မာစာပြဆရာ။ စာအသင်အပြအလွန်ကောင်းတယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော်တို့သင်ရတာက ဘလ္လာတိယပျို့၊ ဝိဇယပြဇာတ်၊ တော်တန်ရုံလူ စိတ်မဝင်စားကြဘူး။ ဆရာကတော့ အသင်အပြကောင်းလေတော့ အတန်းထဲမှာ မြန်မာစာသင်ပြနေတယ်လို့ကို မမြင်တော့ဘူး။ ဝတ္ထုရေးနည်းပို့ချနေတယ်လို့ပဲ မြင်နေမိတော့တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဆရာက စာသင်ရင်းနဲ့ ရေးစာတွေညှပ်ပြီး သင်ပေးတယ်။ တကယ့်အဆီအနှစ်တွေချည်းပဲ။ အခုကျွန်တော့်ဆရာကျေးဇူးကြောင့် စာပေလောကထဲရောက်နေရတာပါ။"ဟု တခုတ်တရထည့်သွင်းဖော်ပြထားသည်။ ၁၉၅၇-၅၈ကာလတွင် သိပ္ပံတွဲအနေနှင့် ရန်ကင်းကောလိပ်၌စတက်သည်။ ထို့နောက်ဝိဇ္ဇာတွဲကို ပြောင်းပြီးရန်ကုန် တက္ကသိုလ်သို့တက်ရောက်သည်။ ၁၉၆၀ပြည့်နှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ ဥပစာဝါဏိဇ္ဇတန်းအောင်မြင်သည်။ ထို့နောက် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၌တွေ့ခဲ့သည့် တောင်ငူမြို့မှမိတ်ဆွေကို အကြောင်းပြု၍ တောင်ငူမြို့၌ နေထိုင်ကာပရိုက်ဗိတ်ကျောင်းကိုတည်ထောင်သည်။ သမ္ဗုတအလွတ်ပညာသင်အထက်တန်းကျောင်းဟု ခေါ်၍ ထို၌ကျောင်းအုပ်ရာထူးဖြင့် အင်္ဂလိပ် ဘာသာကို သင်ပြခဲ့သည်။ ၁၉၆၆ခုနှစ်တွင် ၎င်းကျောင်းကိုပြည်သူပိုင်အသိမ်းခံရသည်။ ထို့နောက် ကျူရှင်ဆရာအဖြစ် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းသည်။ ၁၉၇၅ခုနှစ်တွင် ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း၌၊ ၎င်း၏ပထမဆုံးပုံနှိပ်ဖော်ပြခံရသော "အဖြေနှစ်ခု"ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ဖော်ပြခံရသည်။ ထို့နောက် ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်းမှာပင် ဝတ္ထုတိုသုံးပုဒ်ဆက်တိုက်ဖော်ပြခံရသည်။ ထို့နောက် မိုးဝေမဂ္ဂဇင်းတွင် ဝတ္ထုတိုများဆက်လက်ရေးသားပေးပို့ရာ ၁၉၇၈-၇၉ဝန်းကျင်၌ မိုးဝေမဂ္ဂဇင်း၌ "ညီစေသူ" ဝတ္ထုတိုကို ဖော်ပြခံရသည်။ ၁၉၈၃-ခုနှစ်တွင် တောင်ငူအိမ်နှင့်ခြံကိုရောင်း၍ ရန်ကုန်သို့ မိသားစုလိုက်ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၅ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်ပညာရေးတက္ကသိုလ်ကင်တင်း၌ စာအုပ်အဟောင်းဆိုင်ဖွင့်သည်။ ၁၉၈၄ခုနှစ်တွင် မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့်တွဲ၍ "ရွှင်ပြုံးလေ့လာ အင်္ဂလိပ်စာ"စာအုပ်ထုတ်ဝေသည်။ ၁၉၈၆ ခုနှစ်တွင် "အင်္ဂလိပ်စာ၊ ကိုယ်ပိုင်အတွေး၊ ကိုယ်ပိုင်အရေး"စာအုပ်ကို အလှဒဿနစာအုပ်တိုက်မှထုတ်ဝေသည်။ ၁၉၉၂ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယရိုးရာဓလေ့ပုံပြင်များနှင့် နိုင်ငံစုံပုံပြင်အလှများကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ၁၉၉၆ခုနှစ်တွင် ၁၉၉၃ခုနှစ်တွင် ကျေးတောသားနှင့် နိုင်ငံစုံပုံပြင်အလှများ စာအုပ်ကိုထုတ်ဝေခဲ့သည်။ နဂါးလိုဏ်ဂူနှင့် နိုင်ငံစုံပုံပြင်များ၊ ၁၉၉၇ခုနှစ်တွင် ကုလားအုတ်ဖြူကလေးနှင့် နိုင်ငံစုံပုံပြင်အလှများ၊ ဇာတ်တော်လာပုံပြင်များ၊ ၁၉၉၈ခုနှစ်တွင် မော့ရင်းရယ်စရာ အရက်လောကဟာသများ (ဘာသာပြန်)၊ ၁၉၉၉ခုနှစ်တွင် ငှက်တံတားနှင့် နိုင်ငံစုံပုံပြင်များ၊ ကောင်းကင်ထဲက ကြယ်ကလေးတွေနှင့် နိုင်ငံစုံပုံပြင်များ၊ ဖြစ်နိုင်တယ်ထင်စမ်းပါ၊ ဖြစ်ပါတယ်နှင့် နိုင်ငံတကာစကားပုံများ စာအုပ်တို့ကိုရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်တွင် Charles Kuralt ၏ Charles Kuralt's America ကို ကျွန်တော့်အမေရိက အမည်ဖြင့်ဘာသာပြန်ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ၁၉၉၀ပြည့်နှစ်တွင် မိတ်ဆွေဦးလွဏ်းမောင်နှင့်အတူ မြားနတ်မောင်မဂ္ဂဇင်းကို ဦးစီးထုတ်ဝေခဲ့သည်။ မြားနတ်မောင်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ဆရာကောင်းကျော်က မေးထားရာတွင် ဆရာခင်မောင်တိုးက"ကျွန်တော်ကြိုက်တာကျွန်တော်ရွေးတယ်။ Trend ဘောင်ဝင်အောင် ရွေးတယ်။ လူမရွေးဘူး။ ခင်ဗျားပြန်ကြည့်ပါလား။ ကဗျာမှာဆိုရင်သဘာဝဖွဲ့၊ ကျေးလက်ဖွဲ့၊ ဒွေးချိုးကဗျာတိုလေးတွေပါသလို ကျွန်တော်နားလည်ခံစားနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ မော်ဒန်ကဗျာတွေလည်းပါနေတာပဲမဟုတ်လား။ အဓိကကတော့ ဒဿန၊ အလှကဗျာပီသမှု၊ ဒီလိုပြောချင်တယ်"ဟု လူနှင့်မူသဘောကို တိတိကျကျရှင်းပြထားသည်။

ယခုဒီစာရေးနေစဉ်မှာပဲ ၂-၉-၂၀၁၈၊ ကြေးမုံသတင်းစာမှာ စာရေးဆရာကြီးခင်မောင်တိုး(ခင်မောင်တိုး-မိုးမိတ်) ကွယ်လွန်ဟူသော သတင်းတို လေးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အဲဒီမှာဆရာ့မွေးနေ့ကို ဇူလိုင်(၇)ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ဤတွင်ဆရာက စာအုပ်ပေါင်း(၈၀)ကျော်ကိုရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်ဆိုသည်။ ၁-၉-၂၀၁၈ နေ့တွင် မြောက်ဥက္ကလာပြည်သူ့ဆေးရုံ၌ကွယ်လွန်သည်။

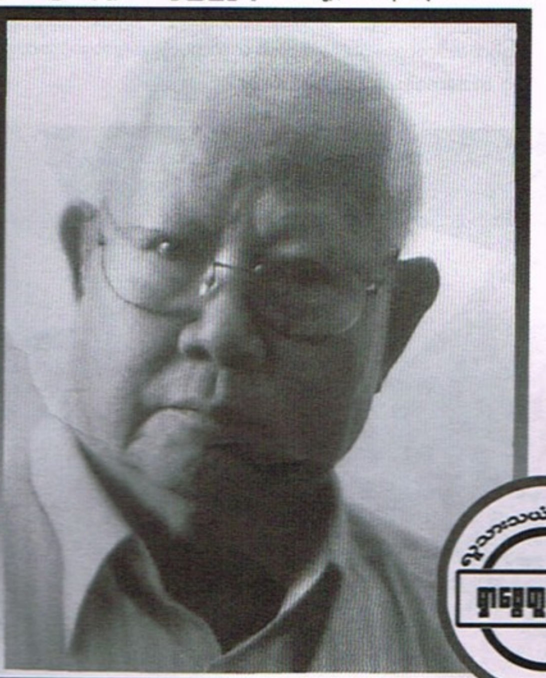

ဆရာခင်မောင်တိုးဘာသာပြန်သည့် "ကျွန်တော့်အမေရိက"ထဲက ကျွန်တော်စွဲနေသည့်ဇာတ်ကွက်ကလေးတစ်ကွက်ကို ဒီနေရာမှာ အလျဉ်းသင့်လို့ ဖောက်သည်ပြန်ချချင်ပါသည်။ မေလ၊ ဘဘိုးတောင်၊ မြောက်ကာရိုလိုင်းနားအခန်းမှဖြစ်သည်။

"ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဒေါက်တာတက်လက်ဖို့က အောက်ပါဇာတ်လမ်းကိုပြောပြခဲ့၏။ သစ်ခုတ်စခန်းတစ်ခုမှာ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ ရန်သူဖြစ်ခဲ့သူတစ်ဦးအကြောင်း ကျွန်တော်ပြောပြမယ်။ ဒီလူထမင်းစားခန်းထဲဝင်လာတဲ့အခါ သူ့မိတ်ဆွေက သေနတ်နဲ့ပစ်လိုက်တယ်။ ကျည်ဆန်က သူ့ရှေ့သွားနှစ်ချောင်းကို ချိုးပစ်လိုက်ပြီး ခေါင်းထဲဝင်သွားတယ်ဗျ။ သူက ဘာမှမဖြစ်သလို၊ သေနတ်မှန်တဲ့နေရာမှာ ချွန်းဂန်းကလေး ကပ်ထားလိုက်တယ်။ ပြီးမှ ဘီယာဆက်သောက်တယ်လေ။ ချွန်းဂန်းကပ်ထားလိုက်တော့ သူ့နှာခေါင်းထဲကနေ ဘီယာတွေပြန်ထွက်မကျတော့ဘူးဗျ။ နောက်နှစ်ပေါင်း၄၀အကြာ တစ်နေ့မှာပေါ့ ဘေကာဗဲလီးမှာရှိတဲ့ သူ့အိမ်ဝရန်တာမှာ ထိုင်နေခိုက်၊ နှာချေလိုက်သတဲ့။ အဲဒီမှာတင် သူ့နှာခေါင်းထဲကကျည်ဆန်ထွက်ကျလာတော့တာပဲတဲ့ဗျ။ "လူတွေက ဒီလူနှစ်ယောက်တစ်ကွေ့ကွေ့တစ်ချိန်ချိန်မှာ တွေ့ကြဦးမှာပဲ။ အဲဒီအခါကျရင် ကျောင်းတော်က ရန်စကိုတစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်းနဲ့ ရှင်းကြဦးမှာပဲလို့ ပြောနေကြတာပေါ့ဗျာ။ ဒီလိုနဲ့နှစ်တွေကုန်လာခဲ့တယ်ပေါ့။ နောက်ဆုံးမှာ ဟောဒီလိုဖြစ်လာတယ်ဗျ။ ဘေကာဗဲလီးကလမ်းတစ်လမ်းမှာ သူတို့နှစ်ယောက်ရင်ဆိုင်တွေ့ကြတယ်။ ဘေးလူတွေအသက်ရှုမှားကုန်ကြတာပေါ့။ မျက်လုံးပြူးကုန်ကြတာပေါ့။ "ဘာဖြစ်ကြလဲဗျ"သိချင်ဇောဖြင့် ကျွန်တော်ဖြတ်မေးလိုက်၏။ သည်တော့တက်က 'အင်းသူတို့ နှစ်ယောက်တွေ့လိုက်တဲ့နေရာမှာပဲ ရပ်ရုံရပ်နေကြတယ်။ နှစ်ယောက်စလုံးက ဘာလုပ်ရမှန်းမသိကြဘူးလေ' ဟုပြောပြီးရပ်ထားလိုက်၏။ ပုံပြောကောင်းသူများ ဇာတ်လမ်းအထွတ်အထိပ်ရောက်ကာ နီးမှာရပ်ထားလိုက်ပုံမျိုးဖြင့် ခေတ္တခဏရပ်ထားလိုက်၏။ ကျွန်တော် မတွေးတွေးအောင်ဖန်တီးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ခဏကြာတော့မှ သူကဇာတ်လမ်းကိုပြန်ဆက်၏။ အဲ. . . နောက်တော့သူတို့နှစ်ယောက်ဖက်လိုက်ကြတယ်။ အတော်ကြာအောင်စကားပြောကြတယ်။ ဇာတ်လမ်းက ဒါပါပဲဗျာ။"

အချိန်ကာလနှင့် လူသားတို့နှလုံးသားခံစားမှုက အမုန်းနှင့် အာဃာတတွေကို အရည်ပျော်သွားရုံမက၊ အငွေ့ပျံသွားစေနိုင်ပုံကို ပြောပြထားခြင်းဖြစ်သည်။ တိုတောင်းလှသော လူ့ဘဝဆိုတာ ဤသို့လျှင် အကောင်းဘက်သို့ ဦးတည်ရမည်ပင်ဖြစ်သည်။ ဒါသည်ပင်လျှင် လူသားတစ်ယောက်၏မြင့်မြတ်မှုဖြစ်သည်။ သည်လိုစာမျိုးကို ဘာသာပြန်ပေးသည့်ဆရာခင်မောင်တိုးကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။ ဘာသာပြန်ဟူရာတွင် ဘာသာပြန်သူသည်ဘာသာဗေဒတွေကို ဘာသာပြန်ရာ၌ သူ့ကျွမ်းကျင်မှုဖြင့် လွယ်ကူနိုင်သလောက်ခံစားမှုကို ဘာသာပြန်ရာ၌လွယ်ကူဖို့ခဲယဉ်းတတ်သည်။ ဆရာခင်မောင်တိုးသည် ကျွန်တော်တို့ခံစားမှုကိုပါ ဘာသာပြန်ပေးနိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

♦ဇော်ဝင်းထွန်း♦

www.free4readers.com

သယံဇာတများကို ရှာဖွေတူးဖော် Explore and Extract နိုင်ခွင့်ကို ရရှိသည့်ကုမ္ပဏီသို့ လုပ်ခွင့်ပေးသည်ကို ခွင့်ပြုချက်ကိုလိုင်စင်ဟု ခေါ်ပါသည်။ နိုင်ငံအစိုးရ၏ စီးပွားရေး လူမှုရေး ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးမူဝါဒများအတိုင်း သဘာဝသယံဇာတများထုတ်ယူနိုင်ရန် ကြိုတင်စဉ်းစားစီစဉ်ထားသော တိကျသည့်ပေါ်လစီ မူဝါဒများရှိရန် အလွန်အရေးကြီးပါသည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမည့်ကုမ္ပဏီများဘက်ကလည်း အစိုးရလိုင်စင်လျှောက်ထားရာတွင် ပွင့်လင်းမြင်သာရှိပြီး၊ ထိရောက်သောလိုင်စင်ထုတ်ပေးမှုကိုအလိုရှိပါသည်။ အစိုးရဘက်က (၁)မည်သည့်နေရာ Location တွင် ရှာဖွေတူးဖော်ခွင့်ပြုမည်၊ (၂)မည်သည့်ကုမ္ပဏီအား လိုင်စင်ခွင့်ပြုမည်ကို စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ရပါသည်။

လိုင်စင်ထုတ်မပေးမီအစိုးရကောင်းတစ်ခုသည် မိမိနိုင်ငံ၏ သယံဇာတအရင်းအမြစ်နှင့် ဘူမိဗေဒအနေအထားနှင့် မြေပေါ်၊ မြေအောက် စီမံထိန်းသိမ်းမှု Cadaster and Land Management ကို ကျွမ်းကျင်စွာသိရှိရန် လိုအပ်ပါသည်။ လိုင်စင်လျှောက်သည့်ကုမ္ပဏီ၏ နည်းပညာကျွမ်းကျင်မှုနှင့်ငွေကြေးအင်အားကိုလည်း အစိုးရက ကြိုတင်သိထားရန်လိုပါသည်။ လိုင်စင်လျှောက်သည့်ကုမ္ပဏီ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်း၊ လုပ်ငန်းခွင်ကျန်းမာရေးနှင့် လူမှုဖူလုံရေးနှင့် အခွန်ငွေပေးဆောင်နိုင်မှုတို့ကို အခြားနိုင်ငံများတွင် နာမည်ပျက်ရှိ၊ မရှိ သိရန်လိုအပ်ပါသည်။ လိုင်စင်ထုတ်ပေးပြီးပြန်လျှင် အစိုးရကအဆိုပါကုမ္ပဏီအားစောင့်ကြည့် Monitor ခြင်းနှင့်စာချုပ် Contract ပါအတိုင်း လိုက်နာမှုရှိ၊မရှိကြပ်မတ်ရပါသည်။

များတူးဖော်ထုတ်လုပ်ရေးကိစ္စများတွင် မလုပ်တတ်မကိုင်တတ်ဖြစ်နေသဖြင့် NLD အစိုးရက ၂၀၁၆ခုတွင် "အထူးအရေးပေါ် Moratorium ထုတ်လျက် လိုင်စင်သစ်များကို ထုတ်ပေးခဲ့သည်။ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဥပဒေ ၂၀၁၆ Myanmar Investment Lawတွင်လည်း သယံဇာတတူးဖော်ခွင့်လိုင်စင်ကိစ္စကို ထည့်သွင်းထားသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။

ရေနံနှင့်သဘာဝဓာတ်ငွေ့ကဏ္ဍတွင်လိုင်စင်ထုတ်ပေးရာတွင် လိုအပ်သောဥပဒေကိစ္စများမှာ အလွန့် အလွန်နောက်ကျလျက်ရှိသည်။ Oilfield Act (1918)ရေနံမြေဥပဒေ၊ ရေနံဥပဒေ Petroleum Act(1934) နှင့် မြန်မာ့ရေနံဥပဒေများ Petroleum Concession Rules (1962)တို့ဖြင့် လုပ်ငန်းလည်ပတ်နေဆဲဖြစ်သည်။ ၂၀၁၆တွင် ထုတ်ပြန်သော မြန်မာနိုင်ငံရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်းဥပဒေတွင်ပါရှိသော MOGEမြန်မာ့ရေ နံနှင့်သဘာဝ

ခရိုင်နှင့်မြို့နယ်အဆင့်တို့ထံမှ လယ်မြေအသုံးချခြင်း Land Use၊ စိုက်ပျိုးမြေAgriculture Land နှင့် သစ်တောဖုံးလွှမ်းမှု Forestry တို့အတွက် ထိရောက်တိကျသော စာရင်းကိန်းဂဏန်းများ Data မရရှိသဖြင့် ကုမ္ပဏီများဘက်မှ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး စီမံချက်ရေးဆွဲရာတွင် မဖြစ် နိုင်လောက်အောင် ခက်ခဲတတ်ပါသည်။ ပြည်နယ်အစိုးရများ၏ ဝန်ကြီးများကလည်း လုံလောက်သော Data မပေးနိုင်၊ မပေးတတ်၊ လိုအပ်မှန်းပင် မသိကြပါ။

သက်ရောက်မှုရှိသောအခြားအဖွဲ့များ

ပြည်နယ်အစိုးရ၏ ကဏ္ဍနှင့်အကျိုးသက်ရောက်မှု Subnational Influence သည် အနည်းအကျဉ်းသာရှိ သော်လည်း လူနည်းစုလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ Ethnic Armed Group နှင့်ဒေသခံ(အစိုးရမဟုတ်သူများ) ၏ ဩဇာကသိသာစွာ လွှမ်းမိုးလျက်မည်သူ၊ မည်သည့်ကုမ္ပဏီကို လိုင်စင်ချပေးခြင်းကိစ္စများအထိ အကျိုးသက်ရောက်လျက်ရှိပါသည်။ Thomson Reuters ၏သုတေသနတွေ့ရှိချက်တစ်ခုတွင် မိုင်းမောဒေသတွင် သံဖြူ Tin ထုတ်လုပ်ရေးတွင် 'ဝ'ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရပြည်နယ်၏ အစိုးရအရာရှိကြီးများ UWSA နှင့် UWSPကသာ အခွင့်အရေးရရှိပါသည်။ ထိုသတ္တုတူးဖော်သည့်နေရာသည် 'ဝ'ကိုယ်ပိုင်ပြည်နယ်တွင်ဖြစ် သဖြင့် ဗဟိုအစိုးရ(နေပြည်တော်)က လုံးဝပါဝင်ခွင့်မရှိပါ။ ယခင်အစိုးရများ၏ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများစီစဉ်ခဲ့သော ကိစ္စဖြစ်ပြီး 'ဝ'ဒေသခံများအကျိုးခံစားရသည်ထက် UWSP အရာရှိကြီးများ ပိုမိုအကျိုးရှိနေပါသည်။

အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာထုတ်လုပ်ခြင်းတွင်လည်း မြန်မာ့တပ်မတော်က တည်ထောင်ထားသော ကုမ္ပဏီများMECနှင့် မြန်မာ့စီးပွားရေးထိန်းချုပ်မှုလီမိတက် Myanmar Economic Holding Limited UMEHL တို့က အစိုးရတစ်ပိုင်း၊ စစ်တပ်တစ်ပိုင်း၊ စီးပွားရေးသမားတစ်ပိုင်း လုပ်ကိုင်နေပါသည်။ အခွန်ငွေထမ်းဆောင်ခြင်း၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းခြင်းစသော ကုမ္ပဏီကလုပ်ရမည့်ကိစ္စရပ်များကို ထိုကုမ္ပဏီနှင့်ဆက်သွယ်နေသူများက စောင့်မတ်ကြည့်ရှု Monitor လုပ်နေရာ စစ်တပ်နှင့်ဆက်စပ်သောကုမ္ပဏီများ ထင်တိုင်းလုပ်နေကြပြီး ဒေသခံတိုင်းရင်းသားနှင့်နိုင်ငံတော်ဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးလုပ်ငန်းများ ယိုယွင်းပျက်စီးနေသည်မှာ လူတိုင်းအသိဖြစ်သော်လည်း အဖြေရှာမည့်သူ၊ အဖွဲ့အစည်း မရှိဖြစ်နေပါသည်။

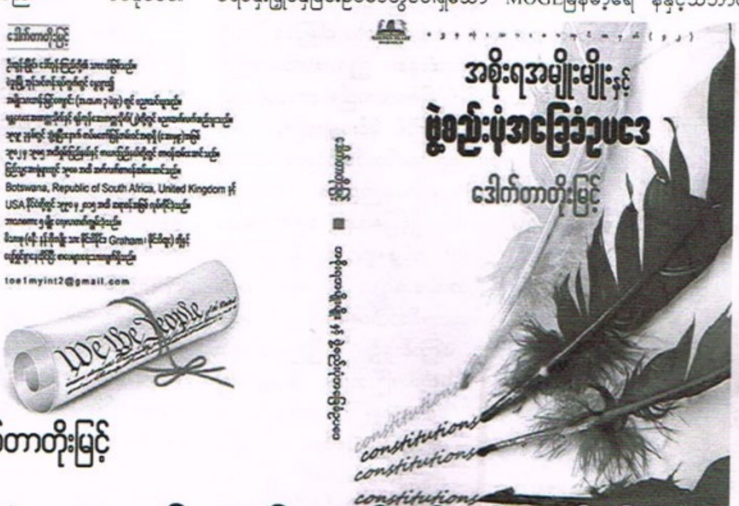

သယံဇာတဖက်ဒရယ်မှုလုပ်ငန်းလိုင်စင်ကိစ္စ

Natural Resource Federalism

သယံဇာတလိုင်စင်ထုတ်ပေးရာတွင် (ပြည်နယ်အစိုးရများ၏)ကဏ္ဍအလွန်အရေးပါပြီး ဌာနေတိုင်းရင်းသားများအကျိုးရှိပါလျှင် ထိုတိုင်းရင်းသားတို့တွင် မိမိနှင့်ဆိုင်သည့်ကိစ္စ၊ မိမိ(အစိုးရ)ပိုင်သည့်ပစ္စည်း Sense of Ownership and Responsibility ဆိုသည့်စိတ်ဓာတ် အလိုလိုပေါ်ပေါက်လာပါလိမ့်မည်။ မြန်မာနိုင်ငံကဲ့သို့ ဗဟိုအစိုးရမှ စစ်အုပ်ချုပ်ရေး စစ်အမိန့်ဖြင့်ခိုင်းနေပြီး ဒေသခံတို့၏ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေးခံစားမှု တိုးတက်ခြင်းမရှိလျှင် သယံဇာတများကို ကုမ္ပဏီများ၊ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတို့က စိတ်တိုင်းကျ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ ထုတ်ယူဖျက်ဆီးကြပါလိမ့်မည်။

လိုင်စင်ထုတ်ပေးရေးကိစ္စများ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းခြင်း၊ နည်းပညာနှင့်ကျွမ်းကျင်မှုပိုင်းတွင် ဝန်ထမ်းများသာမက ဝန်ကြီးများ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများပင် အဆင့်မမီကြပါ။ ဗဟိုအစိုးရ(နေပြည်တော်)သည်ပင် အဆင့်မမီညံ့ဖျင်းနေသဖြင့် ပြည်နယ်အစိုးရတွင် ကျွမ်းကျင်သူနှင့် အတွေ့အကြုံရှိသူဆိုလျှင် ဗိုရှားပါးခက်ခဲနေပါလိမ့်မည်။ ထိုထက် ပိုဆိုးသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရက မိမိ၏သယံဇာတအခြေအနေများကို သိသည်ထက်ပြည်ပကုမ္ပဏီများက (နည်းပညာပိုကောင်းသဖြင့်) ပိုမိုသိရှိနေပြီး ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းရာတွင် Asymmetry of Information ဖြစ်ပြီးမြန်မာဝန်ကြီးများ၊ မြန်မာဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ(ရှယ်ဖွယ်)ကြောင်တိကြောင်အဖြစ်ပြီး၊ ရမ်းလက်မှတ်ထိုးသဘောတူကြပါသည်။

ဗဟိုအစိုးရအား လိုင်စင်ထုတ်ပေးရေးကိစ္စမှဖယ်ရှားပြန်လျှင် (၁) အနိမ့်ဆုံးလိုအပ်ချက် Minimum Environmental Standards ချမှတ်ခြင်း (၂)မြေပြင်(တကယ်)ထုတ်လုပ်မှုစာရင်းဇယား Geological Database ရနိုင်ခြင်း (၃) မည်ရွေ့မည်မျှထုတ်လုပ်နေသည် Rate of Extraction တို့ကို မသိနိုင်တော့ပါ။

မြန်မာ့လက်ရှိအခြေအနေ

သယံဇာတလုပ်ငန်းလိုင်စင်ရရှိနိုင်မှုကို မြန်မာ့လက်ရှိအခြေအနေတွင် ဗဟိုအစိုးရ(နေပြည်တော်)က လုံးဝတာဝန်ယူထားပြီး လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော်ခြင်း Implement ကို နေပြည်တော်ကသာ တာဝန်ယူထားဆဲဖြစ်ပါသည်။

အသေးစားတူးဖော်ခွင့်ကို ပြည်နယ်အစိုးရများက တာဝန်ယူဆောင်ရွက်နေသော်လည်း လုပ်ငန်းပဏာမ များများမရှိသေးပေ။ နည်းပညာပြည့်ဝခေတ်မီပြီး ငွေကြေးစိတ်ချရသောကုမ္ပဏီကြီးများ မြန်မာနိုင်ငံတွင် သယံဇာတထုတ်လုပ်ခြင်းလိုင်စင်ရရှိနိုင်မှ အစိုးရနှင့်မြန်မာလူထုကြီး အကျိုးရှိပါလိမ့်မည်။ ကုမ္ပဏီသစ်၊ လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံမရှိ၊ ငွေကြေးပြည့်စုံစွာမရှိသော လမ်းဘေးကုမ္ပဏီများသည် လုံးဝယုံကြည်စိတ်ချရသူများမဟုတ်ကြပါ။ ထိရောက်၊ ရှင်းလင်း၊ ကြိုတင်ခန့်မှန်းနိုင်သော Efficient, Transparent and Predictable Licensing Processes လိုင်စင်လျှောက်ခြင်းစနစ်မြန်မာအစိုးရတွင် မရှိသရွေ့ နာမည်ရပြီးကုမ္ပဏီကြီးများ ဝင်ရောက်လာမည်မဟုတ်ပါ။

လောလောဆယ်တွင် သယံဇာတထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင် ထုတ်ပေးရာတွင် အသုံးမဝင်၊ ခေတ်မမီတော့သော မရေမရာ အင်္ဂလိပ်စာလုံးများ(ဝန်ကြီးကိုယ်တိုင်ပင်နားမလည်သော)စာချုပ်များ၊ ညွှန်ကြားချက်များသာရှိပါသည်။ ဝန်ကြီးကိုယ်တိုင်ကုမ္ပဏီကြီးများနှင့် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးရာတွင် သူတင်ကိုယ်တင် အပြန်အလှန်နားလည် နိုင်သော နိုင်ငံတကာဘာသာရပ်(ဥပမာအင်္ဂလိပ်လို)မပြောတတ်ကြတော့ပါ။ ဥပမာ အဖိုးတန်ကျောက်

ဓာတ်ငွေ့လုပ်ငန်းဥပဒေတို့သည် အဓိကဥပဒေများဖြစ်ကြသည်။

၂၀၁၅တွင် ထုတ်ပြန်သော တိုင်းရင်းသားများ၏ အခွင့်အရေးကာကွယ်သောဥပဒေအရ သယံဇာတထုတ်လုပ်မှုလိုင်စင်ထုတ်ပေးရာတွင် (ပြည်နယ်အစိုးရများ၏) ပါဝင်မှုကိုထည့်သွင်းဖော်ပြထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ဌာနေတိုင်းရင်းသားတို့အား မိမိတို့ဒေသ၏ သယံဇာတထုတ်လုပ်မှု၊ ကြီးကြပ်မှု၊ အခွန်ငွေရရှိသုံးစွဲမှုတို့ကို ပြည့်စုံစွာအသိပေးပြီးမှ လိုင်စင်ထုတ်ပေးရေးကိစ္စများကို ကုမ္ပဏီများနှင့် အစိုးရအဆင့်ဆင့်တို့ ဆွေးနွေးရမည်ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဥပဒေ (၂၀၁၇)တွင် အဆိုပါအချက်ကို ထပ်လောင်း အားဖြည့်ထားသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။

NCA အပစ်ခတ်ရပ်စဲရေးသဘောတူညီချက်တွင် "တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ ဒေသရှိသယံဇာတထုတ်လုပ်မှုကို ပွင့်လင်းမြင်သာစွာဖွင့်ဟဆွေးနွေးပြီး ဆိုင်ရာတိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းတို့၏ အကူအညီဖြင့် အကောင်အထည်ဖော်ရမည်" ဟုဖော်ပြထားပါသည်။

သယံဇာတထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင်ထုတ်ပေးသူများ Licensing Authorities

သတ္တုကဏ္ဍတွင် သယံဇာတနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးဝန်ကြီးဌာနက လိုင်စင်ထုတ်ပေးသည်။ ထုတ်လုပ်မှု ကဏ္ဍတွင် သတ္တုတွင်းဝန်ကြီးဌာနက ဦးဆောင်သည်။ နောက်ဆုံးအဆင့်တွင် UEC Union Economic Committee အမျိုးသားစီးပွားရေးကော်မတီက အတည်ပြုချက်ပေးသည်။

ကျောက်စိမ်းနှင့်အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ကဏ္ဍတွင် မြန်မာ့ကျောက်မျက်ကော်ပိုရေးရှင်း MGE ကလိုင်စင် လျှောက်လွှာများကို စိစစ်သည်။ ထို့နောက်မှ ဝန်ကြီးဌာနအချင်းချင်းညှိနှိုင်းအဖွဲ့ Interministrial Committee ကအတည်ပြုသည်။ NLDအစိုးရတက်လာပြီးနောက် ထိုရှုပ်ထွေးနေသောရှုံးလုပ်ငန်းကိုလွယ်ကူရှင်းလင်းရန် စတင်နေပြီဟုသိရသော်လည်း မည်သူက၊ ဘယ်တော့၊ ဘယ်လောက်အထိလုပ်ပေးမည်ကို ဘုရားမှတစ်ပါး မည်သူမျှမသိနိုင်သေးသဖြင့် တရားဝင်ထုတ်လုပ်မှုများ ရပ်ဆိုင်းလျက်ရှိပါသည်။

$သန်း100 နှင့်အထက်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွင် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ပျက်စီးမှုရှိသဖြင့် မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုကော်မရှင် MIC၏ အတည်ပြုချက်ရယူရပါသည်။ MIC သည် စီမံဘဏ္ဍာဝန်ကြီးဌာန လက်အောက်ဖြစ်ပြီး မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဥပဒေ (၂၀၁၆)၊ မြန်မာ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုလုပ်ထုံးနည်းဥပဒေ(Myanmar Investment Law) Myanmar Investment Rules တို့အရ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ MICကပြည်နယ်အစိုးရများ နှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်သည်ဟုဆိုပါသည်။

US$ 5 သန်းအောက်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများကို ပြည်နယ်အစိုးရတို့က တာဝန်ယူလုပ်ငန်းလိုင်စင်ထုတ်ပေးရ မည်ဟု မြန်မာအစိုးရဥပဒေက ဆိုသော်လည်း မည်မျှအထိ လွတ်လပ်စွာဆုံးဖြတ်ခွင့်၊ အကောင်အထည်ဖော်ခွင့်တို့ကို တိကျစွာဖော်ပြမထားပါ။ ဥပမာ တနင်္သာရီတိုင်းအစိုးရအဖွဲ့က ၂၀၁၆တွင် လုပ်ငန်းလိုင်စင် လျှောက်ထားသော ကုမ္ပဏီ(၁၀)ခုကို သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိခိုက်ပျက်စီးစေနိုင်သည်ဟု အကြောင်းပြလျက်လိုင်စင်ထုတ်မပေးခဲ့ပါ။ စစ်ကိုင်းတိုင်းအစိုးရကလည်း အလားတူလိုင်စင်ခွင့်မပြုခြင်းများ ရှိခဲ့ပါသည်။ လိုင်စင်လျှောက်သော ကုမ္ပဏီများက

လုပ်ငန်းလုပ်ခွင့်လိုင်စင်ပေးခြင်း Authority ကို တစ်နေရာတည်းတွင်ထားခြင်းဖြင့် ပြည်နယ်ဒေသများ၏ သယံဇာတများကို ဒေသခံလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့က ကိုယ်ကျိုးသုံးမှုတားဆီးနိုင်သော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံကို ဖက်ဒရယ်ဒီမိုကရေစီစနစ်ဖြင့် ထူထောင်မည်ဟု ရည်ရွယ်ထားပြီးဖြစ်သဖြင့် ပြည်နယ်အစိုးရနှင့် ဒေသခံတိုင်း ရင်းသားလက်နက်ကိုင်တို့က မိမိတို့ဒေသရှိ သယံဇာတကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင်စီမံ၊ ဆုံးဖြတ်လိုကြပါသည်။

ဖက်ဒရယ်မူဝါဒကျင့်သုံးသော မလေးရှားနှင့်ဩစတြေးလျနိုင်ငံတို့တွင် ဥပဒေပြုခြင်းနှင့် ထိန်းသိမ်းစောင့် ကြည့်ခြင်း Legislation and Regulations တို့ကိုပြည်နယ်အစိုးရများကသာ လုံးဝတာဝန်ယူလျက်လိုင်စင်ထုတ်ပေးပါသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင်မူ ဗဟိုအစိုးရက သတ္တုတူးဖော်ရေးလိုင်စင်ထုတ်ပေးပါသည်။ သို့ရာတွင် သယံဇာတထွက်ရာပြည်နယ်အစိုးရ၏ သဘောတူညီချက်ကို ရယူရပါသည်။ အခြားအသေးစားသယံဇာတများ (မြေစေး၊ ထုံးကျောက်၊ သဲ၊ ဆောက်လုပ်ရေးကျောက်များ)ထုတ်လုပ်ခြင်းကို ပြည်နယ်အစိုးရကသာ လုံးဝတာဝန်ယူလျက်လိုင်စင်ထုတ်ပေးပါသည်။ သက္ကရာဇ်၂၀၁၁အထိ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံပြည်နယ်အစိုးရ များက လိုင်စင်ပေါင်း ၁၀,၅၀၀ ထုတ်ပေးခဲ့ရာ ဂျကာတာရှိဗဟိုအစိုးရက တစ်ခုမှသေသေချာချာမသိလိုက်ရဘဲ ထုတ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအဖြစ်မျိုးသည် အခွန်ငွေကောက်ခံခြင်းတွင် အခက်အခဲရှိပြီး ရင်းနှီးမြှုပ်နှံလိုသူတို့၏ အစိုးရအပေါ်ယုံကြည်စိတ်ချမှု Investor Confidence

စာမျက်နှာ (၂၀) သို့

www.free4readers.com

မိုင်းယန်းတိုက်ပွဲနှင့် တပ်သားသီဟသူရဝုန်လျှံမန်း

ကေ(တောင်တန်းပြာ)

တပ်သား သီဟသူရ ဝုန်လျှံမန်း

"ဟေ့ကောင် ဝုန်လျှံမန်း ခွေးအတွေမိုင်းယန်းကို တိုက်တော့မယ်တဲ့.."

ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းထဲမှ တူးထားသောမြေစာတွေကို စစ်သုံးခေါက်ဂေါ်ပြားလေးဖြင့် ကော်၍ကတုတ် ကျင်းပေါင်ပေါ် ဖို့နေသော တပ်သားဝုန်လျှံမန်းအား သူ့တပ်စိတ်မှူးဆရာကျော်အောင်ကလှမ်းပြောသည်။ခွေးအဆိုတာကဗကပတွေကိုတပ်မတော်ကစစ်သည်တွေခေါ်သောနာမည်ပြောင်ဖြစ်သည်။ တပ်သား ဝုန်လျှံမန်းက သူ့နှဖူးပြင်ပေါ်က ချွေးတွေကို လက်ဖဝါးနှင့်ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးသုတ်ချလိုက်ရင်း...

"ဒီခွေးအတွေလာစမ်းပါစေဗျာ။ ကျွန်တော့်ဂျီဖိုးစာကောင်းကောင်း ကျွေးပစ်လိုက်မယ်.."ဟု ရင်ကော့၍ခပ်ကြွားကြွားပြန်ပြောသည်။ ဆရာကျော်အောင်မှာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ပြန်ထွက်သွား၏။ တပ်သားဝုန်လျှံမန်းတို့စခန်းသည် ဗိုလ်သန့်စင်ဦးစီးတပ်စုတစ်စု အခြေပြုထားသော ဘုရားကုန်းစခန်းဖြစ်သည်။ အင်အားက ၂၃ ယောက်ရှိ၏။ ထိုဘုရားကုန်းစခန်းသည် တပ်ရင်းမှူးဦးစီးစစ်ကြောင်း (၁)အခြေပြုထားသော အောင်တံခွန်ကုန်း၏ အနောက်ဘက်ရှိ ရှေ့ကာစခန်းလည်းဖြစ်သည်။ရှေ့ကာစခန်းဘုရားကုန်းနှင့် ပင်မအောင်တံခွန်ကုန်းသည် ကိုက်တစ်ထောင်ခန့်လှမ်း၏။ ထိုစဉ်ကမိုင်းယန်းမြို့၏ပတ်လည်တောင်ကုန်းများတွင်ယာယီတပ်ရင်းမှူးဗိုလ်မှူးစိုးလွင်ဦးစီး သောခလရ (၁၁)တပ်ရင်းက ဖြန့်ခွဲ၍ အခြေပြုထား၏။ ထိုစခန်း ကုန်းများမှာ ယာယီတပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူး စိုးလွင်ဦးစီးသောစစ်ကြောင်း(၁)ရုံးနှင့် တပ်ခွဲနှစ်ခွဲ အခြေပြုထားသော အောင်တံခွန်ကုန်း။ အောင်တံခွန်ကုန်းသည် ပင်မဌာနချုပ်စခန်းဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ဒုတပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးတင်အောင်မြင့်ဦး ဦးစီးစစ်ကြောင်း (၂)ရုံးနှင့် တပ်ခွဲနှစ်ခွဲအခြေပြုထားသော အောင်သပြေကုန်း။ ခွဲရုံးနှစ်စုအခြေပြုထားသော လမင်းကုန်း၊ တပ်စုတစ်စု အခြေပြုထားသော ရန်ရှင်းကုန်းနှင့် တပ်စုတစ်စု အခြေပြုထားသော ဘုရားကုန်းတို့ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မိုင်းယန်းမြို့လုံခြုံရေးယူထားရသော ခလရ(၁၁)သည် ဗကပတို့မိုင်းယန်းမြို့အား တိုက်ခိုက်လာမည့် ခိုင်လုံသောသတင်းများရရှိကတည်းက ပင် မိမိတို့စခန်းများခိုင်မာတောင့်တင်းအောင် ပြန်လည်ပြုပြင်နေကြသည်။အချိန်ကာလကား ၁၉၈၈ခုနှစ်၊စက်တင်ဘာလဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ချိန်တွင် ၈၈ အရေးတော်ပုံဟု သမိုင်းတွင်ရစ်မည့် အရေးအခင်းကြီး မြန်မာပြည်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေချိန်ဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က အစိုးရအပေါ် ပြည်သူလူထု၏ အထွေထွေမကျေနပ်မှုများ သည် အရေးအခင်းကြီးအဖြစ် ပေါက်ကွဲခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေးယန္တရားတစ်ခုလုံး ရပ်ဆိုင်းကန်သည်အထိ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရဖြစ်လာသောအခါ ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာများတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြသော တပ်ရင်းအချို့ပြန်ရုပ်သိမ်း၍ ပြည်တွင်းလုံခြုံရေးတာဝန် ချထားကြသည်။ ထိုအခြေအနေသည် ဗကပတို့အဖို့ အခွင့်ကောင်းတစ်ခုဖြစ်လာခဲ့၏။သည်တွင်ဗကပဥက္ကဋ္ဌ သခင်ဗသိန်းတင်ဦးဆောင်သော ဗဟိုစစ်ကော်မရှင်အဖွဲ့သည် အမြန်ဆုံးမြို့သိမ်းတိုက်ပွဲဆင်နွှဲ၍ လွတ်မြောက်နယ်မြေကြေညာရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြလေ သည်။

ထိုစဉ်က ဗကပတွေသည် ၁၉၈၆ခုနှစ်က ဆင်နွှဲခဲ့သော မူဆယ်မြို့နယ် စီစီဝမ်တာပန်တိုက်ပွဲတွင် ခွက် ခွက်လန်အောင် ရှုံးပြီးကတည်းက အမြီးကုပ်နေခဲ့ကြသည်။ ပြီးတော့ သံလွင်မြစ်အရှေ့ခြမ်းသည် သူတို့ဩဇာခံ နယ်မြေမဖြစ်နိုင်တော့မှန်း သိရှိသွားကြသော နောင်တော်ပေါက်ဖော်ကြီးတွေကလည်း စစ်ရေးအကူအညီအားလုံး ဖြတ်တောက်လိုက်ကြသည်။ တစ်စိမျှမပေးတော့ချေ။ သို့သော် ဘာမျှမကြာလိုက်ချေ။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် လူထုအုံကြွမှုအရေးအခင်းကြီး ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ ဗကပဗဟိုစစ်ကော်မရှင်အဖွဲ့သည် "မဆလအခက်၊ ဗကပအချက်"ဟု ကြွေးကြော်၍ ပြန်လည်ခေါင်းထောင်လာကြ၏။ သည်တွင်ရှိစုမဲ့စုလူအင်အားနှင့် လက်နက်ခဲယမ်းများရှိသလောက် ပြန်လည်စုစည်း၍ မြို့သိမ်းတိုက်ပွဲဆင်နွှဲရန် ပြင်ဆင်လာကြပြန်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်ပစ်မှတ်ကလည်း ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ဖျားရှိ မိုင်းယန်းမြို့လေးပင်ဖြစ်၏။ မိုင်းယန်းမြို့လေးထက် အစွန်ကျသော မြို့လည်းမရှိတော့။ မိုင်းယန်းမြို့၏အရှေ့ဘက် မိုင်၃၀ကျော်အကွာတွင် တရုတ်နယ်စပ် သာရှိတော့သည်။ ကျိုင်းတုံမြို့နှင့်မိုင်းယန်းမြို့က ၆၅မိုင်ခန့်ဝေး၏။ ကျိုင်းတုံမှဝမ်တာပုံ၊ မိုင်းခတ်၊ မိုင်းလွေ၊ မိုင်းယန်းလမ်းကြောင်းဖြစ်သည်။ လမ်းကြောင်းက ကားလမ်းဆိုသော်လည်းလမ်းမကောင်းပါ။ ဗကပတို့သည် မိုင်းယန်းမြို့အား တိုက်ခိုက်ရန်အင်အား ၂၀၀၀အထိ ပြန်လည်စုဖွဲ့ခဲ့ကြသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သည်တစ်ခါ တော့ လွတ်မြောက်နယ်မြေကြေညာကို ကြေညာနိုင်ရမည်ဟု အပိုင်တွက်ထားကြသည်။ ဗကပတွေအဖို့သည်တစ်ကြိမ် မိုင်းယန်းတိုက်ပွဲသည် ဒုတိယအကြိမ်တိုက်ရသော တိုက်ပွဲဖြစ်လေသည်။

ဗကပတို့သည် အင်အား ၅၀၀ဖြင့် ၁၉၈၀ခုနှစ်ဧပြီလထဲတွင် မိုင်းယန်းမြို့အား ပထမအကြိမ်ဝင်တိုက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ်က မိုင်းယန်းမြို့အား ခမရ(၁၀၈)တပ်ရင်းက လုံခြုံရေးယူထား၏။ သို့သော် ဗကပတို့သည် ခမရ(၁၀၈)တပ်စခန်းများကို ဦးတည်တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ ရဲစခန်းကုန်းနှင့်ပါတီကောင်စီရုံးများကိုသာ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ ရဲစခန်းကုန်းတွင် ရဲတပ်စုတစ်စုနှင့် ခမရ(၁၀၈)မှ တပ်ခွဲတစ်ခွဲအခြေပြုထားသည်။ ဗကပတို့သည် ရဲစခန်းကုန်းအား သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ခမရ(၁၀၈) အခြားတပ်ခွဲများမှ ထိုရဲစခန်းကုန်းကို တစ်နာရီအတွင်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့၏။ ဗကပတို့သည် မြို့တွင်းဈေးဆိုင်များမှ ရသမျှယူဆောင်၍ပြန်လည်ဆုတ်ခွာသွားခဲ့ကြသည်။ပထမအကြိမ်မိုင်းယန်းတိုက်ပွဲတွင် ခမရ(၁၀၈)မှ အရာရှိစစ်သည် ၄၃ယောက်နှင့်ရဲလေးယောက်ကျဆုံးခဲ့၏။ ဗကပတို့ဘက်မှ မြေပြင်ပေါ်ကျန်ရှိ ၈၁ယောက်ကျဆုံးခဲ့၏။ ဤကားပထမအကြိမ်မိုင်းယန်းတိုက်ပွဲဖြစ်လေသည်။ ဗကပတို့သည် ယခုဒုတိယအကြိမ် မိုင်းယန်းတိုက်ပွဲ အား ၁၉၈၈ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ၁၄ ရက်နေ့တွင် စတင်ခဲ့ကြသည်။ အင်အား ၂၀၀၀ ဖြင့်ပြန်လည် စုဖွဲ့ထားသော ဗကပတပ်ဖွဲ့များသည် မိုင်းယန်းမြို့အား၊ အရှေ့ဘက်၊ အနောက်ဘက်၊ တောင်ဘက်တို့မှ စစ်ကြောင်း သုံးကြောင်းခွဲ၍ တဖြည်းဖြည်းဝိုင်းပတ်လာကြသည်။ ချေမှုန်းရေးဗကပစစ်ကြောင်းတစ်ခုလုံးအား အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ နိုင်ငံရေးမှူးလင်ထင်ခေါ် ရဲဘော်စိုးသိမ်း အနီးကပ်ကွပ်ကဲခဲ့သည်။ ဗွေဦးဆုံးအနေဖြင့် အင်အား ၂၀၀ရှိသော ဗကပချေမှုန်းရေးအဖွဲ့သည်ဒုတပ်ရင်းမှူးတင်အောင်မြင့်ဦး၏ စစ်ကြောင်း(၂)ရုံးနှင့်တပ်ခွဲနှစ်ခွဲအခြေပြုထားသောအောင်သပြေကုန်းအား စက်တင်ဘာ ၁၄ ရက်နေ့တွင် စတင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြ သည်။

ဗကပတို့သည် အောင်သပြေကုန်းအားထုံးစံအတိုင်း လက်နက်ကြီးပစ်ကူတွေနှင့်အတူ အော်ဟစ်ညာသံပေး၍ တိုက်ခိုက်လာကြသည်။

အောင်သပြေကုန်းသည် မိုင်းယန်းမြို့အရှေ့ဘက်ကိုက် ၅၀၀အကွာတွင် တည်ရှိသော တောင်ကုန်းနှစ်ကုန်းဖြစ်သည်။ ဗကပတို့သည် အောင်သပြေကုန်းအားအသေခံ၍တစ်ဟုန်ထိုး တိုက်ခိုက်ကြသည်။ သို့သော် ကြာကြာတော့ အသေမခံနိုင်ကြပါ။ အောင်သပြေကုန်းမှရဲဘော်များ၏ တုံ့ပြန်ပစ်ခတ်လာသော ကျည်မုန်တိုင်းကိုမခံနိုင်ဘဲ ပြန်ဆုတ်သွားကြသည်။ သို့သော် စစ်ကြောင်း (၂)မှူး ဗိုလ်မှူးတင်အောင်မြင့်ဦးသည် ဗကပတွေပစ်လိုက်သော ၈၂မမ လက်နက်ကြီးစ ထိမှန်၍ ဘယ်ဘက်လက်ကောက်ဝတ်တွင် ဒဏ်ရာရ သွား၏။ဘယ်ဘက်လက်ကောက်ဝတ်ကအရိုးပါကျိုးသွားသည်။ ထို့ကြောင့် တပ်ရင်းမှူးမှ ဗိုလ်မှူးတင်အောင်မြင့်ဦးအား ပင်မဌာနချုပ် အောင်တံခွန်ကုန်းသို့ခေါ်ယူ၍ ဆေးကုသမှုခံယူစေပြီး စီနီယာတပ်ခွဲမှူးအား အောင်သပြေကုန်းကို ဆက်လက်ဦးစီးစေခဲ့သည်။ ဗကပတို့သည် အောင် သပြေကုန်းအား တိုက်ခိုက်၍မရသောအခါ မိုင်းယန်းမြို့တောင်ဘက်မလှမ်းမကမ်းရှိ ခွဲရုံးနှစ်စုအခြေပြုထားသောလမင်းကုန်းအား စက်တင်ဘာ ၂၃ရက်နေ့တွင် အင်အား ၂၀၀ဖြင့် ကျားထိုး၍ တိုက်ခိုက်လာကြသည်။ လမင်းကုန်းအား ထိုသို့အကြိမ်ကြိမ်ကျားထိုးတိုက်ခိုက်ကြသော်လည်း မရသဖြင့် နောက်ထပ်ဗကပအင်အား ၂၀၀ထပ်မံပူးပေါင်းလာပြီး ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်လာကြ၏။ ထို့ကြောင့် ခွဲရုံးနှစ်စုသည် လမင်းကုန်းအား စွန့်လွှတ်၍ ပင်မအောင်တံ ခွန်ကုန်းသို့ သွားရောက်ပူးပေါင်းခဲ့ကြ၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဗကပအင်အား ၁၀၀ခန့်သည် မိုင်းယန်းအနောက်တောင်ဘက်ရှိ အင်အား၁၈ယောက်တပ်စုအခြေပြုထားသော ရန်ရှင်းကုန်းအားဝင်တိုက်ကြသည်။

ဗကပတို့သည် ရန်ရှင်းကုန်းအား လေးဖက်လေးတန်မှ အလုံးအရင်းဖြင့် ကျားထိုးတိုက်ခိုက်လာကြရာ ရန်ရှင်းကုန်းတပ်စုလည်း ဆုတ်ခွာ၍အောင်တံခွန်ကုန်းသို့ ပူးပေါင်းခဲ့၏။ ဗကပတပ်ခွဲများသည် လမင်းကုန်းနှင့်ရန်ရှင်းကုန်းအား သိမ်းပိုက်ရရှိပြီးနောက် ထိုနေ့နေ့လယ် ၁၂နာရီအချိန်ကစပြီး အင်အား၄၀၀ကျော်ဖြင့် ဗိုလ်သန့်ဇင်တပ်စုအခြေပြုထားသော ဘုရားကုန်းအား လက်နက်ကြီးများတရစပ်ပစ်ခတ်၍ ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်လာကြသည်။ ဗိုလ်သန့်ဇင်တပ်စုက အင်အား၂၃ယောက်၊ ဗကပတွေက အင်အား ၄၀၀။ သို့သော်ဗိုလ်သန့်ဇင် တပ်စုမှာထိုဗကပအင်အား ၄၀၀အား မဆုတ်တမ်းခုခံကြသည်။ တပ်သားဝုန်လျှံမန်း တာဝန်ယူထားသော ပစ်ကွင်းဧရိယာ မျက်နှာစာဘက်ဆင်ခြေလျှောအ တိုင်း ဗကပတွေအလုံးအရင်းနှင့်ကျားထိုးတက်လာကြသည်။ တပ်သား ဝုန်လျှံမန်းသည် သူ့ဘေးပတ်လည်တွင် လက်နက်ကြီးတွေ မရှောင်မလွှတ်နိုင်အောင် တဝုန်းဝုန်းကျလာသော်လည်း နေရာမပြောင်းဘဲ အလုံးအရင်း နှင့်ကျားထိုးတက်လာကြသော ဗကပချေမှုန်း ရေးတပ်ဖွဲ့အား "ငါ.. မသားခွေးအတွေ တက်လာစမ်း၊ ဝုန်လျှံမန်းကွ၊ မင်းတို့မိုက်တယ်ဆိုတာ ပျင်းသေးတယ်"ဟု အော်ဟစ်ကြုံးဝါးရင်း သူ့လက်စွဲတော်ဂျီဖိုးကြီးဖြင့် တဒုန်းဒုန်းတဒိုင်းဒိုင်း ပစ်ခတ်နေတော့၏။ ဗကပ၁၀ယောက်ခန့် လဲကျသွားသည်။ ထိုအချိန်တွင် တပ်စုမှူးဗိုလ်သန့်ဇင်ဒဏ်ရာရသွားကာ တပ်စုအား ဘုရားကုန်းမှဆုတ်ခွာ၍ အောင်တံခွန်ကုန်းသို့ပူးပေါင်းကြရန် အမိန့် ပေးတော့၏။ သည်တွင်တပ်သားဝုန်လျှံ မန်းက "မြန်မြန်ဆုတ်ကြ ဒီခွေးအတွေကို ငါခံချထားမယ်"ဟုအော်ဟစ်၍ တပ်စုအား ဆုတ်ခိုင်းလိုက်သည်။

တပ်စုသည် ဒဏ်ရာရတပ်စုမှူးဗိုလ်သန့်ဇင်နှင့်ရဲဘော်အချို့အားတွဲ၍ ဆုတ်ခွာနေကြစဉ် တပ်သားဝုန်လျှံ မန်းက စခန်းပေါ်အလုံးအရင်းနှင့် ပြေးတက်လာကြသော ဗကပများအား ခံပစ်ထားရင်းသူပါဆုတ်ခွာလာခဲ့သည်။ သို့သော် ဗကပများသည် ဆုတ်ခွာနေသော ဘုရားကုန်းတပ်စုနောက်သို့ ထက်ကြပ်မကွာလိုက်လံ တိုက်ခိုက်လာကြရာ တပ်သားဝုန်လျှံမန်းသည် မိမိတို့တပ်စုအားလုံး အောင်တံခွန်ကုန်းသို့ အချိန်မီပူးပေါင်းနိုင်ရေးအတွက် လိုက်လံတိုက်ခိုက်လာသော ဗကပများအား အစွမ်းကုန်ခုခံပေးထားရင်း နောက်ဆုံးမှ တာဝန်ယူဆုတ်ခွာလာခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားကုန်းတပ်စုအားလုံး အောင်တံခွန်ကုန်းသို့ အချိန်မီပူးပေါင်း နိုင်ခဲ့လေသည်။ လမင်းကုန်း၊ ရန်ရှင်းကုန်းနှင့် ဘုရားကုန်းအား သိမ်းပိုက်ရရှိသွားသော ဗကပများသည် ထိုကုန်းများပေါ်သို့ ၎င်းတို့လက်နက်ကြီးများတင်၍ ပင်မအောင်တံခွန်ကုန်းအား မညှာတမ်းပစ်ခတ်ထားပြီး အင်အား ၅၀၀ကျော်ရှိ ဗကပချေမှုန်းရေးတပ်ခွဲများကလည်း တစ်လက်စတည်း ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်လာတော့၏။ ထို့ကြောင့် တပ်ရင်းမှူးဗိုလ်မှူးစိုးလွင်သည် အိတ်တီဖိုးခေါ် ၈၄မမပခုံးထမ်းနောက်ပွင့်လောင်ချာသမားအားကိုယ်တိုင်ကြီးကြပ်၍ ဗကပတွေအလုံးအရင်းတက်လာကြသော မျက်နှာစာများဆီပစ်ခတ်စေသည်။ ရှေ့ဆုံးမှ အသေခံတက်လာကြသော ဗကပတပ်ဖွဲ့များသည် တကယ်ပင်အတုံးအရုံးသေဆုံးကုန်ကြ၏။ သို့သော် ဗကပလက်နက်ကြီးအဖွဲ့သည် အိတ်တီဖိုးပစ်ခတ်သော နေရာအား ၎င်းတို့ ၅၇မမလေးလက်ဖြင့် စုပြုပစ်ခတ်လာကြရာ တပ်ရင်းမှူးဗိုလ်မှူးစိုးလွင်သည် ၅၇မမခွင်းကျည်ထိမှန်ပြီး ကျဆုံးသွားခဲ့လေသည်။

တပ်ရင်းမှူးကျဆုံးသွားသောအခါ ဒဏ်ရာအား ဆေးကုသရန်အောင်တံခွန်ကုန်းသို့ရောက်နေသော ဒုတပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးတင်အောင်မြင့်ဦးက တိုက်ပွဲကိုဆက်လက်ဦးဆောင်ခဲ့၏။ ဗိုလ်မှူးတင်အောင်မြင့်ဦးသည် ဒဏ်ရာရသော လက်တစ်ဖက်အား ပတ်တီးလည်ပင်းစလွယ်သိုင်း၍ တပ်ရင်းအားလိုက်လံကွပ်ကဲသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဆီလူးဘက်လှုပ်ရှားနေသော ဗိုလ်မှူးစိန်အေးတပ်ခွဲလည်းလမ်းမှ ဗကပဖြတ်တောက်ရေးအဖွဲ့အား အတင်းထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်၍ အောင်တံခွန်ကုန်းသို့ ပူးပေါင်းနိုင်ခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် အခြား နေရာများတွင် ဖြန့်ခွဲထားသော ဗကပ များသည်အောင်တံခွန်ကုန်းအနီးသို့စုဝေးရောက်ရှိလာကြရာအင်အား ၁၀၀၀ အထိစုဖွဲ့လာကြ၏။ ဗကပတို့သည် အောင်တံခွန်ကုန်းပင်မစခန်းကြီးအား လက်စတုံးချေမှုန်းရန် ပြင်ဆင်လာကြသည်။ အောင်တံခွန်ကုန်းကျလျှင် မိုင်းယန်းမြို့ကျတာနှင့်အတူတူပင်ဖြစ်၏။မိုင်းယန်းမြို့ကျလျှင်ဗကပတို့အဖို့သူတို့လွတ်မြောက်နယ်မြေအဖြစ်ကမ္ဘာကိုကြေညာ၍ရပြီ။ ထို့ကြောင့်အင်အား ၁၀၀၀ ခန့်ရှိသော ဗကပချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့များသည် စက်တင်ဘာ၂၅ရက်နေ့ နံနက် ၅ နာရီအချိန်မှစ၍ အောင်တံ ခွန်ကုန်းအား အမဲဖျက်သလိုသဲသဲမဲမဲ တိုက်ခိုက်လာကြ၏။ ဒုတပ်ရင်းမှူးဗိုလ်မှူးတင်အောင်မြင့်ဦးကလည်း လေကြောင်းပစ်ကူမလာမချင်း မဆုတ်တမ်းကျည်ကုန်ကျည်ခန်း ခုခံကြရန် ရဲဘော်များအား လိုက်လံအမိန့်ပေးနေ၏။ ထိုအချိန်တွင် တပ်သားဝုန်လျှံမန်းတစ်ယောက် ဗကပတွေလှမ်းပစ်လိုက်သော တရုတ်လုပ်ငရုတ် ကျည်ဖွေ့လက်ပစ်ဗုံးတစ်လုံးထိမှန်ပြီး လဲကျသွားသည်။ သေနတ်တခြားလူတတစ်ခြားဖြစ်သွားသည်။

တပ်သားဝုန်လျှံမန်းသည် သတိပြန်လည်လာပြီး ပြန်ထဖို့ကြိုးစားသည်။ သို့သော် ဝမ်းဗိုက်နှင့်ညာဘက် ပေါင်က ဒဏ်ရာကြောင့် မထနိုင်တော့။ သည်တွင် သူ့အီကွမ်းမင့်တွင် ချိတ်ထားသော လက်ပစ်ဗုံးကိုဖြုတ်၍ လုံခြုံရေးစို့ကွင်းဖြုတ်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ့သေနတ်ဂျီဖိုးအား ကောက်ရန်ပြေးတက်လာသော ဗကပ တစ်ယောက်အား ရုတ်တရက်ဆွဲလုံးပြီး နှစ်ယောက်ကြားမှာ လက်ပစ်ဗုံးဖောက်ခွဲ၍ အသက်ချင်းလဲပစ်လိုက်သည်။ ထိုဗကပနောက်မှပြေးလိုက်လာကြသော ဗကပနှစ်ယောက်လည်း အဆစ်ပါ၍ ကျဆုံးသွားခဲ့၏။ တိုက်ပွဲမှာပြင်းထန်လှသည်။ ခလရ(၁၁)မှ ရဲဘော်များသည် အသက်ရှူချိန်ပင်မရ။ စခန်းစည်းရိုးသုံးထပ်အား အတင်းဖောက်၍ အသေခံတက်လာကြသော ဗကပများအား အသေအလဲခုခံနေကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ပီစီဆဲဗင်းဗုံးကြဲလေယာဉ်လေးစီး ရောက်လာပြီး လေကြောင်းပစ်ကူများပေးနိုင်ခဲ့သဖြင့် ဗကပများအလဲလဲအပြိုပြိုနှင့် ပြန်ဆုတ်သွားကြသည်။ ဗကပတို့တိုက်စစ်အဟုန်များလည်း ရုတ်တရက်ရပ်တန့်သွားခဲ့၏။ ဗုံးကြဲလေယာဉ်များသည် ဗကပများက သိမ်းပိုက်၍အခြေကုပ်ယူထားသော ဘုရားကုန်း၊ လမင်းကုန်း၊ ရန်ရှင်းကုန်းတို့အား တစ်လက်စတည်းဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်ပေးသည်။ •

စာမျက်နှာ (၂၀) သို့

www.free4readers.com

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များတွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုမှ မျှော်လင့်ချက်များ

မိုးမြင့်ဝင်း(နည်းပညာ)

အချက် ပြဿနာအတွင်း မြန်မာ့ကျပ်ငွေတန်ဖိုး အဆမတန်ကျဆင်းလာမှု စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကျဆင်းလာမှုစသဖြင့် မြန်မာ့စီးပွားရေးအခြေအနေ နိုင်ငံ့ဘဏ်ဝန်း စီးပွားရေးဦးမော့လာစေကြောင်း စီးပွားရေး ဆွေးနွေးပွဲတွေလည်း အများကြီးလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ နိုင်ငံတော်၏ အတိုင်ပင်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေကြား တွေ့ဆုံပွဲကို သြဂုတ် ၂၅ရက်နေ့က နေပြည်တော်မှာ ကျင်းပခဲ့တယ်။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က အစိုးရရဲ့စီးပွားရေးမူဝါဒတွေတော့ချမပြပါဘူး။ NLD ပါတီ ရွေးကောက်ပွဲဝင်စီးပွားရေးမူဝါဒတွေသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ အရေးပေါ်လိုအပ်ချက်တွေကို အစိုးရက လိုအပ်သလိုကူညီမည့်သဘောတော့ရှိပါတယ်။ အဂတိလိုက်စားမှုကင်းစင်မှ စီးပွားရေးဦးမော့နိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်နေပုံရပါတယ်။ ဈေးကွက်စီးပွားရေးကို ပါတီစုံစနစ်မူဘောင်အတွင်း ကျင့်သုံးမယ့်မူပါ။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်စီးပွားရေးကိစ္စတွေကို ပစ်ပယ်ထားတာမဟုတ်ပါ။

ကုန်သည်ကြီးများနဲ့ စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်များအသင်းချုပ် UMFCCI ဥက္ကဋ္ဌ ဦးဇော်မင်းဝင်းက သက်တလောဖြစ်ပျက်နေတဲ့ စီးပွားရေးကိစ္စတွေနဲ့ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းရှင်အသင်းဥက္ကဋ္ဌ ဦးရှိန်ဝင်းနဲ့ လုပ်ငန်းရှင်ဦးမောင်ဝိတ်တို့ရဲ့ အကြံပေးပြောကြားမှုတွေတော့ နေ့စဉ်ထုတ်သတင်းစာများမှာ ပါဝင်ပြီးဖြစ်ပါတယ်။ အလွယ်တကူ ဆောင်ရွက်ဖွယ်ကိစ္စတွေဆောင်ရွက်မယ်လို့ မျှော်လင့်ရပါတယ်။ UMFCCI ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဒေါက်တာမောင်မောင်လေးတို့ကလည်း သူတို့အသင်းက စာတမ်းတစ်စောင်ကို အစိုးရကိုတင်ပြထားတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ အစိုးရအနေနဲ့ဖတ်ကြည့်ပြီး ဆောင်ရွက်ဖွယ်တို့ကို ဆောင်ရွက်လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်နေပါတယ်။ ၂၀၁၈ ခုမှ ၂၀၃၀ထိ အကောင်အထည်ဖော်မယ့် ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲပြီး "ဟန်ချက်ညီစီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု စီမံချက်" Myanmar Sustainable Development Plan အကြောင်းကို ဒေါ်စုက ထည့် သွင်းပြောဆိုခဲ့ပေမယ့် အသေးစိတ်ပြောမသွားပါဘူး။ ဒါကို ခနစီးပွားရေးဖြန့်ချိမှု မညီမျှသေးတဲ့အခြေအနေ လွန်မြောက်လာမှ ဖြစ်လာမယ်လို့ တွေးရပါတယ်။

Distribution of Wealth ခနခွဲဝေမှုမညီမျှတဲ့ ခေတ်ကိုဖြတ်သန်းခွင့် ရတဲ့ကာလပါ။ လူတစ်စုလက်ထဲ ခနဥစ္စာတွေ စုပုံရောက်နေဆဲဖြစ်ပါတယ်။ ဥစ္စာခနခွဲဝေမှုမမျှတရင် နိုင်ငံတည်မငြိမ်ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဥစ္စာခွဲဝေမှုညီမျှဖို့ နိုင်ငံရေးစနစ်တိုင်းမှာ ပြဋ္ဌာန်းထားကြသလို အစိုးရတိုင်းရဲ့တာဝန်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အာဏာနဲ့ဥစ္စာခန တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ခေတ်ကို အမျိုးသားရင်ကြားစေ့ရေးက ချက်ချင်းပြုပြင်လို့မရနိုင်ပါဘူး။ ၁၉၄၈ခု တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မှာ လွတ်လပ်ရေးရခါစကပဲ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်၊ လွှတ်တော်အမတ်အပါအဝင် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးမလုပ်ရဆိုတဲ့ ဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့တယ်။ အခုတိုင် ဒီဥပဒေက အတည်ဖြစ်နေပေမယ့် သားသမီးနာမည်နဲ့ထားတဲ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို နိုင်ငံရေးအာဏာနဲ့ အကာအကွယ်ပေးကြရင်း လက်ဝါးကြီးအုပ်မှုတွေရှိလာတယ်။ ဥစ္စာခနခွဲဖြန့်မှုတွေ မညီဘူးဆိုတာတွေပါပဲ။ အဲဒီစီးပွားရေးကိစ္စတွေကို ဒုတိယသမ္မတတစ်ဦးက ဖြေရှင်းပေးမှာပါ။

အစိုးရတို့ရဲ့စီးပွားရေးမူဝါဒ

(၁) ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ သခင်နုတို့ရဲ့စီးပွားရေးမူဝါဒက "ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်စနစ်အရ ပြည်တွင်းပြည်ပ ကုမ္ပဏီများကုန်သည်များလုပ်လက်စလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်စေတယ်။ လွှတ်တော်စနစ်နဲ့ အာဏာယူမယ်၊ လုပ်ငန်းကြီးတွေကိုတော့ နိုင်ငံပိုင်လုပ်မယ်။ ဒါကြောင့်လည်း စတီးဘရားသားဆန်ရောင်းဝယ်ရေး၊ သစ်လုပ်ငန်း၊ မြန်မာ့မီးရထား၊ ဧရာဝတီသင်္ဘောကုမ္ပဏီတွေကို ပြည်သူပိုင်သိမ်းတယ်။ BOC ရေနံကုမ္ပဏီနဲ့ သတ္တုတွင်းလုပ်ငန်းတွေ နည်းပညာရဖို့အတွက် ၁၉၅၁ခုမှာ အစိုးရက ရှယ်ယာ၅၁ရာခိုင်နှုန်းသာ ဝယ်ယူတယ်။ ကုန်သည်တွေချောင်လည်တယ်။ တစ်ဒေါ်လာ ၆. ၆၇ကျပ်နဲ့ ကျပ်ငွေတန်ဖိုးတည်ငြိမ်ခဲ့တယ်။ ကုန်သည်များဘက်က အကျင့်ပျက်မှုမရှိအောင်သာ ထိန်းပေးတယ်။

(၂) ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းတို့ မဆလဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ကြေညာတော့ ပမညတဦးသိန်းဖေမြင့်တို့ ဝိဓူရသခင် ချစ်မောင်တို့က သူတို့နဲ့ ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်တူတယ်ဆိုပြီး ထောက်ခံကြသေးတယ်။ နောင်အခါမှာ်ခ်စ်ဆိုရှယ်လစ်မဟုတ်ဘဲ စစ်တပ်ကေဒါစနစ်နဲ့ပါတီထောင်ပြီး လုပ်ငန်းငယ်တွေပါ ပြည်သူပိုင်သိမ်းလို့ စိတ်ပျက်ကြတယ်။ ပမညတတွေကို မြို့နယ်ပါတီယူနစ်တွေမှာပဲ နေရာပေးတယ်။ ပမညတ(အတွင်းဝန်ဟောင်း)ဦးဘ ညိမ်းတို့ကို နေရာပေးတယ်။ ပေါင်စတာလင်ငွေကြေးနယ်ပယ်က ထွက်တယ်။ ကိုယ်ပိုင်ငွေကြေးထုတ်ဝေစက်နဲ့ မဟာမိတ်လယ်သမားတွေကို စပါးဈေးတိုးပေးလာရာ အနှစ်(၂၀)အတွင်း ငွေကြေးမတန်တဆ ဖောင်းပွလာလို့ တန်ဖိုးကြီးငွေစက္ကူဖျက်သိမ်းရေးတွေလုပ်ခဲ့ရတယ်။ သခင်နုလက်ထက်က ဝန်ကြီးဦးသွင်ကိုင်ခဲ့တဲ့ ကုန်သွယ်မှုတိုးတက်ရေးဝန်ကြီးဌာနကို ကုန်သွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန Ministry of Trade အသစ်ဖွဲ့စည်းပြီး အစိုးရကိုယ်တိုင် စီးပွားရေးမှာပါဝင်လာတယ်။ ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းရှင်ဆိုတာမရှိတော့ဘူး။ ပြည်သူပိုင်၊ သမဝါယမနဲ့ အစိုးရမကိုင်နိုင်သေးတဲ့ လုပ်ငန်းငယ်များသာရှိတော့တယ်။ အဲဒီမှာပဲ စင်ကာပူ၊ ထိုင်း၊ အင်ဒိုနီးရှား၊ မ လေးရှားတို့ မြန်မာကိုကျော်တက်သွားတယ်။

(၃) ၁၉၈၈မှာ တစ်ပါတီဆိုရှယ်လစ်ကို မကြိုက်ကြတော့ ဗိုလ်နေဝင်းနောက်လိုက်တွေ ပါတီစုံဒီမိုကရေစီနဲ့ဈေးကွက်စီးပွားရေးပြောင်းပြန်တယ်။ ပါတီတွေဖွဲ့စည်းခဲ့ပေမယ့် လှုပ်ရှားမှုမရှိစေရဘူး။ ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းရှင်များငွေရင်းနှီးမှုရစေရန် လုပ်ငန်းတချို့လွှဲပြောင်းပေးခဲ့တယ်။ ဆန့်ကျင်ဘက်(သပိတ်သမား)များ ချမ်းသာသွားရင် အန္တရာယ်ပြုနိုင်လို့ ယုံကြည်စိတ်ချသစ္စာခံတွေကိုပဲ လုပ်ငန်းထူထောင်ခွင့်ပါမစ်တွေချပေးတယ်။ စီးပွားရေးသမားတချို့ကလည်း အာဏာပိုင်ကိုကျေးဇူးပြုကြရတယ်။ ဈေးကွက်စီးပွားရေးမပီပြင်သေးလို့ဆိုပြီး အာဏာပိုင်တချို့ကလည်း စီးပွားရေးမှာပါနေကြပြန်တယ်။ Privatization လုပ်တဲ့အခါ မည်သူမဆိုလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ ယုံကြည်ရသူသာ စီးပွားဖြစ်စေတယ်။

(၄) ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ NLD အစိုးရခေတ်မှာ ပါတီစုံဒီမိုကရေစီစနစ်ဖြစ်တော့ ဗိုလ်ချုပ်အောင် ဆန်းတို့ရဲ့ ဖဆပလစီးပွားရေးမူဝါဒအတိုင်း စီးပွားရေးကိစ္စဟာ ကုန်သည်တွေရဲ့ကိစ္စသာဖြစ်တယ်။ အစိုးရ ဝင်မပါရတဲ့မူဝါဒပဲ။ ဆိုရှယ်လစ်ခေတ်မှာ အစိုးရက တိုင်းပြည်စီးပွားရေးကို ဝင်ပါတယ်။ Public စနစ်က Private စနစ်ပြောင်းတော့ ဝင်ပါရသေးတယ်။ ပုဂ္ဂလိကစီးပွားရေးပီပြင်သလောက်ရှိပြီ။ တရားမဲ့မှုတွေ၊ အကျင့်ပျက်ခြစားမှုတွေ ဥပဒေမဲ့ဖြစ်ရပ်တွေကိုသာ ထိန်းပေးဖို့တာဝန်ရှိတော့တယ်။ အခုလည်း တရားမဲ့ဖြစ်ပျက်နေတာတွေတိုင်ကြပါ။ အရေးယူပေးမယ်ဆိုတာပဲ အဓိကထားပြီး ပြောသွားတယ်။ ဒီမိုကရက်တစ် အစိုးရရဲ့ဝါဒပါ။

ကုန်သည်အလုပ် အာဏာပိုင်မပါရ

NLDအစိုးရတက်လာစဉ်က နိုင်ငံရေးကိစ္စကိုပဲ ဦးစားပေးကိုယ်တွယ်ခဲ့တယ်။ ပြည်ထောင်စုငြိမ်းချမ်းရေးညီလာခံကိုပဲ ရှေးဦးစွာလုပ်ခဲ့တယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေးရမှ တိုင်းပြည်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မယ်ဆိုပြီး အကြိမ်ကြိမ်ပြောခဲ့တယ်။ ပါတီဝင်တွေရော အစိုးရအဖွဲ့ဝင်တွေပါ အဂတိလိုက်စားမှုနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ခရိုနီတို့ရဲ့စီးပွားရေးကွန် ရက်က လွတ်အောင်ရှောင်တယ်။ လာဘ်မစားချင်လို့ ဝင်မပါပြန်တော့ နိုင်ငံ့စီးပွားရေး အတက်နှေးခဲ့တယ်။ အဂတိမကင်းသူတွေကို အရေးယူခဲ့ရတယ်။ စစ်စရိတ်နိုင်ငံအပေါ် ဖိစီးနေရင် ပညာ၊ ကျန်းမာကိစ္စကို မသုံးနိုင်တာအားလုံးသိတယ်။

မနှစ်ကစီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေကို ခရိုနီလို့မခေါ်ပါနဲ့စီးပွားရေး Tycoon လို့ခေါ်ဖို့လိုင်းချပေးတယ်။ အရင် အစိုးရထူထောင်ပေးတဲ့ လုပ်ငန်းရှင်တွေရဲ့လက်ထဲမှာ ရင်းနှီးငွေတွေရှိနေတယ်။ သူတို့ရင်းနှီးပေးမှ ဆင်းရဲသားများ အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းတွေရှိလာမယ်။ လုပ်ငန်းရှင်တွေကို လက်တွဲခေါ်မယ်ဆိုတော့ အားတက်ကြတယ်။ အမှန်အကန်လုပ်ကိုင်နိုင်မယ့် မျိုးချစ်လုပ်ငန်းရှင်တွေနဲ့ လက်တွဲလုပ်ကိုင်ဖို့ မျှော်လင့်ကြတယ်။ တရားသဖြင့် ယှဉ်ပြိုင်ကြဖို့ အစိုးရက အပီအပြင် တာဝန်ယူမှာသေချာပါတယ်။ ပြည်ပရွှေ့ပြောင်းလုပ်သားစာရင်းက အတိအကျမရသေးပါ။

လုပ်ငန်းရှင်တွေလိုလားတာက

ရုပ်အပျက်ဆုံးဖြစ်နေတဲ့ အိမ်ရာဆောက်လုပ်ရေးမှာ ဘဏ်ချေးငွေ ငွေတိုးနှုန်းမြင့်မားနေတာ အခွန်ငွေများနေတာ ပြောပြကြတယ်။ အသင်းဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးရှိန်ဝင်းက တင်ပြချက်တွေကို ပြည်သူတွေစိတ်ဝင်စားကြတယ်။ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတွေ တစ်ဖန်ရှင်သန်လာရင် အသေးစားအလတ်စား လုပ်ငန်း SME တွေ ရှင်သန်လာမယ်။ မြန်မာတို့ရဲ့ထုံးစံအတိုင်း ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းတိုးတက်ဖို့ ချေးငွေတချို့အမြတ်ကြမ်းတဲ့ အိမ်ခြံမြေဟိုတယ်လုပ်ငန်းတွေမှာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရင်း ပူဖောင်းတွေပေါက်ကွဲလို့ အတိုးဒဏ်သင့်ရင်း မရှုနိုင်မကယ်နိုင်ဖြစ်ခဲ့ကြရတယ်။ နအဖအစိုးရလက်ထက် အာရှစီးပွားပျက်ကပ် နှစ်ကြိမ်ဆိုက်လို့ ယိုးဒယားမှာ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတွေရပ်စဲခဲ့ရတာကို အထူးသတိပေးဖူးတယ်။ ဈေးကွက်စီးပွားရေးအရ သတိပေးတာကလွဲလို့ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းတားမြစ်တာလည်းမရှိဘူး။ အခုဒီမှာ ဒီလိုဖြစ်နေပြန်တယ်။

လုပ်သားတွေ အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်မှာစိုးလို့ အတင်းအကြပ်တားမြစ်တာမရှိဘူး။ ပြည်ပသို့ရွှေ့ပြောင်းလုပ်သားတွေ မတန်တဆများပြားလာတာဟာ ပြည်တွင်းစီးပွားရေး အကျပ်ရိုက်နေတာ အသိသာဆုံးပဲ။ အရေးထဲ မူးယစ်ဆေးဝါးကိစ္စကလည်း တစ်မှောင့်ဖြစ်နေတယ်။ ငွေကြေးအကျပ်အတည်းကြောင့် မူးယစ်ဆေးဝါးဖြန့်ချိသူလက်ခွဲတွေကို နေ့စဉ်အရေးယူပြနေပေမယ့် လက်ကြီးသမားတွေ ဖမ်းလို့မမိဖြစ်နေတယ်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ် သမ္မတဦးသိန်းစိန်နဲ့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်တို့တွေ့ဆုံပြီး တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးလွှတ်တော်ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ ခန့်ထားခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်ကတည်းက တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးယိုယွင်းနေပြီဆိုတာသိလို့ ဦးသိန်းစိန်က ဒေါ်စုကို အကူအညီတောင်းခဲ့တယ်ဆိုတာသိနိုင်တယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟောင်းတောင် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးကို မကိုင်တွယ်နိုင်တာ ဘာမှားနေသလဲ။

ဒေါ်နယ်ထရမ့်ရဲ့တရုတ်ပြည်ကို စီးပွားရေးစစ်ဆင်မှုအရ နိုင်ငံတကာမှာလည်း မိမိတို့ငွေကြေးကျဆင်းမှုဖြစ်ပေမယ့် ဈေးကွက်စီးပွားရေးကို တရားသဖြင့် ကျင့်သုံးနေတဲ့ နိုင်ငံတွေက ခံနိုင်ရည်ရှိကြတယ်။ မြန်မာမှာ ဆိုရှယ်လစ်ခေတ်က မှောင်ခိုစီးပွားရေး၊ နအဖခေတ်က ခရိုနီစသဖြင့် ပုံပျက်နေတဲ့စီးပွားရေးမှာ ယခုဒေါ်လာငွေ အကျပ်အတည်းမှာဝင်ကစားရင်း ရက်ပိုင်းအတွင်း သိန်း ၈၀၀က သိန်း ၁၀၀၀ကြား ပွပေါက်တိုးတဲ့သူ တွေလည်း ရှိခဲ့တယ်။ ပါတီစုံခေတ်မှာ အစိုးရက စီးပွားရေးဝင်မလုပ်ရဘူးဆိုပေမယ့် အဲဒီလိုဈေးကွက်စီးပွားရေးကို ပုံဖျက်နေသူတွေကို အစိုးရကဝင်ပါပြီး ထိန်းမတ်ပေးရမယ်။

ကုန်သည်လုပ်ငန်းရှင်ဘက်ကဆင်ခြင်စရာ

သမ္မတဦးသိန်းစိန်ခေတ်က အခွန်အကောက်ကိုအားမထားဘဲ သယံဇာတထုတ်ယူရေးနဲ့စီးပွားရေးကို လည်ပတ်ခဲ့တာ လုပ်ငန်းရှင်တွေအကြိုက်တွေ့ခဲ့တယ်။ ဒေါ်စုကတော့ သယံဇာတက ကုန်ခန်းမယ့်ပစ္စည်းဖြစ်လို့ အခွန်အကောက်ကို အားထားလာတယ်။ ဦးသိန်းစိန်ခေတ်က စင်ကာပူက ရေနံသင်္ဘောမော်လမြိုင်ဆိပ် ကမ်းက စစ်ဆေးမှာရှောင်လွှဲလိုလို့ ဖျာပုံနားက လမုတောထဲမှာ သင်္ဘောစင်းလုံးလိုက်ဝှက်ထားတယ်။ သုံးစီးတင်လာရင် နှစ်စီးစာပဲ အခွန်ကောက်စေတယ်။ တစ်စင်းလုံးလုံး အခွန်ရှောင်တာသိပေမယ့် ကိုယ့်ထဲကိုယ့်လူတွေဖြစ်နေလို့ သတင်းဖော်ပြရုံနဲ့ပဲပြီးရတယ်။ အခုလည်း စက်သုံးဆီဆိုင်တွေကို အရည်အသွေးစစ်ဆေးမယ်ဆိုပြီး သတင်းတက်လာတယ်။ အရင်နှစ်လလောက်က မြန်မာ့ဓာတ်ဆီဂါလန် လေးသန်းထုတ်လုပ်ရောင်းချပေးတာ ဆီဆိုင်တွေရောနှောကြမှာစိုးလို့လားမသိဘူး။ ဒေါ်လာဈေးတက်ရင် စက်သုံးဆီဈေးတက်ပေမယ့် ဒေါ်လာဈေးကျလို့က နှစ်လလောက်နဲ့စက်သုံးဆီဈေးကမကျဘူး။ ဂျာနယ်တွေကအော်မှ ဈေးချတယ်။ စက်သုံးဆီဆိုင်သစ်တစ်ခု နယ်မှာထူထောင်ရင် သိန်း ၃၀၀၀ ကုန်ကျတယ်။ ဆိုင်ဟောင်းတွေကပဲ ဆိုင်သစ်ထူထောင်နေတယ်ဆိုတော့ ကားအုံနာနဲ့ခရီးသည်တွေထံက ပိုက်ဆံမြန်မြန်ညှစ်ထုတ်နေသလိုပဲ။

လုပ်ငန်းသစ်လုပ်မယ်၊ ဘဏ်သစ်ထူထောင်မယ်၊ နိုင်ငံခြားဘဏ်သစ်ဝင်လာမယ်၊ နိုင်ငံခြားဓာတ်ဆီဆိုင် သစ်ဝင်လာမယ်ဆိုရင် မြန်မာ Tycoon တွေက တားကြဆီးကြပြီ။ နိုင်ငံခြားကို ငွေတွေစီးမထွက်စေချင်ဘူးဆိုပြီး အကြောင်းကောင်းပြကြတာပါ။ အစိုးရအနေနဲ့ ပြည်သူချောင်လည်ဖို့ပဲ တွက်ရမှာပါ။ အရေးကြီးတာကကုန် ဈေးကျဖို့ဆို ဘာမဆိုလုပ်ရမှာပဲ။ ဆင်းရဲသားပြည်သူရဲ့ မျက်နှာပဲ ကြည့်လိမ့်မယ်။ ဟိုတလောက မိုးပျံလမ်းကြီးဖောက်ဖို့ တင်ဒါခေါ်တယ်။ ယာဉ်ကြောကျပ်တည်းတဲ့ဒုက္ခကို ရန်ကုန်လူထုက ခံစားနေရတာကြာပြီ။ ပြည်ပလုပ်ငန်းရှင်လမ်းခွန်ရသွားမှာ စိုးရတယ်ဆိုပြီး ကန့်ကွက်ခဲ့ကြတာကြာပြီ။ NLDအစိုးရက ပြည်တွင်းပြည်ပ လုပ်ငန်းရှင်အားလုံးကို တင်ဒါခေါ်တယ်။ မှန်မှန်ကန်ကန်လုပ်ဖို့ပါပဲ။ လူထု မျက်နှာသာကြည့်ရမှာပါ။

♦ မိုးမြင့်ဝင်း(နည်းပညာ) ♦

www.free4readers.com

စည်တီးရင်ရေကြီးတဲ့ ရန်ပယ်ချောင်းလား ဆွာချောင်းတမံလား

ဒေါက်တာထူးပြည့်စုံသျှင်

ရှေးဟောင်းပျူနိုင်ငံမှာ ဗိဿနိုးဘုရင်မ ပန်ထွာစိုးစံတော်မူစဉ် ရန်သူတပ်များ အဝန်းအဝိုင်းတွင်းဝင် ရောက်လာတဲ့အခါ စည်ကြီးတီးလိုက်တာနဲ့ ရန်ပယ်ချောင်းတံခါးပွင့်သွားပြီး ရန်သူတွေအူယားဖားယားရေစီးအ ရှိန်နဲ့မျောပါသွားကာ ပန်ထွာဘုရင်မအောင်ပွဲဆင်ခဲ့ဖူးတယ်။ ၂၀၁၈ခုနှစ် ဩဂုတ်လ(၂၉)ရက်နေ့နံနက် (၅)နာရီခန့်က ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးရေတာရှည်မြို့နယ်၊ဆွာမြို့ရှိ ဆွာချောင်းတမံရဲ့ ရေပိုလွှဲလက်တံမြောင်းနံရံ ပြိုကျမှုကြောင့်ရေများတိုးဆင်းမှုဖြစ်ပွားခဲ့ရာ ဆွာမြို့ရေလွှမ်းမိုးမှုစတင်ခဲ့ပြီး ရန်ကုန်-မန္တလေးအမြန်လမ်းမကြီး ၁၆၆မိုင်ဝန်းကျင်မှာ၊ ရန်ကုန်-မန္တလေးပုံမှန်လမ်းဟောင်းမှာ ရန်ကုန်-မန္တလေးရထားလမ်းပိုင်း ရေကျော်မှုတွေ ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး ရှစ်နာရီခွဲကျော်ကြာ ဆက်သွယ်မှုဖြတ်တောက်ခဲ့ရတယ်။ ကားလမ်းပိုင်းပွင့်သွားပေမယ့် ရထားလမ်းကြံ့ခိုင်မှုစစ်ဆေးနေဆဲဖြစ်တယ်။

ဆွာဆည်ရေတိုးမှုကြောင့် တောင်ငူမြို့နယ်စစ်တောင်းမြစ်ရေမှာ မိုးလေဝသဦးစီးဌာနရဲ့ ဩဂုတ် ၃၀ ရက်မွန်းလွဲ ၁း၃၀အချိန်တိုင်းတာချက်အရ စိုးရိမ်ရေမှတ် ၆၀၀ စင်တီမီတာအထက်၊ ၆၆၃ စင်တီမီတာနှစ်ပေကျော် လွန်ရောက်ရှိနေပြီး တောင်ငူမြို့နယ်ကျေးရွာတွေမှ လူဦးရေ (၁၅၀၀၀)ကျော် ရေဘေးလွတ်ရာပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရတယ်။ မြစ်ရေမှာစိုးရိမ်ရေမှတ်အထက်ကျော်လွန်နေပြီး (၂၄) နာရီအတွင်း တစ်ပေခန့်ထိ ထပ်မံမြင့်တက်လာ နိုင်တယ်လို့သိရတယ်။ တောင်ငူ-သံတောင်ကားလမ်းမကြီးချောင်းမမွှေတော်ဘုရားရှေ့ ရေကျော်နေလို့ ယာဉ်သွားလာမှု ရပ်တန့်ခဲ့ကြောင်းသိရတယ်။

ဆွာချောင်းရေပိုလွှဲကျိုးသွားလို့စိုက်ဧက(၆၀၀၀၀)ကျော် ရေကျော်သွားကာ တစ်သိန်းခွဲလောက်ရေ ကျော်ပျက်စီးသွားတယ်။ ရေကြီးမှုသို့နံနက်(၁၀)နာရီမှာ ဒုသမ္မတဦးဟင်နရီဗန်ထီးယူ၊ တပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးမင်းအောင်လှိုင်၊ လူမှုဝန်ထမ်းကယ်ဆယ်ရေးနှင့် ပြန်လည်နေရာချထားရေး ဝန်ကြီးဒေါက်တာဝင်းမြတ်အေး၊ ဆောက်လုပ်ရေးဒုဝန်ကြီး၊ ပဲခူးတိုင်းဝန်ကြီးချုပ်တို့ ရောက်ရှိလာကာကူညီကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းတွေကြီးကြပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်းသိရတယ်။ ယခုအချိန်ထိရေတာရှည်မြို့နယ်နဲ့ တောင်ငူမြို့နယ်ကျေးရွာအချို့ ရေကြီးရေလျှံခံနေရဆဲဖြစ်ကာ၊လူသေဆုံးမှုရှိခဲ့ပြီးတစ်ဦးသေဆုံးခြောက်ဦးပျောက်ဆုံးကာ လူ(၆၀၀၀၀) ကျော်ရေဘေးသင့်ခဲ့တယ်။ တောင်ငူမြို့နယ်မှာ လူတစ်ဦးသေဆုံးကာ လူဦးရေ (၁၅၀၀၀)ကျော် ရေဘေးသင့်ခဲ့ပါတယ်။

ရေကြီးတဲ့အခါ ရေနစ်မြုပ်နေတဲ့အဆောက်အအုံကနေ ထွက်ခွာရမယ်။ ရေထဲလျှောက်သွားနေတာ၊ ကားမောင်းနေတာ မလုပ်သင့်ဘူး။ ဒူးဆစ်လောက်ရေတစ်ဟုန်ထိုး စီးဆင်းနေတဲ့ ရေမှာ လူမျောပါသွားနိုင်တယ်။ ရေညစ်ပတ်ပြီး အမှိုက်သရိုက်၊ တွင်း၊ မြေအောက်မိုင်းကြီး၊ ရေတွင်းစတဲ့ အန္တရာယ်တွေရှိနိုင်တယ်။ နှစ်ပေလောက်နက်ပြီး အရှိန်နဲ့စီးနေတဲ့ရေက ကားတစ်စီးကို တိုက်ချသွားနိုင်တယ်။ အရှိန်နဲ့ရေစီးနေချိန်မှာ ကားမောင်းဖို့ကြိုးစားတဲ့သူတွေရေစီးနဲ့ မျောပြီးသေတတ်တယ်။ သက်စွန့်ဆံဖျားလိုက်ရှာတာမျိုးမဖြစ်ရအောင်ကိုယ်ဘယ်မှာရှိနေကြောင်း မိတ်ဆွေတွေ၊ မိသားစုတွေ အသိပေးထားသင့်တယ်။ ရေလွတ်အဆောက် အအုံ၊ အိမ်(သို့)ကယ်ဆယ်ရေးစခန်းတွေမှာ နေဖို့ အာဏာပိုင်တွေက ပြောကြားထားရင် လိုက်နာနေထိုင်ရမယ်။ သဘာဝဘေးကြောင့် ဆုံးရှုံးမှုတွေများနိုင်ပါတယ်။

ကမ္ဘာ့သစ်တော ပြုန်းတီးမှုမှာ ဘရာဇီးလ်ပထမ၊ အင်ဒိုနီးရှားဒုတိယနဲ့ မြန်မာတတိယရှိပါတယ်။ ဘရာဇီးလ်က အမေဇုန်တော၊ အင်ဒိုနီးရှားက မိုးသစ်တောကြီးတွေ လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ကျန်ရှိနေတဲ့တိုင် မြန်မာမှာမရှိတော့ဘူး။ ၁၉၈၈မတိုင်မီက သဘာဝသစ်တောကြီးတွေ ၇၀ရာခိုင်နှုန်းအုံ့ဆိုင်းနေတော့ တော်ရုံရေကြီး ရေလျှံနဲ့ မုန်တိုင်းဒဏ်ခံနိုင်ရည်ရှိပါတယ်။ ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်မှာ သစ်တောဧရိယာ ၅၇ရာခိုင်နှုန်း၊ ၂၀၁၅မှာ ၄၃ရာခိုင်နှုန်းအထိသာ သဘာဝသစ်တောတွေကျန်ရစ်တော့တာနဲ့နည်းတူ သဘာဝဘေးဆိုး၊ ရေကြီးရေလျှံ၊ ကမ်းပြို မြေပြို၊ ရာသီဥတုဆိုးရွားမှုဒဏ်ကို တစ်နိုင်ငံလုံး ကြုံတွေ့လာရတာပါ (၃၀၁၈၀) နဲ့ အစေ့ထုတ်ပြောင်း (၁၆၆၃)ဧကပျက်စီးမှုတို့ရှိနေ တယ်။ မွန်ပြည်နယ်အတွင်းနဲ့ သထုံခရိုင် ဘီးလင်းမြို့ရေကြီးရေလျှံမှုကြောင့် ကျပ်ဘီလီယံချီဆုံးရှုံးမှုတွေ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြား မုတ်သုံလေအားကောင်းလာမှုနဲ့ စံချိန်တင်မိုးရွာသွန်းမှုကြောင့် မြေပြိုခြင်း လမ်းတံတားပျက်စီးခြင်း၊ မြေပိသေဆုံးခြင်း၊ မြစ်ချောင်းရေလျှံခြင်း၊ လှေ၊ သမ္ဗန်များရေစီးနဲ့မျောပါခြင်း၊ သောက်သုံးရေပြတ်လပ်ခြင်းစတဲ့ ဆုံးရှုံးမှုတွေ အများကြီးဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အစိုးရနဲ့ ကယ်ဆယ်ရေး အဖွဲ့တွေရဲ့ အဓိကတာဝန်က အသက်ကယ်ဆယ်ဖို့ဖြစ်တယ်။ ဆုံးရှုံးသမျှပြန်ရအောင် လုပ်ပေးဖို့ကအဓိကမဟုတ်ဘူး။ သန့်ရှင်းတဲ့အစားအစာ၊ ရေသန့်၊ ဝတ်စရာ၊ နေစရာပေးနိုင်ရမယ်။ စိတ်ဒဏ်ရာကုသပေးနိုင်ရမယ်၊ သဘာဝဘေးကြောင့် ထိတ်လန့်သွားပြီးနောက် စိတ်ဒဏ်ရာခံစားမှုတွေ ပေါ်လာလေ့ရှိတယ်၊ စိုးရိမ်စိတ်များတယ်၊ စိတ်ဓာတ်ကျတယ်၊ စိတ်အပြောင်းအလဲမြန်တယ်၊ အလုပ်မလုပ်နိုင်၊မစားနိုင်၊ မအိပ်နိုင်ဖြစ်မယ်။ ကူညီတတ်သူတို့ နှစ်သိမ့်ဆွေးနွေးပေးရမယ်၊ ကိုယ့်မိသားစုဝင်တစ်ဦးဦး၊ ကိုယ့်လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ဦးဦး ဆုံးပါးသွားခဲ့လို့ စိတ်ခံစားမှုတွေ ကျန်ရှိနိုင်တယ်။ အိပ်မက်ဆိုးတွေနဲ့ စိတ်နှလုံးထိခိုက်မှု ရေရှည်ခံစားရနိုင်တယ်။

ရေကြီးမှုအပါအဝင် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တွေက လူတို့ရဲ့တရားမျှတမှုနဲ့ စိတ်နှလုံးထိခိုက်စေပါတယ်။ စိတ်အေးအေးထားသင့်တယ်။ ကိုယ့်လိုပူပင်သောကရောက်နေသူတွေ၊ ခံစားမှုမျှဝေပြီး ပူပင်သောကလျှော့ရမယ်၊ ဘာသာရေးလိုက်စားရမယ်၊ လူလုပ်တိုင်းမဖြစ်ပါလား၊ သဘာဝဘေးမလွန်ဆန်နိုင်ပါလား၊ ရှေးကပြုခဲ့တဲ့ကုသိုလ်နည်းခဲ့လို့ သည်လိုမနည်းရအောင် ဘဝမှာအသက်ရှင်နေသရွေ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဝင်နေတယ်။ ဆည်မြောင်းတာတမံက ရေကြီးရေလျှံနဲ့ သဘာဝဘေးဒဏ် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း တာဝန်ယူနိုင်ပေမယ့် ဆည်ရေတိုးတဲ့အခါ မဖောက်ချ ရင်တာတမံ၊ ရေမြောင်းလက်တံပြိုကျမှုတွေရှိလာတယ်။

မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းလို့ အုတ်ဖိုမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်-ပြည်ကားလမ်းရေကျော်မှု၊ မြစ်သာမြစ်ရေ တိုက်စားမှုကြောင့် ကလေးမြို့နယ်၊ တောင်ဦးကျေးရွာကမ်းပြိုကျကာ လူနေအိမ်များရွှေ့ပြောင်းပေးရမှု၊ ကရင်ပြည်နယ်အတွင်းရေကြီးနစ်မြုပ်မှုကြောင့် မိုးစပါးစိုက်ဧက

လုပ်မယ်စသဖြင့် အကောင်းမြင်စိတ်ထားပြီး ကုသိုလ်စိတ်ထားသင့်တယ်။ အကုသိုလ်၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေ မဝင်သင့်ဘူး။ ကိုယ့်ကျမှုဖြစ်ရလေခြင်း စိတ်ဓာတ်ကျနေလို့မဖြစ်ဘူး။ ပြန်လည်အားယူရမယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ပတ် ဝန်းကျင်မှာ ကိုယ့်ထက်ကံဆိုးသူ၊ ဒုက္ခကြုံတွေ့နေရသူတွေအပေါ် ဖေးမသင့်တယ်။ ပူဆွေးနေစရာမလိုဘူး။

မိုးများပြီးချောင်းရေ မြောင်းရေလျှံမှုကြောင့် လူနေအိမ်များ ရေမြုပ်ကုန်ပြီး ကုန်းမြင့်ရပ်ရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ ဓမ္မာရုံ၊ စာသင်ကျောင်း၊ အသင်းတော်များစတဲ့ ဘာသာရေး၊ လူမှုရေးအဆောက်အအုံတွေမှာ ကယ်ဆယ်ရေးစခန်းတွေဖွင့်တယ်။ အများသောက်သုံးတဲ့သောက်ရေကန်၊ ရေတွင်းများကလိုရင်း ခပ်ခြင်းပြု လုပ်ဖို့လိုတယ်။ သောက်ရေသန့်မရရင် ရေကိုကျိုချက်သောက်သုံးသင့်တယ်။ စနစ်တကျ ချက်ပြုတ်စား သောက်သင့်ပါတယ်။

ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျှောရောဂါဟာမသန့်ရှင်းတဲ့အစားအစာနဲ့ သောက်သုံးရေတို့မှတစ်ဆင့် ကူးစက်တတ်တဲ့ ရောဂါတစ်ခုဖြစ်တယ်။ ရာသီမရွေးဖြစ်လေ့ရှိပြီး ရေကြီးရေလျှံတွေမှာ အဖြစ်များလေ့ရှိတယ်။ ဝမ်းပျက်ဝမ်း လျှောရောဂါဟာ အီကိုလိုင်၊ အမီဘာ၊ ဘတ်စလေရီပိုးကြောင့် အသည်းရောင်အသားဝါ အေဗိုင်းရပ်စ်ကြောင့် လည်းဖြစ်နိုင်တယ်။ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျှောမှ ကာကွယ်ဖို့ရေကို ကျိုချက်သောက်သုံးရမယ်။

တစ်ကိုယ်ရေသန့်ရှင်းမှု ဂရုပြုရမယ် အစားအစာကို ပူပူနွေးနွေး စားသောက်ရမယ်။ ယင်မနားအောင် ဖုံးအုပ်ထားရမယ်။ အစာမစားမီနဲ့ အိမ်သာမှအဆင်းမှာ လက်နှစ်ဖက်လုံး ဆပ်ပြာ၊ ရေတို့နဲ့ အနည်းဆုံး စက္ကန့်(၂၀)ကြာဆေးကြောရမယ်။ ခြင်၊ ယင်မပေါက်ပွားစေဖို့ ပတ်ဝန်းကျင်သန့်ရှင်းရေးဂရုပြုရမယ်။ ပြင်းထန် ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျှောရောဂါက အသက်ဆုံးရှုံးနိုင်တယ်။ ဓာတ်ဆားရည် အလွယ်တကူသောက်သုံးနိုင်ဖို့ စီစဉ်ပေးရမယ်။ နီးစပ်ရာကျန်းမာရေးဌာနသတင်းပို့ပြီး ထိရောက်တဲ့ ကုသမှုခံယူကြဖို့လိုအပ်ပါတယ်။

လူတိုင်းရေကူးတတ်သင့်တယ်။ ရုတ်တရက် ရေကြီးရင် အရေးတကြီးယူဆောင်ရမယ့်စာရွက်စာတမ်းနဲ့ အရေးကြီးပစ္စည်းတွေ ကိုယ်စီရဖို့လိုအပ်ပြီး လက်နှိပ်ဓာတ်မီး၊ ဘက်ထရီအပိုများ၊ ဓာတ်ခဲသုံးရေဒီယို၊ သောက်ရေသန့်ခုနစ်ရက်စာ သို့မဟုတ် (၁၀)ရက်စာ အစားအစာ၊ ရေရိက္ခာစုဆောင်းရမယ်။

မြစ်ရေကြီးမှု၊ ဆည်ရေကြီးမှု၊ ဆည်ရေဖောက်ထုတ်မယ့်သတင်းရရင် မိသားစုဝင်၊ ကျွဲ၊ နွား၊ တိရစ္ဆာန်တွေ အမြန်ရွှေ့ဖို့လိုမယ်။ ရေဒီယိုမှ မိုးလေဝသနဲ့ မြစ်ရေကြီးခြင်းသတိပေးချက်နားထောင်ဖို့၊ အန္တရာယ်ရှိတဲ့ နေရာမသွားဖို့၊ သောက်ရေသိုလှောင်ထားဖို့၊ အရေးကြီးတဲ့ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းများ လုံခြုံတဲ့နေရာ ပြောင်းရွှေ့ဖို့လိုပါတယ်။ မုန်သုံလေကောင်းရင်၊ ချောင်းဖျားမိုးကောင်းရင် မြစ်ချောင်းရေလျှံတတ်လို့ နေ့စဉ်မိုးလေဝသ သတင်းနားထောင်ရမယ်။

မြစ်ချောင်းအင်းအိုင်၊ ဆည်တာတမံတွေ ရေကြီးရေလျှံတဲ့အခါ ယင်းဒေသလူတွေရဲ့ အခြေခံစီးပွားရေး အားလုံးပျက်စီးရတာကြောင့် နေရာပြန်လည်ချထားရေးမှာ ရေကြီးရေလျှံဒဏ်ခံနိုင်မယ့် အိမ်ခြေမြင့်မြင့် ဆောက်လုပ်နေထိုင်သင့်တယ်။ သက်ဆိုင်ရာဒေသန္တရ အစိုးရနဲ့ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်သင့်ပြီး မိုးလေဝသသတင်းနေ့စဉ်နားထောင်ဖို့လိုပါတယ်။

ဩဂုတ်(၂၉)ရက် ဆွာချောင်းတမံရေပိုလွှဲ လက်တံမြောင်းနံရံပြိုကျလို့ ရန်ကုန်-မန္တလေးလမ်းပိုင်း ရှစ်နာ ရီခွဲကြာ ပြတ်တောက်(သို့)နှစ်ပိုင်းကွဲသွားတဲ့အချိန်၊ တကယ်လို့ ခါပဏီတပ်တွေဝင်လာရင်လည်း ဆွာချောင်း ရေတမံက အရံအတားအဆီးဖြစ်နေမှာတော့ သေချာနေတယ်။ စည်တီးရင် ရေကြီးတဲ့ရန်ပယ်ချောင်းတံခါးလို မရွယ်ဘဲ ဆွာချောင်းတမံက တကယ်လုပ်နိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။ ရေဘေးဒဏ်၊ ရေကြီးရေလျှံဒဏ်ခံစားနေရတဲ့ပြည်သူတွေပြန်လည်နေရာချထားပေးဖို့ အကူအညီများလိုအပ်နေဆဲဖြစ်လို့ လှူဒါန်းသင့်တယ်။

ဒေါက်တာထူးပြည့်စုံသျှင်

www.free4readers.com

သောက်တော့ ဗမာ၊ မူးတော့ ကုလား ချက်တော့ တရုတ်၊ အဆဲခံရတော့ လီရှောအရက်

Burman Drinks - Indian Is Drunk. Chinese Distills. Lishaw's Liquor Is Cursed!

တင်ထွန်း(မန္တလေး)

"ပတ္တမြား ဘုန်းတောက်၊ မြကျောက် အေးချမ်း
စိန်စွမ်း ဂုဏ်ရောင်၊ ကြောင်ကား သိဒ္ဓိ
မဏိ နီလာ၊ မေတ္တာကဲချုပ်
ဂေါ်မိတ်ခွန်အား၊ ဥဿဖရားကျန်းမာ
သန္တာကြီးကဲ၊ ပုလဲကျက်သရေ
ဂုဏ်ကိုးဝေသည်၊ ကိုးထွေနဝရတ်
စွမ်းရည်တည်း။"
အမည်မသိရှေးစာဆို)

"Ruby makes me glory,
Emerald makes me tranquility,
Diamond makes me dignity.
Cat's eye makes me perfection,
Sapphire makes me affection,
Zircon makes me strengthen.
Topaz makes me healthy,
Coral makes me authority,
Pearl makes me nobility.
So nine gems make me nine abilities."

(Translated by Tin Tun, MDY)

နဝရတ်ကိုးသွယ် စီခြယ်ရာတွင် ပတ္တမြားကို အလယ်၊ စိန်ကို ထိပ်တွင်ထားသည်။ ပြီးနောက် ပုလဲ၊ ကြောင်၊ ဂေါ်မိတ်၊ မြ၊ ဥဿဖရား၊ နီလာနှင့် သန္တာကို လက်ယာရစ်အစဉ်လိုက်စီခြယ်သည်။ အများသုံး မဏိသျှတ္တရ ရတနာကျမ်းအရဟု ဆိုသည်။

ဥတုဘောဇန သင်္ဂဟကျမ်းအရ ပတ္တမြားကို အလယ်၊ စိန်ကို ထိပ်ဖျား၊ ပုလဲ၊ သန္တာ၊ ဂေါ်မိတ်၊ နီလာ၊ ကြောင်၊ ဥဿဖရားနှင့် မြကို လက်ယာရစ် အစဉ်လိုက်စီခြယ်သည်။

ရန်ကုန်မြို့တော် အမျိုးသားပြတိုက်ရှိ မင်းခန်းတော်ဝင်ပစ္စည်းများအနက် အေဒီ ၁၈-၁၉ ရာစု ကုန်းဘောင်ခေတ်သုံး စားတော်ဆက် မနောလင်ပန်းကို ရွှေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသည်။ အလယ်တွင် ပတ္တမြားအပါအဝင် နဝရတ်ကိုးသွယ် ကို မဏိသျှတ္တရရတနာကျမ်းအတိုင်း စီခြယ်ထားသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။

ပတ္တမြား ငမောက် လန်ဒန်ရောက်

ရွှေထည်ပစ္စည်းတွင် နဝရတ်ကိုးသွယ်ကို မည်သည့်နည်းနှင့် စီခြယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ပတ္တမြားကျောက်မျက်မှာ အလယ်ဗဟိုတွင်တည်ရှိသည်။ ပတ္တမြားနှင့်ပတ်သက်၍ ပတ္တမြားငမောက်သည် မြန်မာ့သမိုင်းတွင်ထင်ရှားသည်။ ဒုတိယအင်းဝခေတ်ညောင်ရမ်းမင်းဆက် ငါးဆက်မြောက် ပြည်မင်း (၁၆၆၁-၇၂) လက်ထက်တွင် ချင်းတွင်းဘက်မှ ကုန်သည်ငမောက်က ပတ္တမြားကိုဆက်သသည်။ ကွမ်းသီးလုံးအရွယ်ခန့်ရှိသည်။ စင်းလုံးချော ဖြစ်သည်။ ရတီချိန် ၉၀ ကျော်သည်။ မိုင်းလုံလမ်းပေါ်ရှိ ကျောက်တစ်လုံးဒေသမှ ကျေးရွာသားတစ်ဦးက စတင်တူးဖော်ရရှိခဲ့သည်။ အရည်အသွေးနှင့်တန်ဖိုးကို နားမလည်ဘဲ၊ ထိုပတ္တမြားကို သုံးပိုင်းပိုင်းလိုက်သည်။ ပထမအပိုင်းသည် ခိုးယူခံရသဖြင့် ပျောက်ဆုံးသည်။ ဒုတိယအပိုင်းကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ကာလကတ္တားမြို့မှ ကုန်သည်ထံသို့ ရောင်းချလိုက်သည်။ တတိယအပိုင်းသည် ပလောင်အမျိုးသမီးတစ်ဦးမှ တစ်ဆင့် စားသုံးဆီ၊ ငါးပိတို့နှင့် လဲလှယ်ရင်း ငမောက်ထံသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ထို့ကြောင့် ငမောက်က ပတ္တမြားကို ဘုရင်ထံသို့ ဆက်သသည်။ ငမောက်ကို မြို့စားရွာစား ရာထူးချီးမြှင့်သည်။ ပတ္တမြားကို 'ငမောက်ပတ္တမြား'ဟု အမည်သတ်မှတ်သည်။ ဘိုးတော်ဘုရား (၁၇၁၈-၁၈၁၉)လက်ထက်တွင် ခိုးယူခံရသည့် ပထမအပိုင်းကို ပြန်လည်စုံစမ်းဖော်ထုတ်ရရှိသည်။ ကာလကတ္တားရောက် ဒုတိယအပိုင်းကိုလည်း ပြန်လည်ဝယ်ယူရရှိ သည်။

ပတ္တမြားငမောက်ကို လက်စွပ်ပြုလုပ်ထားသည်။ ပတ္တမြားများစီခြယ်ထားသည့် ကွမ်းအစ်တော်ထဲတွင် သိမ်းဆည်းထားလေ့ရှိသည်။ ငမောက်ပတ္တမြားကို လက်ညှိုးနှင့်လက်မဖြင့်ကိုင်ထားလျှင် အရည်ပေါက်ကျမည်ဟု ထင်ရသည်။ ရေ သို့မဟုတ် နွားနို့ ဖန်ခွက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်လျှင် ဖန်ခွက်တစ်ခုလုံးနီရဲသွားသည်။ ဂွမ်းအဖြူနှင့် ထုပ်ထားလျှင် ဂွမ်းထုပ်မှာ အနီရောင်တောက်နေသည်။ အမှောင်ထဲတွင် အရောင်ရဲနေသည်။ လက်ထဲဆုပ်ကိုင်လျှင် အေးမြနေသည်၊ ရေစိမ်သောက်လျှင် လည်ချောင်းနာ၊ ရင်ပူ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ဇက်ကြောတက်၊ မူးဝေ မောပန်း စသည်တို့ကို ပျောက်ကင်းစေသည်။ ခွန်အားကို တိုးပွားစေသည်။ ဝတ်ဆင်သူအတွက် ကောင်းကျိုးရှိနိုင်လျှင် ပတ္တမြားသည် အနီရောင် ရင့်သည်။ ဆိုးကျိုးရှိလျှင် အနီရောင်ဖျော့လာသည်၊ မဲလာသည်။ အသက်အန္တရာယ်နီးလာလျှင် အမဲရောင်သာမက 'ကြိုး'လည်းပဲ ပျောက်ကွယ်လေ့ရှိသည်။

ဗြိတိသျှတို့ ၁၈၈၅ ခုနှစ် မြန်မာမင်းနေပြည်တော်ကိုသိမ်းပိုက်စဉ် ပတ္တမြားငမောက်နှင့် အဖိုးတန် နန်းစဉ်ရတနာများပျောက်ဆုံးမှုတွင် တာဝန်အရှိဆုံးပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပရင်ဒါဂတ်စ်ထ်(General Prendergast)၊ နိုင်ငံရေးအရာရှိချုပ် ဗိုလ်မှူးကြီး စလေဒင် (Colonel Sladen) ဖြစ်သည်။

"ငမောက်ကျောက်သည် ခမည်းတော် (သီပေါမင်း)နှင့် မယ်တော် (စုဖုရားလတ်)တို့ မန္တလေးမှ အိန္ဒိယသို့ ထွက်တော်မူခါနီး ကွမ်းအစ်တော်တွင် ထည့်ထားရာ စလေဒင်က ကြည့်လိုကြောင်း တင်လျှောက်၍ ပေးသနားတော်မူလိုက်ကြောင်း၊ စလေဒင်သည် ၎င်းကျောက်ကို အတန်ကြာအောင် ကြည့်ရှုနေပြီး မေ့လျော့ဟန်ပြု၍ ၎င်း၏အင်္ကျီအိတ်တွင် ထည့်ထားရာမှ တစ်ဖန် ပြန်မဆက်သဟု ခမည်းတော် မယ်တော်တို့က အမိန့်ရှိဖူးကြောင်း" (စတုတ္ထသမီးတော် 'အရေးတော်ပုံ စာတမ်း'၊ ၁၃။)

ပဉ္စမမြောက် ဂျော့ဘုရင် (King George V)သည် အိန္ဒိယသို့ ၁၉၁၁ ခုနှစ်တွင်လာရောက်ပြီး၊ ဧကရာဇ် အဖြစ် ဘိသိက်ခံယူခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ဆင်မြန်းထားသော ၁၉၁၁ခုနှစ် ဧကရာဇ်သရဖူ (Imperial Crown In India, 1911)၏ အလယ်ဗဟိုတွင်ရှိသည့် အင်္ဂလိပ်အခေါ် ဘားမားရူဘီ (Burma Ruby) မှာ ပတ္တမြားငမောက်ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ထုတ်သိရှိရသည်။

မိုးကုတ်အစ သဖန်းလှ

"ကိတ် နဂါး ကြွက်၊ သုံးဖော်ယှက်၊ ကျောက်မျက်ရတနာ၊ ပေါ်ထွက်လာ"ဟူသော အဆိုရှိသည်။ ကိတ် နဝမမြောက်ဂြိုဟ်=၉၊ နဂါး စနေဂြိုဟ်=၇၊ ကြွက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်=၅ ဖြစ်သည်။ 'သင်္ချာဟူက နောက်ပြန်ချ'ဟု ဆိုသဖြင့် ၉၇၅ ကို ၅၇၉ ဟု အဓိပ္ပာယ်ကောက်သည်။ သက္ကရာဇ် ၅၇၉ ခုနှစ် (ခရစ်နှစ် ၁၂၁၇)တွင် သဖန်းတောစပ်၌ ပတ္တမြားများထွက်ပေါ်လာသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ကျောက်ပြာသာဒ်

မိုးမိတ်၊ မိုးလှိုင်စော်ဘွားသိုဟန်ဖက်လက်ထက် ၁၂၁၇ ခုနှစ်တွင် ရှမ်းမုဆိုးသုံးဦးသည် အမဲလိုက်ထွက်ခဲ့သည်။ သဖန်းပင်တစ်ပင်၏ခြေရင်း၌ ညအိပ်ကြသည်။ နံနက်ခင်းတွင် ကျီးနှင့်စွန်များ အော်ဟစ်ဝဲပျံနေသော နေရာကို သွားရောက်ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ညပိုင်းတွင် မြေပြိုထားသဖြင့် ထိုနေရာ၌ နီရဲသော ပတ္တမြားများကို တွေ့ရှိကြသည်။ မုဆိုးများသည် ပတ္တမြားများကို ကောက်ယူသွားပြီး၊ စော်ဘွားအား ဆက်သသည်။ စော်ဘွားက ဆုတော်ငွေချီးမြှင့်ပြီး၊ ထိုသဖန်းပင်ကွက်ရပ်တွင် ရွာတည်စေသည်။ ပတ္တမြားကျောက်မျက်ကို တူးဖော်စေသည်။ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ကိုင်စေသည်။ ကျီးများ ဝဲပျံနေသည့် တောင်ကို 'ကျီးအာတောင်'ဟူ၍ အမည်တွင်သည်။

ကျောက်မျက်ရတနာ ထွက်ရှိရာမြို့သည် ရှမ်းဘာသာစကားဖြင့် ကံဝမ်ခမ်ဆောက် မိန်း (မိုးချုပ်မြို့)၊ မိန်းကွတ်(ကွေ့ကောက်မြို့)၊ မိန်းကု(မြို့ခမောက်)၊ မိန်းကတ်(မြို့အေးချမ်း)စသည်ဖြင့် ခေါ်ဆိုရာမှ ယခုအခါ 'မိုးကုတ်'ဟူ၍ ဖြစ်လာသည်။

ကမ္ဘာ့အမွေအနှစ် စာရင်းဝင် ခေါင်းလောင်းပေါ်က 'ပတ္တမြားတွင်းမြို့'

"သက္ကရာဇ် ၉၁၈ ခု. . . တပိုဝ်တွဲ လဆုတ်တဆဲတရက် တနင်လာနေ့၊ အသျှင် ဘဝရှင်မင်တရာကြီ မိုဝ်မိတ်သီပေါပတ္တိမြာတွင် ကိုဝ်အောင်မြင်တော်မူ၏"ဟူ၍ ၁၅၅၇ ဇန်နဝါရီ ၁၀တွင် ပဲခူး-ဟံသာဝတီပြည်ရှင် ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီးသည် မိုးမိတ်၊ သီပေါနှင့် ပတ္တမြားတွင်းကို အောင်မြင်ကြောင်း ပုဂံ၊ ညောင်ဦးမြို့ ရွှေစည်းခုံဘုရားရှိ ခေါင်းလောင်း၌ တွေ့ရှိရသည်။ ဘုရင့်နောင် မင်းတရားကြီးသည် ထို ခေါင်းလောင်းကို ၁၅၅၇ မေ ၂၃တွင် ကြေးချိန်ပိဿာ ၂၀၀၀ ဖြင့် သွန်းလုပ်ကာ ရွှေစည်းခုံဘုရားသို့ လှူတော်မူသည်။ မြန်၊ မွန်၊ ပါဠိ သုံးဘာသာဖြင့် ခေါင်းလောင်းကမ္ပည်းစာ ရေးထိုးထားသည်။ ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး၏ ခေါင်းလောင်းကို ၂၀၁၇ အောက်တိုဘာ ၃၀ တွင် ကမ္ဘာ့မှတ်တမ်း အမွေအနှစ်စာရင်း (The International Register for the UNESCO's Memory of the World)အဖြစ် သတ်မှတ်ခံရသည်။

"သက္ကရာဇ် ၉၅၉ ခု၊ တော်သလင်း လပြည့်ကျော် ၁၂ ရက်နေ့၊ ရတနာပူရတွင် ရွှေဝမြို့ကြီး တည်တော်မူသည်။ မိုးကုတ် ကြပ်ပြင်သည် ရတနာတမည် ဖြစ်သည်။ ရွှေဝမြို့ အပါအဝင် ဖြစ်စေရမည်။ မိုးမိတ်စော်ဘွား စီရင်စုဖြစ်သည်။ မိုးကုတ်ကျပ်ပြင်ကို နုတ်ယူရမည်။ မိုးကုတ်ကျပ်ပြင်အစား တကောင်းမြို့ကို အရန်အကာနှင့်တကွ အပ်တော်မူသည်။ မိုးမိတ်မြို့သိမ်းစေ။" (မြန်မာမင်း အမိန့်တော်၊ ၃၉ စက်တင်ဘာ ၁၅၉၇။)

'ပတ္တမြားတွင်း'ဟူ၍ ၁၅၅၇ ခုနှစ်တွင် အမည်တွင်ခဲ့သော မြို့သည် 'မိုးကုတ် ကြပ်ပြင်'ဟူ၍ ၁၅၉၇ ခုနှစ်တွင် ထင်ရှားလာသည်။

မိုးကုတ်မြို့

မန္တလေးမြို့ အရှေ့မြောက် ၁၂၈ မိုင်၊ သပိတ်ကျင်းမြို့ အရှေ့ ၆၀ မိုင် ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင် အထက် ပေ ၃၈၀၀ အမြင့်တွင် တည်ရှိသည်။ မိုးကုတ်မြို့နှင့် ဝန်းကျင်ဒေသများဖြစ်သော မိုးမိတ်၊ တွင်းငယ်၊ သပိတ်ကျင်းနှင့် ဝါးဖြူတောင် ကျောက်မျက်ရတနာများ ထွက်ရှိရာနယ်မြေ (Gems-bearing Area) မှာ ၁၉၁၆ စတုရန်းမိုင်ခန့် ကျယ်ဝန်းသည်။ အဖိုးတန် ပတ္တမြား (Ruby) နှင့် နီလာ (Sapphire) အများဆုံး ထွက်သည်။

အခြားတန်ဖိုးရှိ ကျောက်မျက်တွင်းထွက်များမှာ ဥက္ကန္တနီလာ (Oriental Amethyst)၊ နီလာ(White Sapphire)၊ အညှ့်ကျောက်(Spinel)၊ ဥဿဖယား (Topaz)၊ ဂေါ်မိတ်(Zircon)၊ သလင်း(Quartz)၊ ပြောင်ခေါင်းစိမ်း (Peridot)၊ ရွှေတွင်းဝါ(Danburite)၊ နဂါးသွဲ့(Apatite)၊ မဟူရာ/မှတ်မီး (Black Tourmaline)၊ မိုးကုတ်မြ (Green Tourmaline)၊ ကြောင်/မြော (Moonstone)၊ ပါလနတ္တာ(Lapis Lazuli၊ ဖရုံ/မိုးကုတ်ပုလဲ(Fluorite)၊ ဥဒေါင်း (Garnet)၊ သလင်းစိမ်း(Aquamarine)၊ သုံးပန်လှ(Alexan-derite)၊ သူယောင် (Asteriated Rose Quartz)၊ ပုလဲပြာ(Blue John) စသည်တို့ဖြစ်ကြသည်။

ပတ္တမြားသည် နုန်းမြေကျောက်စရစ်(Alluvial Gravels)များတွင်တည်ရှိသည်။ မိုးကုတ်၊ ကျပ်ပြင်၊ ကသည်း အင်းချောက်၊ ရေပူလွင်ပြင်၊ ချောင်းကြီးချိုင့်ဝှမ်း၊ ကင်းချိုင့်ဝှမ်းတွင် ပတ္တမြားထွက်သည်။ အဓိကနေရာများမှာ မိုးကုတ်မြို့မြောက်ဘက်ရှိတောင်မဲ တောင်ထိပ်ကို ဗဟိုပြုနေသော တောင်စဉ်တောင်တန်းများဖြစ်သည်။

နီလာသည် အာချီယန်နိုက်စ် (Archean Gneiss) မိခင်ကျောက် သားများကြားတွင် ကွက်တိကွက်ကြားတိုးဝင်ဖြစ်ပေါ်သော တိုးဝင်မီးသင့်ကျောက်ဖြစ်သည်။ ငွေးပင်၊ ကျောက်ပြာသာဒ်၊ ကပိုင်၊ ကသည်း၊ ဘော်လုံး လေသာတောင်၊ ချောင်းကြီး၊ ကျပ်ပြင်၊ ရွှေတိုင်၊ ရေညာဦး၊ တွင်းငယ်ကွက်ရပ်စသည်တို့တွင် နီလာထွက်သည်။

ဘားနဘ် စစ်သင်္ချိုင်း ကျောက်တိုင် ၂၀ ခုအနက် တစ်ခု

ထာပွဲ

မိုးကုတ် ကျောက်မျက်ရတနာ တူးဖော်ခြင်း

ခေါင်းမိုးမြေသား (Overburden)သည် သဲကြမ်းလွှာ၊ နုံ့လွှာနှင့် ဖြုံးအုပ်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော တူးဖော်ဖယ်ရှားရမည့် အပေါ်ယံမြေသား ထုဖြစ်သည်။

ဖြုန်း(Byon)ဆိုသည်မှာ ကျောက်မျက်ရတနာများပါဝင်သော မြေသား (Gems-bearing Paystreak or Paydirt) ဖြစ်သည်။ ကျောက်မျက်ရတနာ အလွန်များပြားစွာ သူဌေးဖြစ်(Bonanza) ပါဝင်နေသော ဖြုန်းမြေသားကို 'ကျောက်ကြော'ဟု ခေါ်သည်။ တစ်နေရာတည်းတွင် စုစည်းတည်ရှိနေလျှင် 'ကျောက်အိုး'ဟု ခေါ်သည်။

မြောတိုက်ခြင်း၊ မြောတွင်း တူးဖော်နည်းမှာ တောင်စောင်းပေါ်ရှိ ဖြုန်းမြေသား(Hill-side Deposit)ကို လုပ်ကွက်ထက် ပိုမြင့်သော အရပ်မှနေ၍ ရေအားဖြင့် တိုက်စားခြင်း Hydraulicking၊ Hydraulic Sluicing ဖြစ်သည်။

လူးလိုက်ခြင်း၊ လူးတွင်းတူးဖော်နည်းမှာ မိုးရေတွင်ပါဝင်သော ကာဗွန်နစ်အက်စစ်က ထုံးကျောက်သားကို တိုက်စားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နေသော မြေကျွံပေါက်၊ ဒေသအခေါ် 'လူး'(Sinkhole)အတွင်း ဝင်ရောက်လိုက်လံတူးဖော်ခြင်းဖြစ်သည်။ အချို့မှာ လူတစ်ကိုယ်စာဝင်သာရုံဖြစ်သည်။ အချို့မှာ မြေပြင်ပေါ် ဝမ်းလျားထိုး/မှောက်ဝင်ရသည်။ အချို့မှာ အတွင်း၌ကြီးမားသော ထုံးကျောက်လိုဏ်ဂူကြီးဖြစ်သည်။ အတွင်း၌ မှောင်လျှင် ဖယောင်းတိုင်မီး၊ လျှပ်စစ်မီး အသုံးပြုရသည်။ ဖြုန်းမြေကို ခြင်းသေးများဖြင့် ထုတ်ယူစုပုံသည်။ ရေမှုံ့ခွက်အတွင်းတွင် ဆေးကြောသန့်စင်ကာ ကျောက်မျက်ရှာဖွေသည်။ လူးတွင်းတွင် ကျောက်မျက်အစုအပုံလိုက်တွေ့လျှင် 'လူးပေါက်သည်'၊ 'ကျောက်သေတ္တာတွေ့သည်'ဟု ခေါ်ဆိုသည်။ ပင့်ကူတောင်လူးမှာ နာမည်ကြီးသည်။

ဆင်းတွင်း၊ ဖောက်တွင်းတူးဖော်နည်းမှာ တောင်စောင်းရှိ ပလေဆာများ (Hillside Placers) နှင့် မြေမြှုပ်နှံရှိ အနက်တောများ(Buried Placers)အတွက် ဖြုန်းမြေသားရှိရာသို့ တွင်းလုံး၊ လေးပင်တွင်း၊ ကိုးပင်တွင်း၊ ဆယ့်နှစ်ပင်တွင်း တူး၍ ကျောက်မျက်ရှာခြင်းဖြစ်သည်။ တွင်းလုံးမှလွဲ၍၊ ကျန်တွင်းများ၏နံရံများကို ပြိုမကျစေရန် သစ်၊ ဝါး၊ မြက်စသည်တို့ဖြင့် ကာရံထားသည်။

♦ တင်ထွန်း(မန္တလေး) ♦

စာမျက်နှာ(၂၀)သို့ ➤➤

www.free4readers.com

အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးအတွက်စစ်ရေးထိပ်တိုက်တွေ့မှုများ လျှော့ချဖို့လိုသည်

ဇင်လင်း

ယနေ့မြန်မာနိုင်ငံ ပြည်သူလူထု အလိုချင်ဆုံးရလဒ်မှာ ငြိမ်းချမ်းရေးဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင် မမှားနိုင်ဟုထင်သည်။ လွတ်လပ်ရေးနှင့်အတူ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ပြည်တွင်းစစ်ပွဲများကို ရပ်စဲရန် အစိုးရအဆက်ဆက် ကြိုးစားခဲ့သည့် သမိုင်းဖြစ်ရပ်များရှိခဲ့သည်မှန်သော်လည်း စေတနာမမှန်သဖြင့် ရလဒ်ကောင်းမထွက်ခဲ့ဟုဆိုရမည်။ စေတနာမမှန်ဟု ဆိုရသည်မှာ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ကမ်းလှမ်းဆွေးနွေးခဲ့ကြရာ၌ ကိုယ်လိုချင်သည့်အနေအထားရရှိစေရန် တစ်ဖက်သတ် ကြိုတင်စည်းမျဉ်းများ ချမှတ်ဘောင်ခတ်ထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။နှစ်ဖက်ညှိနှိုင်းမှုလုပ်ကြသောအခါ ထိုကြိုတင်စည်းမျဉ်းများကြောင့် လွတ်လပ်မှုနှင့်တန်းတူမှုမရှိဟု ခံစားကြရသဖြင့် ဆွေးနွေးပွဲများ ပျက်ခဲ့ကြရသည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ထိုကြိုတင်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ လိုသည်ထက်ပိုကဲမှုများကြောင့် ယုံကြည်မှုပျက်ပြားကာ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲများ ရလဒ်မကောင်းဘဲ နိဂုံး တံဖြစ်ခဲ့ရသည့် သာဓကများရှိခဲ့သည်။

လက်ရှိ ဆက်လက်ဆွေးနွေးနေကြသော ငြိမ်းချမ်းရေးဖြစ်စဉ်သည် ယခင်သမ္မတ ဦးသိန်းစိန်အစိုးရ လက်ထက်က စတင်ခဲ့သော ဆွေးနွေးပွဲများ၏ အဆက်ဖြစ်သည်။ ယခင်အစိုးရက တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များကို ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးရန် ဖိတ်ခေါ်ခဲ့သည်မှာ ယခု ၂၀၁၈ ဩဂုတ်လတွင် ခုနစ်နှစ်ပြည့်မြောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ၂၀၁၁ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၈ ရက်နေ့တွင် ဦးသိန်းစိန်က ငြိမ်းချမ်းရေးစတင် ကမ်းလှမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခင်အစိုးရ၏ ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်များကို ၂၀၁၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလမှစတင်ခဲ့သည်။ လေးနှစ်အတွင်း နိုင်ငံတကာငွေကြေးထောက်ပံ့မှုနှင့် နိုင်ငံတော်၏ ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုများ ဒေါ်လာဘီလီယံနှင့်ချီသုံးစွဲခဲ့ပြီး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲများ အဆက်မပြတ်ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အစိုးရနှင့်တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များအကြား ပြည်နယ်အဆင့်၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အပစ်ရပ်လက်မှတ်များလည်း ရေးထိုးခဲ့ကြသည်။ တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင် ၁၄ ဖွဲ့နှင့်အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးသ ဘောတူညီချက် (Bilateral)များကို လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်။ ယင်းနောက်ပိုင်းတွင် တစ်နိုင်ငံလုံး ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်မှုရပ်စဲရေး သဘောတူညီချက် (NCA) ကိုညှိနှိုင်းပြီး အဖွဲ့ရှစ်ဖွဲ့နှင့် ၂၀၁၅ခုနှစ် အောက်တိုဘာ၁၅ရက်နေ့တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြသည်။

"လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့များအနေနဲ့ ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး၊တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေးနဲ့ အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးဆိုတဲ့ ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါးကို သဘောတူလက်ခံခဲ့ကြပါတယ်။ နိုင်ငံတော်အစိုးရဖက်ကလည်း တိုင်းရင်းသားတွေ တောင်းဆိုနေတဲ့ ဒီမိုကရေစီနဲ့ဖယ်ဒရယ်စနစ်ကို အခြေခံတဲ့ နိုင်ငံတော်ကြီးကို တည်ဆောက်ဖို့အတွက် လက်ခံသဘောတူခဲ့ပြီးဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာပြည်ရဲ့ အစိုးရအဆက်ဆက်မှာ တစ်ခါမှမရှိခဲ့ဘူးတဲ့ ကျွန်တော်တို့အကြား ဘုံလက်ခံထားတဲ့ အနာဂတ်ပန်းတိုင်တစ်ခုကို သဘောတူညီ နိုင်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဘုံအနာဂတ်ကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ဘို့အတွက် NCA ပါ သဘောတူညီချက်များကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရေးက ကျွန်တော်တို့ အားလုံးအတွက် အရေးကြီးတဲ့ သမိုင်းပေးတာဝန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ NCA ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ထားရစ်ခဲ့မယ့် သမိုင်းအမွေ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။" ဟု ဦးသိန်းစိန်က လက်မှတ်ထိုးသည့် အောက်တိုဘာ ၁၅ရက်နေ့ အခမ်းအနား၌ ပြောခဲ့သည်။

NCA စာချုပ်တွင် အဖွဲ့အားလုံး ပါဝင်လက်မှတ်ရေးထိုးနိုင်လျှင်တော့ ဦးသိန်းစိန်ပြောသကဲ့သို့ ကြီးမားသောအောင်မြင်မှုဟု ဆိုနိုင်သည်။ သို့သော် ထိုစဉ်က လက်မှတ်ရေးထိုးရာတွင် အဖွဲ့အများအပြား ပါဝင်ခြင်း မရှိသဖြင့်အောင်မြင်သည်ဟု မဆိုသာပေ။ NCAပါ သဘောတူညီချက်များကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရေးသည် အားလုံးအတွက် အရေးကြီးသော သမိုင်းပေးတာဝန်ဟု ဦးသိန်းစိန်က ပြောနေသော်လည်း ထိုစဉ်က ကချင်နှင့် ရှမ်းပြည်နယ်များတွင် စစ်အင်အားတိုးဖြည့်နေမှု၊ စစ်ဆင်ရေးဆက်လက်ဆင်နွှဲနေမှု၊ စစ်ရှောင် ဒုက္ခသည်များအား အစိုးရက တာဝန်ယူရန် ပျက်ကွက်မှု စသည်တို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့များက အယုံအကြည်မရှိ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အစိုးရနှင့် တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များအကြားပြည်နယ်အဆင့်၊ပြည်ထောင်စုအဆင့် အပစ်ရပ်လက်မှတ်များလည်းရေးထိုးခဲ့ကြသော်လည်း ထိုးစစ်များဆက်ရှိနေသဖြင့် အစိုးရနှင့်ချုပ်ဆိုသည့် Ceasefire Accords များကို တပ်မတော်က အသိအမှတ်ပြုမှုရှိရဲ့လားဟု ပြည်သူများက သံသယဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ၎င်းငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ကို NLD အစိုးရက ဆက်ခံဆောင်ရွက်ခဲ့ရပြီး၊ NCA တွင် NMSP နှင့် LDU အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ထပ်မံပါဝင်လာခဲ့သည်။

ပြည်ထောင်စုငြိမ်းချမ်းရေးညီလာခံ-(၂၁)ရာစုပင်လုံ(တတိယ) အစည်းအဝေးအပြီး နိုင်ငံရေးအခင်း အကျင်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဖန်ပြောဆိုသုံးသပ်မှုများကို ဆက်လက်ကြားသိနေရသည်။ ၂၁ ရာစုပင်လုံညီလာခံကို ၂၀၁၈နှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် နောက်ထပ် တစ်ကြိမ်၊ ၂၀၁၉ ခုနှစ်တွင် နှစ်ကြိမ် စုစုပေါင်း သုံးကြိမ် ဆက်လက်ကျင်းပဦးမည်ဟုဆိုသည်။ ထိုသို့ ညီလာခံသုံးကြိမ်ကျင်းပပြီးနောက် ဒီမိုကရေစီနှင့် ဖက်ဒရယ်အခြေခံမူ အုတ်မြစ်များချမှတ်ရန် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်အစိုးရက ရည်မှန်းထားသည်ဟု သတင်းများအရသိရသည်။ တပ်မတော်အကြီးအကဲကလည်း အလားတူ သဘောထားရှိကြောင်း တတိယညီလာခံ၌ ယေဘုယျထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်ကို ကြားလိုက်ရသည်။

ထို့အတူ တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များ (EAOs)ကလည်း ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ် မြန်မြန် အောင်မြင်စေလိုသော ဆန္ဒရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ EAOs များ၏ သဘောထားကို UPDJC အစည်းအဝေး၌ အားလုံးလက်ခံကာ သဘောထားထုတ်ပြန်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်ဟုလည်း သိရသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေး တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှု ဖြစ်စဉ်များကို လေ့လာသုံးသပ်ကြည့်ပါက ယေဘုယျအမြင်နှင့် ဆန္ဒများကွာခြားမှု သိပ်မရှိဟုဆိုနိုင်သည်။သို့သော်လက်တွေ့ရုပ်လုံးပေါ်လာရေးကိစ္စများ အသေးစိတ် ညှိနှိုင်းကြရာတွင်မူ အခက်အခဲများကြုံနေရသည်၊ ပြောသလောက်လုပ်ရန်မလွယ်သည်များတွေ့လာနေရသည်ဟုသုံးသပ်မှုများကြားရသည်။

မွန်သတင်းအေဂျင်စီ (MNA) အယ်ဒီတာ ဗညားအောင်က KNU Concerned Group ပြောခွင့်ရပုဂ္ဂိုလ် KNU ဒုဥက္ကဋ္ဌဟောင်း နော်စီဖိုးရာစိန်အား ကျင်းပပြီးခဲ့သော (၂၁) ရာစုပင်လုံငြိမ်းချမ်းရေးညီလာခံအပေါ် မည်သို့သုံးသပ်လိုပါသလဲဟု ဆက်သွယ်မေးမြန်းခဲ့သည်။ နော်စီဖိုးရာစိန်က တတိယအကြိမ် ၂၁ ရာစုပင်လုံ ငြိမ်းချမ်းရေးညီလာခံမှ ထွက်ပေါ်လာသောရလဒ်တွင် နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ ရလဒ်တစ်ခုမှမပါခဲ့ဟု သုံးသပ်သွားသည်။ ထွက်လာခဲ့သည့်အဖြေတွင်လည်း တိုင်းရင်းသားများအတွက် နိုင်ငံရေးအာမခံချက် မပါရှိဟုဝေဖန်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရသည်မှာ တပ်မတော်က သဘောမတူသဖြင့် နိုင်ငံရေးကဏ္ဍဆွေးနွေးခွင့် မရသောကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်သွားသည်။

"အထူးသဖြင့် တိုင်းရင်းသားEAO တွေပဲဖြစ်ဖြစ် တိုင်းရင်းသားပါတီပဲဖြစ်ဖြစ် ပြည်သူလူထု၊ လူငယ်တွေပဲဖြစ်ဖြစ် တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့လိုလားချက်၊ နိုင်ငံရေးရပ်တည်ချက်၊ နိုင်ငံရေးရပ်တည်ချက်တွေက အားလုံးတစ်ခုတည်းဖြစ်ဖို့လိုတယ်။ တစ်ခုတည်းဖြစ်ပြီးမှပဲ မြန်မာပြည်ရဲ့ နိုင်ငံရေးပြဿနာကို ဝိုင်းပြီးတော့ ဖြေရှင်းလို့ရမယ်၊ တိုင်းရင်းသားတွေ သွားရမယ့်လမ်းကတော့ ပြည်သူလူထုတွေလိုချင်တဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးပါပဲ၊ မြန်မာနိုင်ငံပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးက အားလုံးမှာတာဝန်ရှိတယ်၊ တပ်မတော်တစ်ခုတည်းရဲ့ တာဝန်မဟုတ်ဘူး၊ ပြည်သူလူထုအားလုံးရဲ့ တာဝန်ဖြစ်တယ်၊ ကျွန်မတို့အားလုံး စည်းစည်းလုံးလုံးရှိကြပြီးတော့ နည်းလမ်းရှာဖွေဖို့လိုတယ်လို့ ပြောချင်တယ်။" ဟု နော်စီဖိုးရာစိန်က ဆိုသည်။

အလားတူပင် မွန်ပြည်သစ်ပါတီ NMSP ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ၊ ညီညွတ်သောတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖက်ဒရယ် ကောင်စီ UNFC ဥက္ကဋ္ဌ၊ ပြည်ထောင်စုငြိမ်းချမ်းရေး ဖော်ဆောင်မှုပူးတွဲကော်မတီ UPDJC အဖွဲ့ဝင် နိုင်ဟံသာ အား မွန်သတင်းအေဂျင်စီအယ်ဒီတာ ဗညားအောင်က တွေ့ဆုံမေးမြန်းရာတွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြောကြား ခဲ့သည်ကိုတွေ့ရသည်။

"လုံခြုံရေးနဲ့ပတ်သက်ရင် တပ်နေရာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကနဦး လုံခြုံရေးကဏ္ဍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု SSR ကိစ္စတွေကို ဆွေးနွေးရပါမယ်။ အဲဒီနေရာမှာ တိုင်းရင်းသားတပ်ဖွဲ့တွေကို ဘယ်လိုနေရာချမှာလဲ၊ တပ်ဖွဲ့တွေနေရာချလို့ပြီးသွားတဲ့အခါ တိုင်းရင်းသားတွေအနေနဲ့ တော်လှန်ရေးပြီးဆုံးသွားပြီဆိုလို့ အစိုးရထံ အားလုံးလက်နက်ချပြီး တပ်ဖွဲ့အားလုံးဖျက်သိမ်းဖို့ တိုင်းရင်းသားတွေခံယူထားတာ မရှိပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ အတိတ်မှာဖြစ်ရှိခဲ့ဘူးတယ်၊ လက်နက်ချပြီး လက်နက်ပြန်ကိုင်ရတဲ့ဘဝပြန်ရောက်ခဲ့လို့ပါပဲ၊ ဘာမှလည်းအာမခံချက်မရှိဘူးဆိုတော့ အခက်အခဲတော်တော်များများ ရှိပါသေးတယ်။ ဒီလိုအနေအထားမျိုးမှာ ရှေ့ကိုဘယ်လိုဆက်သွားကြမှာလဲ၊ အလွတ်သဘောဆွေးနွေးမှုတွေ ခပ်စိပ်စိပ်လုပ်သင့်ပါတယ်၊ သဘောထား အမြင်တွေ နီးနိုင်သမျှ ပိုမိုနီးစပ်မှုရှိလာအောင်ဆွေးနွေးပြောဆိုကြရပါမယ်၊ယုံကြည်မှုတွေတည်ဆောက်ဖို့လိုတယ်၊ တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် ယုံကြည်မှုမရှိကြဘူးဆိုရင် ဘယ်လိုမှရှေ့ဆက်သွားလို့မဖြစ်နိုင်ပါ၊ တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် သဘောပေါက်အောင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောကြဆိုကြရမှာပါ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးကို အမြန်တည်ဆောက်လိုရင် ဒီလိုပဲ ဖြေရှင်းသွားရမှာပဲလေ၊ ဥပမာ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံရဲ့အကြီးမားဆုံးပြဿနာက တိုင်းရင်းသား တန်းတူရေးပြဿနာပါ၊ တိုင်းရင်းသားအားလုံးလက်ခံနိုင်တဲ့ အမျိုးသားတန်းတူရေးဆိုတာကို မဆွေးနွေးကြဘဲနဲ့ ဒီအတိုင်းပဲ ညီလာခံတွေနဲ့ဆက်ပြီးမျောနေမယ်ဆိုရင်ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ဟာ ဘယ်တော့မှလည်း ပြီးဆုံးနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။" ဟု UPDJC အဖွဲ့ဝင် နိုင်ဟံသာက ပြောကြားခဲ့သည်။

နိုင်ငံတော်အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က ငြိမ်းချမ်းရေးဖြစ်စဉ်တွင် လုံခြုံရေးကဏ္ဍမှ ရလဒ်များထွက်ရှိရန် အရေးကြီးကြောင်းနှင့် အခက်အခဲများကို ဖြေရှင်းနိုင်ရန် နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးမှု မူဘောင်၊ ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်မှုနှင့် ဒီဇိုင်းများကို ပြန်သုံးသပ်သင့်သည်ဟု တတိယအကြိမ် ၂၁ ရာစုပင်လုံညီလာခံ နောက်ဆုံးနေ့တွင် ပြောကြားခဲ့သည်။

နိုင်ငံတော်၏အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်သည် ဩဂုတ် ၂၁ ရက်တွင် စင်ကာပူနိုင်ငံ Grand Hyatt ဟိုတယ်၌ ပြုလုပ်သည့် ၄၃ ကြိမ်မြောက် Singapore Lecture ဟောပြောပွဲတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဒီမိုကရေစီ အသွင်ကူးပြောင်းမှုဖြစ်စဉ်အတွင်း တွေ့ကြုံနေရသော အခက်အခဲများနှင့်ရှေ့ခရီးလမ်းခေါင်းစဉ်ဖြင့်ဟောပြောခဲ့သည်။ ယခင်ဦးသိန်းစိန်အစိုးရ လက်ထက်တွင် စတင်ခဲ့သော ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ကို အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် အစိုးရဖြစ်လာချိန်တွင် ၂၁ ရာစုပင်လုံညီလာခံအဖြစ် ဆက်လက် ကျင်းပကာ ခိုင်မာသည့် ဒီမိုကရေစီဖက်ဒရယ်နိုင်ငံ တည်ဆောက်ရန် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း နိုင်ငံ တော်၏ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်က ရှင်းလင်းပြောပြခဲ့သည်။ ရာစုနှစ်၏ နောက်ဆုံးလေးပုံ သုံးပုံကာလအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံသည် အဓိကအကူးအပြောင်းသုံးခုကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရပြီး လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှု အကူးအပြောင်း ကာလ၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ် အကူးအပြောင်းကာလတို့နှင့် နှိုင်းယှဉ်ကာ လက်ရှိ အကူးအပြောင်းကာလသည် အခက်အခဲများနှင့် အရှုပ်ထွေးဆုံးဖြစ်သည်ဟု ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က ပြောကြားခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က စစ်မှန်သည့် ဒီမိုကရေစီနည်းကျ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သဖြင့် ထိုရည်မှန်းချက်ကို ဖြည့်ဆည်းနိုင်ရန် ဆက်လက်ညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

ဤအတောအတွင်း ဩဂုတ်လ ၂၃ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့ အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်း ရေးဗဟိုဌာန NRPC ၌ မြောက်ပိုင်းလက်နက် ကိုင်ခုနစ်ဖွဲ့FPNCCက ငွေကျပ်သိန်းပေါင်း လေးထောင်ကျော်ကို ရေဘေးဒုက္ခသည်များအတွက် အစိုးရငြိမ်းချမ်းရေးကော်မရှင်သို့လှူဒါန်းသည့် အခမ်းအနားပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနားအပြီးတွင် UWSA 'ဝ'အဖွဲ့၏ လားရှိုးဆက်ဆံရေးရုံး တာဝန်ခံ ဦးညီရန်းက သတင်းထောက်များ၏ မေးမြန်းမှုကိုဖြေကြားခဲ့သည်။ လက်ရှိအစိုးရလက်ထက် ငြိမ်းချမ်းရေး ဖော်ဆောင်မှုလုပ်ငန်း တိုးတက်မှု နှေးနေသည်ဟု UWSA လားရှိုးမြို့အခြေစိုက် ဆက်ဆံရေးရုံးတာဝန်ခံ ဦးညီရန်းက ပြောကြားသည်ဟု ဖော်ပြထားကြောင်း RFA သတင်းက ဆိုသည်။

လက်ရှိ အစိုးရလက်ထက် ဇူလိုင်လအတွင်း ကျင်းပခဲ့သည့် ၂၁ ရာစုပင်လုံညီလာခံ (တတိယအကြိမ်) အစည်းအဝေးပြီးသည့် နောက်ပိုင်းမှစတင်၍တပ်မတော်နှင့်တအာင်းအမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ (TNLA) တို့ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသည့် အကြိမ်အရေအတွက်မှာ ၁၅ ကြိမ်ထိ ရှိခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ဩဂုတ်လတွင် တိုက်ပွဲခြောက်ကြိမ်အထိ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်ဟု TNLA ပြောခွင့်ရပုဂ္ဂိုလ် ဗိုလ်မှူးတာအိုက်ကျော်က ပြောသည်။လက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးလိုအပ်ချက်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်အခြေအနေများအရ တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အားလုံးပါဝင်သော ညီလာခံတစ်ရပ်ကျင်းပနိုင်ရန် လိုအပ်သည်ဟု ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး(KNU)ဒု-ဥက္ကဋ္ဌပဒိုစောကွယ်ထူးဝင်းကပြောသည်။

စာမျက်နှာ (၂၀) သို့

www.free4readers.com

ကံကော်တောအုပ်ထဲမှ လက်ဝဲပန်းကလေးများသို့

□ ခိုင်မာကျော်(ဒဿန) □

"ဒဿန၊ သိပ္ပံ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အနုပညာ၊ အကျင့်၊ လုပ်ငန်းသဘောမပါသည့် ရသစာပေဟူသည်မရှိ. . . "ဤသည်မှာ အိန္ဒိယသက္ကတ အနုပညာလောက၌ ဘီစီ(၂)ရာစုခန့် (လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင့်နှစ်ရာကျော်) ကတည်းက 'ဘာရတမုနိ'အမည်တွင်သောသက္ကတပညာရှိကြီးက 'နာဋ္ဌယသျှတ္တရ' (အက ပညာ) ကျမ်းထဲတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် (အယူအဆဟုဆိုဆို၊ အမြင်ဟုသတ်မှတ် သတ်မှတ်၊ သဘောတရားဟုယူယူ) ရသစာပေဆိုင်ရာ "မရှိမှုအဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုချက်" (Negative Definition) ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းဖွင့်ဆိုချက်ကိုပင် "ရှိမှုအဓိပ္ပာယ်ဖွင့် ဆိုချက်" (Positive Definition)အဖြစ်ပြောင်းလဲလိုက်မည်ဆိုပါက "ရသစာပေဟူသည်မှာ ဒဿန၊ သိပ္ပံ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အနုပညာ၊ အကျင့်၊ လုပ်ငန်းသဘောတို့ပါဝင်နေသည့် စာပေပင်ဖြစ်သည်. . . " ဟူ၍ရနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ယင်းကိုပင်သာမန်လူတို့နားလည်လွယ်အောင် အရှင်းဆုံးဆိုရလျှင် "ဒဿန၊ သိပ္ပံ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ သဘောတရားအသိနှင့် လက်တွေ့အလုပ်စသည်တို့ကို အနုပညာမြောက်စွာရက်ယှက်ရေးသားထားသော စာပေသည်ရသစာပေဖြစ်လေသည်ဟူ၍တည်း။

လွန်ခဲ့သည့် ဩဂုတ်လ(၂၈)ရက်နေ့က အမေစုနှင့် ရန်ကုန်မြို့ရှိ တက္ကသိုလ်များမှ ကျောင်းသား/ကျောင်းသူများ၏ ရသစာပေစကားဝိုင်းကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဘွဲ့နှင်းသဘင်ခန်းမ၌ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ အမေစုက ဦးဆောင် ဆွေးနွေး၍ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများက ကိုယ်ပိုင်ထင်မြင်ယူဆချက်များနှင့် ဆက်စပ်ကာပြန်လှန်ဆွေးနွေးကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဆွေးနွေးရမည့် အကြောင်းအရာကိုတော့ အမေစုကချပေးပါသည်။ အမေစု ချပေးသော အကြောင်းအရာများမှာ အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် ရှစ်မျိုးခန့်ရှိပါသည်။ (၁) ရသက ပညာရေးကို မည်သို့အထောက်အကူပြုပါသလဲ။ (၂) ဇာတ်ဆောင်နှင့် ဇာတ်လမ်းမည်သည်က ပို၍အရေးကြီးသလဲ။ (၃) ရသစာပေက မိမိကိုယ်ကိုနှင့် တစ်ပါးသူ၊ မည်သူ့ကိုပိုအလေးပေးရမလဲ။ (၄) ဆရာနှင့်ဆရာမမည်သူက ပဓာနကျသလဲ။ (၅) ကဗျာကိုအဘယ်ကြောင့်စိတ်ဝင်စားသလဲ။ (၆) မြန်မာနိုင်ငံ၏ပညာရေးစနစ်တွင်ရှိသော ရသပညာ၏ အခန်းကဏ္ဍ။ (၇) စာကြည့်တိုက်ကိုအခြေခံသောပညာရေးနှင့် စာကြည့်တိုက်ယဉ်ကျေးမှု၊ (၈) အချိန်လေးစားခြင်း ယဉ်ကျေးမှု. . . ဟူ၍ဖြစ်ပါ၏။

အထက်ပါတို့ကို တစ်ခုချင်းစီ အကြမ်းဖျင်းသုံးသပ်ရသော်-ပထမအချက်ဖြစ်သော ရသကပညာရေးကိုမည်သို့ အထောက်အကူပြုပါသလဲဟူသော အကြောင်းအရာကို မည်သူမျှဆွေးနွေးမသွားကြပေ။ အမေစုကလည်း လမ်းကြောင်းပြမေးခွန်းထပ်မမေးခဲ့။ သူကိုယ်တိုင်လည်းဆွေးနွေးခြင်းမပြုပါချေ။ ဒုတိယအချက်ကို မူကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူအချို့က သာဓကသတ္တုတို့ဖြင့်သူ့ရှုထောင့်နှင့်သူ့ဇာတ်ဆောင်စရိုက်နှင့် အတွေးအခေါ်ကပို၍ အတွေးကြီးကြောင်း ဖောင်းပေးဆွေးနွေးကြ၏။ အမေစုကမူ ဇာတ်ဆောင်နှင့် ဇာတ်လမ်းနှစ် ခုစလုံးအရေးပါကြောင်း ယေဘုယျကျစွာကောက်ချက်ချပါသည်။ တတိယအချက်၌မူ မိမိ၏ဘဝနှင့်ထပ်တူကျကိုက်ညီလျှင် ထိုဝတ္ထုကိုကြိုက်၍ မကိုက်ညီပါမူမကြိုက်ဟု အချို့ကဆွေးနွေးသည်။ အမေစုကမူ ရသစာပေဟူသည် မိမိအခြေအနေမိမိအကြောင်းကို သိအောင်လုပ်ပေးနိုင်ရမည့် နည်းတူတစ်ပါးသူ၏အခြေအနေ (ပတ်ဝန်းကျင်) ကိုလည်း သတိပြုမိအောင်ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိရမည်ဟု ယေဘုယျသဘောထောက်ပြပါလေသည်။ စတုတ္ထအချက်ကိုမူ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများကမဆွေးနွေးဘဲ အမေစုကသာ ယောက်ျားလေးဆရာများ-များများရှိလာစေချင်ကြောင်း ဆွေးနွေးသွားပါသည်။ ပဉ္စမအချက်ဖြစ်သည့် ကဗျာကိုအဘယ်ကြောင့် စိတ်ဝင်စားသလဲဟူသော အကြောင်းအရာ၌မူ အချို့ကကဗျာသည် ဝတ္ထုထက်အချိန်ပိုနည်းခြင်း။ တစ်ကြောင်းဆိုဆိုသလောက်စွဲ ငြိစေတတ်ခြင်းစသည် တို့ကြောင့် စိတ်ဝင်စားကြောင်း။ အချို့ကလည်းဝတ္ထုရော ကဗျာပါ နှစ်မျိုးစလုံးကို နှစ်သက်ကြောင်းဖြင့် ဖတ်ဖူးထားသည်များကို သာဓကတင်ဆွေးနွေးသွားကြ၏။ အမေစုကမူ ယင်းတို့အပေါ်တွင် သုံးသပ်မှတ်ချက်မပြုပါပေ။

ဆဋ္ဌမအချက်ဖြစ်သော မြန်မာနိုင်ငံ၏ပညာရေးစနစ်ထဲတွင် ရသစာပေ၏အခန်းကဏ္ဍမည်သို့ရှိပါသနည်းဟူသော အကြောင်းအရာတွင်မူ မည်သူကမျှမဆွေးနွေးခဲ့သည့်နည်းတူ အမေစုကလည်း တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမျှမဟခဲ့ပါ။ သတ္တမအချက်ဖြစ်သော စာကြည့်တိုက်ယဉ်ကျေးမှုကိစ္စတွင်ကား ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူအချို့ ကဆွေးနွေးကြသည်မှာ- လက်ချာဆရာမက ခေါင်းစဉ်သာပေးပြီး မိမိကိုယ်တိုင်စာကြည့်တိုက်တွင် အချက် လက်များရှာဖွေ။ အတန်းတွင်း၌အဖွဲ့လိုက်တင်ပြကြရကြောင်း ဆွေးနွေးကြ၏။ အမေစုကမူကျောင်းတွင်းမှာသာမက ကျောင်းပြင်ပတွင်ပါစာကြည့်တိုက် ယဉ်ကျေးမှုများကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ပေါ်ထွန်းလာအောင် ဝိုင်းဝန်းကြိုးစားကြစေချင်ကြောင်း ဆွေးနွေးသွားပါသည်။ အဋ္ဌမအချက်-အချိန်နှင့်ပတ်သက်၍မူ-လူငယ်များအား လုံးအချိန်ကိုလေးစားကြစေချင်ကြောင်း။ အချိန်နှင့်ခွင်ကျကွက်တိဖြစ်အောင် (ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့ကို) ဆောင်ရွက်တက်ရန် လေ့ကျင့်ထားကြဖို့လိုကြောင်း ဆွေးနွေးကာတက်ရောက်လာသောပရိသတ်များကိုပါ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း နှုတ်ဆက်၍ ရသစာပေစကားဝိုင်းကိုနိဂုံးချုပ်ပေးလိုက်ပါလေ၏။

ဖော်ပြပါအခမ်းအနားကြီးကိုကြည့်၍ ကျွန်တော်တွင် အားမလိုအားမရစိတ်နှင့် အတူအားနာပါးနာပြောစရာစကားများရှိလာခဲ့ပါ၏။ အားနာသည်မှာ အမေစုနှင့်သမိုင်းဝင်ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဘွဲ့နှင်းခန်းမကြီးကိုဖြစ်ပါ၏။ အားမလိုအားမရဖြစ်သည်မှာ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်ကျော်ကပင် ညွှန်ပြခဲ့သော ဘာရတမုနိပညာရှိကြီး၏။ နှုတ်ထွက် ဝစနပါရသစာပေသဘောအနှစ်သာရများပါရှိ မလာခြင်းနှင့် ထိုစကားဝိုင်းကျင်းပရခြင်း၏ အဓိကအနှစ်သာရပင်မကျောရိုးဖြစ်သည့် "ရသစာပေက ပညာရေးကိုမည်သို့အထောက်အကူပြုသလဲ"နှင့် "မြန်မာ့ပညာရေးစနစ်ထဲတွင်ရှိသော ရသစာပေ၏အခန်းကဏ္ဍ" တို့ကို အမေစုအပါအဝင်မည်သူမျှ မဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့ခြင်းတို့ဖြစ်ပါသည်။ (ကျွန်တော့်အနေဖြင့်) ဘဝအတွေ့အကြုံသာမက ပညာရေးအတွေ့အကြုံ၊ စာပေအတွေ့အကြုံတို့တွင်ပါ နုနယ်လွန်းသေးသော ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ-ထိုအချက်များကို မဆွေးနွေးနိုင်သည့်တိုင် (ဆွေးနွေးနိုင်လိမ့်မည်ဟူ၍လည်း လုံးဝလုံးဝထင်မထားရင်းစွဲမဆွကပင်ရှိနေနှင့်ပြီးဖြစ်ပါ၏။) အမေစုကတော့ (အကျယ်တဝံ့မဟုတ်သော်မှ-အကျဉ်းမျှ) ဆွေးနွေးသုံးသပ်ပြလိမ့်မည်ဟု များစွာမျှော်လင့်ခဲ့မိပါသည်။သို့သော်နှုတ်ဆက်နိဂုံးချုပ်သည်ထိပါမလာတော့ပါ။ (မျှော်လင့်ထားသည်က ဝက်သားကောက်ညှင်းထုပ်။ ရလိုက်သည်က မုန့်လေပွေ) များစွာစိတ်မကောင်းဖြစ်သွားမိရပါသည်။ "ရသစာပေလူတွင် မကျယ် (မကျယ်) ကြုံလာရသည်မှာ ဦးသိန်းစိန်ခမျာ ပလ္လင်ပေါ်မှဆင်းတယ်လို့ ပြေးရလုနီးအချိန်မှသာဖြစ်ပြီး ရသနှင့်ပညာရေးအပြီးတိုင် ကွာရှင်းပြတ်စဲခဲ့ရသည်မှာ မူလပထမဦးနေဝင်းကြီး ပလ္လင်ပေါ်မှ ဆင်းတယ်လို့ ပြေးသွားရကတည်းကဖြစ်ကြောင်းဆွေးနွေးကြစေချင်စမ်းပါဘိဗျာ. . .။"

ကျွန်တော်အထက်ပါအတိုင်းခံစားနေရချိန်ဝယ် လူမှုကွန်ရက်ထက် တက်လာသော "ဗကသ"လူငယ်အချို့၏။ မှတ်ချက်စကားအချို့က ကျွန်တော့်ကို ပို၍စိတ်မသက်သာဖြစ်စေရပြန်ပါသည်။ ကြည့်ပါဦးတော့ဗျာ. . .

"ဒေါ်စုအစိုးရက ဘာလို့ရသစာပေကို ဦးစားပေးဖို့ကြိုးစားကြတာလဲ။ သဘောတရားစာပေတွေထင်ပေါ်လာလို့ပဲ။ ခေတ်ရဲ့လွတ်လပ်မှုနဲ့ အတူရဲရဲတွေးခေါ်ဝေဖန်ရေးနဲ့ လက်ဝဲစာပေတွေအားကောင်းလာတယ်။ ဒါဆိုရင်ဆိုင်ဖို့ရသစာပေကို အားကိုးတာလို့ပဲမြင်တယ်။ ရသစာပေဟာရသေ့စိတ်ဖြေသဘောတရားပဲ။ ပေါ်လီယာနာဖတ်တယ်။ ကျေနပ်သွားတယ်။ လက်တွေ့ဘဝဆိုးရွားမှုတွေကနေ ခဏလေးလွတ်မြောက်ဖို့ဝတ္ထုဖတ်လိုက်တာ။ ဒါဟာဆိုးရွားတဲ့ လက်တွေ့ဘဝကနေထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားမှုသက်သက်ပဲ. . . "

"ရသစာပေဟာ ပြဿနာတစ်ခုကို စိတ်ကျေနပ်မှု၊ စိတ်ဖြေသိမ့်မှု၊ စိတ်ကူးယဉ်မှုဆီလျှော့ချတယ်။ ပြဿနာအရင်းခံကိုရှာဖို့ မဟုတ်ဘဲပြဿနာခံစားရခြင်းကို ဖီးလ်တက်အောင်ရေးတယ်။ လက်ဝဲစာပေကတော့ ပြဿနာရှာတဲ့ကောင်တွေကို ချေမှုန်းဖို့ရာ အမှန်တရားနဲ့တရားမျှတမှုဆီရှေးရှုတယ်. . . "

"ဆင်းရဲမှုပြဿနာက အရင်းရှင်စနစ်ကနေပေါ်လာတာပဲ။ ဆင်းရဲတာကိုရသစာပေက ဖီးလ်တစ်ခုလိုရေးတယ်။ ချမ်းသာအောင်ကြိုးစားဘာညာနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆန်တဲ့တစ်ကိုယ်ကောင်းကြီးပွားရေးစိတ်ကို အမွှန်းတင်ပြီး ခနရှင်အတွေးအခေါ်ကိုထပ်မွေးဖွားတယ်. . . "

"လက်ဝဲစာပေဟာ. . . အစိုးရဲ့မဟာမိတ်ခရိုနီအကျိုးစီးပွားကို ထိခိုက်ဖျက်ဆီးမယ်ဆိုတော့ အစိုးရဟာ ရသစာပေကို အားပေးတာမဆန်းပါဘူး. . . "

"ကျောင်းထဲမှာ ကွန်မြူနစ်တွေရှိတယ်ဆိုတာ နောက်တာပါ. . . အိမ်နဲ့ကျောင်းနီနီလေးကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်မလာရဲတော့ပါလား အမကြီးရယ်။ အရင်တုန်းကသေနတ်ပြောင်းဝရှေ့မှာ တည့်တည့်ရပ်တဲ့အမကြီးပြန်ပေးပါ. . . "

"သုတေစာပေဆွေးနွေးပွဲဆိုရင် ကိုးကားချက်တွေ အချက်အလက်တွေပဲပြောမှာ စိုးလို့ထင်တယ်။ ရသစာပေဆိုတော့ ကိုယ်ပိုင်ခံစားချက်အတွေးအခေါ်တွေပိုပြောနိုင်မယ်ထင်လို့ ဆွေးနွေးတယ်ထင်တာပဲ။ ရသစာပေစကားဝိုင်းဆိုပေမယ့်လည်း ရသတွေပဲဖတ်ရမယ်လို့ ပြောသွားတာလည်း မပါဘူး. . . "

"ကျောင်းသားတွေက ငယ်ရွယ်သေးလို့. . . နိုင်ငံရေးနဲ့ပတ်သက်ရင်လည်း နုနယ်သေးလို့. . . ကတောက်ကဆမဖြစ်စေချင်လို့ တမင်ရသစာပေကိုရွေးသွားတယ်ထင်တာပဲ. . . ဒီတိုင်းလူငယ်တွေနဲ့သင့်တော်တာကို ရွေးချယ်သွားခဲ့တာလို့ပဲထင်ပါတယ်. . . "

အထက်ဖော်ပြပါ ဗကသလူငယ်ကျောင်းသားလေးများ၏ (လူမှုကွန်ရက်ပေါ်တင်ထားသည့်) ထင်မြင်ယူဆချက်များတွင် ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲအမြင်များကပါရှိသော်လည်း ရုတ်တရက်ကြည့်လိုက်လျှင်မူ မှန်လိုက်လေဖြစ်သွားသူကများလိမ့်မည်ထင်ပါသည်။ ထိုသို့ဆိုနိုင်သော်လည်း သူကလေးတို့၏ဖော်ပြပါအယူအဆအတွေးအခေါ်များသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွက် အန္တရာယ်ကျရောက်လာနိုင်လောက်သည်ထိတော့ ဖြစ်လာ၊ ကြီးထွားလာမည်မထင်ပါ။ အကြောင်းမှာ တက္ကသိုလ်တွင်း၌ လက်ချိုးရေလောက်ရုံသာ (တကသ၊ ဗကသ)•အင်အားရှိ၍ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ပညာရေးနှင့်ပတ်သက်၍မြင်မိသမျှ တင်ပြလိုပါ၏။ ပညာရေးဟူသည်မှာသိမှုနယ် ပယ် (Cognitive Domain)၊ ခံစားမှုနယ်ပယ် (Affective Domain)နှင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပြုမှုလုပ်ဆောင်မှု နယ်ပယ် (Psychomtor Domain) ဟူ၍နယ်ပယ်သုံးရပ်ရှိကြောင်းမှတ်သားရဖူးပါသည်။ သိမှုနယ်ပယ်အတွက်လိုအပ်သော အချက်အလက်များကို ဆရာ၊ ဆရာမများက သင်ကြားပြသပေးရပါ၏။ ထိုသင်ကြားပြသမှုတွင် ကျောင်းသားများ၏စိတ်၌ ခံစားချက်၊ ခံယူချက်သဘောထားများအဆင့်ဆင့်ဖြစ်ပေါ်လာအောင် နည်းလမ်းများအသုံးပြုနိုင်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသည့်နောက်မှ သင်ကြားသင်ယူမှုဖြစ်စဉ်တစ်ခုထိရောက်၊ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိ၊ မရှိအကဲဖြတ် စစ်ဆေးရမည်ဖြစ်၏။ ထိုသို့အကဲဖြတ်စစ်ဆေးရာတွင် အချက်အလက်သိမှုနှင့် အတူခံစားနားလည်ပြုမူမှု သဘောထားများ၊ အယူအဆတို့အား အချိုးညီစွာ ပေါင်းစပ်မှုပညာရေးဟု ဆိုပါသည်။ နှလုံးလှပညာရေးအများပါယှဉ်တွဲဖြစ် ပေါ်လာ၊ မလာဆိုသည်ကိုလည်း ဖော်ထုတ်စစ်ဆေးအကဲဖြတ်ရမည်ဖြစ်၏။ ဤသည့်နည်းစဉ် (Procedure)ကို အချက်အလက်သိမှု ပညာရေး (Head Education)နှင့် နှလုံးလှပညာရေး(Heart Education)တို့အား အချိုးညီစွာပေါင်းစပ်မှုပညာရေးဟုဆိုပါသည်။ နှလုံးလှပညာရေး ကိုပင် ယခုအခါ၌ ကိုယ်ကျင့်ပြုမူမှုပညာရေး (Moral Education) ဟုသတ်မှတ်ထားခဲ့ကြပြီဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းမှာမိမိအတွက်ဖြစ်စေ၊ မိမိတိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုး (ဝါ) အမျိုးဘာသာ့သာသနာအတွက်ဖြစ်စေ အကောင်းကိုပြုမူလုပ်ဆောင်၍ အဆိုးကိုမပြုမူ ရှောင်ရှားတတ်စေရန်အတွက်မှာ နှလုံးလှပညာရေးကသာပျိုးထောင်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သောကြောင့်ဟူပါ၏။ ထိုပညာရေးကို အခြေခံ၍သာလျှင် ကောင်းမှုမြတ်နိုးကောင်းအောင်ကြိုး၍၊ ကောင်းကျိုးကိုယ်၌တည်စေမည့်တွေးခေါ် မြော်မြင် ဖန်တီးနိုင်စွမ်းသည့် ပညာရေးအသိုက်အမြုံကြီးပေါ် တွန်းလာနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော့်သဘောအရတွင်မူ သုတပညာရေးနှင့်ဆတူယှဉ်တွဲရမည်မှာ အဆိုပါနှလုံးလှပညာရေး (ဝါ) ကိုယ်ကျင့်ပြုမူမှု ပညာရေးသာဖြစ်သင့်သည် ထင်ပါ၏။ သို့မှသာပညာရေးသည် နိုင်ငံရေးဝါဒသဘောတရားများ၏ လောင်းရိပ်မှကင်းဝေးမည်ဖြစ်ကာ နိုင်ငံရေးဝါဒမတူသူများ၏ပြစ်မှုမှုမှလည်းကင်းဝေးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ယခုပင်ကြည့်ပါလေ။ အမေစုက ရသစာပေနှင့်ပညာရေးကိုယှဉ်တွဲလျက်ရသပညာရေး (Aesthetics Education) အဖြစ်အယူအဆ ရေးရာဖောင်းပေးလိုက်သောကြောင့် လက်ဝဲတို့၏အမြင်၌ အရင်းရှင်ဝါဒ. . . ဘာညာ. . . အစိုးရ. . . ဘာညာ. . . ခရိုနီ. . . ဘာညာစသည့်ဖြင့် သဘောတရားရေးရာ ဝေဖန်တိုက်လိုက်မှုများနှင့် ကြုံလာရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ နှလုံးလှပညာရေး (ဝါ)ကိုယ်ကျင့်ပြုမူမှု ပညာရေးဟုသာဆိုလိုက်ပါလျှင် အရှုန်းတရားတို့လွတ်ကင်းလျက် ကျွန်တော်တို့၏ မဟာပညာရေးကြီးသည် အရောင်တင်းသန့်ရှင်းသည့် (လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွက် အကျိုးပြု ရှိမည့်) ပညာရေးကြီးဖြစ်လာနိုင်မည်ဟုထင်မြင်ယူဆမိပါကြောင်း လေးစားစွာတင်ပြလိုက်ရပါသည် ခင်ဗျား. . .။

•ခိုင်မာကျော် (ဒဿန)•

www.free4readers.com

ကြိုးစင်ပေါ်ကရောဝတီ

ပါလီပါလဲ့ကျွန်းမှ

ပါရီသို့သွားသော မင်းဒင်တောလား

အရေးတော်ပုံတပ်သားမင်းဒင်

ကမ္ဘာပြီးက ရှုကြီးဆိုတော့ ရှာနီးချုပ်စပ်က လှေပျက်၊ လှည်းပျက်၊ သမ္မာန်ပျက်တွေက ရေမျောကမ်းတင်သတင်းတွေက ထွက်၊ ထွက်လာတတ်ကြတယ်။ စစ်တောင်းမြစ်ဝကလား၊ ရန်ကုန်မြစ်ဝကလား၊ ဘယ်လိုရေလားနဲ့ လာကြတယ်မသိပါဘူး။ ဟိုးအရင်ခေတ်တုန်းဆီကလည်း အာရပ်သင်္ဘောပျက်တွေကလည်း ပေါမှပေါ။ မင်းဒင်တို့ဆီမှာ လူပြောသူပြောအများဆုံးက မင်းစောမွန်(ခ)နရမိတ်လှလက်ထက်က သင်္ဘောပျက်လှေပျက်နဲ့လူ(၇၉)ယောက် လားမသိ၊ ကမ်းပေါ်တက်လာတာကလည်း အထင်အရှားပဲ။ ခုလည်း မင်းဒင်ကြားရသလောက်က သင်္ဘောကြီးတစ်စင်းပျက်ပြီး ရှာနီးချုပ်စပ်က သင်္ဘောဖျက်စက်ရုံကိုအသွားမှာ မင်းဒင်တို့သမစိတ္တရွာနားမှာ သင်္ဘောခါးကျိုးပြီးသောင်တင်နေရှာသတဲ့။ သောင်တင်တာလို့ ကမ်းပေါ်ကတင်တာ တို့က ဝေလငါးတို့၊ လင်းပိုင်တို့ပဲကောင်းတယ်။ လှေပျက်၊ လူပျက်၊ လှည်းပျက်၊ သမ္မာန်ပျက်တွေဆိုတစ်စက်မှ ကြည့်လို့မကောင်းဘူးဗျ။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ လေ့က ပေးတဲ့သင်ခန်းစာတွေက လည်းများမှများ။ တကယ်တမ်းကျတော့ ဥရောပတောင်မှ သောင်မတင်ရေမကျနဲ့ ဆိုတော့တာ မြန်မာ့ကမ်းရိုးတန်းထဲက ၁၂မိုင်အကွာ ကျွန်းပေါင်း ၂၂ကျွန်းကနေဆွဲထားတဲ့ ရေပိုင်နက်မျဉ်းပေါ်မှာ မင်းဒင်ရေသူထီးဘဝနဲ့ တင်းစောင့်ရရင်ကောင်းမလားပဲ။ မင်းဒင်တို့ဆီကလူအချင်းတွေကတော့ ပြောမှာပဲ၊ ပင်လယ်ဆိုတာအကျယ်ကြီး ရှိုင်တမ်းရိုးတန်းကနေ တနင်္သာရီ တမ်းရိုးတန်းအထိ ကျွန်းငယ် ၂၂ ကျွန်းမှာ ရေချိုမရှိ မီးမရှိ၊ ကင်းတဲမရှိ၊ လူမရှိ တစ်ခါ တစ်ခါမှာ အစာရေစာ လည်းမရှိဆိုတော့တာ ဘယ်လွယ်ပဲ့မလဲဆိုကြမယ်။ ရန်ကုန်မြစ်မှ ပင်လယ်ဝအထိမှာတောင်မှ မျောက်တစ်ကောင်နဲ့ ဆင်တစ်ကောင်ပဲရှိတာ။ သင်္ဘောကြီးမျောပြီး မျောပြီး ဝင်လာတာ ဘယ်လိုသိနိုင်မှာလဲလို့ပေါ့။ အဲဒါ ARSA တစ်နှစ်ပြည့်အထိမ်းအမှတ်နဲ့ နရမိတ်လှဘုရင်အမှတ်တရ မျှောလိုက်တာများလားလို့ မင်းဒင်တောင်မှ သရော်တော်တော် ပြောင်ချော်ချော်အတွေးရလိုက်တယ်။ ဒါ နောက်ရာစုမှာ ဒီသင်္ဘောပျက်ကြီးပေါ်က လူသား(၇၉)ယောက်ဟာ သမစိတ္တ၊ သုံးခွအပါအဝင် ပြည်ထောင်စုနယ် မြေတစ်ခွင်မှာ ဘာလူမျိုးဆိုပြီးပေါ်လာဦးမလားလို့ တွေးချင်စရာ။ အဲဒီလိုပဲ ရေထဲက ၂၂ကျွန်းကို လှမ်းလှမ်းကြည့်ပြီး စိတ်မောနေရာကနေ နောက်တစ်ခါ ပေါ်လာပြန်တာက ကမ္ဘာကြီးရဲ့သဘာဝ။ ကုန်းမြေကို ရေကထောက်ကူပင့် မထားရတာတွေနဲ့ အဲဒီကုန်းနဲ့ အဲဒီရေကိုလေကထောက်ကူပင့်မတာရယ်က သဘာဝနိယာမလို့ သိထားခဲ့တာအမှန်ပဲ။ ဒါပေမယ့် တကယ့်တကယ်တမ်းကျတော့ လေရဲ့ဒုက္ခတွေကို ရေကထောက်ကူပင့်မထားရတာတွေနဲ့ လေယာဉ်ကုန်ကူး၊ လူကုန်ကူးကိစ္စတွေကလည်း ကြားရကြားရနားဝမှာ စိတ်မချမ်းသာစရာပေါ့။ မင်းဒင်က ၂၀၀တန် YBSပေါ်မှာ တငြိမ့်ငြိမ့်မော်တင်ဆီသို့ ခရီးသွားနေစဉ်မှာ သင်္ဘောခါးကျိုးတာ လေယာဉ်ကိုပျားတိုးလို့ ပဒ္ဒူတိုးလို့ နီးစပ်ရာ ရေပြင်ထဲကို ဒိုင်ဗင်ထိုး တောင်ပံရှပ်ပျံသန်း၊ ဗိုက်ရှပ်ပျံသန်းနဲ့ ဇာတ်လမ်းအစုံအစုံကလည်း ကြားရမြင်ရတာ။ တကယ်တော့ မင်ဒင်က ပါရီကိုလေယာဉ်နဲ့ သွားမလို့ဗျာ။ ပါရီမှာရှိတဲ့ ၁၇၅၀ခုနှစ် လောက်ကတည်းက နိုင်ငံရေးလျှို့ ဝှက်အသင်းတွေနဲ့သွားတွေ့ပြီး Interview လုပ်မလို့ရာမှာ ဘယ်လေကြောင်း လိုင်းကို စီးရမလဲရှာကြည့်တာ။ ပုဂ္ဂလိကလိုင်း(၁၁)လိုင်းက ပိုဈေးချိုသလား၊ ဘန်ကောက်ကူးပြီးမှ TG ဖလိုက်နဲ့ ကိုယ်ပိုင်အခန်းနဲ့သွားရင်ကောင်းမလားစဉ်း စားနေတာဗျာ။ သိန်း၁၄၀၀-၁၅၀၀လောက်တန်တဲ့ လေယာဉ်မှူးကြီးတွေကို ကြောက်တာနဲ့ပဲ ဘန်ကောက်ကို အောက်လမ်းနဲ့သွားပြီး TGပဲစီးတော့မယ်ဗျာ။ စင်ရော်(၁)မှ စင်ရော်(၁၁)၊ မင်းဒင်စီးမယ့်လေယာဉ်မှူးတွေရဲ့ ပျံသန်းချိန် နာရီကိုစစ်ပြီးမှ သွားရင်ကောင်းမလား၊ မင်းဒင်လည်း ကိုယ့်လေယာဉ်မှူးကိုပဲ ကိုယ်အားပေးချင်တာ။ ဒါပေမယ့် ကမ္ဘာ့အဆင့်မီမီ ပရီးမီးယားလိဂ်က ခေတ်ဟောင်းဂန္ထဝင်ကစားသမားတချို့လိုပဲ လေယာဉ်မစီးရဲလို့ပဲ အကြောင်းပြပြီး ပါရီကိုလမ်းလျှောက်သွားတာပဲကောင်းပါတယ်။

မင်းဒင်လမ်းလျှောက်တဲ့နှုန်းနဲ့ဆိုရင် ၁၇၅၀ခုနှစ်က ၁၇၈၉ခုနှစ် ပြင်သစ်အရေးတော်ပုံကြီးကြား အချိန်ကာလမှာ မင်းဒင်ဘန်ကောက်ကို ရောက်ပါမယ်။ ရန်ကုန်မှဘန်ကောက်ကို ၃၉နှစ်ကြာခြေလျင်ခရီးပေါက်တော့ မင်းဒင်ခေတ္တဘန်ကောက် အနေနဲ့ ပြင်သစ်ကိုလှမ်းငေးမိတယ်။ အား ပြင်သစ်သမိုင်းမှာ အရေးတော်ပုံကြီးမတိုင်ခင်က ခေတ်ဟာ မင်းဒင်တို့ဒီနေ့မြန်မာနိုင်ငံထက် အင်မတန်ဆိုးရွားတာကိုတွေ့လိုက်တော့ မော်ရင်ဟိုကိုပြောစရာစကားရလိုက်တာပေါ့။ အင်္ဂလန်မှာမန်ယူအသင်းနည်းပြဘဝ ပြုတ်ရင်ပြင်သစ်လိဂ်ပွဲစဉ်က အသင်းတွေမှာ နည်းပြလုပ်သင့်ပါတယ်လို့ပေါ့။ ဒါမှ နိုင်ငံခြားသား ပြည်မှာလုပ်တဲ့မော်ရင်ဟိုတွေကလည်း အများကြီးဆိုတော့ကာ မော်ရင်ဟို အစစ်နဲ့ မော်ရင်ဟိုကလုန်းတွေဖတ်ဖို့ရာ ဒီစာကိုရေးရပါတယ်။

၁၇၈၉-၁၇၉၂ မှာ ပြင်သစ်အရေးတော်ပုံကြီးဖြစ်တယ်မဟုတ်လား။ အတွေးအခေါ် တော်လှန်ရေးဖြစ်သွားပြီးတော့မှ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာတော်လှန်ရေးဖြစ်သွားတာဟာ ငြင်းနိုင်ဖွယ်ရာမရှိတဲ့ကိစ္စမှန်ရင် ၁၉၈၈ခုနှစ် ၈၈အရေးတော်ပုံကြီးဖြစ်ဖို့ရာ အားလုံးကအတွေးအခေါ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တော်လှန်ရေးကလည်း အခြေခံရပါတယ်။ မင်းဒင်က ၁၉၇၅လောက်မှာ အခြေခံတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တော့ကျကျနန ပြင်ဆင်ထားတယ်ပေါ့။ ၁၉၈၀မှာ နှင်းဆီပုရိဝုဏ်ဆိုတဲ့ စာအုပ်ဆိုင်လေးထောင်ပြီး နှစ်ယောက်ထဲနဲ့လျှို့ဝှက်တော်လှန်ရေးစဖွဲ့တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ကာ ကာရစ်ဘီယန်ပင်လယ်မှာ Drအား နက်စတိုချေဂွေဗားရားတို့၊ ဖီဒယ်လ်ကတ်စထရိုတို့၊ ရောလ်ကက်စထရိုတို့တောင်မှ ၁၂ယောက်နဲ့စကြတယ်မဟုတ်လား။ နောက်ထပ် ၁၀ယောက်ကို တစ်နှစ်အတွင်းရှာဖွေသွားမယ်လို့ပေါ့။ အတွေးအခေါ် တော်လှန်ရေးရဲ့ဥဒါန်းမှာ ၁၀နှစ်အတွင်း တော်လှန်ရေးဖြစ်စေရမယ်လို့တောင်မှ မာကျူရီမီးတိုင်အောက်မှာ ကြွေးကြော်ခဲ့ကြသေးတယ်။ ဒါကြောင့်မင်းဒင်ပါရီသွားချင်တာ။ ရောဘတ်ပီရီကြီးစိုးတဲ့ဂိုဏ်းကြီးက လူပေါင်း ၄၀,၀၀၀လောက်သတ်ဖြတ်ပြီး အတွေးအခေါ် တော်လှန်ရေးသမားတွေ ပုန်းအောင်းနေတဲ့ကာလမှာ ရောဘက်ပီရီဟာ တစ်သွေးတစ်သံ တစ်မိန့်အာဏာရှင်ပေါ့။ အဲသူလည်းအသတ်ခံရရော အတွေးအခေါ် တော်လှန်ရေးသမားတွေခမျာ အဲဒီတော့မှ ရဲရဲတင်းတင်းခေါင်းထောင်လို့ရလာခဲ့တယ်။ ၁၇ရာစုပညာရှင်ဘာရေ့စပင်နိုဇာ(Baruch Spinoza)ဟာ ခေတ်သစ်ဒီမိုကရေစီဝါဒရဲ့ လစ်ဘရယ်သဘောထားတွေကို တင်ပြခဲ့သူတွေပါ။ အမေရိကန်တော်လှန်ရေးက ထွက်ပြေးသွားတဲ့ နယ်သစ်ပယ်သစ်မှာဆိုတော့ အားလုံးဟာ သူပုန်၊ အားလုံးဟာ တော်လှန်ရေးသမားပဲ။ ဒါပေမယ့် ပြင်သစ်ကခက်ခဲတယ်။ ဒီမြေဒီရေဒီလေနဲ့ ဒီလူထုအပေါ်မှာ ဂူအောင်း မြေရှင်ပဒေသရာဇ်ဝါဒနဲ့အစဉ်အလာဆိုးတွေကို ခက်ခက်ခဲခဲကျပ်ကျပ်တည်းတည်းတော်လှန်ရတာ။ ဒါကို မင်းဒင်ပြောတဲ့ မော်ရင်ဟိုပေါင်းထောင်သောင်းသိန်းသန်းကုဋေသိဖို့လိုပါတယ်။ အဲဒီပြင်သစ်ဟာ ဒီမိုကရေစီခရီးရှည်ကြီးချီတက်နေစဉ်မှာ စစ်အာဏာရှင်စနစ်နဲ့ ဘုရင်စနစ်ပြန်လည်ခေါင်းထောင်လာခဲ့တဲ့ အချိန်တချို့လည်းရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ မင်းဒင်တို့ရဲ့ ဒီမိုကရေစီခရီးရှည်မှာ ပြင်သစ်သင်ခန်းစာတချို့ယူရပါမယ်။ ဒါပေမယ့် ပြင်သစ်မှာလူတစ်စု နိုင်ငံရေးချုပ်ငြိမ်းသွားတာကို အသိအမှတ်ပြုရမယ်။ အခုအသက် ၄၀ကျော်ကာစ ပြင်သစ်သမ္မတမက်ခရွန်တောင်မှ မေ့နေနိုင်တဲ့ တစ်ဦးဟာ အခြားနိုင်ငံတစ်ခုရဲ့ ထွန်းသစ်စဒီမိုကရေစီဟာ ကမ္ဘာ့ဒီမိုကရေစီပဲ့ကိုင်ရှင်ပြင်သစ်၊ အင်္ဂလန်၊ အမေရိကတို့ရဲ့ စလုံးရေစဒီမိုကရေစီကို သိလာနိုင်မှာပါ ဆရာမော်ရင်ဟို။ ထပ်ပြောပါရစေဆရာရေ။ ဆရာအင်္ဂလန်က ပြင်သစ်ကိုပြောင်းသွားရင်တောင်မှ ဆရာပြင်သစ်သမိုင်းကိုဖတ်ရင် ဗော်လ်တဲယား(Voltaire-1694-1778)၊ ဒေါလ်ဘတ်ရှ်(d'Holbach) ပီရီဘရစ်ဆော့(Pierre Bissot 1754-1791)၊ ဒင်းနစ်ဒီဒါရိုတ်(Denis Diderod 1713-1784)၊ မီယာဘော(Mirabeau 1749-1791)ကိုဒိုဆေး(Condorcet 1743-1794)တို့ ဗိုနေး(Volney)တို့ကိုကျကျနန မသိရင်တောင်မှပဲ ရောဘက်ပီရီ (Robespierre) တို့ရဲ့ အကြမ်းဖက်တဲ့ခေတ်ဆိုးကြီးကို သိဖို့လိုပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ မြန်မာနိုင်ငံရေးဒုက္ခကို ခင်ဗျားရဲ့ တစ်ကိုယ်ရေတစ်ကာယဒုက္ခလောက်နဲ့ လှမ်းတင်စားတာ ခင်ဗျားတော်တော်လွန်သွားပြီ။ ဒါပေမယ့် ဒီနိုင်ငံမှာလည်း မြန်မာ အကြောင်းအရာတချို့ကို ပြောမှုဖြစ်မယ်။ အင်္ဂလိပ်ကိုတော်လှန်တုန်းက မင်းဒင်မပါပါ။ ဒါပေမယ့် သင်ခန်းစာယူတယ်။ ဖက်ဆစ်ကိုတော်လှန်တုန်းက မင်းဒင်မမွေးရသေးပါ။ အရှေ့တောင်အာရှသာတူညီမျှ ကိုပါးရိုက်ခံပြီးသင်ခန်းစာယူပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေးမယူရသေးမီကာလနဲ့ လွတ်လပ်ရေး ယူပြီးကာလကိုလည်း မမီလိုက်သော်လည်း ဘဘဦးမြင့်ဆွေရဲ့ လူပျိုဖခင်ပေးစာတွေထဲက သင်ခန်းစာယူပါတယ်။ ၁၉၆၂မှ ခု ၂၀၁၈အထိ ကာလကိုတော့ မင်းဒင်လည်းချော့တစ်လှည့်ခြောက်တစ်လှည့်နဲ့ မင်းဒင်ကသင်ခန်းစာပေးကြည့်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူကမှ ဘာတော်လှန်ရေး မှမလုပ်တော့ ဘာသတိမှမမူတော့ ဂူထဲကလူတွေ၊ လှေတွေ၊ လေယာဉ်ပျံတွေဟာ ဘူတာဝါဟနအတတ်ပညာ ခေတ်ကထက် အတွေးအခေါ် အသိအမြင်ကိုယ်ကျင့်တရားတွေ ညံ့တာမြင်လာပြန်တော့ ပြင်သစ်အတွေးအခေါ် တော်လှန်ရေးကိုပြောမှ ဖြစ်မယ်ဗျို့။ အနည်းဆုံးတော့ ဗစ်တာဟူးဂိုးရဲ့နော်တာဒိန်းဘုရားကျောင်းကခေါင်းလောင်းသံစာအုပ်နဲ့ မင်းဒင်ပြောပြီး မြဒေါင်းညိုရေးတဲ့ လျှို့ဝှက်ဂိုဏ်းတွေရဲ့ ဘဝကိုလည်း မင်းဒင်တို့လက်မည်းကြီးတွေခေတ်နဲ့ တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးကြတာပေါ့ဗျာ။

ကဲ ပြင်သစ်မှာ နပိုလီယံပြည့်ရှင်မင်းခေတ်မှာ နပိုလီယံဘုရင်ရဲ့ စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက် လျှို့ဝှက်ဂိုဏ်းဝင် ခွင့်ရတာကလေးကို မှတ်ထားပေးကြပါ။ အဲဒီစစ်ဗိုလ်လောက်ကို မင်းဒင်တို့အတွေးအခေါ် တော်လှန်ရေးသမားတွေဘဝက မဆိုးသေးပါ။ ဘုရင်နပိုလီယံက သူ့တိုင်းပြည်အတွက် မဟုတ်ဘဲသူ့အတွက် လူယုံစစ်ဗိုလ်တစ် ယောက်ထားသတဲ့။ ကြာတော့လည်း မယုံပြန် ဘူးခင်ဗျ။ အပြစ်အမျိုးမျိုးရှာမယုံသင်္ကာအမျိုးမျိုးဖြင့်နဲ့ပေါ့ဗျာ။ ဒါနဲ့အဲဒီစစ်ဗိုလ်လည်း သူ့အသက်အသတ်ခံရမယ့်ဘေးက လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ပြေးရရှာသတဲ့။ ပြေးရင်းပြေးရင်းက အဲဒီလျှို့ဝှက်ဂိုဏ်းတွေရှိတယ်လို့ နာမည်သတင်းကြီးတဲ့ တောင်ခြေကိုရောက်သွားသတဲ့။ အဲဒီတီရိုလ်တောင်ခြေမှာ လျှို့ဝှက်အသင်းအဖွဲ့ တစ်ခုနဲ့ မိတ်ဆက်မိတယ်။ ဒီအသင်းကနပိုလီယံဘုရင်ကိုတော်လှန်မယ့်အသင်းအဖွဲ့။ ဒါပေမယ့် စစ်ဗိုလ်ကို နှစ်လကြာလည်း အသင်းဝင်အဖြစ်လက်မခံ။ ငါးလကြာလည်း လက်မခံဘူးခင်ဗျ။ ငါးကြိမ်လောက်ချိန်းဆိုပြီးမှ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်တစ်ခုဖော်လိုက်တယ်။ လျှို့ဝှက်သူပုန်အသင်းရဲ့ထိုးဇာတ်၊ လုပ်ဇာတ်ပေါ့ဗျာ။ အဲချိန်းတဲ့နေရာမှာ စစ်ဗိုလ်ကရောက်သွားတယ်။ သွေးအိုင်ထဲလဲသေနေတဲ့လူတစ်ယောက်နဲ့ မြင်းစီးသေနတ် သမားတချို့တွေ့လို့ သူ့ကိုတောင်မှ ပစ်ခတ်သွားတယ်။ မြင်းစီးသေနတ်သမားတွေထွက်သွားမှ လူသေကောင် အနားကပ်ပြီး သေ၊ မသေဆန်းစစ်ကြည့်နေတုန်းမှာ နောက်မြင်းစီးသေနတ်ကိုင်တစ်ဖွဲ့ရောက်လာပြီး သူ့ကို လူသတ်မှုနဲ့ဖမ်းတယ်ဗျာ။ ထောင်ကြီးချုပ်ပို့တယ်။ ရုံးတင်စစ်ဆေးတယ်။ သေစားသေစေအမိန့်လည်း ချတယ်။ ကြိုးစင်ကိုပို့တယ်။ ခေါင်းဖြတ်စက်လည်းရှိတယ်။ ကွပ်မျက်မယ့် အာဏာပါးကွက်သားလည်းရှိတယ်။ ခေါင်းဖြတ်စက်ကဓားဝဲလာတဲ့အချိန်မှာ မြင်းစိုင်းလာတဲ့ မင်းနေပြည်တော်က အမိန့်စာကလည်းပါလာတယ်။ ပွဲကြည့် ပရိသတ်ကို တိုးခွေ့ပြီး ဝင်လာတဲ့မြင်းစီးတမန်တော်က "ဘုရင်စေရာဇ်အမိန့်တော်၊ မသတ်နဲ့ဦး၊ ရာဇဝတ်ကောင်က သူပါဝင်တဲ့လျှို့ဝှက်အသင်းရဲ့အမည် သညာတံဆိပ်ပြောပြရင်မသတ်နဲ့၊ လွှတ်စေ"တဲ့ခင်ဗျ။ စစ်ဗိုလ်ကလည်း ဘူးခံလိုက်၊ ခေါင်းဖြတ်စက်ဓားကလည်း ခေါင်းပေါ်ဝဲလိုက်နဲ့ကြည့်နေတဲ့ ပရိသတ်တောင်မှ စိတ်ပျက်ချင်လာတယ်။ သတ်ချင်ရင်သတ်၊ နောင်ဘဝကို ဘူးတစ်လုံးဆောင်သွားမယ်ဆိုတော့မှပဲ ဂုဏ်ပြုပွဲကျင်းပပြီး လျှို့ဝှက်သူပုန် အသင်းဝင်ခွင့်ရတယ်တဲ့ခင်ဗျ။ မင်းဒင်တို့ဆီမှာက သက်ဦးဆံပိုင်စနစ်မရှိဘူးဆိုပေမယ့် သက်ဦးဆံပိုင်ဥပဒေရှိသေးတော့ကာ ဒီလိုလျှို့ဝှက်အသင်းကြီး ငယ်ရွယ်လတ်မရွေးဟာ ပရဆေးဥယာဉ်ထဲမှာ သစ္စာခံမလား၊ မူးယစ်ဂိုဒေါင် အဆင့်မြင့်မြင့်ကြီးတွေပေါ်မှာ သစ္စာခံမလား၊ သစ္စာက ဒီဘက်ခေတ်မှာ ပိုက်ဆံ ထက်ပေါတယ်။ ဒါကြောင့် မင်းဒင်တို့ဆီက လူတွေကို ပြင်သစ်ပြည်ပါရီမြို့ကို ပို့ချင်တယ်။ ပါရီမြို့ကို မရောက်ရင်တောင်မှ ပြည်လမ်းမကြီးပေါ်က ပြင်သစ်သံရုံးမှာ ပြင်သစ်အတွေးအခေါ် တော်လှန်ရေးသမိုင်းနဲ့ ပြင်သစ်အရေးတော်ပုံ၊ တစ်ခါပြင်သစ်အတွေးအခေါ် တော်လှန်ရေးတွေကို စုစုစည်းစည်းလေ့လာလိုက လေ့လာနိုင်ကြပါစေလို့ လက်တို့ပါရစေ။ အခိက,ကတော့ ပြင်သစ်ကာဘိုနာရီသူပုန်လျှို့ဝှက်အသင်းကြီး အကြောင်းပေါ့။ ဒီအသင်းဟာ ပြင်သစ်ဇာတိ၊ သွေးထွက်သံယိုအသင်းမဟုတ်။ အီတလီစစ္စလီကျွန်းဘက်ကနေ ပြင်သစ်ပြည်ကိုပြန်ရောက်လာတော့မှပဲ အသင်းခေါင်းဆောင်ကြီးလာ ဖရက်နဲ့အသင်းသား ၆၀၀၀၀ ဟာ သမ္မတဂိုဏ်းကို လူတစ်ယောက်၊ သေနတ်တစ်လက်၊ ယမ်းထောင့် ၂၀နဲ့ဖွဲ့စည်းပြီးစီးသွားပါတယ်။ ၁၈၃၀ခုနှစ် တောင်မရောက်ပဲ ၁၇၉၃-၉၄ခုနှစ်မှာ ဂိုဏ်းဂဏချင်းတိုက်ပွဲတွေကြားမှာ ရောဘက်ပီရီတို့က လူပေါင်း လေးသောင်းလောက်သတ်ခဲ့ပြီးတဲ့နောက်မှာ ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးကြီး(၁၇၈၉-၁၇၉၂)ဟာ မှေးမှိန်ခဲ့ရရှာတယ်။ မင်းဒင်တို့ဆီက နှစ် ၃၀အရေးတော်ပုံကြီးမှာလည်း မှော်ကျည်ဆန်၊ ငွေကျည်ဆန်တွေရဲ့ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ကြောင့် ယုံကြည်ချက်တွေ အတုံးအရုံးပြိုလဲကျတာ အခုထိ ပါပဲ။ မင်းဒင်တို့ယုံကြည်ချက်က နှင်းဆီပုရိဝုဏ် မတိုင်မီ ၁၉၇၅ ခုနှစ်မှ အခုထိ ယုံကြည်ချက်အုတ်တစ်ချပ်မှမလပ်ခဲ့တာ ကြိုက်တဲ့နည်းလမ်းနဲ့ဖော်ထုတ်စစ်ဆေးလို့ ရပါတယ်။ ယုံကြည်ချက်အုတ်တစ်ချပ်လောက်လပ်တာက နတ်ပြည်ရောက်နိုင်သေးတယ်။ နတ်နေကိုင်းရှိသေးတယ်။ နတ်ကွန်းဆောက်ပေးလို့ ရသေးတယ်။ အားလုံးက အုတ်တစ်ချပ်စီ ကိုယ်စီကိုယ်ငတာဝန်ယူပြီး လစ်လပ်ကြမယ်ဆိုရင်တော့လားဒီမိုကရေ စီဘုရားကို ရောက်ရာပေါက်ရာမှာ လှည်းတစ်စီးစာသဲတိုက်ပြီး သဲပုံစေတီထိုက်တယ်လို့ပဲ သဘောထားပြီး မင်းဒင်ယုံကြည်ချက်ကို သဲပုံစေတီမှာဌာပနာ ထည့်ထားလိုက်မယ်။ ဒီဘဝမှာ ယုံကြည်ချက်အုတ်တစ်ချပ်စီခွင့်မရရင်တောင်မှ သဲတစ်ပွင့်သဲတစ်ပုံနဲ့ စေတီတည်ခွင့်ရ ရင်ကျေနပ်တယ်။ ဒီနေ့ပဲ လပ်သွားတဲ့ အုတ်နှစ်ချပ်ကတော့ နတ်ဖြစ်ခွင့်မရှိ။

♦ အရေးတော်ပုံတပ်သားမင်းဒင် ♦

www.free4readers.com

ပြတင်းတံခါးအဖွင့် ဇာခန်းဆီးအလွင့်(၅၆)

မိုးရေစက်ကာရန်များ

ကိုနိုင်း

မိုးရာသီဟာအနောက်တောင်လေနဲ့အတူ မြန်မာပြည်ကိုဝင်ရောက်လာခဲ့တာ အတော်ကြာလှပါပြီ။ အခုနှစ်မိုးရာသီမှာတော့ မိုးအဆက်မပြတ်ရွာသွန်းနေတော့တာပါပဲ။ နှစ်စဉ်မိုးရာသီရောက်တိုင်း မြန်မာပြည်နေရာအနှံ့ ရေကြီးတတ်တာသဘာဝတရားတစ်ခုပါပဲ။ ဒီသဘာဝတရားရဲ့ အန္တရာယ်တွေကို ရှောင်လွှဲလို့တော့ မရနိုင်ပါဘူး။ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တွေကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားနိုင်မှုတွေက အရေးပါနေပါတယ်။ ပြည်သူတွေအတွက် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တွေကို ကြိုတင်ကာကွယ်ပေးနိုင်ဖို့ အစိုးရမှာတာဝန်ရှိပါတယ်။ အုပ်ချုပ်တဲ့သူတွေ အစွမ်းရှိတဲ့အပေါ်မှာ မူတည်နေပါတယ်။ အခုနှစ်မှာတော့ တိုင်းနဲ့ပြည်နယ်တွေမှာ မိုးတွေအဆက် မပြတ်ရွာပြီး မြို့တွေ၊ ရွာတွေရေကြီးမှုဟာ ကာလတာရှည်နေခဲ့ပါပြီ။ ရေကြီးတဲ့မြို့ရွာတွေမှာတော့ ကျောင်းတွေပါပိတ်ထားခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ပြည်သူတွေအနေနဲ့ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းကြပါစေလို့ ဆုတောင်းနေရုံပါပဲ။ ဒီခေတ်မှာတော့ လူကိုလူကပြန်ကယ် ဆယ်နေရသလို၊ လူကလူကိုပြန်ကူညီနေရပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ မြန်မာလူမျိုးတွေရဲ့အချင်းချင်းရိုင်းပင်းကူညီလိုကြတဲ့ စေတနာသဒ္ဓါတရားတွေ ရှိနေတတ်တာကိုပြနေပါတယ်။ ကူညီနိုင်သမျှကူညီနေကြတာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ကျရောက်တဲ့နေရာကလူတွေအတွက်တော့ ဒုက္ခတွေရင် စည်းခံနေကြရမှာပါပဲ။ ဒီဘေးအန္တရာယ်ကျရောက်နေတဲ့ အကြောင်းကြားလိုက်ရရင်ပဲစိတ်မကောင်းဖြစ်ကြရပါတယ်။ မိုးရာသီမှာ မိုးစက်မိုးပေါက်တွေကျတဲ့အခါတိုင်း ပျော်ရွှင်နေတတ်တဲ့ သဘာဝတရားဟာ ပျောက်ကွယ်သွားကြပါပြီ။ မိုးရေစက်တွေနဲ့အတူ မျက်ရည်တွေစီးကျနေပြီလို့ ခံစားနေရပါတယ်။ ကဗျာဆရာ'မောင်လွမ်းဏီ'ရဲ့'မင်းရွက်ရမယ့်ကဗျာ'ကိုဖတ်ပြီးခံစားမိပါတယ်။

ဆယ်လို့ရမလားပေါ့ ငါ့သား၊
ဆယ်ရေတွေတိုး
ကိုယ်ကျိုးတွေနည်း၊
စွေတဲ့မိုးက
အိုးမဲ့လမ်းမဲ့
ဆိုးတဲ့ဘဝ၊ ခဏလေလား၊
နက်ဖြန်မနက်
ကျောင်းတက်ချင်တယ်၊
တချို့တွေက
ကျောင်းထွက်ကြတယ်၊
ကြွေမျက်ရည်ဝဲ
ဗေဒါတွေအံ့ခဲ
သူ့ရဲကောင်းကို ဖောင်စီးခဲ့
အိုဘယ့် ဧရာဝတီ၊

မိုးများလို့ ရေကြီးရေလျှံတဲ့ ဒေသတွေမှာတော့ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ကိုခံကြရတဲ့ပြည်သူတွေအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြရမှာပါ။ ကျောင်းတွေပိတ်လိုက်ရတော့ ကျောင်းတက်ချင်တဲ့ ကလေးတွေအတွက် နစ်နာရပါတယ်။ ကဗျာထဲကလို ကျောင်းတက်ချင်ပေမယ့် ကျောင်းထွက်လိုက်ရတဲ့ ကလေးတွေလည်း အများကြီးရှိနေမှာပါ။ ဒါမြန်မာပြည်ရဲ့အနာဂတ်တွေပျောက်ဆုံးသွားနေရတာကို ပြောနေပါတယ်။

ပုံပြင်အဟောင်းတွေပါတဲ့
ခေါင်းခုထက်က ဆွမ်းအုပ်နီနီ
ကြေးစည်သံတွေနောက်ကျ
ခြောက်သွေ့တဲ့မိုးစက်ကတဖြောက်ဖြောက်
မိုးကောင်းကင်နက်နက်အောက်မှာ၊

ကျွန်တော်တို့ငယ်စဉ်အခါက ရွတ်ဆိုခဲ့ရတဲ့မိုးရာသီရဲ့အလှကို ဖွဲ့ထားတဲ့ကဗျာလေးတွေကို ပြန်မှတ်မိ နေပါသေးတယ်။ အင်မတန်လှပတဲ့ကဗျာတွေပါ။ ဒီမိုးရာသီအလှတွေဟာ ပျောက်ဆုံးသွားကြပြီလား။

စကားဝိုင်းတွေထဲ
တို့တတွေကပြက်လုံးပဲလား
သဲထဲရေသွန်တိုင်း၊

ကဗျာဆရာရဲ့နောက်ဆုံးကဗျာအဆုံးမှာ အင်မတန်ကြေကွဲစရာကို၊ စကားဝိုင်းတွေထဲ ပြက်လုံးသဖွယ်ဖြစ်နေကြရတာနဲ့အဆုံးသတ်ထားပါတယ်။ ဘယ်သူတွေရဲ့စကားဝိုင်းတွေလဲ။ တွေးကြည့်စရာပါပဲ။ စကားဝိုင်းတွေထဲမှာ သဲထဲရေသွန်သလို ခေတ်ကြီးကပျောက်ဆုံးနေပြီလား။ သဲထဲရေသွန်တာကို တွေးနေမိရင်း ကဗျာဆရာ "မောင်သင်းဝေ"ရေးတဲ့"ရေနဲ့တူတဲ့လူ"ဆိုတဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်ကိုသတိရလိုက်တယ်။

သူဟာရေပဲ
ဘယ်တော့မှ အထက်ကိုမဆန်
အောက်ကိုပြန်ပြီး စုန်ဆင်း
"ဟင့်အင်း"လည်းမငြင်းဆန်
လက်ခံခေါင်းညိတ်တတ်သူဖြစ်တယ်၊
သူဟာရေပဲ
ပြောင်းလဲမှုမြန်ဆန်
ပုံသဏ္ဍာန်အတိအကျမရှိ
ခွက်၏ သဏ္ဍာန်အတိုင်းပုံပြောင်း
လမ်းဟောင်းလိုက်သူဖြစ်တယ်၊

ကဗျာဆရာမောင်သင်းဝေပြောတဲ့ ရေနဲ့တူတဲ့လူတွေဟာ အခုပြောင်းလဲရမယ်ဆိုတဲ့ခေတ်မှာ ပိုများနေတာကို တွေ့မြင်နေရပါတယ်။ လက်ညှိုးထောင်ခေါင်းညိတ်တတ်ကြတဲ့ လူတွေက နေရာဝင်ယူနေကြတာတွေကိုလည်း တွေ့နေရပါတယ်။ တကယ်တော့ ရေလိုလူတွေမှာ ဘာအရည်အချင်းမှမရှိကြပါဘူး။ ပုံသဏ္ဍာန်အတိအကျမရှိ ခွက်ပုံပြောင်းရင်လည်း အလွယ်တကူလိုက်ပြောင်းလဲနိုင်ပါတယ်။ ခေါင်းဆောင်ပြောရင် ခေါင်းညိတ်တတ်ကြပြီး "ဟင့်အင်း"လို့ မငြင်းဆန်တတ်ကြပါဘူး။အလိုက်အထိုက် လိုက်လျောညီထွေပြုမူနေထိုင်တတ်တဲ့ လူတွေပါပဲ။

သူဟာ ရေပဲ
နီတဲ့အခါနီ
ကြည်တဲ့အခါကြည်
နောက်တဲ့အခါနောက်
ကိုယ်ပိုင်အရောင်ပျောက်ဆုံး
သုံးချင်တဲ့အရောင် ပြောင်းသုံးလို့ရတယ်၊
သူဟာ ရေပဲ
ဆားထဲမှာပျော်ဝင်ရင် ငန်
သကြားထဲမှာ ပျော်ဝင်ရင် ချို
သံပရာနဲ့ဆိုရင် ချဉ်
နေရာတကာ တွင်ကျယ်လွန်းလှတယ်၊
အရောင်အဆင်း
အနံ့အရသာ ကင်းတဲ့ရေကို
ရေကောင်းရေသန့်ဆိုရင်တော့
အဲဒီလို လူတန်းစား
ခေတ်စားနေဦးမှာ သေချာတယ်၊

အခုအချောင်သမားတွေ နေရာရနေတဲ့ခေတ်လို့ပြောရင် ရေနဲ့တူတဲ့လူတွေ ပေါများနေတာပါပဲ။ ရေလိုက် ငါးလိုက်လူတွေ ပေါများနေတဲ့ ခေတ်ကြီးမှာ ဘာကြောင့် ရင်ကြားစေ့ရေးခက်ခဲနေရတာလဲဆိုတဲ့မေးခွန်းကို မေးကြည့်ချင်တယ်။ တစ်ခါတလေတော့ မေးခွန်းတွေကိုဖြေရမှာတောင် ကြောက်နေရတယ်။ ဒီနိုင်ငံမှာ လူတွေဘာကြောင့် မိုးမလုံရတာလဲ။ ကဗျာဆရာဆိုတဲ့ လူတွေ မေးကြည့်ချင်တယ်ဆိုပြီး တွေးနေမိတဲ့ အချိန်မှာ"ဧည်မ်းဝေ"ရဲ့ "ကဗျာဆရာ"ကခေါင်းထဲဝင်လာပါတယ်။

မလုံခြုံတဲ့ ကောင်းကင်ကို
ဘယ်ထီးနဲ့မိုးပေးရမယ် မသိဘူး
အရွက်မပါတဲ့ထီးက အရိုးပဲရှည်လာတယ်၊
မိုးရွာတဲ့အသံမှာလည်း ကဗျာဟန်က ပါနေတာပဲ
စစ်လက်ကျန်အသက်ကလေးနဲ့
ဒီကဗျာက ရှေ့တန်းထွက်နေကျ၊
ကဲ-အခု ဘယ်သူ့အသက်တွေကျန်သေးလဲ
ကဗျာတွေက နာမကျန်းဘူး
ဖိနပ်မပါတဲ့ လမ်းမှာ
ပါးစပ်ပါရင် ကဗျာက ခရီးမထောက်ဘူးဗျ
မသေခင်ကတည်းက နိဗ္ဗာန်ကိုတွေ့နေရတယ်၊

ဒီခေတ်ကြီးမှာ ကောင်းကင်ကြီးပေါက်ပြနေသလို လူတွေရဲ့ဘဝတွေ မိုးစိုသလိုစိုရွှဲနေကြပြီ။ ဒီမိုးကို ဘယ်ထီးနဲ့ကာကွယ်မလဲ။ မိုးကြီးလေထန်နေတဲ့ ခရီးမှာ လေတွေထန်နေကြတာတော့ အမှန်ပါပဲ။ လေထန်နေကြတော့ ကဗျာတွေဟာ နာမကျန်းဖြစ်နေကြတယ်ဆိုပေမယ့် အတွေးထဲမှာတော့ ဖိနပ်မပါတဲ့ လမ်းမှာ ပါးစပ်ပါရင် ကဗျာတွေခရီးပေါက်နေကြမှာပါ။ "ကဗျာတွေရှင်ချင်ရင် ကဗျာဆရာတွေ သေဖို့သာပြင်ပေတော့"ဆိုပြီး ပြောသွားတဲ့ ကဗျာဆရာလှသန်းကို သွားသတိရလိုက်မိတယ်။

သောက်လက်စ ဖန်ခွက်က နောက်တစ်ခွက်မှော်
ပြောလက်စ,စကားက နောက်တစ်ရက်မှော်
နှလုံးသားကို ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ်ဖျော်တယ်၊
မသောက်ဘဲ
လေစားသွားတဲ့ စီးကရက်အငွေ့မှာ
ကိုယ်တို့အသားစတွေများ ပါသွားသေးလား
အသက်ရှူသံက မီးခိုးနံ့နဲ့ ညှော်လာတယ်။
ဒုက္ခကို အပျော်ကျစ်ပြီး
ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ထောင်ဖမ်းရတယ်
ဘယ်ဂွမ်းစတွေက
ကျောက်ခဲတွေ အသည်းလောက် ပိုနူနေဦးမှာလဲ
မိုးရွာတဲ့နောက်ကိုပဲ
ကံတရားက ဖောက်ချလိုက်ခဲ့တယ်။

ကဗျာဆရာဆိုတဲ့လူတွေလည်း မိုးရွာတဲ့နောက်ကိုပဲ ကံတရားက ဖောက်ချလိုက်ခဲ့ရင် မိုးအမြဲစိုရွှဲနေမှာပါပဲ။ အခုခေတ်မှာ ကောင်းကင်ကြီးကလည်း လုံခြုံမှုကိုမပေးနိုင်တော့ ကဗျာဆရာတွေ ဒုက္ခတရားကို ရင်စည်းခံနေရတော့မှာပါပဲ။ မိုးစိုစိုထဲမှာ ကဗျာဆရာဆိုသူတွေအတွက်တော့ ကဗျာတွေမိုးစိုပြီးကျန်ခဲ့မှာပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိုးရာသီမှာဒုက္ခတွေကို ရှောင်လွှဲလို့တော့ မရနိုင်ပါဘူး။ ဒီသဘာဝဘေးအန္တရာယ်တွေကို ကြိုတင်ကာကွယ်ဖို့နဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာရင်ကူညီနိုင်ဖို့အတွက် အစိုးရမှာတာဝန်အရှိဆုံးပါ။ ဒါကို ကဗျာဆရာ"စိုးနောင်(မုံရွာ)"ရေးတဲ့"နှစ်မြုပ်ခြင်း"ကဗျာကိုဖတ်ကြည့်လိုက်မိပါတယ်။

မြစ်က
မဖိတ်ခေါ်ဘဲဧည့်ခန်းမှာ
လာထိုင်နေတဲ့ဧည့်သည်။
အိမ်ရှင်တွေက
အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှာ။
ထမင်းထုပ်လေးတွေမှာ
မေတ္တာဟင်းဖတ်လေးတွေနဲ့။
နောက်နှစ်ရေမနစ်ဖို့
ငါတို့မှာ
အိမ်မြင့်မြင့်ရှိမှရမယ်။
နောက်နှစ်ရေမကြီးဖို့
အစိုးရမှာ
အစီအစဉ်မြင့်မြင့်ရှိမှာမဟုတ်ဘူး။

ဒီကဗျာလေးကို ဖတ်ကြည့်လိုက်ရင် အင်မတန်မှဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာပါပဲ။ ရေကြီးရေလျှံဒေသမှာရတဲ့ ပြည်သူတွေအတွက် ရောက်နေတဲ့ ဒုက္ခတွေကိုတော့ စာနာမိပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ဒုက္ခတွေကို ပြည်သူက ပြည်သူကိုကူညီခဲ့ကြပေမယ့်။ အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိပဲ ကူညီနိုင်ပါတယ်။ ဒုက္ခရောက်နေကြတဲ့ ပြည်သူတွေကို ကူညီဖို့က အစိုးရမှာတာဝန်အရှိဆုံးပါ။ ဒီတာဝန်တွေကိုမယူနိုင်ဘူးဆိုရင်။

ဒီနိုင်ငံမှာလူလာဖြစ်ခြင်းက ဒုက္ခတရားတွေကို ခါးစည်းခံနေရကြရမှာပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ကတော့ ဆုတောင်းပေးရုံအပြင် ဘာများတတ်နိုင်ပါ့မလဲ။

◆ကိုနိုင်း◆

ခံစားမိသောကဗျာများ

၁။ မောင်လွမ်းဏီ၊ (မင်းရွက်ရမယ့်ကဗျာ)၊ Lwan Ni ဖေ့ဘုတ်၊ ၃၀ ဩဂုတ် ၂၀၁၈။
၂။ မောင်သင်းဝေ၊ (ရေနဲ့တူတဲ့လူ)၊ ရုပ်ရှင်တေးကဗျာမဂ္ဂဇင်း၊ ဩဂုတ်လ ၂၀၁၈။
၃။ ဧည်မ်းဝေ၊ (ကဗျာဆရာ)၊ မဟေသီမဂ္ဂဇင်း၊ ဩဂုတ်လ ၂၀၁၈။
၄။ စိုးနောင်(မုံရွာ)၊ (နှစ်မြုပ်ခြင်း)၊ မိုးမခအွန်လိုင်းမီဒီယာ၊ ဩဂုတ်လ ၂၀၁၈။

www.free4readers.com

မြသန်းတင့်

သို့မဟုတ်

အညာဒေသ၏ကြယ်တစ်ပွင့်

မိုးခါးပိုင် (တမာမြေ)

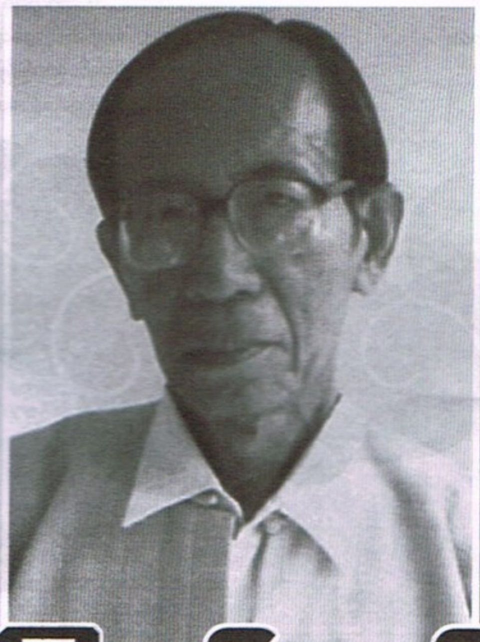

အညာဒေသသို့ပြောလိုက်တာနဲ့စာဖတ်သူ၏မျက်လုံးထဲတွင် ထင်မြင်သွားသောသူသည် ဆရာမြသန်း တင့်ပင်ဖြစ်သည်။ ဆရာ့ကို ခင်ကြီးဦးပေါတင့်နှင့်မိခင်ကြီးဒေါ်လှိုင်တို့မှ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့တွင် ၁၉၂၉ခု နှစ်၊ မေလ ၂၃ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့၌မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။ ဆရာသည် မွေးချင်းခုနစ်ယောက်အနက် အကြီးဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ဆရာသည် ၁၉၄၁ခုနှစ်တွင် မြိုင်မြို့အထက(၁)၌ ဆက်လက်ပညာဆည်းပူးခဲ့ပါတယ်။ သို့ရာတွင် ဆရာသည်ပညာကိုကောင်းမွန်စွာ သင်နိုင်ခွင့်မရခဲ့ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော ထိုခေတ်သည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ဖြစ်ပွားနေသောအချိန်ကာလပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဆရာသည်(၁၉၄၂)ခုနှစ်မှ ကျောင်းပြန် တက်ခဲ့ရပါသည်။ ဆရာကြီးသည် ကျောင်းတက်ရင်း ၁၉၄၃ခုနှစ်တွင် အာရှလူငယ်များအဖွဲ့၌ တက်တက်ကြွကြွပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့ပါတယ်။ ထို့နောက်ဆရာကြီးသည် ၁၉၄၂ခုနှစ်၌ ဂျပန်တော်လှန်ရေးမြေအောက်ကလာပ်စည်းများနှင့်ဆက်သွယ်၍ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးကြီးတွင်ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။ ဂျပန်တော်လှန်ရေးကာလအတွင်း စစ်ကိုင်းရှိ ဗိုလ်သိန်းဦး(တော်လှန်ရေးတွင်ကျဆုံး) သခင်မောင်တင်(ပြည်တွင်းစစ်တွင်ကျဆုံး)နှင့် မြိုင်မြို့ဘုန်းတော်ကြီးဦးစရိယ ခေါ် (မြိုင်ဖဆပလအမတ်ဟောင်းဦးသက်ရှင်)တို့၏ ဦးဆောင်မှုအောက်တွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့ပါတယ်။ ဆရာကြီးသည် (၁၉၄၅-၁၉၄၇)ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီး မန္တလေးတိုင်း အထက်ဗမာပြည် ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်မြင်းခြံခရိုင်တွင်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ မန္တလေးခရိုင် ကွန်မြူနစ်ပါတီတို့တွင်လည်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသေးသည်။

ဆရာကြီးသည် မြင်းခြံခရိုင်ကွန်မြူနစ်ပါတီကို စတင်တည်ထောင်၍ ခရိုင်ကော်မတီဝင်အဖြစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ကျောက်ပန်းတောင်းတွင် အက်တူး-သခင်အုန်းဖေ(ပြည်တွင်းစစ်တွင်ကျဆုံး)နှင့် အတူ လယ်သမား၊ သီးစားခမပေးရေးတိုက်ပွဲ၊ လက်ငုတ်လယ်ပြန်ထွန်ရေးတိုက်ပွဲ၊ မြေရှင်ကြီးများ၏ လယ်များကို အတင်း ဝင်ထွန်ရေးတိုက်ပွဲများကို ဦးဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ သီးစားခမပေးရေးတိုက်ပွဲတွင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရသိမ်းယူထားသော လယ်သမားများ၏ ပစ္စည်းများကို ပြန်လည်လုယူသည့်အတွက် (ရုံးမင်းတစ်ထိုင်)ပြစ်ဒဏ်ကျခြင်းခံခဲ့ရပါသည်။ ဆရာကြီးသည် အထွေထွေသပိတ်ကြီးတွင် မြင်းခြံ၊ မန္တလေး၊ ဒလသင်္ဘောကျင်းအလုပ်သမားထုကြီး ပါဝင်နိုင်ရေးအတွက်တာဝန်ယူခဲ့ပါတယ်။ မြင်းခြံခရိုင်အလုပ်သမားသမဂ္ဂနှင့် လယ်သမားသမဂ္ဂတို့တွင် အလုပ်အမှုဆောင်အဖြစ်ဆောင်ရွက်ရင်း ဖျူးမြို့တွင်ကျင်းပသည့် မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ဖျူးလယ်သမားကွန်ဂရက်ကြီးသို့ မြင်းခြံခရိုင် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တက်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

၁၉၄၇ခုနှစ်တွင်မကျန်းမာသဖြင့်တာဝန်မှအနားယူကာတက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲကိုဝင်ရောက်ဖြေဆိုခဲ့ပါတယ်။ ထို့အပြင်ဆရာကြီးသည် ပခုက္ကူ ခရိုင်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ သူသည် ၁၉၄၈ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၌ ဆက်လက်ပညာသင် ယူခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးပထမဆုံး ရေးသားခဲ့သည့် ဒုက္ခသည်ဝတ္ထုတို ကိုတာရာမဂ္ဂဇင်း(တွဲ၃၊ အမှတ်၂၃၊ ၁၉၄၉)တွင် ပုံနှိပ်ဖော်ပြခြင်းခံခဲ့ရပါတယ်။ ထို့နောက် ဆရာကြီးသည် "စာပေသည်ပြည်သူ့အတွက်"ဟူသောကြွေးကြော်သံဖြင့်"စာပေသစ်မဂ္ဂဇင်း"ကို ကိုသန်းတင်၊ ဒဂုန်တာရာ၊ မောင်ကြည်လင်၊ အောင်လင်းတို့နှင့်အတူ ၁၉၅၀ခုနှစ်တွင် ဦးဆောင်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ဆရာ၏ပထမဆုံးဘာသာပြန်လက်ရာအဖြစ် ၁၉၅၁ခုနှစ်တွင် ဂေါ်ကီ၏ "မာလ်ဗာနှင့်အခြားဝတ္ထုတိုများ"ကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထို့နောက်ဆရာကြီးသည် ၁၉၅၂ခုနှစ်၌ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကွန်ဂရက် (မြန်မာနိုင်ငံ)နှင့် မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်းတို့တွင်အလုပ်အမှုဆောင်အဖြစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ စာရေးဆရာအသင်းမှထုတ်ဝေသော "စာပေမဂ္ဂဇင်း"တွင် တာဝန်ခံ အယ်ဒီတာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပြည်တော်သစ်ဂျာနယ်တွင် အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ တိုးတက်ရေးသတင်းစာတွင် နိုင်ငံခြားရေးအယ်ဒီတာအဖြစ်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒုတိယမြောက်ဘာသာပြန်အဖြစ်ဂေါ်ကီ၏အတ္ထုပ္ပတ္တိမဂ္ဂဇင်းဂေါ်ကီကို ဗန်းမော်စာတိုက်မှထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ၁၉၅၃ခုနှစ်တွင် မေတ္တာအသချေ်အမည်ရှိသော လုံးချင်းဝတ္ထုကို ပထမဆုံးရေးသားခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၉၅၄ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ် တွင် သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းဦးဆောင်သော ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးဗဟိုကော်မတီတွင် အတွင်းရေးမှူးအဖြစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ဆရာကြီးသည် ၁၉၅၆ခုနှစ်၌ ဥပဒေဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။

၁၉၅၇ခုနှစ်တွင် "ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီ"ပေါ်လစ်ဗျူရိုတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ဆရာကြီးသည် ကမ္ဘာ့ငြိမ်း ချမ်းရေးကွန်ဂရက် (မြန်မာနိုင်ငံ)အတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့် ဩစတြီးယားနိုင်ငံ ဗီယင်နာမြို့တွင် ဌာနချုပ်လုပ်ထားသော ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကောင်စီ၏ ဗျူရိုအဖွဲ့ဝင်လူကြီးဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၈ခုနှစ်၌ မြဝတီမဂ္ဂဇင်းတွင် ပဒေသရာဇ်ဆန့်ကျင်ရေးဝတ္ထုအဖြစ်လိုက်ခဲ့တော့မြနန္ဒာကိုရေးသားခဲ့ပါတယ်။ ထိုဝတ္ထုကို ရေးသားခဲ့သည့်အတွက် ပုလိပ်တို့၏အထိန်းသိမ်းခံခဲ့ရပါတယ်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် စာရေးဆရာကလပ်တွင် အမှုဆောင်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း အမှောင်ရိပ်ဝယ်ဝတ္ထုကိုရေးသားခဲ့ပါတယ်။ ဗိုလ်တထောင်သတင်းစာတွင်နေ့စဉ်အခန်း ဆက်ဝတ္ထုအဖြစ် နှံ့ထဲကကြာဝတ္ထုကို (နှစ်နှစ်နီးပါး)ဆရာသိန်းဖေမြင့်နှင့်အတူ ပူးတွဲရေးသားခဲ့ ပါတယ်။ ဆရာကြီး၏ မူလကလောင်နာမည်မှာ မြသန်းဖြစ်သည်။ နှံ့ထဲကကြာဝတ္ထုမှစ၍ မူလကလောင်နာမည် နောက်တွင်တင့်ဟူသော စကားလုံးကို ထည့်၍ မြသန်းတင့်အမည်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့ပါတယ်။ ဆရာကြီးသည် ၁၉၆၁ခုနှစ်တွင် အထိန်းသိမ်းခံဘဝမှလွတ်မြောက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဆွီဒင်နိုင်ငံ စတော့ဟုမ်းမြို့တွင် ကျင်းပသော ငြိမ်းချမ်းရေးကောင်စီအစည်းအဝေးသို့ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကွန်ဂရက်(မြန်မာနိုင်ငံ)၏ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ညီလာခံမှအပြန် ဆိုဗီယက်ယူနီနှင့် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ ငြိမ်းချမ်းရေးကော်မတီများ၏ ဖိတ်ကြားချက်အရဆရာကြီး ဒဂုန်တာရာ၊ပါမောက္ခ ဦးအောင်လှတို့နှင့်အတူသွားရောက်ခဲ့သည်။

၁၉၆၂ခုနှစ်တွင် စာရေးဆရာသမဂ္ဂတွင် အမှုဆောင်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ဆရာကြီးသည် ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်နှင့် ပြည်သူ့ကော်မတီဝင်တစ်ဦးအဖြစ် ၁၉၆၃ခုနှစ်တွင် တာဝန်ယူခဲ့သည်။ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲပျက်သောအခါ အထိန်းသိမ်းခံခဲ့ရပြီး ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ကိုကိုး ကျွန်းသို့ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ကိုးနှစ်ကြာပြီးနောက် ၁၉၇၂ခုနှစ်တွင် အထိန်းသိမ်းခံဘဝမှ လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။ တော်လ်စတွိုင်း၏ စစ်နှင့်ငြိမ်းချမ်းရေးဝတ္ထုကို ဘာသာပြန်ခဲ့၍၁၉၇၂ခုနှစ်အတွက် "အမျိုးသားစာပေဘာသာ ပြန်ဆု" အဖြစ်ရရှိခဲ့သည်။ ဆရာကြီးသည် ထိုဝတ္ထုကို ဘာသာပြန်ခဲ့ရာတွင် ရှစ်နှစ်နှင့်လေးလမျှကြာခဲ့ပါသည်။ ပထမအကြိမ်ပုံနှိပ်ခြင်းကို ၁၂ တွဲခွဲ၍ ပုဂံစာအုပ်တိုက်မှ ပုံနှိပ်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၆၅ခုနှစ် ဇူလိုင်လမှစတင်၍ပုံနှိပ်ခဲ့ရာ ၁၉၇၂ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ပြီးဆုံးခဲ့ပါသည်။ စစ်နှင့်ငြိမ်းချမ်းရေးဝတ္ထုကို ဘာသာပြန်ရာ၌ ဇာတ်ကောင်များ၏ နာမည်များသည် ရုရှားနိုင်ငံ၏ အခေါ်အဝေါ်များဖြစ်သည့်အတွက် စာဖတ်သူတို့ နားထောင့်မှာဖြစ်သည့်အတွက် နားသက်သာစေသော အမည်များကို စာလုံးအနည်းငယ်ပြောင်း၍ရေးသားခဲ့ပါတယ်။ ဆရာကြီးသည် ထိုစာအုပ်တွင် ပါဝင်သောဇာတ်ကောင်အချို့မှာ ရာဇဝင်ဇာတ်ကောင်များဖြစ်သည့်အတွက် သက်ရှိထင်ရှားရှိခဲ့သူ(သို့မဟုတ်)ရှိသူတစ်ဦးဦးအား ရည်ရွယ်ရေးသားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု လူအများစိတ်ထဲတွင်ထင်စရာဖြစ်လာပါက များစွာဝမ်းနည်းမိကြောင်းရှေးဦးစွာ မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ပါတယ်။ ထို့အပြင် အပြင်လောက၌ဆင်တူရိုးမှားရှိခဲ့လျှင် ၎င်းတို့နှင့်မည်သို့မျှသက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း အမှာစာတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ စစ်နှင့်ငြိမ်းချမ်းရေး နောက်ခံပြုသည့် ခေတ်သည် ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းသော ရာဇဝင်ခေတ်ဖြစ်သည်။ အရေးကြီးသောအဖြစ်အပျက်များနှင့် တင်းကျပ်ပြည့်နေသည့် ရာဇဝင်ခေတ်ကြီးဖြစ်ရုံသာမက ကျွန်ုပ်တို့၏ မျက်မှောက်ခေတ်နှင့်မဝေးလှသော ရာဇဝင်ခေတ်ကြီးဖြစ်သည်ဟု ဆရာကြီးကရေးသားခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးသည် "၎င်းဝတ္ထုကို ရေးသားနေသည့်အတောအတွင်း ပိဋကတ်တိုက်တစ်လုံးစာမျှ ကျွန်ုပ်ရှာဖွေ စုဆောင်းမိခဲ့သော ရာဇဝင်ဆိုင်ရာ အချက်အလက် မှတ်တမ်းများကို မှီငြမ်းပြု၍ ရေးသားထားခြင်းသာဖြစ်သည်"ဟု ဝန်ခံခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီးသည် ၁၉၇၈ခုနှစ်၌ အမေရိကန်စာရေးဆရာမ မာဂရက်မစ်ချယ်၏ "Gone With The Wind"ဝတ္ထုကို "လေရူးသုန်သုန်" အမည်ဖြင့်ဘာသာပြန်ခဲ့၍ ထိုနှစ်အတွက်"အမျိုးသားစာပေဘာသာပြန်ဆု"ကိုရရှိခဲ့ပါတယ်။ လေရူးသုန်သုန်ဟူသောအမည်သည် ဆရာကြီး၏ ကိုယ်ပိုင်အမည် မဟုတ်ချေ။ စာရေးဆရာနန္ဒ၏ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်မှ အမည်ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံခဲ့ပါတယ်။ ဆရာနန္ဒသည် မာဂရက်မစ်ချယ်၏ "Gone With The Wind"ဝတ္ထုကို လေရူးသုန်သုန်အမည်ဖြင့် မြန်မာဇာတ်အိမ်ဖွဲ့၍ ရေးခဲ့ဖူးသည်ဟု ဆရာကြီး၏ အမှာစာတွင် ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ လေရူးသုန်သုန်အမည်ရှိသောဝတ္ထုကြီးသည် အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ်ကို နောက်ခံထား၍ ဆရာမမစ်ချယ်က ရေးသားခဲ့သည်ဟု ထိုအမှာတွင် တွေ့ရှိရပါတယ်။ ဆရာကြီး၏အမှာစာတွင် ၁၉၅၀ခုနှစ်တစ်ဝိုက်တွင် ကလပ်ဂေဘယ်၊ လက်စလီဟောင်းဝေါဒ်နှင့် ဗီဗီယန်လေးတို့ပါဝင်သည့် လေရူးသုန်သုန်ဝတ္ထုကို ရိုက်ထားသောရုပ်ရှင်ကိုလည်း ရန်ကုန်တွင်ပြသခဲ့ဖူးသဖြင့် မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်နှင့် ရင်းနှီးပြီးသားဖြစ်သည်ဟုဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ ဆရာကြီးသည် ထိုဝတ္ထုကို ဘာသာပြန်ရာတွင် တွေ့ရသောအ ခက်အခဲများမှာ သစ်ပင်များ၊ ပန်းများနှင့်ပတ်သက်သော ဝေါဟာရများအမည်များပင်ဖြစ်သည်။ "ရုက္ခဗေဒ အဘိဓာန်တွင် လိုက်ရှာကြည့်သောအခါတွင်လည်း မျိုးရင်းချင်းတူသည့်ပန်းများ၊ အပင်များကိုသာတွေ့ရပါသည်။ အဓိပ္ပာယ်ကွဲလွဲချက်များ ရှိခဲ့လျှင်လည်း ကျွန်တော်၏တာဝန်သာဖြစ်သည်"ဟု အမှာစာတွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ လေရူးသုန်သုန်အမည်ရသော ဝတ္ထုကြီးသည် အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ်ကိုနောက်ခံပြု ရေးသားထားသည့် လူမှုရေးနှင့်နိုင်ငံရေးဝတ္ထုကြီးဖြစ်သည်။ စစ်ပွဲဆိုသည်မှာ တစ်နည်းအားဖြင့် "ပေါ်ထွန်းစ အရင်းရှင်စနစ်နှင့်ချုပ်ငြိမ်းနေသည့် ပဒေသရာဇ်စနစ်တို့ တိုက်ခိုက်ကြသည့်စစ်ပွဲဖြစ်သည်"ဟု ဆရာကြီးက ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ "လေရူးသုန်သုန်"ဝတ္ထုကြီးတွင် ဇာတ်ဆောင်မင်းသားသည် ရက်ဘတ်တလာဖြစ်၍ ဇာတ်ဆောင်မင်းသမီးမှာ စကားလက်အိုဟာရာဖြစ်သည်။ မင်းသားရက်ဘတ်တလာသည် လွတ်လပ်စွာကူးသန်းရောင်းဝယ်လိုသည့် မှောင်ခိုကုန်သည်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ တောင်ပိုင်းပဒေသရာဇ်စနစ်ကြီး ကျဆုံးပျက်စီးနေသည်ကို ကြည့်၍ ဟားတိုက်ရယ်မောနေသူဖြစ်သည်ဟု စာဖတ်သူတို့ စိတ်မျက်စိတွင် ပေါ်လွင်လာ အောင်ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် ဇာတ်ဆောင်မင်းသမီး စကားလက်အိုဟာရာကိုမူ မြေရှင်ပဒေသရာဇ် စနစ်ကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းလိုသူ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ကျွန်ကုန်ကူးသည့်စနစ်ကို ထားချင်သူအဖြစ် စာဖတ်သူတို့၏ စိတ်မျက်စိထဲတွင် တစ်ခါတည်းစွဲသွားအောင် ကြိုးစား၍ရေးသားခဲ့ ပါတယ်။ ထို့မျှသာမက ဆရာကြီးသည် တောင်ပိုင်းပြည်နယ်များသည် သူတို့၏ ရှေးအမေရိကန်အစဉ်အလာများကို ကာကွယ်လိုသည်။ မြောက်ပိုင်းပြည်နယ်များကမူ အရင်းရှင်ခေတ်သစ်အစဉ်အလာများကို တည်ထောင်လိုကြသည်။ ထိုသမိုင်း ရေး ပဋိပက္ခများကို စာဖတ်သူတို့၏ ရင်ထဲတွင် ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း မြင်သာလာအောင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီးသည် ၁၀နှစ်ကြာသည့်အခါ ၁၉၈၈ခုနှစ်တွင်လည်း တရုတ်စာရေးဆရာကြီး ဆောင်ဇူချင်းနှင့် ကောက်ငိုတို့၏ "ခန်းဆောင်နီအိပ်မက်"ဝတ္ထုဘာသာပြန်ဖြင့် "အမျိုးသားစာပေဘာသာပြန်(ရသ)ဆု"ကိုရရှိ ခဲ့ပါသည်။ (ထိုဝတ္ထုအကြောင်းကို စာဖတ်သူတို့ထံသို့ ကျွန်ုပ်အသေးစိတ်မဖော်ပြနိုင်တာ ကျွန်ုပ်၏ အားနည်းချက်ဖြစ်ပါသည်) ဆရာကြီးသည် စာပေတာဝန်ကိုဆက်လက် ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် ပြင်သစ်စာ ရေးဆရာဒိုမိနိလာယီယဲ၏ "သုခမြို့တော်" ဝတ္ထုဘာသာပြန်ဖြင့် "အမျိုးသားစာပေဘာသာပြန်(ရသ)ဆု"ကို ထပ်မံရရှိခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် ဆရာကြီးသည် အမျိုးသားစာပေဘာသာပြန်(ရသ)ဆုကို စာရေးဆရာ ဒိုမိနိလာယီယဲ၏ "အချစ်မိုးကောင်းကင်"ဝတ္ထုဖြင့် ၁၉၉၅ခုနှစ်တွင် ထပ်မံရရှိခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက်ဆရာကြီးသည် စာပေ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရွက်ရင်း ၁၉၉၈ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ရက်နေ့၊ ည၉း၁၅အချိန်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးမကွယ်လွန်ခင်အချိန်ထိ ဘာသာပြန်စာအုပ်ပေါင်းများစွာ ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးကွယ်လွန်သွားခဲ့ပေမယ့် ဆရာကြီး၏ စာပေများ၊ အနှစ်သာရများသည် နောင်လာနောက်သားများ အတွက် ဗဟုသုတရဖွယ်များစွာ ရရှိနိုင်သောကြောင့် အချိန်ပေးဖတ်ရှုကြပါရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လိုက်ပါသည်။

မိုးခါးပိုင်(တမာမြေ)

၂၀၁၈ မေလ သူရိယနေ့ဝန်း အမှတ် ၁၉၆ မှာ ကျွန်တော်တွေးစဉ်က တက္ကသိုလ်ရောက်စအချိန်ပါ။ အခု IR ပထမနှစ်ဝက် စာမေးပွဲပြီးလို့ ဒုတိယနှစ်ဝက် တက်နေပါတယ်။ အခုဆို တက္ကသိုလ်ကြီးနဲ့ကျွန်တော် ရင်းရင်းနှီးနှီးရှိလာပါပြီ။ ကျွန်တော့်နှမဆိုရင်လည်း ၂၀၁၈ နိုဝင်ဘာမှာ တက္ကသိုလ်တက်ရတော့မယ်။ ကျွန်တော့်ညီငယ် နှမငယ်တွေအတွက် ကျွန်တော်ဟာ စီနီယာအစ်ကိုကြီးပေါ့။ ကျွန်တော့်အထက် အစ်ကို အစ်မတွေရဲ့တစ်ဆင့်စကား ကျွန်တော့်လက်တွေ့များနဲ့ပေါင်းစပ်ပြီး ကျွန်တော့်အတွေးစတွေရေးပြပါရစေ။

၁၀တန်းကျလို့ ဝမ်းနည်းတာရော နောင်နှစ်ခါ ဘယ်လိုရှုန်းကန်ရမလဲ စဉ်းစားပြီး မိဘတွေစိတ်သောက ရောက်ကြရပါတယ်။ ဒါ- အခြေခံလူတန်းစားနဲ့ အလယ်အလတ်တန်းစား မိဘတွေရဲ့ အဖြစ်ပျက်ပါ။ တတ်နိုင်သူတွေက သိန်း ၅၀-၆၀ ပေးထား ကြပါတယ်။ လုံးဝ မတတ်နိုင်တဲ့ ကလေးတွေခမျာ မျက်နှာငယ်ရပါတယ်။ အစိုးရကျောင်းက ကောင်းစွာ စာသင်မပေးတာရော နှစ်ကုန်အောင်လည်း သင်မပေးပါ။ ပညာရေးဟာ ဈေးကြီးကြီးပေး သင်ရသည်ထိ ပညာရေး ကောင်းရဲ့လား၊ အဆင့်မီရဲ့လား၊ နိုင်ငံတကာကို ယှဉ်နိုင်ရဲ့လားလို့ သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

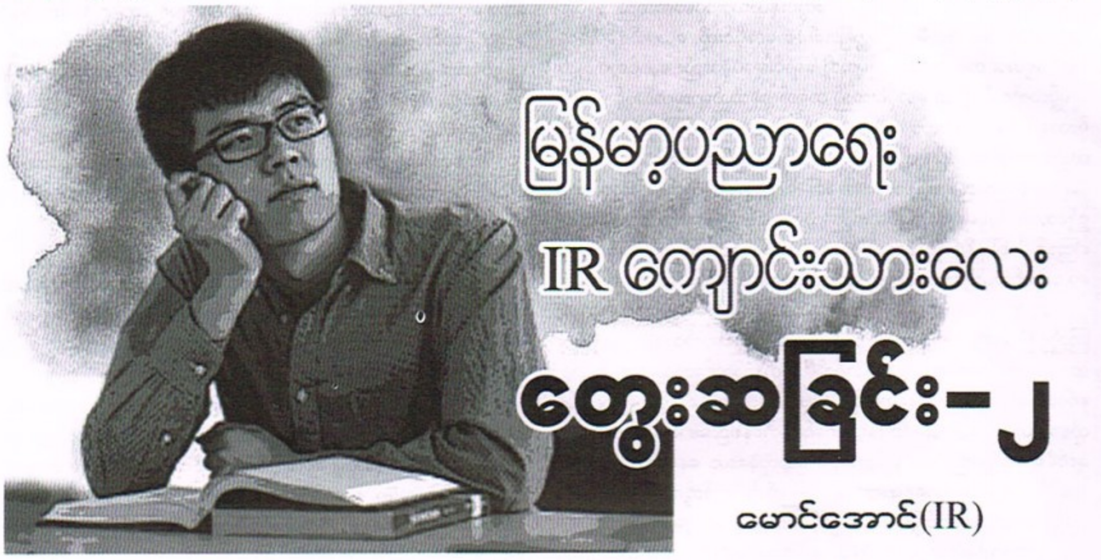

မြန်မာ့ပညာရေး
IR ကျောင်းသားလေး
တွေးဆခြင်း-၂

မောင်အောင်(IR)

(၁) ကျွန်တော် ၁၀တန်းတုန်းက ဘော်ဒါဆရာကြီးက(စာသင်လို့မရတာ ပျင်းတဲ့ကောင်နဲ့ ရူးတဲ့ကောင် ပဲ)ရှိတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို ကြိုးစားစေချင်လို့ ပြောတဲ့စကားမှန်း သိပါတယ်။ အခု တွေးဆကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားတွေ ဘာလို့ ပျင်းသွားလည်းသိလာပါတယ်။ စာမှာ စိတ်မဝင်စားနိုင်လို့။ ဘာကြောင့် စိတ်မပါတာလဲ။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ၉တန်းကတည်းက မြန်မာစာကလွဲလို့ သိပ္ပံဘာသာတွေ အင်္ဂလိပ်လို သင်ရတာပါ။ ၉တန်း ဓာတု၊ ရူပ၊ ဇီဝ ဘာမှ မသိ ကျက်-ကျက်ဆိုကျက်။ အဆင့်မြင့်တယ်-မြင့်တယ်ပြောကြ။ ဒီလိုနဲ့ အားလုံး ၁၀တန်းရောက်။ နှစ်ချင်းပေါက် အောင်သူအောင်။ တစ်နှစ် နှစ်နှစ် နေမှ အောင်သူအောင်။ ကျွန်တော့်နှမဆိုလည်း ၂၀၁၈ အောင်ပါတယ် အမှတ် ၃၅၂ ပဲရပါတယ်။ ကလေးအများစုဟာ ၁၀တန်းကျပြီဆိုတာနဲ့ (က) လှူပတ်ဝန်းကျင်မှာ သိမ်ငယ်သွားတယ် (ခ)ကျောင်းထွက်ပြီး အလုပ်လုပ်ဖို့ အတွေးတွေရောက်သွားတယ် (ဂ) အလုပ်ထဲရောက်သွားတော့ ပညာရေးစိတ်မဝင်စားဘူး(ဃ) ပညာရေးမှာ သတ်မှတ်တဲ့စည်း (၁၀တန်း)ကို မကျော်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ မယုံကြည်မှုကြီး စွဲသွားပါတယ်ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်နဲ့နှမလေးဟာ မူလတန်းကတည်းက အခြေခံပါလို့ ၁၀တန်းစာကို သင်ယူနိုင်ပါတယ်။ တချို့သူငယ် ချင်းတွေ အခြေခံမပါလို့ သူတို့မှာ အင်္ဂလိပ်လို မဖတ်နိုင် မကျက်နိုင်ကြပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့မောင်နှမလည်း မတော်ပါ။ ဒါပေမယ့် ဦးလေး၊ အဒေါ်တွေက စာမှန်မှန်ဖတ်ခိုင်းလို့သာ စာမေးပွဲဖြေနိုင်တာပါ။ တကယ်လို့သာ ဘာသာရပ်တွေကို မြန်မာလို ကျက်မှတ်ရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ အခုလို ကြိုးစားပုံနဲ့ ပိုထူးချွန်ကြမယ်လို့ တွေးမိပါတယ်ခင်ဗျာ။

ကျွန်တော်တို့ဟာ သူငယ်တန်းကစပြီး အင်္ဂလိပ်စာ သင်လာတာ ကိုးတန်းမှာလည်း အင်္ဂလိပ်လိုသင်လာပြီး အင်္ဂလိပ် သတင်းစာ၊ စာပေ၊ တက္ကသိုလ်စာတွေကို မဖတ်နိုင်ကြတာကိုရော တက္ကသိုလ်ရောက်ပြီးတာတောင် အင်္ဂလိပ်စာရဲ့ အခြေခံကိုမရတာ ဘာကြောင့်လဲဆရာကြီးတို့ လေးလေးနက်နက် ထည့်သွင်းစဉ်းစားပေးစေချင်ပါတယ်။

(၂) ယခုခေတ်မှာ ပညာရေးကို ငွေနဲ့ဝယ်နေရပါတယ်ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားတွေဟာ အစိုးရကျောင်းကို အတက်ပြ ဘော်ဒါက အောင်တာပါ။ တချို့ ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းတွေက အောင်ပါတယ်။ ကျောင်းစရိတ်စကအပြင် ဝတ်ချင်စားချင် သားသမီးတွေ မျက်နှာမငယ်ရအောင် မိဘတိုင်းက ကောင်းသည် ထက်ကောင်းအောင် စရိတ်ကြီးတာတွေ ပဓာနမထားဘဲ ကောင်းမယ်ထင်တဲ့ ဘော်ဒါ ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းတွေထားကြပါတယ်။ ဒီကြားထဲက သား၊ သမီးတွေ ၁၀တန်းကျတဲ့အခါ လေးလေးနက်နက်ထား စဉ်းစားစေလိုပါတယ်ခင်ဗျာ။

(၃) ၁၀တန်း အောင်လာတော့လည်း တက္ကသိုလ်မှာ ကျူရှင်ယူကြရပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ မယူပါ။ ၁၀တန်းအောင်စက အသက်၈၀ ကျော် အင်္ဂလိပ်စာဆရာကြီးရဲ့ သင်ပေးမှုကြောင့် အခု စာတွေကို လိုက်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လုံးစေ့ပတ်စေ့ မသိပါ။ ဒီလို မသိ-သိ အချိန်တန်ရင် ဘွဲ့ရမယ်လို့ စီနီယာအစ်ကိုကြီး တွေကရော ဆရာကြီးတွေက ပြောပါတယ်။ ၁၀တန်းအောင်တဲ့သူနဲ့ ကျတဲ့သူ အောင်တဲ့သူက ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မြတ်တော့ မမြတ်ဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ရှေ့ဆက်ရမယ့် ပညာရေးက သပွတ်အူ မြန်မာ့တက္ကသိုလ် ပညာရေးကြောင့်ပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ၁၀တန်းအောင်ပြီး လူငယ်တွေဟာ ကိုယ်ဝါသနာပါတဲ့ မေဂျာတက်ခွင့်မရှိပါ။ လူဆိုတာ ကိုယ်ဝါသနာပါတဲ့အရာ လုပ်နေရရင် ပျင်းတယ် ခက်တယ်မရှိပါ။ အဲသလို မပျင်းရင် ကိုယ်ဝါသနာပါတဲ့ဘာသာမှာ တော်လာကြမယ်။ တော်လာရင် နိုင်ငံနဲ့လူမျိုးအတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမယ်။ အခုတော့ ကျွန်တော်တို့ လိုချင်တာကို ဖန်တီးမပေးတော့ ကျောင်းသားတွေ ပညာဆုတ်ယုတ်တာပါပဲ။

(၄) ကျွန်တော့်နှမလေး ဒီနှစ်ဇွန်က အောင်ပါတယ်။ တက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့်တွေ မလျှောက်ခင်က ၁၀တန်း အောင်သူတိုင်း အမှတ်မလို။ မိမိနှစ်သက်ရာ ဘာသာရပ်ကို ဝင်ခွင့်ဖြေဆိုတက်ရမယ်လို့ သတင်းဂျာနယ်တွေမှာ ပါ-ပါတယ်။ နောက် ၃၅၀ မှတ်အထက်ရသူတွေ မိမိနှစ်သက်ရာတက္ကသိုလ် တက်ရမယ်လို့ အသံထွက်ပြန်ပါတယ်။ တက္ကသိုလ် ၁၁ ခုက ၃၅၀ အထက်ရသူများ လျှောက်လို့ရတယ် ဆိုပြန်ပါတယ်။ နောက်ဆုံးကျတော့ ဘယ်တက္ကသိုလ်က ဘယ်လောက်အမှတ်ရမှဆိုတာကြီးပဲ ထွက်လာတော့ ဒုံရင်း-ဒုံရင်းပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံပညာရေးက လူရွှင်တော်ပြက်သလို ဖြစ်နေပါတယ်ခင်ဗျာ။ ပွဲထဲမှာ လူရွှင်တော်တစ်ယောက်က (မင်းသားလာပြီဟေ့- မင်းသားလာပြီဟေ့)လို့ဆိုတော့ ကျန်တစ်ယောက်က(ဘယ်မှာလဲ-ဘယ်မှာလဲ)လို့ မေးတယ်။ ပွဲကြည့်ပရိသတ်ကလည်း လည်တံရှည်ရှည်နဲ့ ဇာတ်ခုံပေါ်ကိုကြည့်။ မင်းသားပုံစံက ဘယ်လိုလဲပေါ့။ အဲဒီအချိန်မေးတဲ့လူရွှင်တော်က (ဟ-ကောင်ရဘယ်မှာလဲ မင်းသား)ဆိုတော့ ပထမလူက (ငါပဲလေ) လို့ ပြောသလိုပါပဲ။ မင်းသားလာမယ် ပြောတာ တကယ်က ဟုတ်မှ မဟုတ်ဘဲ။ ပွဲထဲမှာတော့ ရယ်ရတာပေါ့။ ပညာရေးကတော့ လူကြီးတွေ အခုလို ကပြက် ကချော်လုပ်တာ မတော်ဘူးလို့ထင်မိပါတယ်ခင်ဗျာ။

(၅) ကျွန်တော်တို့ အခုလျှောက်လှမ်းနေရတဲ့ တက္ကသိုလ်ပညာရေးကြီးက စိတ်မချမ်းမြေ့စရာကြီးပါ။ ဆေးတက္ကသိုလ်မှ ကောင်းတယ်ထင်။ ဆေးမှတ်ရတဲ့သူမှ လူတော်လို့ထင်။ ဆရာတွေကရော နိုင်ငံတော်ကရော သူတို့ကို ဂုဏ်တင်ကြတော့ ဆေးမပါရင်ဘဲ လူညံ့လို့ထင်ခံရတာပေါ့။ ကျွန်တော့်နှမလေး အမှတ် ၃၅၂။ သူဖြစ်ချင်တဲ့ ဆေးဘက် မသွားရပါဘူး။ ဆေးပညာဆိုတာ သင်လို့မရအောင် ခက်ခဲတဲ့ပညာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ဆို ၁၀တန်းဖြေခါနီးမှာ ကျန်းမာရေး လွန်စွာမကောင်းလို့ ကျွန်တော်မှန်းတဲ့ တက္ကသိုလ်မရခဲ့ပါ။ တကယ်လို့သာ ၁၀တန်းမှာ အမှတ်နဲ့မဟုတ်ဘဲ တက္ကသိုလ်ရောက်မှခွဲရင် ကျွန်တော့်နှမလေးနဲ့ ကျွန်တော် တို့ဟာ ဝါသနာပါရာ ရောက်မှာပါ။ ကျွန်တော်တို့ အခုတက်နေတဲ့ IR သမားတွေနဲ့ ဆေးမဟုတ်ဘဲ အခြား တက္ကသိုလ် ရောက်နေကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေဟာ ဝါသနာပါတာမရလို့ တက်သာတက်နေရတယ် အချိန်တန် ဘွဲ့ရမှာပဲဆိုပြီး ပညာကို စိတ်မဝင်စားကြပါ။ တစ်ခါ တက္ကသိုလ်ဆရာတွေက အင်္ဂလိပ်လိုသင်တာမို့ နားလည်အောင် ရှင်းမပြတတ်ကြပါ။ Stageပေါ်ကနေ အင်္ဂလိပ်စာကြောင်းတွေ ဖတ်ပြနေတာမို့ အောက်က ကျောင်းသား/သူတွေက စကားပြောသူပြော ဖုန်းပွတ်သူပွတ် တချို့ကအတန်းလစ်၊ ဂိမ်းဆော့၊ ကျူခုံ (ဘီလီယက်)ခုံ သွားသူသွား။ အချို့ ဘီယာဆိုင်။ အတွဲရှာ ထိုင်သူလည်း ထိုင်။ ဒီလိုတွေဖြစ်တော့ ဘေးလူတွေက ကျောင်းသားတွေကို အပြစ်တင်တယ်။ တင်ကြပါခင်ဗျာ။ တကယ်ကြတော့ ဒီလိုမျိုး တွေဖြစ်အောင် လေ့ကျင့်ပေးလိုက်တဲ့ သပွတ်အူ မြန်မာ့ပညာရေးလို့ လူတိုင်းသိမယ် မထင်ပါဘူး။ ဒီနေရာမှ ကျွန်တော့်အထက် စီနီယာကျောင်းသား သမဂ္ဂဝင် အစ်ကိုကြီးတို့ကို ပြောချင်ပါတယ်။ ဟိုတလောတုန်းက ပညာရေးဘတ်ဂျက်တိုးပေးဖို့ ဆန္ဒပြကြပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ကတော့ အစိုးရဆိုတာရှိရင် ပေးမယ်ထင်ပါတယ်။ ဘတ်ဂျက်ကိစ္စ ကျောင်းသားတွေနဲ့မဆိုင်ဘဲ အဆင့်မီမီ ပညာရေးစနစ်ကို သင်ကြားပေးဖို့ တောင်းဆိုစေချင်ပါတယ်။ ညံ့ဖျင်းတဲ့ ပညာရေးစနစ်အောက်မှာ ကျွန်တော်တို့ နုံချာထူအနေတာ စနစ်ရဲ့ သားကောင်ဖြစ်လို့ပါ။ ဒီတော့ ငွေကုန်၊ အချိန်ကုန် နိုင်ငံလည်း ဖွံ့ဖြိုးမှုမဖြစ်တော့ပါ။

(၆) ဟိုတလောက အမေစုက အဝေးသင်ကျောင်းသားတွေဟာ ကောင်းကောင်းစာမသင်ရလို့ ပညာရည် မမြင့်မားသလို ပြောသွားပါတယ်။ အမေစုခင်ဗျာ တက္ကသိုလ်တက်ရတဲ့သားတို့လည်း အချိန်တန်ဘွဲ့ရ ဘာမှ မတတ်ပါ။ တက္ကသိုလ်မှာ ကျူရှင်တက်သူတွေတောင် Master ရဖို့ မေးခွန်းရဖို့ တက်နေကြတာပါ။ သူတို့လည်း ပညာတကယ်မရပါ။ အမေသိစေချင်ပါတယ်။ ဒီကနေ့ အင်္ဂလိပ်လိုသင်ရတော့ ကိုယ့်ဘာသာကို မဖတ်တတ်။ ဆရာကလည်း ဖတ်တတ်အောင် မသင်ပါ။ ဖြစ်စဉ်များကိုလည်း ရှင်းမပြတတ်ပါ။ ဒါ့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ပညာရေးဟာ လူငယ်တွေဘဝ မြင့်မားအောင် တတ်အောင်၊ သိအောင်၊ သင်ပေးသင့်တယ်လို့ တင်ပြလိုပါတယ်။ ပညာရေးစနစ်ကောင်းရင် တစ်ဦးချင်းပညာရည် မြင့်မားလာပြီး ပညာရေးသူရဲကောင်းတွေ ပေါ်လာ မှာပါ။ (ပန်းပဲရွာမှာ အပ်ရောင်းနိုင်ရမည်)ဆိုတဲ့ ပညာရှင်မျိုးပေါ်ဖို့ လိုပါသည်ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တွေမှာ ကျောင်းပြီးရင် နိုင်ငံ့အကျိုး မိဘအကျိုး သယ်ပိုးလိုစိတ်ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ယခု သင်နေရတဲ့ စနစ်အရ အရည်အချင်းကောင်းသူတွေ ထွက်မလာနိုင်ပါ။ သပွတ်အူပညာရေးမှာ လူငယ်တွေဟာ အောက်ကလိအာ အာကလိအောက်တွေ ဖြစ်နေရတာကို အကောင်းဘက်သို့ ပြောင်းလဲပေးဖို့ အချိန်တန်ပါပြီခင်ဗျာ။ ပညာမြင့်မှ လူမျိုးတင့်မှာမို့ ပညာရေးဖွံ့ဖြိုးအောင် အစိုးရပံ့ပိုးပေးရမည်ဟု တွေးထင်မိပါကြောင်း IR ကျောင်းသားလေးက တင်ပြရပါသည်ခင်ဗျာ။

မောင်အောင်(IR)

တောမြို့နယ်တစ်ခုက ဆေးခန်းသေးသေးလေးပါ ဒါပေမဲ့လို့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က လာကြမှာကြ ဝင်ထွက်နေကြတာဟာ ဒီအသက်ရှည် ဆေးစွမ်းကောင်းရဲ့ ထူးခြားတဲ့အဖြေပါ

ဇီဝက+ပြည်လုံးချမ်းသာ ဂုဏ်သက်ရှည်ဆေး (ဆေးခန်းသုံးကုဆေး)

သွေးတိုး ၊ လေငန်း ၊ ဆီးချို ၊ နှလုံး ၊ အဆစ်နာရောဂါနှင့် ဆက်နွယ်+ဆင့်ပွားဝေဒနာများ ပျောက်ကင်းသက်သာနိုင်ပါသည်။

၁။ ကာကွယ်လိုသူများ နေ့စဉ် (၅) လုံး
၂။ ဖြစ်ဆဲဝေဒနာရှင်များ နံနက် (၅) လုံး + ည (၅) လုံး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် TMR 012916(0118)
တိုင်းရင်းသားဆေးဝါးထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင် --------------
ထုတ်လုပ်သူ ---------------------------

ဇီဝက ပြည်လုံးချမ်းသာ
တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့် ဆေးကုဌာန
အမှတ် ၁၉၊ သီတာလမ်း၊ ဓလွန်မြို့
ရေဝေးတိုင်းဒေသကြီး

ဖုန်း- ၀၄၄ ၃၅၀၇၈ ၊ ၀၉ ၂၆၁၃၉၆၅၄၄ ၊ ၀၉ ၂၅၀၇၄၂၄၅၄ ၊ ၀၉ ၂၅၀၁၁၅၉၃၉

ပြော

စာကလေးတစ်ကောင်ကို လက်ထဲမှာဆုပ်
အဖြေထုတ်တယ်။

" ဒါ အရှင်လား"တဲ့
အရှင်လို့ဖြေရင်
စာကလေးကို သတ်ပစ်လိုက်မယ်။

" ဒါ အသေလား"တဲ့
အသေပါလို့ ဖြေရင်
စာကလေးကို လွှတ်ပေးလိုက်မယ်။

စာကလေးကို လက်ထဲမှာဆုပ်
အဖြေထုတ်တာ
ဘာသဘောလဲ
ပြော . . . . ?။

ငွေကြည်(စလင်း)

www.free4readers.com

စာမျက်နှာ(၁၃)မှအဆက် …သောက်တော့ဗမာ မူးတော့ကုလား… တင်ထွန်း(မန္တလေး)

အင်းမြဲတူးဖော်နည်းမှာ အသင့်အတင့် အနက်တွင် တည်ရှိသော ဖြုန်းမြေသားကို လူအား စက်အားဖြင့် ရေတနံတူးသကဲ့သို့ တူးဖော်ဆေးကြော၍ ကျောက်မျက်ရတနာရှာဖွေခြင်းဖြစ်သည်။

မိခင်ကျောက်သားများအတွင်း ဖြိုခွဲရှာဖွေနည်းမှာ အသွင်ပြောင်းထုံးကျောက်ဖြစ်သော 'ငုကျောက်သား ဖြုန်းထုကြီး'ကို ယမ်းဖြင့် ဖောက်ခွဲသည်။ အတုံးအခဲကြီးများကို အတုံးအခဲငယ်များအဖြစ် တူကြီး၊ တူလေးဖြင့် ထုချေကာ ကျောက်မျက်ရတနာ ရှာဖွေခြင်းဖြစ်သည်။ ပြောင်ခေါင်းဒေသတွင် ဒေသခံလီဆူးနှင့် တရုတ်တို့က မိခင်ကျောက်သားဒန်းနိုက် (Dunite)ကို မီးတိုက်-ရေလောင်းပြီး၊ အက်ကွဲလာလျှင်တူဖြင့် ရိုက်ခွဲသည်။ ယခုအခါ ယမ်းဖြင့် ဖောက်ခွဲသည်။ ပြောင်ခေါင်းစိမ်းကျောက်မျက်ရှာဖွေထုတ်ယူသည်။

မိုးကုတ်နယ်မြေကို တစ်ခါက 'မိုးကုတ် ၃ ရွာ' ဟုခေါ်သည်။ 'မိုးကုတ်'တွင် အိမ်ခြေ ၃၀၀၊ 'ကျပ်ပြင်'တွင် အိမ်ခြေ ၁၅၀ နှင့် 'ကသည်း'တွင် အိမ်ခြေ ၅၀ ကျော်သာလျှင်ရှိသည်။ မိုးကုတ်နှင့် ၁၂မိုင်အကွာတွင် ပြောင်ခေါင်းရွာတည်ရှိသည်။ ဗြိတိသျှတို့သည် မိုးကုတ်နယ်မြေကို သိမ်း ယူရန် ကြာညပ်တွင် ယာယီ စစ်အခြေစိုက်စခန်းတစ်ခုထားရှိသည်။ အရေးပိုင်ကာတာနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစတူးဝပ် ဦးဆောင်သော အမှတ် ၅၁ ဘုရင့် ယော့ရှိုင်းယား ခြေမြန်တပ်၊ အမှတ် ၄၃ ဂေါ်ရခါးတပ်၊ တောင်ဘက် အမြောက်တပ်နှင့် အင်ဂျင်နီယာတပ်များသည် ၁၈၈၆ ဒီဇင်ဘာ ၁၉ တွင် မိုးကုတ်သို့ စတင်ချီတက်သည်။ ဒီဇင်ဘာ ၂၄ တွင် ပြောင်ခေါင်းရွာ၊ တောင်မင်းတောင်ခြေ၌ မျိုးချစ်မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့ ခုခံတိုက်ခိုက်သည်။ ဒီဇင်ဘာ ၂၉ တွင် ဗြိတိသျှတို့က သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ ပတ္တမြားတွင်း ခရိုင်ဌာနချုပ်ကို မိုးကုတ်တွင်လည်းကောင်း၊ အခြေစိုက်စစ်စခန်းကို ပြောင် ခေါင်းရွာတွင်လည်းကောင်း တည်ထောင်အုပ်ချုပ်သည်။ ပြောင်ခေါင်းရွာကို ထိုအချိန်က မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ မဟာမင်းကြီး ဘားနာ့ဒ်၏အမည်ပေးခဲ့သည်။ ဘားနာ့ဒ်ရွာဟု အမည်တွင်သည်။ ရွာထဲတွင် လက်နက်ခဲယမ်းမီးကျောက်တိုက် (Arsenal) နှင့်ရွာနောက်ဘက်တွင်စစ်သင်္ချိုင်း (Cemetery) ကြွင်းကျန်ရစ်သည်။ ထိုသင်္ချိုင်းတွင် ကွန်ကရစ်သင်္ချိုင်းကျောက်စာတိုင် ၂၁ခု တွေ့ရှိရသည်။ ကျောက်စာတစ်တိုင်တွင် ဤကဲ့သို့ ဖတ်ရှုရသည်။

"PTE. WILLIAM. DREFF
P.W.O YORKSHIRE. REGT
DIED 25-10-1893"

ပြောင်ခေါင်းရွာခေါ် ဘားနာ့ဒ်ရွာတွင် ငါးရက်တစ်ဈေးရှိသည်။ ဒေသခံတောင်ပေါ်တိုင်းရင်းသားများ၊ ကျောက်ကုန်သည်များ၊ ဒေသထွက်ကုန်ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ၊ သစ်သီးဝလံများနှင့် စည်ကားသည်။ ခရီး လမ်းတစ် လျှောက်ရှုခင်းသာယာသည်။

မိုးကုတ်မြို့

မြို့ နှစ် ၈၀၀ ပြည့် ပွဲတော်ကို ၂၀၁၈ မတ် ၂၉ မှ ၃၁ ထိ ကျင်းပခဲ့သည်။ မိုးကုတ်မြို့နှင့် ဝန်းကျင်ဒေသတွင် လည်ပတ်စရာစုံလင်လှသည်။

ကျောက်ပြာသာဒ်ရွာ ပြည်လုံးချမ်းသာစေတီသည် မိုးကုတ်မြို့အနောက်ဘက် ၁၅မိုင်၊ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက် ၄၃၂၅ ပေအမြင့်တွင် တည်ရှိသည်။ စေတီသည် ဉာဏ်တော်အမြင့် ၂၇ပေရှိပြီး၊ ၁၁၅ပေမြင့်သော 'ပြာသာဒ်ပုံ'ကျောက်တောင်ထိပ်တွင်တည်ရှိသည်။ တောင်ခြေရင်းတွင် မိုးကုတ်ကျောက်မျက်ရတနာဆိုင်အချို့ရှိသည်။ ဒေသခံတို့ ကျောက်မျက်လုပ်ကွက်မရှိသဖြင့်၊ ကယားပြည်နယ်တွင် ရောင်စုံကျောက်မျက်များသွားရောက် တူးဖော်နေသည်။ မိုးကုတ်သို့ ပြန်လည်တင်ပို့ ရောင်းချသည်ဟု ဆိုင်ရှင်မိ သားစုတစ်စုထံမှ အံ့သြဖွယ်ကြားသိခဲ့ရသည်။

ဒေါ်နန်းကြည့်တောင်ထိပ်တွင် လွမ်းစေတီ တစ်ဆူတည်ရှိသည်။ စေတီရင်ပြင်မှနေ၍ ကျပ်ပြင်မြို့ရှုခင်းကို မြင်တွေ့နိုင်သည်။ ပါးစပ်ရာဇဝင်အရ 'ပတ္တမြားငမောက်'ကို ဆက်သသူ ချင်းတွင်းနယ်သားငမောက်သည် အင်းဝပြည်မင်းကို မဆက်သမီ၊ ထိုပတ္တမြား၏ပထမအပိုင်းကို ယောက်ဖတော်သူမောင်ရွှေအား တရုတ်ကုန်သည်များသို့ ရောင်းချစေခဲ့သည်။ နောင်တွင် ပြည်ဘုရင့်လက်ဝယ်သို့ ပထမအပိုင်းသည် တရုတ်ကုန်သည်များမှတစ်ဆင့် ရောက်ရှိလာရာ၊ မိမိတွင်ရှိသော ငမောက်ပတ္တမြားနှင့် ဆက်စပ်ကြည့်ရာ တစ်တုံးတည်းသားဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ငမောက်၏ဆွေမျိုးခုနစ်ဆက်ကို ဘုရင်က မီးရှို့သတ်စေသည်။ ငမောက်၏အဒေါ်-ဒေါ်နန်းမှာ လွတ်မြောက်သွားပြီး၊ ဤတောင်ထိပ်မှနေ၍ အဖြစ်ဆိုးကိုကြည့်ရင်း ရင်ကွဲနာကျကာ သေဆုံးသောကြောင့် 'ဒေါ်နန်းကြည့်တောင်'ဟု ခေါ်သည်။ တောင်ခြေရှိ ငမောက်အလောင်းစင်တည်ရှိသောနေရာကို လောင်းစင်ရွာ(ယခုရေဝေးရွာ)ဟုခေါ်သည်။

ပင့်ကူတောင်နှင့်စေတီမှလည်း ကျပ်ပြင်မြို့ကို အပေါ်စီးမြင်ကွင်းကျယ်ကြည့်ရှုနိုင်သည်။ ကားလမ်း အတက်-အဆင်း မတ်စောက်သည်။ တကောင်းရာဇဝင်တွင်နန်းတော်ဆောက်ရန်သစ်ကိုမိုးကုတ်နယ်တွင်ခုတ်ယူသော ကြောင့်၊ နဂါးတစ်ကောင်သည် နန်းတော်တိုင် ပြုလုပ်မည့်သစ်တွင်နေထိုင်သူဖြစ်သည်။ ထိုနဂါးသည် တကောင်းမိဖုရားနှင့် ချစ်ခင်စုံမက်နေစဉ်၊ မောင်ပေါက်ကျိုင်းခားချက်မိ၍သေရသည်။ ထိုနန်းတော်တိုင် ခုတ်ယူခဲ့သော နေရာကို 'နန်းတိုင်'၊ ထိုတိုင် လူးလဲထသောနေရာကို 'လူးထ'၊ ထိုတိုင်နတ်တို့ကပင့် ဆောင်ကူသယ်ပေးရသောတောင်ဖြစ်သောကြောင့် 'ပင့်ကူတောင်'ဟုခေါ်ဆိုသည်။

ဘော်ဗဒါန်းလိုဏ်ဂူသည် မိုးကုတ်နှင့် လေးမိုင်အကွာတွင်တည်ရှိ၏။ ရေပူရွာနှင့်သဖန်းပင်ရွာကိုဖြတ်သွားရသည်။ 'မိုးကုတ်အစ သဖန်းလှ' ဟူသောရွာအဝင် ဆိုင်းဘုတ်က မိုးကုတ်မြို့တည်နှစ် သက္ကရာဇ် ၅၇၉ ခုကို ဖော်ပြထားသည်။ ထိုလိုဏ်ဂူတွင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်က တရားဓမ္မအားထုတ်သောနေရာဖြစ်သည်။

မြို့လယ်အင်းသည် ဂျော့စထရီးတား (ဘားမားရူဘီမိုင်း)ကုမ္ပဏီမှ အင်ဂျင်နီယာချုပ်မော်ဂန်က ရေထွက်သည့်ပြဿနာကိုဖြေရှင်းရန် မိုးကုတ် ချိုင့်ဝှမ်းအောက် အနက် ၁၀၀ ပေတွင် အမြင့် ခုနစ်ပေ၊ အကျယ် ခုနစ်ပေ နှင့် အလျားတစ်မိုင်ကျော်ရှည်ဖောက်ထွင်းထားသော ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းကြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် ၁၉၂၅ ခုနှစ်တွင် လိုဏ်ခေါင်းကြီး ပြိုကျပိတ်ဆို့သွားသဖြင့်၊ မြို့လယ်တွင် အင်းသဖွယ်တည်ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။

ချမ်းသာကြီးစေတီသည် မိုးကုတ်မြို့ ရှမ်းစုရပ် မင်းဘုရားတောင်ပေါ်တွင်တည်ရှိသည်။ ပြည်ဘုရင် မင်းခေါင်က ၁၅၃၈ ခုနှစ်တွင် တည်ထားခဲ့သည်။ နှစ်တစ်ရာပြည့်အထိမ်းအမှတ် ပုံစံတူရွှေစေတီနှင့် ငွေစေတီမှာ ထင်ရှားသည်။

ဖောင်တော်ဦးဘုရားတွင် ရွှေပလ္လင် (ရွှေချိန် တစ်ပိဿာခွဲ၊ အထူးသဖြင့် ပတ္တမြား။ နီလာ၊ စိန်၊ ဂေါ်မုတ်၊ ဥဿဖရား၊ ပုလဲ၊ မိုးကုတ်မြ၊ ပြောင် ခေါင်းစိမ်းစိခြယ်။)နှင့် ငွေပလ္လင် (ငွေချိန် ၂ပိဿာ ၆၁ကျပ်သား။ အထူးသဖြင့် နီလာစီခြယ်။) မှာ ကျော်ကြားသည်။

ပတ္တမြားစေတီ ကုန်းတော်ပေါ်မှ မြို့လယ်အင်း၊ မိုးကုတ်မြို့လယ်မြင်ကွင်းကို ရင်သပ်ရှုမောဖွယ်တွေ့မြင်နိုင်သည်။

မိုးကုတ်မြို့ရှုခင်းသာမှ မိုးကုတ်မြို့ကို တောင်ပတ်လည်ဝန်းရံနေကြောင်း သိမြင်ခံစားနိုင်သည်။

ကျောက်မျက်ရတနာဈေးများကို မိုးကုတ်ဒေသခံ ကျောက်ကုန်သည်တို့က 'ထာပွဲ'ဟု ခေါ်ဆိုသည်။ 'ထာ'ဆိုသည်မှာ ကျောက်မျက်ရတနာကိုရောင်း ဝယ်စဉ်တွင် ပတ္တမြား၊ နီလာနှင့် မိုးကုတ်ကျောက်များ ခင်းကျင်းပြသသော ကြေးလင်ပန်းအဝိုင်း ဖြစ်သည်။ လူတိုင်းကိုယ်စီ 'ထာ' လင်ပန်းငယ်ဖြင့် ခင်းပြ ရောင်းဝယ်သော ဈေးပွဲဖြစ်သဖြင့် 'ထာပွဲ'ဟု ခေါ်ဆိုဟန်တူသည်။ ရုပ်ရှင်ရုံထာ ပွဲ၊ လမ်းဆုံထာပွဲ၊ မင်းတံတားထာပွဲ၊ ခေါင်းဦးဘာထာပွဲ၊ သဖန်းပင် ထာပွဲ၊ ပန်းခြံထာပွဲ၊ ရေဦးကြီးထာပွဲ၊ လယ်ဦးထာပွဲ၊ ပန်းမထာပွဲ၊ ဘားနာ့ဒ်ထာပွဲ သည် လူသိများသည်။

စားသောက်ဖွယ်ရာနှင့်လက်ဆောင်များမှာ မိုးကုတ် မြီးရှည်၊ လက်ဖက်၊ မက်ခေါက်၊ မက်မန်း၊ မျှစ်ခြောက်၊ မျှစ်ချဉ်၊ သစ်ကြားသီး၊ တည်သီး၊ ပင်စိမ်းသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ခေါပုတ်စသည်တို့ဖြစ်သည်။

ပြည်တွင်း ပြည်ပ ခရီးသည်များရဲ့မိုးကုတ်

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးအစိုးရ ၂၀၁၈ ဩဂုတ်လမှ စတင်ကာ မိုးကုတ်မြို့သို့ နိုင်ငံခြားခရီးသွားများ အမြဲတမ်း တရားဝင်သွားလာခွင့်ကို မန္တလေး-မတ္တရာလမ်းအတိုင်းခွင့်ပြုပြီဟုသိရသည်။ ပြီးခဲ့သည့်နှစ်များမှ အတွေ့အကြုံအရ 'မန္တလေး-မိုးကုတ်-မန္တလေး' ခရီးစဉ်တွင် . . .

(၁) ဖေ့ါတောဂိတ်နှင့် မိုးကုတ်မြို့ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးဌာနသည် နိုင်ငံခြားသားခရီးသည်များ၏ နိုင်ငံကူးလက်မှတ် မိတ္တူများ တောင်းခံရာတွင် တစ်ဦးလျှင် စောင်ရေမည်မျှ ပေးရမည်၊ စက္ကူဆိုက်မည်သို့ ဖြစ်ရမည်၊ ကျောချင်းကပ် မိတ္တူရ-မရ စသည်ဖြင့် ခရီးသွားဧည့်သည်ကို စိတ်ညစ်စေမည့် အဖြစ်မျိုးမကြုံတွေ့စေရန် ဟိုတယ်နှင့်ခရီးသွားလုပ်ငန်းဌာနများကို ကြိုတင်အသိပေးစေချင်သည်။

(၂) မိုးကုတ်ကျောက်မျက်ရတနာ မြို့တော်ကို အလည်လာသည်မှာ ကျောက်မျက်ရတနာထုတ်လုပ်ပုံနည်းစနစ်ကို လေ့လာနိုင်စေရန် မိုးကုတ်ကျောက်မျက်ရတနာ အသင်းရုံးက ကျောက်တွင်းလည်ပတ်ခွင့်ခွင့်ပြုမိန့်စာလွှာကို ရုံးချိန်ပြင်ပနှင့် စနေ၊ တနင်္ဂနွေပင်လျှင် လွယ်ကူစွာရရှိနိုင်စေရန် ကူညီစေချင်သည်။

အိမ်သာယာလျှင် ဧည့်သည်လာပါမည်။ နဂိုက နာမည်ကျော်ကြားကမ္ဘာတွင် ထင်ရှားသော မြို့ဖြစ်သဖြင့် ခရီးသွားလုပ်ငန်းဖြင့် ဒေသခံတို့၏ စီးပွားဖွံ့ဖြိုးဝင်ငွေတိုးလာပါမည်။ အထက်ဖော်ပြပါ နှစ်ချက်ကို သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ဒေသခံများက ဝိုင်းဝန်းကူညီကြပါ။ သို့မဟုတ်လျှင် မိုးကုတ် လီရှော မီးတောက်အရက် သောက်သကဲ့သို့ ရင်ဝကို မီးစနှင့်ထိုးသည့်အလား ပြင်း၊ ပူ၊ ခါးလှသည်။ "ရောင်းတော့ ခရီးသွားလုပ် ငန်းရှင်၊ လည်ပတ်တော့ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်၊ ဝင်ငွေရတော့ ဒေသခံ၊ အဆဲခံရတော့ ဧည့်လမ်းညွှန်"ဟူ၍ မဖြစ်လိုပါ။ ကျောက်မျက်ရတနာ မြို့တော်မှာ ကျောက်မျက်တူး ဖော်ထုတ်လုပ်ရေးကို ကြည့်ရှုလေ့လာချင်ပါသည်။ နိုင်ငံတော်ကို အခွန်ဆောင်၍ ကျောက်မျက်ရတနာများ ဝယ်ယူလိုပါသည်။

♦တင်ထွန်း(မန္တလေး)♦

စာမျက်နှာ(၉)မှအဆက် …သယံဇာတဖက်ဒရယ်မူလုပ်ငန်းလိုင်ကိစ္စ… ဒေါက်တာတိုးမြင့်

ထိခိုက်ပါသည်။

ရေနံနှင့်သဘာဝဓာတ်ငွေ့ကဏ္ဍတွင်မူ နိုင်ငံအားလုံးနီးပါးတွင် ဗဟိုအစိုးရကသာ လိုင်စင်ထုတ်ပေးပါသည်။ India နိုင်ငံတွင် ဖက်ဒရယ်မူကျင့်သုံးသော်လည်း ဗဟို(အမျိုးသား)အစိုးရက ဥပဒေပြုပါသည်။ ၁၉၄၈ခု ထုတ်သော Oilfields Regulation and Develpment Act နှင့်ထပ်ဖြည့် ဥပဒေ (၁၉၅၉)တို့ အတိုင်းကုန်း တွင်းနှင့်ပင်လယ်ပိုင်းရေနံနှင့်သဘာဝဓာတ်ငွေ့တူးဖော်ခွင့်လိုင်စင်ကိုဗဟိုအစိုးရကထိန်းသိမ်းကြပ်မတ်ထုတ်ပေးပါသည်။ Australiaနိုင်ငံတွင်မူပြည်နယ်အစိုးရများကလိုင်စင်ထုတ်ပေးပါသည်။ရေမိုင် NauticalMilesသုံးမိုင်ထက်ပိုသောနေရာတွင် တူးဖော် လျှင်ဗဟိုနှင့်ပြည်နယ်အစိုးရတို့ ပိုမိုငြင်းခုံရသော ဥပဒေအရ ခွဲဝေတာဝန်ယူပါသည်။

ဖိလစ်ပိုင်တွင် သတ္တုတူးဖော်ခြင်းလိုင်စင်ကို ဗဟိုအစိုးရ၏ National Mines and Geoscience Bureau(MGB) ကထုတ်ပေးသော်လည်း ပြည်နယ်အစိုးရ၏အတည်ပြုချက် approval လိုအပ်ပါသည်။ မွန်ဂို လီးယားနိုင်ငံတွင် သတ္တုတူးဖော်ခွင့်လိုင်စင်ကို ဗဟိုအစိုးရကထုတ်ပေးပြီး ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး Governor ကန့်ကွက်ရုံသာကန့်ကွက်နိုင်ပြီး Veto ဖြင့် ပယ်ချနိုင်ခြင်းမရှိပါ။ Shell နှင့် Occidatal Petroleum Company ကဲ့သို့ကမ္ဘာ့ကုမ္ပဏီကြီးများပင်ဖိလစ်ပိုင်တွင်မြေအောက်ပိုက်လိုင်းချခြင်းကိစ္စတွင် သဘာဝဘေးမဲ့တောတစ်ခုကို ဖြတ်သန်းဖောက်မည့် အစီအစဉ်ကို ပြည်နယ်အစိုးရနှင့်ဒေသခံတို့က ကန့်ကွက်သဖြင့် စီမံချက် တစ်ခုလုံး ပျက်သွားသည့်သာဓကရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဗဟိုနှင့်ပြည်နယ်အစိုးရတို့ကုမ္ပဏီများနှင့် ဆွေးနွေးရာ တွင် လွတ်လပ်၊ ကြိုတင်အသိပေးပြီး သဘောတူညီချက် Free, Prior and Informed Consent သည်နှစ်ဦးနှစ်ဖက်လုံး ဆွေးနွေးသူတို့တွင်ရှိရမည့် ကျင့်ဝတ်ဖြစ်ပါသည်။ UN ကမ္ဘာ့လူ့အခွင့်အရေးကြေညာစာတမ်းတွင် "ဒေသခံတိုင်းရင်းသူ/သားတို့အား မည်သည့်အကြောင်းနှင့်မျှ သဘောတူညီချက်မရှိဘဲ အတင်းအကြပ်ရွှေ့ပြောင်းခွင့်မရှိ"ဟု ကြေညာထားပါ သည်။ Australia တွင် "The Native Title Act(1993)"ဖြင့် ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတို့က ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးခွင့် the Right to Negociateကို ကုမ္ပဏီတစ်ခုနှင့်ဖြစ်စေ၊ ပြည်တွင်းပြည်ပအစိုးရအဖွဲ့တစ်ခုနှင့်ဖြစ်စေ ဥပဒေကခွင့်ပြုထားပါသည်။

ဒီမိုကရေစီ၏အစခရီးတွင် မြန်မာနိုင်ငံပြည်နယ်အစိုးရတို့ သယံဇာတထုတ်လုပ်မှုကို စီမံဆုံးဖြတ်ခွင့်ကို ပေါ်လစီချမှတ်သူတို့သည် (၁)ဗဟိုနှင့်ပြည်နယ်အစိုးရအုပ်ချုပ်မှု(ယန္တရား) ပိုမိုဆက်သွယ်ပေါင်းစပ်နိုင်ရန် ကြိုးစားသင့်ပါသည်။ လိုင်စင်ထုတ်ပေးခွင့်အာဏာခွဲဝေခြင်း၊ တာဝန်ခံမှု Responsibility ခွဲဝေခြင်း (၂)ဒေသ ခံတိုင်းရင်းသားနှင့် ပြည်နယ်အစိုးရတို့က ဆုံးဖြတ်ချက်ချခြင်းကိစ္စများတွင် ပိုမိုပါဝင်လာစေခြင်း (၃)ဗဟိုနှင့် ပြည်နယ်အစိုးရမှ ဝန်ထမ်းများ၊ နည်းပညာ၊ စက်ပစ္စည်းများ၏စွမ်းရည် Capacity မြင့်မားလာစေခြင်း (၄)ပွင့်လင်းမြင်သာမှု တိုးတက်လာစေပြီး အစိုးရကောင်း Good Governance တစ်ခု၏လက္ခဏာများ ပိုမိုကျင့် သုံးပြသခြင်းတို့ လုပ်ဆောင်သင့်ပါကြောင်း. . . . ။

ဒေါက်တာတိုးမြင့်
toe1myint2 @gmail.com

စာမျက်နှာ(၁၀)မှအဆက် …မိုင်းယန်းတိုက်ပွဲနှင့် တပ်သား… ကေ(တောင်တန်းပြာ)

လေကြောင်းပစ်ကူများက ထိရောက်လှသဖြင့် အထိနာလှသော ဗကပများသည် ကျဆုံးသူများနှင့်ဒဏ်ရာရသူများအား ထမ်းစင်များဖြင့် သယ်ထုတ်၍ မိုင်းယန်းစစ်မျက်နှာမှ အပြီးအပိုင်ဆုတ်ခွာသွားကြလေတော့သည်။ ခလရ(၁၁)မှ တပ်ရင်းမှူးဗိုလ်မှူးစိုးလွင်အပါအဝင် အရာရှိစစ်သည်၅၀ယောက်ကျဆုံးခဲ့၏။၁၂၀ကျော်ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ကြ၏။ မြေပြင်ပေါ်ကျန်ရစ်ခဲ့သောဗကပအလောင်း၂၀၀ကျော်သိမ်းဆည်းနိုင်ခဲ့ကြသည်။

ထိုမိုင်းယန်းတိုက်ပွဲသည် မိုင်းယန်းမြို့မကျရေးအတွက် ရဲဝံ့စွန့်စားစွာအသက်စွန့်၍တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သော တပ်သားဝုန်လျှံမန်းအား နိုင်ငံတော်မှစွမ်းရည်သတ္တိဆိုင်ရာသီဟသူရဘွဲ့ချီးမြှင့်လေသည်။တပ်သားဝုန်လျှံမန်းသည် ချင်းအမျိုးသားဖြစ်၏။ ထို့အပြင် တပ်ရင်းမှူးကျဆုံးသွားသဖြင့် ဒုတပ်ရင်းမှူးဗိုလ်မှူးတင်အောင်မြင့်ဦး သည်ဒဏ်ရာရရှိသည့်ကြားမှ လေကြောင်းပစ်ကူအချိန်မီရောက်လာသည်အထိမိမိတပ်ရင်းအားကွပ်ကဲ၍ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သဖြင့် နိုင်ငံတော်မှသီဟသူရဘွဲ့ချီးမြှင့်ခဲ့၏။ (ယခု ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသီဟသူရတင်အောင်မြင့်ဦး (ငြိမ်း) ဖြစ်သည်။) တပ်ရင်းမှူးဗိုလ်မှူးစိုးလွင်အပါအဝင် သူရဘွဲ့ ၁၅ဦးရရှိခဲ့၏။ ၁၉၈၈ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ မိုင်းယန်းတိုက်ပွဲကား ဗကပတို့အဖို့ဇာတ်သိမ်းခဲ့ရသောနောက်ဆုံးတိုက်ပွဲပင်ဖြစ်လေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဗကပဥက္ကဋ္ဌသခင်ဗသိန်းတင်နှင့် ဗဟိုစစ်ကော်မရှင်အပေါ်အယုံအကြည်ရှိတော့သော 'ဝ'၊ အိကော၊ ကိုးကန့် စသည့်တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင်များသည် ဗကပလက်အောက်မှခွဲထွက်၍ ဗဟိုဌာနချုပ်မုံးကိုးနှင့် ပန်ဆန်းစခန်းအား သိမ်းပိုက်ကာ သခင်ဗသိန်းတင်နှင့် ဗဟိုအဖွဲ့ကိုလည်း မောင်းထုတ်လိုက်သောကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

ကေ(တောင်တန်းပြာ)

စာမျက်နှာ (၁၄) မှအဆက် …အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးအတွက် စစ်ရေးထိပ်တိုက်တွေ့မှု… ဇင်လင်း

NCA လက်မှတ်ထိုးထားသည့် EAOs အဖွဲ့များနှင့် NCA မထိုးရသေးသည့် တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့များအားလုံးပါဝင်သည့် ညီလာခံကျင်းပရန် EAOs အဖွဲ့အားလုံးက လက်ခံသဘော တူညီမည့် အနေအထားဖြစ်ကြောင်း ၎င်းကဆိုသည်။သို့ရာတွင်ကျင်းပမည့်ပုံစံအချိန်နှင့်နေရာကိစ္စတို့ကိုတိုင်းရင်း သားအဖွဲ့များအကြား အသေးစိတ်ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းမည်ဟု ပဒိုစောကွယ် ထူးဝင်းက ဩဂုတ် ၂၆ ရက်တွင်ပြောကြောင်း ၇ရက်နေ့စဉ်သတင်းအရ သိရသည်။

ပြည်ထောင်စု ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးမှုပူးတွဲကော်မတီ (UPDJC) နိုင်ငံရေးပါတီအစုအဖွဲ့က မြစ်ကြီးနားမြို့၌ ဩဂုတ် ၃၀နှင့်၃၁ ရက်တွင် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ဆိုင်ရာဆွေး နွေးပွဲကျင်းပခဲ့သည်။ တက်ရောက်လာသည့် နိုင်ငံရေးပါတီခေါင်းဆောင်များက ကချင်လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ (KIO/KIA) အနေဖြင့် NCA စာချုပ်တွင် ပါဝင်လက်မှတ်ရေးထိုးသင့်ကြောင်းတိုက်တွန်းကြသည်ဟု ကချင်ပြည်နယ် ဒီမိုကရေစီပါတီဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာ မနာမ်တူးဂျာ ကပြောကြောင်းသိရသည်။ လက်ရှိအခင်းအကျင်းကိုလေ့လာကြည့်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံတွင်ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေး အောင်မြင် စေရန် စစ်ရေးထိပ်တိုက်တွေ့ခြင်းများလျှော့ချဖို့လိုသည်။ နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးပွဲများ စဉ်ဆက်မပြတ် လုပ်ဖို့လိုသည်။ နိုင်ငံနှင့်ပြည်သူအပေါ် စေတနာထား လျှင် စစ်ပွဲများအမြန်ရပ်ရေးအတွက် မာန်မာနများ အာဃာတများလျှော့ချစေ ချင်သည်။ တိုင်းပြည်ဆင်းရဲမွဲတေနေရသည်မှာ စစ်စရိတ်ထောင်း၍ ဖြစ် သည်။ ပြည်သူအများလူတန်းစေ့ ဘေးကင်းလုံခြုံစွာ နေနိုင်ရေးအတွက် လာမည့် ၂၁ ရာစုပင်လုံငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲများတွင် စစ်ပွဲများအမြန်ရပ်ရန်စေတနာကောင်းဖြင့် အားစိုက်ကြိုးပမ်းကြစေလိုပါသည်။

ဇင်လင်း

www.free4readers.com

FREEDOM AT MIDNIGHT

သန်းခေါင်ယံလွတ်လပ်ရေး

မောင်ပေါ်ထွန်း မြန်မာပြန်သည်။

အပိုင်း (၁၉)

အမှန်တရား
ဘုရားတရား
အမှန်တရား

ဆင်းမလားမြို့ကလေးကား ဗြိတိသျှရာဇ ဖန်ဆင်းခဲ့သော ကမ္ဘာ့ခေါင်မိုးပေါ်မှ နတ်ဘုံနတ်နန်းကလေး တစ်ခုပင် ဖြစ်လေသည်။

ဟိမဝန္တာတောင်တန်းတွင် ပေပေါင်း(၇၁၀၀)အမြင့်၌တည်ရှိသော ဤမြို့ကလေးသည်တစ်နှစ်လျှင် ငါးလတာမျှ ဗြိတိသျှရာဇနှင့် အထက်တန်းအရာရှိကြီးများ၏ မွေ့ရိုက်ရာမြို့တော်ကလေးဖြစ်ခဲ့သည်။ သူတို့သည် ဤမြို့တော်ကလေးမှ မွေ့ထိုင်ကာ အိန္ဒိယအင်ပါယာကြီးကို လည်းကောင်း၊ ပင်လယ်နီမှမြန်မာပြည်အထိ ရှိရှိသမျှ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများကိုလည်းကောင်း အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြသည်။ ကပွဲရုံများ၊ ဟိုတယ်များ၊ ရေကူးကန်များ၊ ပန်းဥယျာဉ်များနှင့် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများဖြင့် စည်ပင်ဝေဆာနေသော ဆင်းမလားမြို့ကလေးမှာ အပူဒဏ်ကို အလူးအလဲခံနေရသော တခြားအိန္ဒိယမြို့ရွာများနှင့် လုံးဝမတူဘဲ တကယ်ပင် ဥရောပဆန်လျက်ရှိ လေသည်။

နှစ်စဉ် ရာသီဥတု ပူပြင်းစပြုသောဧပြီလလယ်တွင် ဘုရင်ခံချုပ်၏အထူးရထားသည် ဆင်းမလားမြို့သို့ ရှေးရှုခုတ်မောင်းလာသောအခါ တမူထူးခြားသော "ဆင်းမလား၏ရာသီဥတု"သည် စတင်လေတော့သည်။ ဘုရင်ခံချုပ်နှင့်အတူ ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ၊ အတွင်းဝန်များ၊ ကိုယ်ရေးအရာရှိများ၊ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ၊ သံအမတ်များနှင့် အိုင်စီအက်အရာရှိကြီးများ စသည့်ဘုရင်ခံချုပ်ရုံးတော်၏ အရေးပါသောပုဂ္ဂိုလ်မှန်သမျှ တစ်ယောက်မကျန် လိုက်ပါလာကြသည်။ သူတို့နောက်ကမူ အုပ်ချုပ်သမားများ၊ ဆံသဆတ္တာများ၊ ဖိပ်နှင့် မြင်းကုန်းနှီးတန်ဆာပြင်သူများ၊ ရွှေပန်းတိမ်ငွေပန်းတိမ်များ၊ ပိုင်နှင့်အရက်မျိုးစုံရောင်းချသူများအပြင် အဝတ်အစားနှင့် အလှပြင်ပစ္စည်းသေတ္တာကြီးငယ်မျိုးစုံကိုယူလာကြသော အရာရှိကတော်များနှင့် သားသမီးများတစ်ပြုံတစ်ခေါင်းကြီး ပါလာကြသည်။

ယခင်ကဆိုလျှင် ၁၉၀၃ခုနှစ်တိုင်အောင် ကလကာဒေသအထိ(၄၂)မိုင်ခရီးကို ရထားနှင့်သွားရပြီး ကျန်ခရီးကို ဆင်းမလားမြို့ခြေရင်းအထိ မြင်းနှစ်ကောင်ဆွဲရထားလုံးဖြင့် ရှစ်နာရီတိတိ သွားကြရသည်။ ဝန်စည်စလယ်များကိုမူ နွားလှည်းများဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကူလီများဖြင့်လည်းကောင်း သယ်ယူကြရသည်။ အရက်မျိုးစုံနှင့် အခြားစားသောက်ဖွယ်များစွာတို့ ပါဝင်သော အထုပ်အပိုးသေတ္တာများကို ကျောပေါ်တွင်တစ်မျိုး၊ ပခုံးပေါ်တွင်တစ်နည်းဖြင့် ထမ်းပိုးလာကြသည့် ကူလီတန်းကြီးမှာ တောင်ခါးပန်းလမ်းတစ်လျှောက် မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်လေသည်။

ကူလီများကို ဤမျှရာထောင်ချီ၍အသုံးပြုရခြင်းမှာ ဆင်းမလားမြို့တွင်း၌ မြင်းခွာနှင့် ကားဘီးရာများ ကင်းရှင်းပြီး လူသားတို့၏နူးညံ့သောခြေဖဝါးရာများသာ ပေါ်စေရန်ဖြစ်သည်။ ယခင်ကဆိုလျှင် မြို့ထဲတွင် ရထားယာဉ်သုံးစီး၊ သို့မဟုတ် ကားသုံးစီးကိုသာ သွားလာခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ယင်းတို့မှာလည်း ဘုရင်ခံချုပ်၊ အိန္ဒိယတပ်မတော်စစ်ဦးစီးချုပ်နှင့်ပန်ဂျပ်ပြည်နယ်ဘုရင်ခံတို့၏ယာဉ်များသာ ဖြစ်သည်။ ဆင်းမလား၏ရိုးရာ ပုံပြင်တစ်ခုအဆိုအရ တစ်ခါတွင်ဘုရားသခင်က သူ၏ယာဉ်တစ်စီးကိုပါ မောင်းနှင်ခွင့်တောင်းခံသော်လည်း သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များကခွင့်မပြုခဲ့ဟု အဆိုရှိခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အိန္ဒိယမှ ဗြိတိသျှတို့ထွက်ခွာ သွားသည့်အချိန်အထိ လန်ချားယာဉ်များကို အသုံးပြုခဲ့သည်။ လန်ချားတစ်စီးကို လူလေးယောက်က တောင်ဆင်းတောင်တက်ခရီး ပင်ပန်းကြီးစွာ ဆွဲကြရသည်။ အပိုတစ်ယောက်က လူစားလဲရန် လန်ချားဘေးမှ လိုက်ပါရသေးသည်။

အစဉ်အလာအရ ကူလီများမှာ ဖိနပ်မစီးကြရချေ။ သို့သော် ခိုင်းစေသူပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လူမှုရေးအဆင့်အတန်းအလိုက် ကူလီများကဝတ်ဆင်ကြရသည်။ ဘုရင်ခံချုပ်၏ ကူလီများမှာ အထူးအခွင့်အရေးအနေဖြင့် ကြက်သွေးရောင်အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ကြရသည်။ ဆင်းမလားမြို့မှကူလီများမှာ မနိုင်သောဝန်များကို တိရစ္ဆာန်များပမာ ထမ်းကြရသဖြင့် အားလုံးလိုလိုပင် အဆုပ်ရောဂါ၏ သားကောင်များအဖြစ် ဘဝဆုံးရှုံးကြရရှာသည်။

တောင်ပေါ်မြို့တွင် ကျင်းပသော စားပွဲသောက်ပွဲများမှာလည်း ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှသည်။ အထူးသဖြင့် ဘုရင်ခံချုပ်စံရိပ်သာ၌ကျင်းပသောပွဲမှာ အခမ်းနားဆုံးဖြစ်သည်။ ဘုရင်ခံချုပ်၏ ဧည့်ခံပွဲသို့လာရောက်ကြသော အထက်တန်းလွှာအရာရှိကြီးများ၏ လန်ချားသမားများက အနီရောင်ဖဲပွင့်များဆင်ထားပြီး ဘုရင်ခံချုပ် ဝင်သောသီးသန့်လမ်းမှ ဝင်ခွင့်ရကြသည်။ အခြားအဆင့်နိမ့်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏လန်ချားသမားများကမူ အဖြူရောင်ဖဲပွင့်ကို ဆင်၍ အများဝင်သောလမ်းက ဝင်ကြရသည်။

ဘုရင်ခံချုပ်ဧည့်ခံပွဲ၏ ခမ်းနားပုံကိုပြောပြလျှင် ယုံနိုင်ဖွယ်ရာမရှိချေ။ ညအခါတွင် တောင်တက်တောင်ဆင်းလမ်းအတိုင်း လန်ချားတစီတတန်းကြီးက တရွေ့ရွေ့သွားနေကြသည်ကို မြင်ရသည်မှာ ခံစားမှုအမျိုးမျိုးကို ရရှိနိုင်သည်။ လန်ချားဦးပိုင်းတွင် မှန်အိမ်မီးတွေ မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်ဖြင့် လန်ချားဆွဲကူလီတို့၏ ခြေချသံများကို ဆိုင်းချက်ညီညီ ကြားနေရသည်မှာ လန်ချားထဲ၌ ပါလာသောပုဂ္ဂိုလ်များအဖို့တော့ ဂီတသံပမာထင် မှတ်ကောင်းထင်မှတ်ကြပေလိမ့်မည်။

ဆင်းမလားမြို့၏ ဗဟိုချက်ချာမှာ 'မောလ်' ရိပ်သာရပ်ကွက်ဖြစ်သည်။ ဤရပ်ကွက်တွင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များ၊ ကုန်စုံဆိုင်များ၊ ဟိုတယ်များ၊ ဘဏ်တိုက်နှင့် ခရစ်ယာန်ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများ ရှိကြသည်။ ပထမကမ္ဘာစစ်ကာလအထိ ဤရပ်ကွက်သို့အိန္ဒိယ အမျိုးသားများအား ခြေချခွင့်မပြုခဲ့ချေ။

ဆင်းမလားသို့ လာရောက်ကြသူတိုင်းသည် ပူပြင်းသော ရာသီဥတုဒဏ်မှရှောင်ခွာ၍ အပန်းဖြေအနားယူရန် သက်သက်ချည်းမဟုတ်ခဲ့ကြ။ လူမည်းအိန္ဒိယအမျိုးသားတို့ထက် ထူးခြားမြင့်မြတ်ကြောင်းပြလိုသော အင်္ဂလိပ်တို့၏'လူမျိုးကြီးဝါဒ'မှပေါက်ဖွားလာသည့် လူတန်းစားခွဲခြားမှုတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

မောင့်ဘက်တန် ရောက်လာသောအချိန်တွင်ကား ယင်းသို့သောရှေးအစဉ်အလာအားလုံးကို ဖျက်သိမ်းလိုက်လေသည်။ ယခုဆိုလျှင် မောလ်ရိပ်သာ ရပ်ကွက်တွင် အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသားများ ခြေချခွင့်ရခဲ့ကြလေပြီ။ သို့သော် ဥရောပဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်မှသာ ဝင်ရောက်ခွင့်ပြုလေသည်။

ဆင်းမလားသို့ရောက်သောအခါ မောင့်ဘက်တန်သည် သူ့လုပ်ရပ်များကိုပြန်လည်သုံးသပ်မိသည်။ သူသည် နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဆွေးနွေးပွဲများကြောင့် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခဲ့သည်။ ယခုအခါတွင်မူ သူသည် အထူးပင်စိတ်ဓာတ်တက်ကြွလျက်ရှိသည်။ ကိုယ့်လုပ်ရပ်ကိုလည်း ကိုယ်ယုံကြည်မိသည်။ သူသည် အခြားအခြားသော ဘုရင်ခံချုပ်များ မလုပ်နိုင်ခဲ့သော အလုပ်ကြီးတစ်ခုကိုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံကြီးကို မလွဲသာမရှောင်သာ၍ နှစ်ပိုင်းခွဲရသဖြင့် စိတ်မချမ်းသာဖြစ်မိသော်လည်း ဗြိတိသျှတို့အနေဖြင့် ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိ ထွက်ခွာနိုင်မည့်နည်းလမ်းကို သူကရှာဖွေတင်ပြနိုင်ခဲ့သည်။

သူသည် ဤလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အာဏာကုန်ဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့်ကို နန်းရင်းဝန် အက်တလီထံမှ ရရှိခဲ့သောကြောင့် သူ့အစီရင်ခံစာကို လန်ဒန်သို့မပို့မီ အိန္ဒိယခေါင်းဆောင်များအား တရားဝင်တင်ပြနေရန် မလိုတော့ပေ။ အရေးကြီးသည်မှာ ထိုစီမံကိန်းကို သူတို့က လက်ခံနိုင်သည်ဟူသောအချက်ကို အက်တလီ အစိုးရအဖွဲ့က ယုံကြည်မှုရစေရန်သာဖြစ်သည်။

ယင်းစီမံကိန်း မောင့်ဘက်တန်သည် သူ၏ရုံးခန်း၌ အပြန်ပြန်အလှန်လှန်လေ့လာသုံးသပ်ပြီးမှ ရေးဆွဲခဲ့သည်။ အိန္ဒိယခေါင်းဆောင်တို့၏ စိတ်စေတနာနှင့် ခံယူချက်အပြင် သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်သားတို့၏ ဆန္ဒကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဤစီမံကိန်းကို သူတို့အားလုံးက တညီတညွတ်တည်း လက်ခံကြလိမ့်မည်ဟု သူကယုံကြည်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မေလ(၁၇)ရက်နေ့တွင် ထိုစီမံကိန်းကို သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များအားတင်ပြရန် ရည်ရွယ်ကြောင်း ဆင်းမလားသို့မလာမီကလေးတွင် သူက တရားဝင်ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

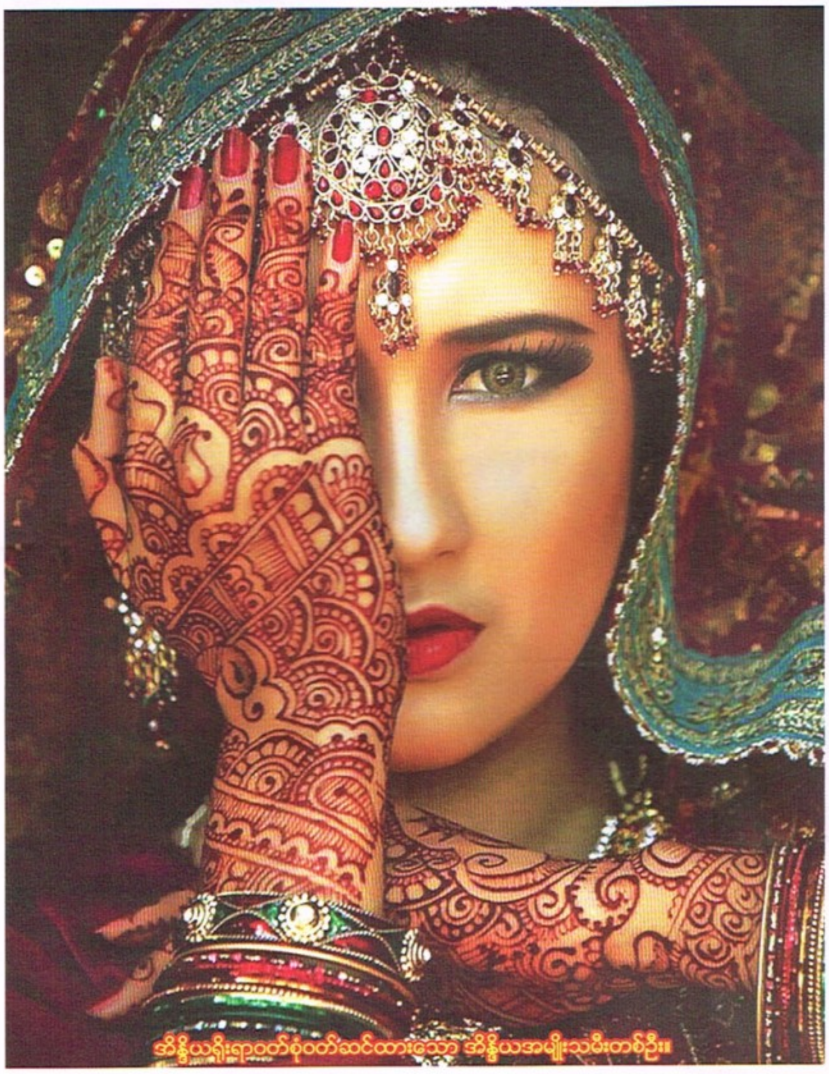
အိန္ဒိယရိုးရာဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော အိန္ဒိယအမျိုးသမီးတစ်ဦး။

ယင်းစီမံကိန်း လန်ဒန်မြို့သို့ရောက်သည်မှစ၍ မောင့်ဘက်တန်ထံသို့ သံကြိုးစာများ တစ်စောင်ပြီးတစ်စောင်ရောက်လာကြသည်။ ယင်းတို့မှာ အက်တလီအစိုးရက စီမံကိန်းပါအချက်အလက်များကို မထိခိုက်စေဘဲ ဝေါဟာရအသုံးအနှုန်းကို ပြင်ဆင်ရန်အကြံပေးစာများ ဖြစ်ကြသည်။

မောင့်ဘက်တန်၏စိတ်တွင် မတင်မကျခံစားနေရသော အခြားပြဿနာကြီးတစ်ရပ်မှာ သူ့စီမံကိန်းကို အက်တလီက အတိအကျလက်ခံခဲ့လျှင် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ နှစ်နိုင်ငံတည်းသာမကဘဲ သုံးနိုင်ငံပင် ဖြစ်သွားနိုင်သော အချက်ဖြစ်သည်။ ဘင်္ဂလားပြည်နယ်ရှိ ဟိန္ဒူနှင့် မွတ်စလင် (၃၅)သိန်းတို့အတွက် ကာလကတ္တားကို မြို့တော်အဖြစ်ထားကာ သီးခြားတစ်နိုင်ငံ တည်ထောင်ပေးရန် အဆိုတစ်ရပ်ကို သူ့စီမံကိန်းတွင် ထည့်သွင်းခဲ့သည်။

ဤအဆိုပြုချက်အတွက် သူသည် ဂျင်းနား၏ပန်ဂျပ်နယ်နှင့် ဘင်္ဂလားပေါင်း၍ ပါကစ္စတန်ထူထောင်ရေးမူကို ဆန့်ကျင်ပြီး ဟိန္ဒူနှင့် မွတ်စလင်အပါအဝင် ဘင်္ဂလားနယ်မှ နယ်ခံနိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များအား လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက်စည်းရုံးခဲ့သည်။ ဤအကြံကိုဂျင်းနားအား ပြောပြသောအခါ ဂျင်းနားကမကြိုက်သော်လည်း အခြေအနေအရ လက်ခံရန် ဝန်မလေးကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။ သို့သော်မောင့်ဘက်တန်က ဤအကြံကိုနေရူးနှင့် ပတေးတို့အား လုံးဝမပြောရသေးခြင်းအတွက် စိတ်လေးနာမိသည်။ သူတို့၏ ကွန်ဂရက်အဖွဲ့အတွက် ရန်ပုံငွေများ အကြီးအကျယ်ထောက်ပံ့နေသော စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ၏ အထည်စက်ရုံများတည်ရှိရာ ကာလကတ္တားဆိပ်ကမ်းမြို့ကြီးကို သူတို့အနေဖြင့်စွန့်လွှတ်နိုင်ပါမည်မလား။ မစွန့်လွှတ်နိုင်ခဲ့လျှင် သူ၏စီမံကိန်းမှာ အိန္ဒိယဗြိတိန်နှင့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများအမြင်တွင် မည်သို့မျှ အဓိပ္ပာယ်မရှိသော 'အလကားစီမံကိန်း'မျိုး အဖြစ်သို့ရောက်သွားမည်မှာ သေချာလေသည်။

ယင်းသို့စဉ်စားရင်း ရုတ်တရက်အကြံတစ်ခု ပေါ်လာသည်။ ထိုစီမံကိန်းကို နေရူးအားနှစ်ယောက်ကြားရင်းရင်းနှီးနှီးပြောပြရန်ဖြစ်သည်။ သူသည် နေရူးအား သူနှင့်အတူ အနားယူရန်ဆင်းမလားသို့ ဖိတ်ခေါ်လာခဲ့သည်။ နေရူးနှင့်သူတို့၏ဆက်ဆံရေးသည် သူတို့နှစ်ဦး၏ ပုဂ္ဂလိကဆက်ဆံရေးမျှသာမကဘဲ အိန္ဒိယနှင့်ဗြိတိန်နိုင်ငံတို့၏ နောင်အရှည်သဖြင့် ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှုအတွက် ပေါင်းကူးတံတားလည်းဖြစ်သည်ဟူ၍ မောင့်ဘက်တန်က ယုံကြည်သည်။

ထို့ပြင် နေရူးသည် သူ၏ဇနီးနှင့်လည်းအလွန်ရင်းနှီးသည်။ နိုင်ငံရေးကိစ္စများကြောင့် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေသော နေရူးအားအက်ဒွင်နာမောင့်ဘက်တန်က စာနာစိတ်ဖြင့်တတ်နိုင်သမျှ ဧည့်ခံပြုစုခဲ့သည်။ သူတို့သည် လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း၊ လမ်းလျှောက်ရင်း၊ ရေကူးရင်းဖြင့် နိုင်ငံရေးရာများကို ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ ရယ်စရာမောစရာများပြောကာ တရင်းတနှီး ဆက်ဆံခဲ့ကြသည်။

မောင့်ဘက်တန်သည် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ချလိုက်သည်။ ထို့နောက်သူ၏အတိုင်ပင်ခံများအား သူ့ရုံးခန်းသို့ ခေါ်ယူပြီး သူ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ရှင်းပြသည်။

ဘုရင်ခံချုပ်၏စကားကို ကြားရသောအခါ အတိုင်ပင်ခံများက အံ့အားသင့်သွားကြသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံခွဲခြမ်းရေးစီမံကိန်းကို ဂျင်းနားမသိဘဲ နေရူးအားပြသခြင်းသည် မွတ်စလင်အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီးအား သစ္စာဖောက်ရာရောက်မည်။ တစ်နေ့တွင် ဤအကြောင်းကို ဂျင်းနားသိရှိသွားပါက ဘုရင်ခံချုပ်အဖို့ ကောင်းကျိုးထက် ဆိုးကျိုးသာရရှိမည်ဟူ၍ အတိုင်ပင်ခံများက တင်ပြကြသည်။

မောင့်ဘက်တန်သည် စားပွဲကိုလက်ချောင်းကလေးများဖြင့် ပုတ်ကစားရင်းအတန်ကြာမျှ စဉ်းစားခန်းထုတ်နေသည်။ ပြီးတော့မှ 'ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အကြောင်းပြချက်တွေအားလုံး မှန်ကန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ ကျုပ်ရဲ့အတွင်းစိတ်က နေရူးကိုပဲ အရင်ပြချင်နေတယ်။ အတွင်းစိတ်ဆန္ဒကိုပဲ ကျုပ်လိုက်နာရတော့မယ်" ဟူ၍ပြောလိုက်သည်။

Larry Collins and Dominique Lapierre တို့ ရေးသော FREEDOM AT MIDNIGHT ကို မောင်ပေါ်ထွန်း (မြန်မာပြန်) အပိုင်း(၂၀)ကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။

www.free4readers.com

သခင်နုအုတ်

မိုးဟိန်း (သူရိယနေဝန်း)

ဒီနေ့ မြန်မာပြည်နိုင်ငံရေးဟာ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ဖွင့်ပြီး လုပ်နေတဲ့နိုင်ငံရေးဖြစ်လာတယ်။ ဒီနေ့ နိုင်ငံရေးဘောလုံးကွင်းထဲမှာ ကစားနေကြတဲ့ ကစားသမားတွေတော့ နိုင်ငံရေးဝမ်းစာဘယ်လောက်ရှိမရှိတော့ မသိဘူး။ လူငယ်မျိုးဆက်တွေအများစုက နိုင်ငံရေး စိတ်မဝင်စားကြတော့ပါ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုတော့ အားလုံးက မမေ့နိုင်ဘဲ အမှတ်ရနေကြဆဲဆိုတာကိုပဲ ကြိတ်ပြီး ဝမ်းသာနေရပါတယ်။

ဒီနေ့မျိုးဆက်သစ်ဟာ သခင်နု၊ သခင်သန်းထွန်း စတဲ့ လွတ်လပ်ရေးယူပေးခဲ့တဲ့နိုင်ငံရေးသမားတွေကို မသိကြတော့၊ အမှတ်မရှိကြတော့ပါ။ ဖဆပလ၊ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၊ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ၊ ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီ သမိုင်းတွေဆိုတာတော့ ပိုလို့ဝေးသွားပါပြီ။ ဒီလိုသာ သမိုင်းထဲက လူသားပုဂ္ဂိုလ်တွေကို သေသောသူကြာရင်မေ့ဝစ်ကြစတမ်းဆိုရင် ဒီနေ့ နိုင်ငံရေးလုပ်နေသူခေါင်းဆောင်ကြီးဆိုသူတွေကိုလည်း တစ်ချိန်မှာ နောင်မျိုးဆက်တွေက ဒီသံသရာအတိုင်း ဆက်ပြီးထပ်လုပ်ကြပါလိမ့်ဦးမယ်။

ဒီနေ့ ဇာတ်စင်ပေါ်က NLD က ခေါင်းဆောင်တွေအကြောင်းကို နောင်အနှစ်(၃၀)လောက်ဆိုဘယ်သူမှလည်း ရေးကြ ပြောကြတော့မှာမဟုတ်ပါ။ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ခေတ်၊ စစ်ပြီးခေတ်၊ လွတ်လပ်ရေးခေတ် မြန်ကြည့်ရင် ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း နှစ်ဦးလောက်ပဲ နာမည်ကျန်ရစ်ပါတယ်။ ကျန်သူရဲကောင်းတွေအားလုံးနီးပါး ဝေဝါးလွင့်စဉ်ပျောက်ကွယ်သွားကြရှာပါပြီ။ ဒါဟာ မဖြစ်သင့်မဖြစ်ထိုက်တဲ့ အစဉ်အလာဆိုးပါ။

ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံရေးလုပ်ခဲ့တာ၊ ကျွန်တော်စာရေးနေတာ တစ်ချိန်လုံးမှာ သမိုင်းစဉ်ထဲက နိုင်ငံရေးသမားတွေ၊ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တွေ၊ နိုင်ငံရေးပါတီတွေရဲ့ပုံရိပ်တွေဗိညာဉ်တွေဝင်ပူးပြီးမှ ရေးခဲ့တာချည်းပါပဲ။ စမရေးခင် သူတို့ပုံရိပ်တွေဆိုတဲ့ဈာန်ဝင်ပြီး နိုင်ငံရေးနတ်ဝင်ပူးပြီးမှ ရေးတာ ဖြစ်တယ်။

သခင်နုအကြောင်းရေးရင် သခင်နုမျက်နှာနဲ့ သခင်နုပြောခဲ့တာတွေ၊ သခင်နုစာအုပ်ထဲက သခင်နုပုံရိပ်ကို ဝင်စားပြီးမှ သူ့အကြောင်းရေးတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအကြောင်း၊ သခင်သန်းထွန်းအကြောင်း၊ ဖဆပလ၊ ကွန်မြူနစ်အကြောင်းတွေလည်း ဒီအတိုင်းပဲ ရေးပါတယ်။ နောက်ဆုံး ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီအကြောင်းရေးရင်တောင် ဗားကရာချောက်ထိပ်က ပထမဆုံးကွန်မြူနစ်ပါတီဌာနချုပ်မှသည် နောက်ဆုံး ပဲခူးရိုးမ မြယာဝင်ကြောအထိ စိတ်ထဲဝင်စားပြီးမှ ရေးသားပါတယ်။ ကိုယ်ရေးနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်းရေးရင် ကြိုက်သည်၊ မကြိုက်သည်၊ ထောက်ခံသည်၊ မထောက်ခံသည် အပထား၊ သူတို့လုပ်ခဲ့တဲ့ကောင်းကွက်တွေနဲ့ မှားကွက်တွေနှစ်မျိုးစလုံးကို ယှဉ်စဉ်းစား ခေါင်းထဲထည့်ထားပြီးမှ ရေးပါတယ်။

'ခေါင်းဆောင်ကြီးလိုတာလား၊ ခေါင်းဆောင်မှုလိုတာလား' ဆိုတဲ့ခေါင်းစဉ်ရေးတဲ့ဆောင်းပါးမှာ သခင်နုပေးတဲ့သင်ခန်းစာကို ကျွန်တော် ရေးခဲ့ပါတယ်။ အခု ဒီခေါင်းစဉ်က လက်ငင်း မြန်မာပြည်နိုင်ငံရေးလောကကို မေးခွန်းထုတ်ရမယ့် မေးခွန်းပါပဲ။

ဦးနုတို့ လဲလျောင်းနေတဲ့ အုတ်ဂူများ

အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီးဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို မမီလိုက်ပေမယ့် ဗိုလ်ချုပ်ကတော် ဒေါ်ခင်ကြည်ကို မကွယ်လွန်မီ နာမကျန်းစဉ်က မီလိုက်ပါတယ်။ ဒေါ်ခင်ကြည်ကွယ်လွန်တဲ့အချိန်မှာ ဈာပနကော်မတီမှာ ပါဝင်ခဲ့ရသလို ဈာပနမှာ ဒေါ်ခင်ကြည်ရဲ့ရုပ်ကလာပ်တင်ထားတဲ့ကားပေါ်မှာ လိုက်ပါခွင့်စောင့်ရှောက်ခွင့်ရခဲ့သလို ဒေါ်ခင်ကြည်ရုပ်ကလာပ်ကို ဂူသွင်းတဲ့အထိ အုတ်ဂူရှိရာကို ကားပေါ်ကထမ်းပြီး သယ်ဆောင်ခွင့်ရခဲ့လို့ ဘဝမှာ အထူးကျေနပ်ဂုဏ်ယူခဲ့ပါတယ်။ ဒါဟာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို မမြင်ဖူး၊ မကြုံဖူးလိုက်ပေမယ့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဇနီးကို ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်စား ဂူသွင်းမြှုပ်နှံခွင့်ရခဲ့တဲ့ အထူးအခွင့်အရေးတစ်ခုလို့ ခံယူခဲ့ပါတယ်။

သခင်သန်းထွန်းကို မမြင်ဖူး၊ မမီဖူးလိုက်ပါ။ ဦးကျော်ငြိမ်း၊ ဦးဗဆွေတို့ကိုလည်း မမြင်ဖူး၊ မမီဖူးလိုက်ပါ။ သို့သော် သခင်နုကိုတော့ ၁၉၈၈မှာ မီလိုက်ပြီး မြင်တွေ့ခွင့်၊ နှုတ်ဆက်ခွင့်၊ ကန်တော့ခွင့်၊ စကားပြောခွင့်ရလိုက်ပါတယ်။ သခင်နုကို ကျွန်တော် နှစ်ကြိမ်တွေ့ဖူးခြင်းပါ။ ပထမတစ်ကြိမ်က ကြားဖြတ်အစိုးရဖွဲ့ ဖိုလပ်ခဲ့တဲ့ ရန်ကုန်ဆေးတက္ကသိုလ်ထဲမှာ ၁၃-၉-၁၉၈၈ ကဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ကြိမ်ကတော့ ၁၉၈၉မှာ ကျွန်တော်နဲ့ ဗိုလ်ထိန်လင်း(ပြည်သူ့ရဲဘော်)ရဲ့သား ကိုမော်လင်းနဲ့ ရန်ကုန်မြို့ ပြည်ထောင်စုလမ်းမှာရှိတဲ့ သခင်နုအိမ်သွားပြီး တွေ့ဆုံကန်တော့ခဲ့ခြင်းပါ။ ကျွန်တော် သခင်နုကို နောက်ဆုံးတွေ့ခဲ့စဉ်က သူဟာ အသက်(၈၁)နှစ်ရှိနေပါပြီ၊ ကျန်းမာပါသေးတယ်။ စကားတွေတော့ အများကြီးမပြောနိုင်တော့ပါ။

နောက်တော့ ကျွန်တော်လည်း ထောင်ထဲရောက်သွား၊ နောက်တော့ ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်ကနေ ထိုင်းနိုင်ငံ ရောက်သွားပါတယ်။

ကျွန်တော် မြန်မာပြည်မှာရှိစဉ်က ကြံတောသင်္ချိုင်းကို မကြာခဏသွားတတ်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေတွေရဲ့ ဈာပနလိုက်ပို့တိုင်း ဈာပနပြီးရင် အိမ်တန်းမပြန်ဘဲ ကြံတောသင်္ချိုင်းထဲက လွတ်လပ်ရေးခေါင်းဆောင်ကြီးတွေရဲ့ အုတ်ဂူရှိရာတွေကိုသွားပြီး ဂါရဝပြုတတ်ပါတယ်။

မှတ်မိနေတာ ဗိုလ်မင်းခေါင် အုတ်ဂူ၊ ဦးကျော်ငြိမ်းအုတ်ဂူ၊ ဦးဗဆွေအုတ်ဂူ၊ ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဗိုလ်တာရာ အုတ်ဂူစသဖြင့် အလံနီတွေ ကြယ်နီတွေနဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးနဲ့ဆောက်လုပ်ထားတဲ့ လွတ်လပ်ရေး သူရဲကောင်းတွေ အိပ်မောကျနေတဲ့အုတ်ဂူတွေကို ဒီနေ့အထိ မျက်စိထဲက မထွက်ပါ။

သခင်နုရဲ့အုတ်ဂူကတော့ တစ်မူထူးပါတယ်။ သခင်နုဟာ သူမသေဆုံးခင်ကတည်းက သူ့မိသားစုကို သူ့ဆန္ဒမှာခဲ့ပုံရပါတယ်။ သခင်နုအုတ်ဂူရဲ့ တစ်ဖက်တစ်ချက်စီမှာ လက်ချောင်းနဲ့လက်ဖဝါး နှစ်ဖက်ဖြန့်ထားတဲ့ပုံ ထုဆစ်တည်ဆောက်ထားပါတယ်။ သခင်နုရဲ့အုတ်ဂူမှာတည်ဆောက်ထားတဲ့ လက်ဖဝါးနှစ်ခုဖြန့်နေတဲ့ပုံကို လူတိုင်း ချက်ချင်း သဘောမပေါက်ကြပါ။ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြန့်ထားပုံက **လူတိုင်းက မွေးတုန်းကလည်း ဘာမှမပါလာဘဲ တစ်ယောက်တည်းလာခဲ့ကြပြီး သေဆုံးထွက်ခွာသွားတဲ့အချိန်မှာလည်း တစ်ယောက်တည်း ဘာမှသယ်ယူမသွားနိုင်ဘဲ လက်ဗလာချည်း ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားရမယ်ဆိုတဲ့** သင်ခန်းစာကို နမူနာပြချင်တဲ့သဘောနဲ့ သခင်နု စီစဉ်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

သခင်နုရဲ့အုတ်ဂူ ဘယ်လိုတည်ဆောက်ထားကြောင်း ခဏထားပြီး ကျွန်တော်ရေးချင်တာ ရောက်ပါပြီ။ သခင်နု၊ ဗိုလ်မင်းခေါင်၊ ဗိုလ်တာရာ၊ ဦးကျော်ငြိမ်း၊ ဦးဗဆွေ စတဲ့ လွတ်လပ်ရေးခေါင်းဆောင်တွေအားလုံး အတူအိပ်စက်အနားယူနေရတဲ့ကြံတောသင်္ချိုင်းဟာ အလွန်တရားကျဖို့ကောင်းပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းစဉ်ကာလ၊ မကွယ်လွန်မီ နိုင်ငံရေးယှဉ်ပြိုင်မှု ကာလတွေက ကွန်မြူနစ်၊ ဆိုရှယ်လစ်၊ ရဲဘော် ဖြူ၊နီ၊ဝါ၊ ဖဆပလ ဆိုပြီး ကွဲပြားခဲ့ကြ၊ ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြ၊ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပေမယ့် သေဆုံးသွားကြတဲ့အခါမှာတော့ ဖဆပလတွေ၊ ဗကပတွေ၊ သန့်ရှင်း၊ တည်မြဲ၊ ပြည်သူ့ရဲဘော်၊ အလံနီ၊ ကွန်မြူနစ်ဆန့်ကျင်သူအားလုံးဟာ ကြံတောဆိုတဲ့ သင်္ချိုင်းတစ်ခုထဲက ကုက္ကိုပင်ကြီးတွေရဲ့အောက်မှာ တစ်စုတစ်ဝေးတည်း မကွဲပြားဘဲ တစ်နေရာတည်းမှာ အတူတကွ လဲလျောင်းအနားယူအိပ်စက်နေကြရတာကို တွေ့ရတာ တရားကျပါတယ်။

သခင်သန်းထွန်းတို့၊ ဂိုရှယ် ခေါ် သခင်ဘတင်တို့၊ ဗိုလ်ရန်အောင်တို့လည်း ပဲခူးရိုးမမှာ မသေဆုံးဘဲ မြို့ပေါ်မှာ သေဆုံးခဲ့ကြမယ်ဆိုရင် ကြံတောသင်္ချိုင်းထဲက သခင်နု၊ ဦးကျော်ငြိမ်း၊ ဦးဗဆွေတို့ အုတ်ဂူနားတစ်ဝိုက်လောက်မှာပဲ မြေမြှုပ်အုတ်ဂူလုပ်ကြပြီး အတူတကွအနားယူလဲလျောင်းနေကြရမှာဖြစ်တယ်ဆိုတာသွားတွေးမိပါတယ်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနဲ့ အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေကတော့ လွတ်လပ်ရေးမရခင် လုပ်ကြံခံရတဲ့အတွက် ရွှေတိဂုံဘုရားနားက အာဇာနည်ကုန်းမှာ အရင်ဆုံးလဲလျောင်းသွားခဲ့ရတဲ့အတွက် နေရာအနည်းငယ်ဝေးကွာပြီး ကွဲပြားသွားရတာပါ။ ဒါတောင် ကြံတောသင်္ချိုင်းနဲ့ ရွှေတိဂုံဘုရားဟာ တစ်မိုင်သာသာလောက်ပဲဝေးကြတာပါ။ ဒါကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနဲ့အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေရော၊ သခင်နုတို့အားလုံးဟာ တစ်မိုင်လောက်သာကွာဝေးတဲ့ နေရာမှာ အတူတူအနားယူလဲလျောင်းသွားကြတာလို့ မြင်လို့ ရပါသေးတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ အားကျမှု၊ တရားကျမှု၊ သင်ခန်းစာရမှုဟာ ၁၉၈၈ နဝတအစိုးရတက်လာပြီး ကြံတောသင်္ချိုင်းကို ဖြိုဖျက်ဖယ်ရှားလိုက်ခြင်းက ရပ်တန့်သွားစေပါတယ်။

၁၉၈၈ အာဏာသိမ်း နဝတခေါင်းဆောင်တွေက အမြော်အမြင်မဲ့စွာ သမိုင်းတန်ဖိုးနားမလည်စွာနဲ့ ကြံတောသင်္ချိုင်းဖျက်ခဲ့ပြီး ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေရဲ့အုတ်ဂူတွေကို ရွှေ့ပြောင်းခိုင်းပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေးခေါင်းဆောင်ကြီးတွေရဲ့ သူတို့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးအတွက် ဘဝတစ်လျှောက်လုံးပေးဆပ်ခဲ့တဲ့ စွန့်လွှတ်မှုတွေကို လုံးဝထောက်ထားစဉ်းစားခြင်းမဲ့စွာနဲ့ ကြံတောသင်္ချိုင်းကိုဖယ်ရှားရွှေ့ပြောင်းလိုက်ပါတော့တယ်။

သခင်နု၊ ဦးကျော်ငြိမ်း၊ ဦးဗဆွေ၊ ဗိုလ်မင်းခေါင် စတဲ့ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ ရဲဘော်သုံးကျိပ်တွေ၊ ခေါင်းဆောင်တွေဟာ သူတို့ရယူပေးလို့ လွတ်လပ်ရေးရခဲ့တဲ့ မြန်မာပြည်မှာ လူဖြစ်လာကြတဲ့ နောက်အာဏာရလာတဲ့ နဝတခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ရက်စက်ကြမ်းတမ်းတဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် သေပြီးခါမှ ဂုဏ်သိက္ခာမဲ့ပြီး နှစ်ခါပြန်သေခဲ့ရသလို ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ သူတို့အတွက် အမိမြေက နောက်ဆုံးလဲလျောင်းအနားယူစရာအဖြစ်ပေးအပ်ခဲ့တဲ့ မြေခြောက်ပေ၊ နှစ်ပေလောက်စီကိုတောင်မှ မငဲ့ကွက် မစဉ်းစားဘဲ အလွန်မိုက်မဲပြီး သစ္စာမဲ့ခဲ့ကြတဲ့ ဖြစ်ရပ်ပါ။

သခင်နုအပါအဝင် လွတ်လပ်ရေးခေါင်းဆောင်တွေရဲ့အုတ်ဂူတွေအားလုံးဟာ ကြံတောသင်္ချိုင်းဖြိုဖျက်မှုမှာ အဖယ်ရှားခံရပြီး ရန်ကုန်မြို့တော်က အသစ်ဆောက်လုပ်လိုက်တဲ့ သင်္ချိုင်းတွေရှိရာကို တစ်ကွဲတစ်ပြားစီနဲ့ ရွှေ့ပြောင်းထွက်ခွာသွားကြရပါတော့တယ်။ ကျန်ရစ်သူမိသားစုတွေကို နဝတခေါင်းဆောင်တွေက အုတ်ဂူတွေ ပြောင်းဖို့စာပို့ခဲ့ပြီး မိသားစုအသီးသီးရဲ့ကွဲပြားတဲ့ဆန္ဒအရ ထိန်ပင်သင်္ချိုင်း၊ ရေဝေးသင်္ချိုင်း စသဖြင့် သေဆုံးပြီးနောက်မှာ နောက်တစ်ကြိမ် အုတ်ဂူရွှေ့ကြရ၊ အုတ်ဂူပြန်ဆောက်ကြရနဲ့ သေဆုံးသွားတဲ့နိုင်ငံခေါင်း ဆောင်ကြီးတွေရဲ့ ကျန်ရစ်သော ရုပ်ကလာပ်အရိုးစုတွေကို လေးစားရကောင်းမှန်း မသိအောင် မိုက်မဲခဲ့ကြပါတယ်။

သခင်နုကို၁၉၅၈ခုမှာအာဏာသိမ်းဖို့ ကြိုးစားခဲ့တဲ့ ဗိုလ်အောင်ကြီးနဲ့စစ်ဗိုလ်ချုပ်တွေဟာလည်း အခုတော့ အတူတကွ ရန်ကုန်မြို့ပြင်က သင်္ချိုင်းတစ်ခုတည်းမှာပဲ အတူတူလဲလျောင်းအနားယူသွားကြရပါပြီ။

၁၉၅၈ခုနဲ့ ၁၉၆၂ခုမှာ အာဏာသိမ်းခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းကတော့ ၂၀၀၂ခုနှစ်မှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး အလွန်ကြေကွဲဖွယ်ရာအဖြစ်နဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ရေဝေးသင်္ချိုင်းမှာ တိတ်ဆိတ်စွာ မီးရှို့သဂြိုဟ်ခဲ့ရပြီး သူ့ရဲ့ ဈာပနကို လူဆယ်ယောက်ခန့်သာ လိုက်ပို့ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ ရုပ်ထဲရွာထဲက သာမန်လူတစ်ယောက်ရဲ့အသုဘတောင် လူ လေးဆယ်၊ ငါးဆယ်လောက်လိုက်ပို့ပြီး ထုံးစံဓလေ့အတိုင်း သဂြိုဟ်နိုင်ခဲ့ကြရပေမယ့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းရဲ့ ဈာပနကတော့ မိသားစုဝင်ဆယ်ဦးလောက်နဲ့ တိတ်ဆိတ်ခြောက်ကပ်စွာ ဇာတ်သိမ်းခဲ့ရတဲ့အပြင် ကျန်ရစ်တဲ့အရိုးပြာကိုတောင် ရန်ကုန်မြို့အနောက်ဘက်က လှိုင်မြစ်ထဲကို မျှောချပစ်ခဲ့တဲ့အထိ ဇာတ်နာခဲ့ရပါတယ်။

တိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးသွားသော စစ်သည်၏ကျန်ရစ်ခဲ့သော ခွေးမှ ကျဆုံးသူစစ်သည်၏သင်္ချိုင်းဂူသို့ လာရောက်၍လွမ်းဆွတ်နေပုံ။

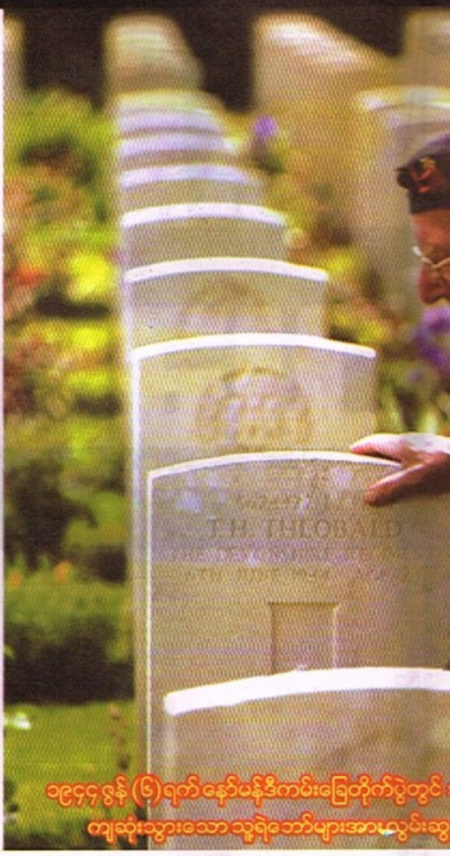

၁၉၄၄ ဇွန် (၆)ရက် နော်မန်ဒီကမ်းခြေတိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးသွားသော သူရဲဘော်များအား လွမ်းဆွ

ဂူသင်ခန်းစာ

...င် အသက်ရှင်ကျန်ရစ်သော စစ်သားဟောင်းကြီးမှ ...ဆွတ်ကြေကွဲစွာ လာရောက်အလေးပြုနေစဉ်။

အမေရိကန်သမ္မတရော်နယ်ရေဂင်နှင့်ဇနီးနန်စီတို့ ပြင်သစ်ပြည် နော်မန်ဒီကမ်းခြေစစ်သင်္ချိုင်းသို့ လာရောက်အလေးပြုစဉ်။

ဒီလို ဦးနေဝင်းရဲ့အရိုးပြာတွေကို လှိုင်မြစ်ထဲ မျှောပစ်ရတာဟာ ဦးနေဝင်းရဲ့မသေဆုံးခင်က ဆန္ဒကြောင့်လား၊ ကျန်ရစ်သူသမီး ဒေါ်စန္ဒာဝင်းရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်လား၊ အာဏာပိုင်တွေရဲ့အမိန့်လားဆိုတာတော့ ဒီနေ့အထိ သဲသဲကွဲကွဲမသိရသေးပါ။ (ဒီအကြောင်းကို ကျန်ရစ်သူသမီးဖြစ်သူ ဒေါ်စန္ဒာဝင်းနဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခွင့်ရရှိလိုပါတယ်)

ဒါကြောင့် သွားစဉ်းစားမိတာက ဦးနေဝင်းဟာ သူအာဏာသိမ်းလို့ အာဏာကဆင်းသွားရတဲ့ သခင်နုအပါအဝင် ဖဆပလခေါင်းဆောင်တွေနဲ့သေရင်တောင် သင်္ချိုင်းတစ်ခုတည်းမှာ အတူတူမနေချင်လို့ တမင် လှိုင်မြစ်ထဲ ငါ့အရိုးပြာကို မျှောချပါလို့ မှာခဲ့လေသလား သွားစဉ်းစားမိပါတယ်။ ဦးနေဝင်းဟာ ဒေါသကြီးသူ၊ ခေါင်းမာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်တာကြောင့် ဒီလိုသွားတွေးမိခြင်းပါပဲ။

သခင်နုတို့ အုတ်ဂူ ဘယ်မှာလဲ ..

သခင်နုအပါအဝင် လွတ်လပ်ရေးခေါင်းဆောင်ကြီးတွေ၊ ရဲဘော်သုံးကျိပ်တွေ၊ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်ကြီးတွေဟာ သေသွားကြတာတောင် တစ်နေရာတည်းမှာ ငြိမ်းချမ်းစွာလဲလျောင်းအနားယူခွင့် မရခဲ့ပါဘူး။ သေဆုံးသွားတဲ့ လူသားတိုင်းကို သေဆုံးသွားသူဟာ ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အယုတ်အလတ်အမြတ်မရွေး အသက်ရှင်ကျန်ရစ်သူတွေက Respect လေးစားသမှုပြုရမှာကို နဝတခေါင်းဆောင်တွေ ပျက်ကွက်ခဲ့ပါတယ်။

သခင်နုတို့တွေဟာ သေတာတောင် အုတ်ဂူနှစ်ခါပြန်ရွှေ့ရ၊ အုတ်ဂူဖြိုဖျက်ကြရ၊ အုတ်ဂူပြန်ဆောက်ကြရတဲ့အဖြစ်ဆိုးမျိုးဟာ သမိုင်းမှာ ဘယ်လိုခေါင်းဆောင်တွေမှ မကြုံတွေ့ခဲ့ရဖူးတဲ့ အဖြစ်ဆိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရခြင်းပါ။

မော်စီတုန်း မိဘနှစ်ပါးဧ်အုတ်ဂူ ဖြိုမျက်ခဲ့သော ချန်ကေရှိတ်

အိမ်နီးချင်းတရုတ်သမိုင်းမှာတော့ ဒီလိုရန်ငြိုးဖွဲ့ပြီး အုတ်ဂူဖြိုခဲ့တဲ့အဖြစ်အပျက် ရှိပါတယ်။ ၁၉၃၇-၄၉ တရုတ်ပြည်ရဲ့ ဂျပန်ခုခံရေးစစ်ပွဲနဲ့အတူ ကွန်မြူနစ်-ကူမင်တန်(မော်စီတုန်း-ချန်ကေရှိတ်) ပြည်တွင်းစစ်ပွဲကာလက ဖြစ်ပါတယ်။

မော်စီတုန်းဟာ ကျေးလက်တောသားက ပြောက်ကျားတပ်ခေါင်းဆောင်၊ တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာခဲ့သူပါ။ ပြည်တွင်းစစ်အတွင်း ကွန်မြူနစ်-ကူမင်တန် နှစ်ဖက်တိုက်ခိုက်နေတဲ့ကာလမှ မော်စီတုန်းကို မွေးဖွားခဲ့တဲ့ ဇာတိကျေးရွာရှိရာဒေသဟာ ပြိုင်ဘက်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးချန်ကေရှိတ်ရဲ့တပ်တွေ ထိန်းချုပ်ထားတဲ့ ဒေသဧရိယာအတွင်းမှာ ရောက်နေပါတယ်။ ချန်ကေရှိတ်ဟာ မြန်မာပြည်ကနဝတခေါင်းဆောင်တွေလိုယတြာ ချေတဲ့အနေနဲ့ မော်စီတုန်းရဲ့မွေးဖွားရာ ဇာတိကျေးရွာက မော်စီတုန်းမိဘနှစ်ပါးရဲ့အုတ်ဂူကို ဘူဒိုဇာနဲ့ထိုးပြီး ဖျက်ဆီးဖို့ အမိန့်ပေးခဲ့ပါတယ်။ စစ်အတွင်း ရန်သူတွေအဖြစ်တိုက်နေရတဲ့အချိန်မှာ မော်စီတုန်းဟာ သူ့ဇာတိရွာသင်္ချိုင်းက သူ့မိဘနှစ်ပါးရဲ့အုတ်ဂူတွေ ဖျက်ဆီးဖယ်ရှားခံရတဲ့ သတင်းကြားရတဲ့အခါ အလွန်စိတ်ထိခိုက်ဝမ်းနည်း ခဲ့ရပါတယ်။ မော်စီတုန်း အဲဒီလို စိတ်ထိခိုက်ခံစားစေချင်လို့ ချန်ကေရှိတ် လုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းပါ။ ဒါ့အပြင် တရုတ်လူမျိုးတွေဟာသေဆုံးသူ မိဘဘိုးဘွားတွေရဲ့အုတ်ဂူတွေမှာ နှစ်စဉ်ကန်တော့ရတဲ့အစဉ်အလာဟာ အရေးကြီးလှတဲ့အစဉ်အလာဖြစ်ပြီး ဘိုးဘွားမိဘတွေကို ကိုးကွယ်ကြတဲ့လူမျိုးတွေပါ။

ဒီလို တရုတ်လူမျိုးတွေ ကိုးကွယ်တဲ့မိဘဘိုးဘွားတွေရဲ့အုတ်ဂူကို ဖျက်ဆီးခြင်းဟာ အကြီးမားဆုံးရက်စက်တဲ့ ပြစ်မှုမြောက်ပါတယ်။

xxx

၁၉၄၉ အောက်တိုဘာ (၁)ရက်နေ့မှာတော့ ပြည်တွင်းစစ်ကြီးကို မော်စီတုန်းရဲ့ကွန်မြူနစ်တွေက အပြီးအပြတ်အောင်ပွဲဆင်ခဲ့ပြီး ပီကင်းမြို့မှာ မော်စီတုန်းဟာ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံထူထောင်ကြောင်း ကြေညာခဲ့ပါတယ်။ ချန်ကေရှိတ်လည်း ထိုင်ဝမ်ကျွန်းကို ထွက်ပြေးဆုတ်ခွာသွားခဲ့ရတယ်။

ချန်ကေရှိတ်ရဲ့ မိဘနှစ်ပါးနဲ့ ဘိုးဘွားတွေရဲ့ ဂူသင်္ချိုင်းဟာ ပီကင်းမြို့မှာ တည်ရှိနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် မော်စီတုန်းရဲ့ လက်ထောက်တစ်ဦးက လက်စားချေတဲ့အနေနဲ့ ချန်ကေရှိတ် မိဘဘိုးဘွားတွေရဲ့သင်္ချိုင်းဂူတွေကို ဖျက်ဆီးပြီး ဖယ်ရှားဖို့ အကြံပြုပါတယ်။ ဒါကို မော်စီတုန်းက လုံးဝလက်မခံဘဲ ငြင်းပယ်လိုက်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ချန်ကေရှိတ်ရဲ့မိဘဘိုးဘွားတွေရဲ့ဂူသင်္ချိုင်းကို ဆက်လက်စောင့်ရှောက်ရန်နဲ့ ထာဝရတည်တံ့စေရမယ်လို့ အမိန့်ကိုတောင် ထုတ်ပြန်ခဲ့ပါသေးတယ်။ ဒီသတင်းကို ထိုင်ဝမ်ရောက်သွားတဲ့ စစ်ရှုံးသမား ချန်ကေရှိတ်ကြားသိရတဲ့အခါ မျက်ရည်ကျပြီး နောင်တအကြီးအကျယ်ရစေခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့အရှုံးကို ရင်မှာပိုက်ပြီး ထိုင်ဝမ်ကျွန်းပေါ်မှာပဲ စစ်ရှုံးဘုရင် ချန်ကေရှိတ်ဟာ နောက်ထပ် (၂၅) နှစ်လောက်အသက်ရှင်ပြီး ၁၉၇၅ခုနှစ်မှာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရတယ်။ သူ့ဇနီး မဒမ်ချန်ကေရှိတ်ကတော့ သူ့ခင်ပွန်းမရှိတော့တဲ့နောက်ပိုင်း အမေရိကန်ပြည်ကို ထွက်ခွာသွားပြီး နယူးယောက်မြို့မှာ အသက်(၁၀၂)နှစ်မှာ ကွယ်လွန်သွားပါတယ်။

ကမ္ဘာပေါ်မှာ မဟာရန်သူကြီးတွေဖြစ်တဲ့ မော်စီတုန်းနဲ့ ချန်ကေရှိတ်အကြားမှာတောင် သင်္ချိုင်းဂူနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ လက်စားချေမှု၊ ရက်စက်မှုနဲ့ မော်စီတုန်းရဲ့ သဘောထားကြီးမှုတွေကို တွေ့ရတာပါ။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးတွေဟာ သေဆုံးသူတွေကို အလွယ်တကူပဲ သေဆုံးပြီဆိုတာနဲ့ သင်္ချိုင်းအမြန်ပို့ကြ၊ သင်္ချိုင်းထဲမှာ အမြန်သဂြိုဟ်ကြ၊ အမြန်အသုဘချကြ အမြန်ဂူသွင်းပြီး သင်္ချိုင်းထဲမှာ ထာဝရလှည့်မကြည့်တော့ဘဲ ပစ်ထားတတ်ကြတဲ့လူမျိုးတွေဖြစ်နေပြီလား။

သင်္ချိုင်းတွေထဲမှာ၊ အုတ်ဂူတွေထဲမှာ လဲလျောင်းသွားကြပြီးသူတွေ အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်က သူတို့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး နိုင်ငံနဲ့လူမျိုးအတွက်၊ မိသားစုအတွက် ဘာတွေစွန့်လွှတ်အနစ်နာခဲ့ကြသလဲဆိုတာ မစဉ်းစားတတ်ကြတော့ဘူးလား၊ မြန်မာတွေဟာ သင်္ချိုင်းကို အမေ့ပစ်ခံဂေဟာ၊ အစွန့်ပစ်ခံကမ္ဘာ၊ စွန့်ပစ်တဲ့ကမ္ဘာအဖြစ် သဘောထားနေကြသလား။

အမေရိကန်နဲ့ ဥရောပက သင်္ချိုင်းတွေဟာ ပန်းခြံတွေအလား လှပစိမ်းစိုပြီး မြက်ခင်းပေါ်မှာ လှဲ့ပစ်ချင်စိတ်ပေါက်အောင် သာယာစိမ်းလန်းတဲ့နေရာတွေအဖြစ် ဖန်တီးထားပါတယ်။ နယူးယောက်မြို့တွင်းနဲ့ဘုရားကလင်ထဲမှာ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်(၄၀၀)ကတည်းက သင်္ချိုင်း(၁၀)ခုထက်မနည်းရှိပါတယ်။ သင်္ချိုင်းဘေးမှာပဲ မြို့ပြသစ်တွေက သင်္ချိုင်းတွေကိုရှောင်ပြီး တည်ဆောက်သွားကြပါတယ်။ ပြိုကျသွားတဲ့ WTC နားက ဘုရားကျောင်းထဲမှာ သင်္ချိုင်းဂူတွေ အခုအထိ မြင်တွေ့ရပါသေးတယ်။ မြန်မာပြည် ရန်ကုန်မြို့က ထောက်ကြံ့အင်္ဂလိပ်သင်္ချိုင်းဟာ ရန်ကုန်မြို့သားတွေ ဓာတ်ပုံအလှရိုက်ကြတဲ့နေရာ တစ်ခုဖြစ်နေတာကိုထောက်ပြချင်ပါတယ်။ ၁၉၄၄ ဇွန်(၆)ရက်က နော်မန်ဒီကမ်းခြေတိုက်ပွဲမှာ ကျဆုံးခဲ့တဲ့ အမေရိကန်၊ ကနေဒါ၊ အင်္ဂလိပ်စစ်သားတွေရဲ့ဂူသင်္ချိုင်းကို အဲဒီကမ်းခြေမှာ စစ်သင်္ချိုင်းအဖြစ် ယနေ့ထိ ထားရှိထားသလို ရန်ကုန် ထောက်ကြံ့သင်္ချိုင်းဟာ မြန်မာပြည်စစ်ပွဲမှာကျဆုံးခဲ့တဲ့ အင်္ဂလိပ်စစ်သားတွေရဲ့သင်္ချိုင်းပါ။

သခင်နုတို့အုတ်ဂူနဲ့ ကြံ့တောသင်္ချိုင်းမှရတဲ့သင်ခန်းစာ

- ဒီနေ့ မြန်မာပြည်ဟာ နှစ်ခြမ်း၊ သုံးခြမ်း၊ လေးခြမ်း ဟက်တက်ကွဲနေတဲ့ ကျဆုံးနိုင်ငံတော် ဖြစ်နေပါပြီ။ အာဏာရတဲ့သူတွေကလည်း အာဏာမရခင်ကတစ်မျိုး၊ အာဏာရပြီးတစ်မျိုး လုပ်လာကြပါတယ်။ အာဏာရလာတဲ့အခါကျတော့ သူတို့အာဏာမရခင်က သူတို့အပေါ် အာဏာရှင်အစိုးရတွေလုပ်ခဲ့တဲ့အတိုင်း အာဏာမဲ့သူတွေအပေါ် ပြောဆိုဆက်ဆံလာနေပါပြီ။ ဒီမိုကရေစီကို သွားမလားပြောရင်း ပါတီတွင်း ဒီမိုကရေစီကို ဖျက်ဆီးဖယ်ရှားလာကြပါတယ်။ ဒီမိုကရေစီလို့အော်ဟစ်ရင်း ဆန့်ကျင်ဘက်အာဏာရှင်စနစ်ရဲ့ပုံသဏ္ဌာန်တွေ ကျင့်သုံးလာနေပါတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မကြာခင်တစ်နေ့ အနာဂတ်မှာ အသေချာဆုံးက လက်ရှိအာဏာရခေါင်းဆောင်တွေရော၊ အာဏာရပါတီအမတ်တွေ၊ ဝန်ကြီးတွေရော၊ တပ်မတော်ခေါင်းဆောင်တွေရော၊ တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်ခေါင်းဆောင်တွေရော ကွဲပြားသူအားလုံးဟာ သင်္ချိုင်းတစ်ခုထဲမှာပဲ သေချာပေါက်ဆုံတွေ့ကြပြီး အတူတူလဲလျောင်းအနားယူပြရမှာဟာ အလွန်သေချာပါတယ်။

ရန်ကုန်မြို့က သင်္ချိုင်း၊ နေပြည်တော်က သင်္ချိုင်း၊ မန္တလေးကသင်္ချိုင်း ဆိုတာပဲ အနည်းငယ်ကွဲပြားကြမှာပါ။ ကံဆုံရင်တော့ တစ်မြို့တည်းသင်္ချိုင်းတစ်ခုတည်းမှာ တစ်ရပ်ကွက်တည်းက ကုက္ကိုပင်တစ်ပင်အရိပ်အောက်မှာပဲ အတူတကွ လက်တစ်ကမ်းအကွာလောက်မှာပဲ အတူဆုံတွေ့လဲလျောင်းကြရမှာပါ။

ကျွန်တော်သည် အမျိုးသားညီညွတ်ရေးပြိုကွဲပျက်စီးနေသော မြန်မာပြည်နိုင်ငံရေးဇာတ်ခုံကို နာကြည်းစွာ လှမ်းကြည့်မိသည်။

အာဏာဆိုတာ ရေတစ်ပွက်မျှသာ ကြာပါလိမ့်မယ်။ အာဏာမရှိတဲ့ကာလဆိုတာက အရှည်လျားဆုံးလာမှာကို သတိသံဝေဂရစေချင်သည်။

ဆရာကျော်ဝင်းရေးခဲ့သော မန္တလေးထောင်တွင်းမှ ဦးနုအုတ်ရိုးအကြောင်း သတိရမိသည်။ အာဏာမရခင် အကျဉ်းသားဘဝ၊ ဒီအုတ်ရိုးဟာ ဒီနေရာမှာ နိမ့်နေတယ်။ ငါထွက်ပြေးရင် လွတ်လောက်တယ်လို့ တွေးမိခဲ့သော သခင်နုသည် ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာသောအခါ မန္တလေးထောင်သို့ အလည်တစ်ခေါက်သွားရင်း သူအကျဉ်းသားဘဝက ထွက်ပြေးရန်ကြံစည်ခဲ့သော အုတ်ရိုးနိမ့်နေရာကို ထပ်မြှင့်ရန် အမိန့်ပေးခဲ့ဖူးကြောင်း ရေးထားသည်ကို သံဝေဂရမိသည်။

ယနေ့အာဏာရပါတီ၊ အာဏာရအစိုးရ အာဏာရပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း ဦးနုအုတ်ရိုးအဖြစ်နှင့် ဆင်တူနေကြပြီလား တွေးမိသည်။ ဦးနုအုတ်ရိုးသင်ခန်းစာနှင့် ဦးနုတို့ အုတ်ဂူသင်ခန်းစာနှစ်ခုကိုသာ ယခုခေတ်အာဏာရသူများ သင်ခန်းစာယူနိုင်ပါလျှင် မြန်မာပြည်ကြီးအနာဂတ် မျှော်လင့်ချက်ရှိနိုင်ပါသေးသည်။

မိုးဟိန်း (သူရိယနေဝန်း)

(သခင်နုတို့ ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေ လဲလျောင်းခွင့်အဖယ်ရှားခံလိုက်ရသော ကြံ့တောသင်္ချိုင်းနေရာ၊ သခင်နုတို့ အုတ်ဂူနေရာများတွင် ခရိုနီကြီးများက သင်္ချိုင်းအပိုင်ဝယ်၍ ဈေးဝယ်စင်တာများ၊ ကွန်ဒိုများဆောက်ခဲ့ကြ၏။ သူတို့ဆောက်သော ကွန်ဒိုနှင့်စင်တာများအောက်တွင် သူရဲကောင်းတို့ အရိုးပုံများ သေချာပေါက်ရှိနေလိမ့်ဦးမည်။)

(၁၉၈၈ နောက်ပိုင်း နဝတအစိုးရများလွှင်းစွာ ဖျက်ဆီးဖယ်ရှားခဲ့သော ကြံ့တောသင်္ချိုင်းမှ သခင်နုတို့ကဲ့သို့ လွတ်လပ်ရေးခေါင်းဆောင်များ၊ ရဲဘော်သုံးကျိပ်များ၊ နိုင်ငံအတွက် ပေးဆပ်ခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ တစ်စစီကွဲပြားရောက်ရှိသွားကြသော အုတ်ဂူများကို ရန်ကုန်မြို့ရှိတစ်နေရာထဲတွင် လွတ်လပ်ရေးသူရဲကောင်းများ ဂူသင်္ချိုင်းအဖြစ် ပြန်လည်ရွှေ့ပြောင်းတည်ဆောက်ပေးပါရန် လက်ရှိအာဏာရအစိုးရအား ဤဆောင်းပါးဖြင့် တောင်းဆိုအပ်ပါသည်။)

www.free4readers.com

မြန်မာတစ်ပြည်လုံး စီးပွားရေး အလွန်ကျပ်တည်းနေပါပြီ

ဒေါက်တာသက်သက်ခိုင်နှင့် ဦးကျော်ဇေယျတို့ကို အပြစ်ပေးမှုခြင်းကို မသင့်လျော်ဘူးဟုယူဆလျှင် အယူခံဝင်နိုင်ကြောင်း ဒေါက်တာမျိုးညွန့် ဆို

မူးယစ်ဆေးဝါးဖမ်းဆီးရန် သတင်းပေးသူ တစ်ဦးလျှင် သိန်း (၁၃၀) ကျပ်ခန့်ချီးမြှင့်ရန် တွက်ချက်ထားဟု သမ္မတရုံးပြောခွင့်ရပုဂ္ဂိုလ် ဦးဇော်ဌေးပြော

၂၀၂၀ ရွေးကောက်ပွဲကာလတွင် NLD ပြန်လည်အနိုင်ရရှိပါက တိုင်းပြည်အန္တရာယ်မှာ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းကြောင်း ဒေါက်တာဒေါ်သက်သက်ခိုင် ပြောဆို

အမေရိကန်နိုင်ငံက တရုတ်နိုင်ငံအား ပေးဆပ်ရမည့်ကြွေးမြီ ဒေါ်လာ (၁.၁ဂရေ) ထရီလီယံ အထိ ရှိလာ

မြန်မာနိုင်ငံက ကိုယ်ပိုင်ဂြိုဟ်တုလွှင့်တင်ရန် စီစဉ်

၂၀၂၀ ရွေးကောက်ပွဲတွင် ပါတီကိုမကြည့်ဘဲ လူကိုကြည့်ပြီး မဲပေးသင့်ဟု ဒေါက်တာဒေါ်ညိုညိုသင်း တိုက်တွန်း

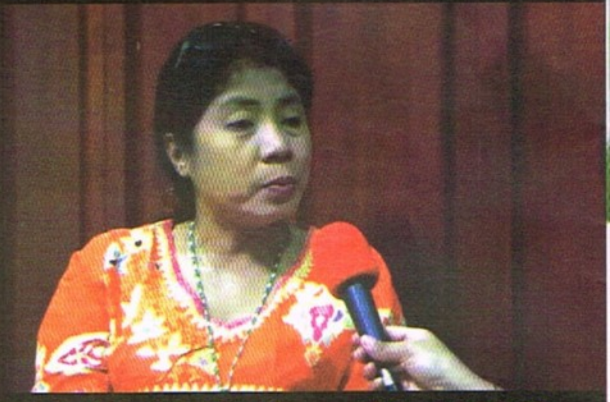

ပါတီတာဝန်မရှိတော့ ပြည်သူ့တာဝန် ပိုပြီး ထမ်းဆောင်ချိန်ပိုရတာပေါ့ဟု ရန်ကုန်တိုင်း လွှတ်တော်အမတ် ဦးကျော်ဇေယျ ပြော

ပုဂ္ဂလိက စက်သုံးဆီရောင်းချသည့် သက်တမ်း တစ်လျှောက် အမြင့်ဆုံးဈေးဖြစ်လာ

မက်ဒရယ်ဒီမိုကရေစီပြည်ထောင်စုထူထောင်ရန် တစ်ပါတီထဲကို မဲပေးခိုင်းခြင်းမှာ လွဲသည့်အယူအဆဖြစ်ဟု ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ပါတီ (SNLD) မှ အတွင်းရေးမှူး ဦးစိုင်းညွန့်လွင် ဆို

ဂိုက်တာသတင်းထောက်နှစ်ဦး ထောင် (၇) နှစ်ချမှတ်ခံရမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အင်္ဂလန်သံအမတ်ကြီး Dan Chugg မှ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး ပြင်းထန်စွာယိုယွင်းစေဟု ဝေဖန်ပြစ်တင်

သတင်းမှန်သိခွင့်ရရေး အစိုးရက မပိတ်ပင်ရန် ရန်ကုန်၌ ဆန္ဒပြတောင်းဆို

ရုရှားလူမှုကွန်ရက်ဗီကေတွင် နှစ်ရက်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံသားလေးသောင်းကျော်အသုံးပြုခဲ့

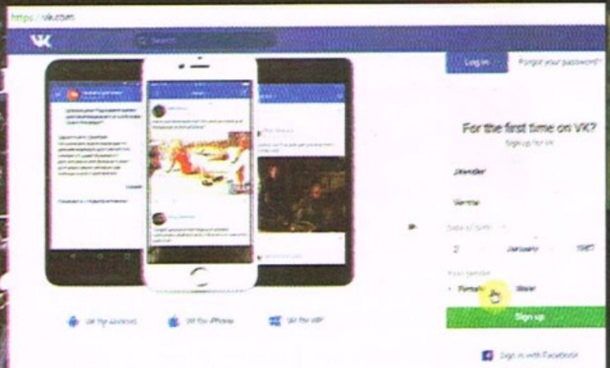

www.free4readers.com

ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ သံဃံ

စနေနေ့တိုင်းထုတ်ဝေသည်

သူရိယနေဝန်း
THE SUN RAYS

Vol.1 No.214 WEEKLY NEWS JOURNAL 8th September 2018

သခင်နုအုတ်ဂူသင်ခန်းစာ

မိုးဟိန်း (သူရိယနေဝန်း)

တိုက်ပွဲတွင်ကျဆုံးသွားသော သူရဲကောင်းစစ်သည်၏အုတ်ဂူသို့ လာရောက်အလေးပြုနေသော ကျန်ရစ်သူ သူ၏သားငယ်၊

သူရဲကောင်းတို့၏ပျောက်ဆုံးမြေ [illegible]

www.free4readers.com

Our Country Is Doomed ငါတို့

တောင်သမန်အင်းကောင်း

ဖေ့စ်ဘွတ်ခ် ဗုတ်ဝင်နေတဲ့ မြန်မာပြည် မြန်မာပြည် ပျောက်ကွယ်သွားတော့မလား

The Country Is Doomed (တိုင်းပြည်ပျက်နေပြီ)ဆိုတဲ့စကားကို ပြောခဲ့သူကတော့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၄၇မှာ ဗိုလ်ချုပ်က သခင်နုကို ရွေးကောက်ပွဲမဝင်လို့ စိတ်ဆိုးပြီး အော်ပြောခဲ့တဲ့စကားပါ။

မြန်မာနိုင်ငံ ကွယ်ပျောက်သွားနိုင်တယ်လို့ သမိုင်းစာတမ်းတစ်စောင်တင်ပြခဲ့တဲ့ ဒေါက်တာသန့်မြင့်ဦးရဲ့ဆောင်းပါးဟာ အလကားလျှောက်ရေးနေတာလို့ မြန်မာတွေ ထင်နေကြပုံရတယ်။

သူ့ဆောင်းပါးကို နှစ်ခါသုံးခါ ပြန်ဖတ်ကြည့်ရင် ပိုသဘောပေါက်လာလိမ့်မယ်။ ဒီကနေ့ မြန်မာပြည်ရဲ့ နိုင်ငံရေးအနေအထား၊ စီးပွားရေးကျပ်တည်းလာမှုနဲ့ ကျဆင်းလာမှု၊ ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ရင်း ပိုမိုကြီးမားတဲ့ပြည်တွင်းစစ်မီးတောက်ထဲကို တိုးဝင်မှန်းမသိ တိုးဝင်နေရသူတွေဟာ မြန်မာပြည် မဝေးတဲ့အနာဂတ်မှာ ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်မယ်လို့ ကျုပ်တော့ ပိုမိုလက်ခံလာတယ်။

လက်ရှိအစိုးရဟာ အမျိုးသားရင်ကြားစေ့ရေးကို အော်ဟစ်ကြွေးကြော်ရင်းနဲ့ စစ်တပ်နဲ့ပိုမိုတင်းမာတဲ့ အနေအထား ရောက်မှန်းမသိရောက်လာတယ်။ အစိုးရနဲ့ စစ်တပ်နှစ်ခုကြားတောင် ရင်ကြားစေ့ရေး မလုပ်နိုင်မှတော့ တိုင်းရင်းသားတွေနဲ့ တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်တွေနဲ့ ရင်ကြားစေ့ရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုတာ ရွှေပြည်တော် မျှော်တိုင်းဝေးပဲ။

ကျုပ်တို့ ငယ်ငယ်က လူထုနဲ့အစိုးရအကြား၊ လူထုနဲ့ လူထုအကြား ဆက်သွယ်ရေးဟာ ရေဒီယိုပဲ ရှိတယ်။ သတင်းစာဆိုတာရှိပေမယ့် လူထုအကြားထဲ ထဲထဲဝင်ဝင်မရောက်နိုင်ဘူး။ သတင်းစာတစ်စောင်ကို အခြေခံလူထုတိုင်းက တစ်အိမ်တစ်စောင် ဝယ်မဖတ်နိုင်ဘူး။ တစ်ရပ်ကွက်လုံးမှာမှ သတင်းစာနေ့စဉ်လပေးနဲ့ယူတတ်တဲ့ အိမ်ဆိုတာ တစ်အိမ်လောက်ပဲ ရှိတယ်။ တချို့ရွာတွေမှာဆို တစ်ရွာလုံး သတင်းစာတောင် မရောက်ဘူး။ သတင်းစာ ဖတ်ချင်ရင် မြို့ပေါ်တက် ဈေးထဲမှာသွားပြီး တကူးတကဝယ်မှ ဖတ်ကြရတာ။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ငယ်ငယ်ကနေ ရုပ်မြင်သံကြားပေါ်တဲ့ ၁၉၇၉ ခုနှစ်လောက်အထိ ရေဒီယိုပဲ နားထောင်ကြရတာ။ ည(၈)နာရီရေဒီယိုသတင်းက တစ်နေ့တာမှာ အရေးအကြီးဆုံးပဲ၊ BBC တို့ VOA တို့ ပီကင်းရေဒီယိုတို့ နားထောင်ကြရတယ်။ မနက်စောစောဆိုရင် ကျုပ်အဖိုး နားထောင်နေကျ ပီကင်းရေဒီယိုက လာနေကျ'နေဝင်း-စန်းယု အစိုးရ' ဆိုတာ နေ့တိုင်းကြားရင်း ကျုပ်လည်း လူလားမြောက်လာရတာပဲ။

ကျုပ်တို့ငယ်ငယ်က မဆလဦးနေဝင်းခေတ်မှာ မြန်မာတစ်ပြည်လုံးမှာ လူသုံးကုန်ပစ္စည်း အလွန်ရှားပါးတယ်။ တစ်ပြည်လုံး သကြားပြတ်သွားတာ မကြာခဏပဲ၊ ဥရောပမှာတော့ သကြားနဲ့ပေါင်မုန့်ပြတ်သွားရင် တော်လှန်ရေး ဖြစ်ခဲ့တာရှိတယ်။ ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးနဲ့ ရုရှ ၁၉၁၇တော်လှန်ရေးတွေပဲ။ မြန်မာပြည်ကတော့ သကြားပြတ်လည်း ကိစ္စမရှိ၊ နို့ဆီပြတ်လည်း ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ကျုပ်အဖိုးက ကော်ဖီ၊ လက်ဖက်ရည်သောက်တဲ့အတွက် ကော်ဖီကို သကြားနေရာမှာ ထန်းလျက်ခဲနဲ့ကြဲသကာ အစားထိုးပြီး သောက်တယ်။ မဆလခေတ်မှာ ဘူးနို့ဆီ အရမ်းရှားလို့ သာစည်ဘက်ကလာတဲ့ ချက်နို့ဆီပုံးကြီးတွေခေတ် ပေါ်လာတယ်။ ချက်နို့ဆီနဲ့ဖျော်တဲ့ လက်ဖက်ရည်မသောက်ဖူးဘဲ ဘယ်သူမှ မြန်မာပြည်မှာ လူမဖြစ်လာခဲ့ကြပါဘူး။

အဲ. . ဒီကနေ့ ချက်နို့ဆီနဲ့လက်ဖက်ရည်သောက်လာတဲ့လူတွေက မြန်မာ့အသံက ည(၈)နာရီသတင်းနားထောင်ပြီး နိုင်ငံရေးသမားတို့၊ စာရေးဆရာတို့၊ ပညာရှင်တို့ ဖြစ်လာတဲ့သူတွေက ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်မရှိရင် အသက်ထွက်တော့မတတ် ဖြစ်လာကြပြီခင်ဗျ။

ကျုပ်တို့ မြန်မာပြည်မှာ ဦးသိန်းစိန် သမ္မတဖြစ်လာတဲ့ ၂၀၁၂ကျမှ လက်ကိုင်ဖုန်းခေတ်ရောက်လာတာပါ။ မြန်မာပြည်သားတွေ လက်ကိုင်ဖုန်း၊ စမတ်ဖုန်းကိုင်ခဲ့တာ အခု ၂၀၁၈ကကြည့်ရင် ခြောက်နှစ်ပဲရှိသေးတယ်ခင်ဗျ။

၂၀၁၂မတိုင်ခင်က လက်ကိုင်ဖုန်းကိုင်နိုင်ဖို့ဆိုတာ အိပ်မက်ထဲတောင် မမက်ဖူးကြတဲ့ ကျုပ်တို့မြန်မာတွေက အခုတော့ လက်ကိုင်ဖုန်းထဲက ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ထဲက ငွေညှစ်တတ်နေပြီ၊ ငွေလိမ်တတ်နေပြီ၊ အဲဒါတွေအားလုံးက ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကဆင်းသက်လာတဲ့ မျက်မှောက်ခေတ် ယဉ်ကျေးမှုအသစ်ပါ။

အခုဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ထဲဝင်လိုက်ရင် ၂၁ရာစုမြန်မာနိုင်ငံတော်အသစ်ထဲကို တစ်စက္ကန့်ထဲနဲ့ ရောက်သွားပြီး ကြည့်လို့ရနေပြီခင်ဗျ။

သတင်းစာ မလိုတော့ဘူး၊ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန မလိုတော့ဘူး၊ ရဲစခန်းမလိုတော့ဘူး၊ မီးသတ်တပ်ဖွဲ့ မလိုတော့ဘူး၊ တရားရုံးမလိုတော့ဘူး၊ အကျိုးတော်ပွဲစားတွေဆိုတာလည်း မလိုတော့ဘူး၊ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အစိုးရတို့ တပ်မတော်တို့ဆိုတာတောင် မြန်မာပြည်သားတွေအတွက် လိုချင်မှ လိုတော့မယ်လို့ ထင်လာနေကြပြီခင်ဗျ။

ဈေးထဲက ဈေးသည်၊ ဆိုင်ကယ်တက္ကစီသမားကအစ၊ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ၊ ရုံးသူ ရုံးသားအလယ်၊ အမတ်မင်းဝန်ကြီးတွေအထိ မနက်မိုးလင်းတာနဲ့ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ဖွင့်လိုက်ကြပြီး တစ်နေ့တာခရီးကိုဖေ့စ်ဘွတ်ခ်နဲ့ပဲ ခရီးသွားကြတော့တယ်။ မြန်မာပြည်နိုင်ငံရေးစနစ်ကြီးတစ်ခုလုံးနဲ့ နိုင်ငံရေးလောကကြီးတစ်ခုလုံးကလည်း ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ထဲက နိုင်ငံရေးဆိုတာပဲ ရှိပါတယ်။

ခေါင်းရွက်ဗျပ်ထိုးဈေးသည်လည်း ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ထဲမှာပဲ နေတယ်။ အမတ်တွေ ဝန်ကြီးတွေလည်း ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ထဲကပဲ ပြည်သူနဲ့အတူ ဆင်းရဲပြနေကြတယ်။ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ထဲမှာ ရေကြီးဒေသဆင်းပြီး ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ပြ၊ ဓာတ်ပုံတင်ကြနဲ့ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်အမတ်၊ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်အစိုးရလုပ်ကြရတယ်။ လူဆိုးလူမိုက် လူလိမ်လူယုတ်မာတွေလည်း ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ထဲကပဲ ဓားပြတိုက်ဖို့၊ လူသတ်ဖို့ သတင်းအချက်အလက် ရှာကြတယ်။ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်သုံးစွဲတဲ့ မြန်မာပြည်သားလူဦးရေဟာ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကွန်ရက်မှာ အများဆုံးဖြစ်လာတဲ့အတွက် တစ်နေ့ကပဲ မက်ဇူကာဘတ်က မြန်မာပြည်အတွက် အနီရောင်အကောင့်အသစ်ဆိုတာတောင် အထူးဖွင့်လှစ်လိုက်ရသတဲ့။

ရွာထဲက စာမတတ်တဲ့ဒေါ်စပ်စုတောင် အနန္တောအနန္တငါးပါးကိုတောင် အလွတ်မရချင်ပေမယ့် မက်ဇူကာဘတ်အကြောင်းကိုတော့ အားလုံးအလွတ်ရနေတယ်။ သေသွားတဲ့အဖိုးရဲ့အဖေ၊ အဖွားရဲ့အမေ နာမည်ကို တော်တော်များများမသိကြပေမယ့် မက်ဇူကာဘတ်ရဲ့မိသားစုစာရင်းတော့ အကုန်သိတယ်။

ဂျော့ဆိုးရို့စ်တော့ ဖေ့ဘွတ်ခ်ရှယ်ယာဝယ်လိုက်ပြီ

ဒီလိုနဲ့ မြန်မာပြည်ဟာ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်က အပင်းသွင်းထားတဲ့ ဖုတ်ဝင်တဲ့နိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာပါပြီ။ မြန်မာပြည်မှာ ဆန်ပြတ်သွားရင် ဘာလုပ်မလဲ၊ ယိုးဒယားနယ်စပ်ဖြတ်ပြီး ယိုးဒယားက ဆန်ပြန်သွင်းပြီး စားကြမယ်တဲ့။ ဆီဈေးတက်လို့ ကားတွေ မထွက်နိုင်ရင် တရုတ်ဆိုင်ကယ်၊ တရုတ်စက်ဘီးသွင်းစီးလို့ရသတဲ့။ ဆီပြတ်သွားရင် တရုတ်ကလာတဲ့ မြေပဲဆီ၊ ဝက်ဆီဖတ်တွေကဆီ စားလို့ရသတဲ့။ လျှပ်စစ်မီးပြတ်သွားရင် ဖယောင်းတိုင်နဲ့ မီးခွက်နဲ့ပြန်နေလို့ရသတဲ့။ အဲ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်မရှိတော့ရင်တော့ ဒေါ်စပ်စုလည်း ရင်ကွဲပြီး သေတော့မှာ။ လူမိုက်ကြီးငထွားလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သတ်သေမတဲ့။ အချစ်ရူးထနေတဲ့ ဆယ်ကျော်သက်တွေလည်း ရေထဲခုန်ချပြီး သေမတဲ့။ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်နဲ့ နိုင်ငံရေးလုပ်နေတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေ၊ မီဒီယာတွေ၊ အမတ်တွေ၊ ဝန်ကြီးတွေလည်း နိုင်ငံရေးသေပြီတဲ့။ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်မရှိဘဲ ဒီအမတ်တွေ မဲမဆွယ်တတ်ကြတော့ဘူးတဲ့၊ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်မသုံးဘဲ လူထုကို မစည်းရုံးမဟောပြောတတ်ကြတော့ဘူးတဲ့၊ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်မရှိရင် အစိုးရလည်း ဝါဒမဖြန့်တတ်တော့ဘူးတဲ့။

အဲဒီလို မြန်မာပြည်သား သန်း(၅၀)စလုံး ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်မရှိရင် တစ်ရက်တောင် အသက်မရှင်နိုင်တော့ဘူးဆိုတာ မက်ဇူကာဘတ်က သိလာတယ်။

ပိုဆိုးတာက ကမ္ဘာကြီးပေါ်က မြန်မာပြည်မြေပုံကိုဖျောက်ဖို့ ကြိုးပမ်းနေတဲ့ ဂျော့ဆိုးရို့စ်က ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ဆေးစွမ်းကိုသိတဲ့အတွက် မကြာခင်ကပဲဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ရဲ့ရှယ်ယာ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ဝယ်လိုက်သတဲ့။

ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကုမ္ပဏီဟာ ပြီးခဲ့တဲ့ ၂၀၁၆ခုနှစ်အမေရိကန်ရွေးကောက်ပွဲမှာ ရုရှနိုင်ငံက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နိုင်အောင် ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ဆီက အချက်အလက်တွေရယူခဲ့တဲ့အတွက်ဆိုတဲ့စွပ်စွဲမှုကြောင့် မက်ဇူကာဘတ်ကို အမေရိကန်အောက်လွှတ်တော်တရားစီရင်ရေးကော်မတီမှာ ခေါ်ယူစစ်ဆေးခံခဲ့ရတဲ့အတွက် ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ရဲ့ရှယ်ယာဟာ အလွန်အမင်းထိုးကျသွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ သူတို့ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကုမ္ပဏီရဲ့အနာဂတ် ဆက်လက်ရှင်သန်နိုင်ရေးအတွက်ဆိုပြီး ကြိုးပမ်းလာခဲ့တဲ့နည်းလမ်းအသွယ်သွယ်ထဲမှာ မြန်မာပြည်က အနည်းဆုံးပြောဆိုနေတဲ့ခေါင်းစဉ်အောက်မှာ အတော်များများရောက်သွားပြီး အခုနောက်ဆုံးကတော့ ဂျော့ဆိုးရို့စ်တန်ခိုးနဲ့ မြန်မာ့တပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးမင်းအောင်လှိုင်ရဲ့ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်အကောင့်အပါအဝင် မြန်မာ့တပ်မတော်ရဲ့အကောင့်တွေကို ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်က ထာဝရပိတ်သိမ်းလိုက်တော့တာပါပဲ။

ဒါပေမယ့် မြန်မာပြည် တပ်မတော်ဦးစီးချုပ်ရဲ့အကောင့်ရော တပ်မတော်အကောင့်တွေကိုပါ ပြတ်ပြတ်သားသားနဲ့ပိတ်သိမ်းလိုက်တဲ့အတွက် မြန်မာပြည်အတွက်ကတော့ တော်တော်လေး ဂယက်ရိုက်သွားပါတယ်။

ဒါပေမယ့် မြန်မာနိုင်ငံရဲ့အချုပ်အခြာအာဏာမှာ အစိုးရ၊ လွှတ်တော်၊ တပ်မတော်၊ ပြည်သူ၊ မီဒီယာ၊ အတိုက်အခံ၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများဆိုတာက အချုပ်အခြာအာဏာရဲ့ အဓိကဒေါက်တိုင်တွေဖြစ်တာတော့ ငြင်းလို့မရပါဘူး။ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်မြန်မာပြည်ထဲက နိုင်ငံကာကွယ်ရေးနဲ့ လုံခြုံရေးကဏ္ဍကို အဓိကထမ်းဆောင်နေတဲ့ တပ်မတော်ဆိုတဲ့ စစ်တပ်၊ကာ/ချုပ်နဲ့ စစ်တပ်အကောင့်တွေကို ပိတ်လိုက်တာဟာ မြန်မာပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ကိုင်လှုပ်လိုက်တာလို့တော့ မြင်ပါတယ်။

ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကဝခဲ့တဲ့ တော်လှန်ရေးနဲ့အုံကြွမှုများ

၂၀၁၈ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီမှာ တောင်အမေရိကတိုက် ကိုလံဘီယာနိုင်ငံမှာ One Million Voice Against FARC ခေါ်တဲ့ လူထုစုဝေးချီတက်ဆန္ဒပြပွဲကို ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကနေ လှုံ့ဆော်စည်းရုံးခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

၂၀၁၁ အီဂျစ်တော်လှန်ရေးခေါ်တဲ့ အာရပ်နွေဦးဖြစ်လာဖို့အတွက် အဓိကဇာတ်ကောင်ဟာ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တူနီးရှားနဲ့ အီဂျစ် စတဲ့ အာရပ်နွေဦးတော်လှန်ရေးတွေဟာ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကနေလှုံ့ဆော်ခဲ့တဲ့ဖြစ်စဉ်တွေလို့ယူဆတဲ့အတွက် အီဂျစ်ဝန်ကြီးချုပ် Nazit ဟာ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်၊ Twitter နဲ့ အခြားလူမှုကွန်ရက်တွေကို ပိတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်။ အင်တာနက်အားလုံးနဲ့ လက်ကိုင်ဖုန်းတွေကို အီဂျစ်တစ်ပြည်လုံးမှာ ၂၀၁၁ခုနှစ် ဇန်နဝါရီ (၂၈) ညဉ့်သန်းခေါင်ယံမှစပြီး ပိတ်ပစ်လိုက်ပါတော့တယ်။ အဲဒီလိုလုပ်ပြီး (၁၈)ရက်အကြာမှာ အီဂျစ်ပြည်တစ်ပြည်လုံးမှာ လူထုအုံကြွမှုကြီးပေါ် ပေါက်လာပြီးအီဂျစ်သမ္မတ မူဘာရက် ပြုတ်ကျသွားပါတော့တယ်။

အာရေဗျကျွန်းဆွယ်မှာတည်ရှိတဲ့ ဘာရိန်းနိုင်ငံမှာတော့ ၂၀၁၁ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီ(၁၄)ရက်မှာ လူထုဆန္ဒပြပွဲတွေ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

ဖြစ်ပုံကတော့ အသက်(၂၀)နှစ်သာရှိသေးတဲ့ Ayat. Al Qurmezi ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးငယ်လေးက သူ့ရဲ့ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်အကောင့်ကိုအသုံးပြုပြီး ဆန္ဒပြပွဲထဲပါဝင်ကြဖို့ လှုံ့ဆော်ရာကနေစပြီး လူထုအုံကြွမှုကြီးဖြစ်ပေါ်လာ

နိုင်ငံ ပျက်ပြီလား

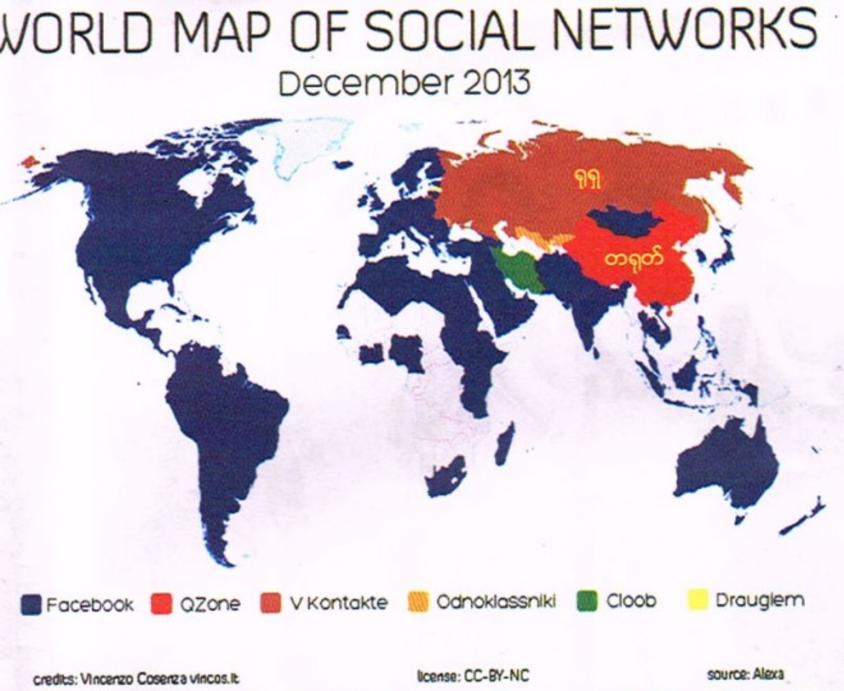

ခဲ့ခြင်းပါပဲ။ ဘာရိန်းမှာတော့ လူထုအုံကြွမှုဟာ ကျဆုံးခဲ့ပြီး သူမကို ထောင်သွင်းအကျဉ်းချခဲ့ပါတယ်။

အခုထိ မပြီးဆုံးသေးတဲ့ ဆီးရီးယားပြည်တွင်းစစ်ဟာလည်းဖေ့စ်ဘွတ်ခ်နဲ့ပတ်သက်နေပါတယ်။ YPG လို့ခေါ်တဲ့ Ubertarian Army for Rojava တပ်ဖွဲ့မှာဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကိုအသုံးပြုပြီး စစ်သားစုဆောင်းပြီး စစ်တပ်ထောင်ခဲ့တာ အစွန်းရောက်အစ္စလာမ္မစ်တွေ ISIL ကို ဆန့်ကျင်တော်လှန်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်က အာရပ်ကမ္ဘာက တော်လှန်ရေးတွေဖြစ်လာဖို့အဓိကလက်သည်ဖြစ်သည်သာမက အမေရိကန်နိုင်ငံမှာလည်း ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ဟာ အလွန်အစွမ်းထက်ပါတယ်။ ၂၀၁၆ခုနှစ် အမေရိကန်သမ္မတရွေးကောက်ပွဲမှာ ရုရှတွေဟာ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကရတဲ့အချက်အလက်တွေနဲ့ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကိုအသုံးပြုပြီး ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီသမ္မတလောင်းဟီလာရီကလင်တန်ကိုရှုံးနိမ့်သွားပြီး ထရန့် အနိုင်ရအောင် လုပ်ပေးခဲ့တယ်လို့စွပ်စွဲထားပါတယ်။ အခုထိ အဲဒီအမှုဟာ မပြီးဆုံးသေးပါဘူး။

ရုရှကုမ္ပဏီတစ်ခုက ဒေါ်လာတစ်သိန်းဖိုး ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကုမ္ပဏီကအချက်အလက်တွေဝယ်ယူခဲ့ပါတယ်။ Anti-Immigrant အမေရိကန်ကိုဝင်ရောက်အခြေချသူတွေကိုဆန့်ကျင်တဲ့အုပ်စုကနေလူပေါင်း(၂၂၅၀၀၀)ကနေ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကိုအသုံးပြုပြီး သမ္မတလောင်းဟီလာရီကလင်တန်ရှုံးနိမ့်သွားအောင် လှုံ့ဆော်နိုင်ခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အမေရိကန်ပြည်မှာရှိတဲ့ Pro-Public အစီရင်ခံစာတစ်ခုမှာတော့ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကို အသုံးပြုပြီး Jew Haters ဂျူးမုန်းတီးသူများအဖွဲ့ဆိုတာဖွဲ့ထားတာတွေ့ရှိရတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ပေါ်ကနေ How to burn Jews ဂျူးတွေကို ဘယ်လိုမီးရှို့သုတ်သင်ကြမလဲဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်မျိုးတွေ၊ History of why Jews ruin the world ကမ္ဘာကြီးကို ဂျူးတွေကဘယ်လိုဖျက်ဆီးပြိုလဲအောင်လုပ်နေသလဲဆိုတာတွေမျိုးပါ။ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကိုအသုံးပြုပြီး ဂျူးဆန့်ကျင်ရေးတွေလုပ်လာတာတွေ့ရပါတယ်။ မြန်မာပြည်ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရတဲ့ ရခိုင်က ခိုးဝင်ဘင်္ဂါလီပြဿနာဟာလည်း ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်အပါအဝင် မီဒီယာကိုအသုံးချပြီး တိုက်ကွက်ဖော်ခဲ့ကြခြင်းပါပဲ။

Bans and Censorship

ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့ အချို့နိုင်ငံတွေကတော့ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်အပါအဝင် လူမှုကွန်ရက်တွေကို ယာယီပိတ်ပင်တာတို့ အမြဲတမ်းပိတ်ပင်တာတို့ ပြုလုပ်ကြပါတယ်။ တရုတ်ပြည်၊ အီရန်၊ ဆီးရီးယား၊ မြောက်ကိုရီးယား စတဲ့နိုင်ငံတွေမှာပါ။ ၂၀၁၈ခုနှစ်မှာ ပါပူဝါနယူးဂီနီနိုင်ငံကတော့ နိုင်ငံတည်ငြိမ်မှုပျက်ပြားလာတဲ့အတွက်ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကို တစ်လပိတ်ပင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

xxx

အိမ်နီးချင်းတရုတ်ပြည်တွင်အသုံးပြုနေသော ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကွန်ရက်ဧယား

တရုတ်ပြည်မှာတော့ သူတို့ပြည်တွင်းက ထုတ်လုပ်တီထွင်ထားတဲ့ Sina Weibo မှာ (၅၄)သန်း၊ Renren မှာ (၅၄)သန်း၊ Tencent Weibo မှာ သန်း(၂၂၀)၊ Qzone မှာ (၃၂၉)သန်း၊ Weixin (We chat) မှာ (၂၃၆)သန်း အသုံးပြုနေပါတယ်။ အဲဒီလူမှုကွန်ရက် ငါးခုကနေ တွစ်တာ Twitter ကို (၂၁၈)သန်း၊ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကို (၁. ၁)ဘီလီယံနဲ့ WhatsApp ကို သန်း(၃၀၀) တစ်ဆင့်ဝင်ရောက်အသုံးပြုတာ တွေ့ရပါတယ်။

ခြုံပြောရရင် ကမ္ဘာပေါ်မှာ အမေရိကန်၊ ကနေဒါ၊ မက္ကဆီကို စတဲ့မြောက်အမေရိကတိုက်နဲ့ ဘရာဇီးလ် စတဲ့ တောင်အမေရိကနိုင်ငံတွေက ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်၊ ဥရောပ၊ အာဖရိကမြောက်ပိုင်းနဲ့ အရှေ့ပိုင်း အာရပ်ကမ္ဘာ၊ အိန္ဒိယ၊ မြန်မာ၊ ထိုင်း၊ မလေး၊ ဂျပန်၊ ဩစတြေးလျ၊ အင်ဒိုနီးရှားတို့က ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်၊ ရုရှနိုင်ငံက VK၊ တရုတ်ပြည်မှာ Qzone စတဲ့ လူမှုကွန်ရက်တွေ သုံးနေကြပါတယ်၊ အိန္ဒိယပြည်မှာလည်းဖေ့စ်ဘွတ်ခ်အပြင် WhatsApp ဆိုတဲ့ လူမှုကွန်ရက်လည်း အသုံးများပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့မြန်မာပြည် ဒီကနေ့ အများဆုံးနှစ်သက်သုံးစွဲနေတဲ့ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ဟာ ကမ္ဘာမှာ သုံးစွဲသူ (၂. ၂)ဘီလီယံရှိတဲ့ အကြီးဆုံး လူမှုကွန်ရက်ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော် ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်အပြင် အခြားလူမှုကွန်ရက်တွေလည်း ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိပါသေးတယ်။

ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်မရှိရင် သေသွားမယ့် တိုင်းပြည်

ကျုပ်တို့မြန်မာပြည်မှာတော့ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ဟာ မရှိမဖြစ်တန်ခိုးရှင်သဖွယ်ဖြစ်လာခဲ့ပါပြီ။ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်မရှိရင် ဈေးမရောင်းတတ်ကြတော့ပါ။ အိမ်၊ ခြံမြေအရောင်းအဝယ် မလုပ်တတ်ကြတော့ပါ။ နိုင်ငံရေးသမားတွေနဲ့နိုင်ငံရေးပါတီတွေလည်း ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်မရှိရင် မဲမဆွယ်တတ်၊ လူထုကို မစည်းရုံးတတ်၊ ဝါဒမဖြန့်တတ်ကြတော့ပါ။ တခြားဘာမှမရှိရင်မြန်မာပြည်မှာဖြစ်နိုင်ပေမယ့် ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်မရှိရင်တော့ မြန်မာတစ်ပြည်လုံး သေဆုံးပြိုလဲသွားတော့မယ့် အခြေအနေပါ။ ဒီကနေ့ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ပိတ်လိုက်ရင် ဒီကနေ့ မြန်မာပြည်မှာ လူထုအုံကြွမှုတွေ တော်လှန်ရေးတွေ ဖြစ်သွားနိုင်တဲ့အထိ ဖြစ်နေပါပြီ။ အနာဂတ်မြန်မာပြည်လည်း နိုင်ငံရေး၊ အာဏာ၊ စစ်ရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေး၊စီးပွားရေးအားလုံးသည်ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်လက်ခုပ်ထဲကရေ၊ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်အပင်းသွင်းထားတဲ့ နိုင်ငံ၊ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ် ဖုတ်ဝင်နေတဲ့နိုင်ငံတစ်ခု ဖြစ်လာနေပါတယ်။

တောင်သမန်အင်းငတင်း

စီးပွားရေးအမြင်နဲ့ ထိုင်း ဗျူရိုကရက်အမြင်နဲ့ မြန်မာ

ဘိုဘိုကျော်ငြိမ်း

ထိုင်းတွေနဲ့ မြန်မာတွေ ကွာခြားမှုမှာ အမြင်ဆိုတာ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။

စီးပွားရေးအမြင်ရှိတဲ့သူက အရာရာကို စီးပွားရေး အမြင်နဲ့ကြည့်သလို နိုင်ငံရေးအမြင် ရှိတဲ့သူက အရာရာကို နိုင်ငံရေးအမြင်နဲ့ ကြည့်ကြသလို ဗျူရိုကရက်အမြင်နဲ့ကြည့်တဲ့သူက အရာရာကို ဗျူရိုကရက်အမြင်နဲ့ကြည့်တတ်ကြပါတယ်။ ကိုယ်သန်ရာသန်ရာကို ဆွဲကြည့်ကြတဲ့ သဘောပါပဲ။ ထိုင်းနိုင်ငံဟာ စစ်အစိုးရတွေ အကြိမ်ကြိမ် တက်အုပ်ချုပ်ကြပေမယ့် စီးပွားရေးကဏ္ဍကို စစ်ဗိုလ်တွေက ခွထိုင်ပြီးအုပ်ချုပ်ခဲ့ကြတာ မဟုတ်ပါ။

ထိုင်းစစ်တပ်ဟာ နိုင်ငံရေးအာဏာကို လွှမ်းမိုးထားပေမယ့် စီးပွားရေးကဏ္ဍကိုတော့ ထိုင်းအရပ်သားတွေကပဲ ပဲ့ကိုင်လမ်းညွှန်ထူထောင်သွားကြပါတယ်။

ဘာကွာသွားကြသလဲ?

ဦးနေဝင်းလက်ထက်က စပြီး ဝန်ကြီးဌာနအားလုံးကို စစ်တပ်က လက်ဝါးကြီးအုပ် ကြီးစိုးလိုက်ကြတဲ့အတွက် စီးပွားရေးတစ်ခုလုံးဟာ စစ်တပ် လက်ထဲရောက်လာခဲ့ရတော့တယ်။ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းက ချုပ်ကိုင်မှုလိုလားတဲ့အတွက် ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးစနစ်ကို ရွေးချယ်ခဲ့တယ်။ မြန်မာပြည်စီးပွားရေးစီမံကိန်းကို ရေးဆွဲဖျက်ဆီးသွားတာ ဆိုရှယ်နီဦးဘညိမ်ဖြစ်ပေမယ့် လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ရတာက စစ်ဗိုလ်ကြီးတွေသာ ဖြစ်ကြတယ်။ စစ်ဗိုလ်ဆိုတာ တစ်သွေးတစ်သံတစ်မိန့်နဲ့ အုပ်ချုပ်ပေမယ့် တကယ်တော့ စစ်ဗိုလ်ဆိုတာလည်း ဗျူရိုကရက်တွေပါပဲ။ အမိန့်အာဏာအတိုင်းလုပ်ကြသလို အာဏာကို အခြေခံပြီး စဉ်းစားကြတဲ့ အတွေးအခေါ်တွေသာ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ထို့ပြင် ဗျူရိုကရက်ဆိုတာ သူ့အထင်ကို လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို အသုံးချပြီး စေခိုင်းတတ်တာကိုး။ ဒါကြောင့်လည်း စာရေးသူအထင် လာဘ်လည်း ယူသေးတယ်။ ရစ်လည်း ရစ်တာ ဗျူရိုကရက်တွေအထဲမှာ မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံပဲရှိမယ် ထင်ပါတယ်။ ရစ်တဲ့ ယဉ်ကျေးမှုဆိုတာ လာဘ်လည်း ယူသေးတယ်၊ အပေါ်စီးကလည်းနေသေးပြီး ဗိုလ်ကျတဲ့ယဉ်ကျေးမှုဟာ စစ်ဗျူရိုကရေစီကဆင်းသက်လာတဲ့ယဉ်ကျေးမှုသာဖြစ်ပါတယ်။

အာဏာနဲ့ ခိုင်းစားတတ်တဲ့ စစ်ဗိုလ်ကြီးတွေလက်ထဲစီးပွားရေးအာဏာပါရောက်သွားတဲ့အခါ လာဘ်စားဖို့ ခွင့်ရသွားကြပါတယ်။ ဒီခွင့်ကိုအသုံးချပြီး အာဏာလုပ်ပိုင်ခွင့်တွေကို အသုံးချပြီး လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှုတွေဖြစ်လာတဲ့အခါ စစ်ဗိုလ်ကြီးတွေဟာ ဘာကိုကြည့်ကြည့် အမြင်ကျဉ်းတဲ့ လာဘ်စားဖို့ အမြင်နဲ့ကြည့်လာကြတော့တယ်။ စာရေးသူ ဥပမာပေးပါ့မယ်။

ဟောင်ကောင်လေဆိပ်ကိုဆောက်တော့ တာဝန်ခံအဖြူနဲ့ဘေးချင်းကပ်၊ အိမ်နီးချင်းဖြစ်လာတာက စာရေးသူနဲ့ ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်း၊ သူက တိုင်းပြည်ချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ မြန်မာတွေအလုပ်ရစေချင်တယ်။ စီးပွားရေးအမြင်နဲ့ ကြည့်တတ်ရင် မြန်မာအလုပ်သမားတွေခေါ်အတွေ့အကြုံရ၊ အလုပ်သမားတွေလည်း ငွေစုမိမယ်၊ ပြန်သွားကြရင်လည်း ဆောက်လုပ်ရေး အတွေ့အကြုံနဲ့ ပညာတွေရသွားမယ်။ တိုင်းပြည်အတွက် အကျိုးရှိနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အမြင်ပေါ့။ ဒီအမြင်နဲ့ မြန်မာသံရုံးက စစ်ဗိုလ်လူထွက်အရာရှိနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်တယ်တဲ့။ စစ်ဗိုလ်လူထွက်ရဲ့အမြင်ကတော့ စားနေကြအတိုင်း ခွင်အနေနဲ့ပဲ မြင်မိတော့တယ်။ သူ့အတွက်ကတော့ မြန်မာနိုင်ငံက အလုပ်သမားတွေ လာရောက် အလုပ်လုပ်နိုင်ဖို့ တစ်ယောက် ဘယ်လောက်ငွေတောင်းဖို့ ခွင်လေ။ စာရေးသူရဲ့သူငယ်ချင်းက မြန်မာတွေ အလုပ်ရစေချင်တယ်၊ အဖြူတာဝန်ခံအတွက်က အလုပ်သမားရှားတဲ့နေရာမှာ အလုပ်သမားရမယ်၊ မြန်မာသံအရာရှိစစ်ဗိုလ်ဟောင်းကတော့ အလုပ်သမားတစ်ယောက်ဆီက ငွေရိုက်စားမယ်ဆိုတဲ့ အမြင်ချင်း ကွာသွားကြတော့တယ်။ သံအရာရှိက အဖြူတာဝန်ခံကို သင့်မြတ်အောင် ဆက်ဆံရမှာကို အပေါ်စီးနဲ့သွားဆက်ဆံတော့ မင်းအကောင် သိပ်ရှိုင်းတယ်ဆိုပြီး အဖြူတာဝန်ခံက နောက်ထပ် မတွေ့တော့ဘူး။ စီးပွားရေးအမြင်သာရှိခဲ့ရင် ပြေပြေပြစ်ပြစ်ဆက်ဆံပြီး မြန်မာအလုပ်သမားတွေ အလုပ်လည်း ရ၊ ထမင်းလည်းဝ၊ အတွေ့အကြုံလည်း ရ၊ Skilled Workers လို့ခေါ်တဲ့ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်တဲ့အလုပ်သမားတွေ မွေးမထုတ်နိုင်ဘူးလား? တိုင်းပြည်အတွက် အလွန်အကျိုးရှိနိုင်တဲ့ အခွင့်အလမ်းကို ဉာဏ်နည်းတဲ့ စစ်ဗိုလ်ဟောင်းဗျူရိုကရက်ကို သံအရာရှိခန့်ထားတဲ့အတွက် ရလာတဲ့ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်တွေပါပဲ။

နအဖအစိုးရလက်ထက်မှာ ပုစွန်မွေးမြူရေးခေတ်စားလိုက်သေးတယ်။ နအဖစစ်အစိုးရဟာ မင်းအာဏာနဲ့ လယ်တွေသိမ်းပြီး ပုစွန်မွေးမြူရေးကန်တွေဆောက်၊ ခရိုနီတပည့်တပန်းတွေကို လုပ်ပိုင်ခွင့်တွေ ချပေးပြီး ပုစွန်မွေးမြူရေးတွေ လုပ်လိုက်တာ၊ နောက်ဆုံးရှုံးပြီး တစ်စခန်း ရပ်သွားကြရတယ်။ ရပ်သွားမှာပေါ့၊ လုပ်ငန်းတစ်ခုလုပ်တိုင်း ပါမစ်ရဖို့ အဆင့်ဆင့် လာဘ်ထိုးကြရတယ်။ ဒီတော့ အလုပ်လုပ်နိုင်ဖို့ ရင်းနှီးဖို့ စရိတ်စကများမနေဖူးလား? အလုပ်မစခင်ကတည်းက ကုန်ကျငွေတွေကတက်နေပြီ။ စီးပွားရေးအမြင်နဲ့ကြည့်ရင် ဘယ်လို အလုပ်ဖြစ်နိုင်မှာလဲ? ဒါကြောင့် နအဖအစိုးရရဲ့ ပုစွန်မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းဟာ မအောင်မြင်ခဲ့ရဘူး။

ထိုင်းမှာ တစ်ချိန်ထဲလိုလိုမှာပဲ ပုစွန်မွေးမြူရေးလုပ်ကြတယ်။ အစိုးရက လုပ်ငန်းရှင်တွေအောင်မြင်အောင် ပါမစ်တွေလွယ်လွယ်ကူကူရအောင် လုပ်ပေးတယ်။ အစိုးရက လမ်းတွေဖောက်ပေးတယ်။ Logistic အတွက် အကူအညီတွေပေးတယ်။ မြန်မာပြည်ထက်သာတာက ထိုင်းမှာ Capital Market လို့ခေါ်တဲ့ ရင်းနှီးငွေရှာနိုင်တဲ့ဈေးကွက်ရှိတယ်။ ဒါ့အပြင် တက္ကသိုလ်တွေတသုတေသနပြုပြီး ဘာအမျိုးမွေးသင့်တယ်၊ ဘာအမျိုးကိုဈေးကွက်ရှိမယ် စတဲ့ နည်းပညာအထောက်အကူပြုနိုင်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ထိုင်းပုစွန်မွေးမြူရေးသမားတွေကကျားပုစွန်ကိုမမွေးကြတော့ဘူး။ ပုစွန်တွေ အကောင်လိုက်တင်ပို့နေရာကနေ ပုစွန်တွေကို စည်သွပ်ဘူးတွေ ချက်ချင်းစားနိုင်တဲ့ ပုစွန်စားသောက်ကုန်တွေပါထုတ်နိုင်တဲ့ ပုစွန်စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်း ပုစွန် Industryအထိ အောင်အောင်မြင်မြင်ထူထောင်နိုင်ခဲ့တယ်။ စာရေးသူ အမေရိကားမှာရှိတုန်းက ဗီယက်နမ်က ပုစွန်တွေကြောင့် အမေရိကန်ပုစွန်ရေလုပ်သားတွေ အတော်ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြရတယ်။ အမေရိကန်ရေလုပ်သားတွေက လုပ်အားခဈေးကြီးတာကြောင့် ဗီယက်နမ်ပုစွန်ကို ဈေးချင်းမယှဉ်နိုင်ဘူး။ ထိုင်းပုစွန်လုပ်ငန်းဟာ ဗီယက်နမ်ကိုရော တရုတ်ကိုရော ပြိုင်နိုင်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ? ထိုင်းအာဏာပိုင်တွေနဲ့ ဗျူရိုကရက်တွေဟာ စီးပွားရေးအမြင်နဲ့ကြည့်ပြီး စီးပွားရေးကဏ္ဍတစ်ခုကို အောင်မြင်အောင်ထူထောင်နိုင်ရင် ထိုင်းလူမျိုးအလုပ်သမားတွေ အလုပ်ရမယ်၊ ထိုင်းအစိုးရလည်း အခွန်ရမယ်၊ ထိုင်း GDP တိုးတက်လာမယ်ပေါ့။ ထို့အပြင် ထိုင်းအစိုးရဟာ ဥရောပဈေးကွက်ကိုပါ ထိုင်းပုစွန်တွေ တင်ပို့နိုင်အောင် ဈေးကွက်ရှာနိုင်ခဲ့တယ်။

မြန်မာတွေတော့ ထိပ်မှာ စစ်ဗိုလ်ချုပ်တွေတက်ထိုင်နေကြတော့ အုပ်ချုပ်သူဗိုလ်ချုပ်တွေ ကိုယ်တိုင်က ငါရာထူးလေးရှိနေသမျှအချိန်မှာ ငါ့အတွက် ရသမျှ ရှာထားမယ်ဆိုတဲ့ တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်နဲ့၊ အဂတိစိတ်တွေပေါင်းလိုက်တော့ လာဘ်စားဖို့နဲ့ မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက် ဘောင်ကျဉ်းကျဉ်းတလေးသာ ကြည့်ပြီး လာဘ်ပေးလာဘ်ယူစနစ်ကြောင့် နောက်ဆုံးတော့ တောင်သူလယ်သမားကြီးတွေ လယ်မြေဆုံးရှုံးရတာပဲ၊ အရှုံးနဲ့ကျန်ရစ်ခဲ့ရပါတော့တယ်။ စီးပွားရေးဆိုတာလေ ဆက်တိုက်လုပ်နေမှ တိုးတက်နေတာပါ။ ထုတ်လုပ်မှုပညာဆိုလည်း ဆက်တိုက်ထုတ်လုပ်နေမှ တိုးတက်နေတာပါ။

တစ်ပတ်လောက်က စာရေးသူဟင်းချက်နေရင်း ငံပြာရည် ကုန်သွားလို့ အိမ်နားက ကုန်စုံဆိုင်မှာ ငံပြာရည် သွားဝယ်ပါတယ်။ ထိုင်းမှာသုံးနေကြ တင်းမွှန်းကောင်တံဆိပ်နဲ့ ငံပြာရည်ပုလင်းအကြီးပဲ တွေ့တယ်။ ပုလင်းသေး မရှိဘူးလားမေးတော့၊ မြန်မာပြည်ဖြစ်ပဲရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် မဝယ်နဲ့ နည်းနည်းနံတယ်တဲ့။ ငံပြာရည်ဆိုတာ မြန်မာတွေ ဟင်းချက်ရင်မရှိမဖြစ်တဲ့ လူသုံးကုန်ပစ္စည်းလေ။ ဦးနုခေတ်က ပွင့်ကောင်း ငံပြာရည်ဆိုတာ ရှိတယ်။ မွှေးနေတာပဲ။ ငံပြာရည်ကို စက်မှုလက်မှုအဆင့် Industrialized Scale ထုတ်နိုင်နေပြီ။

ထိုင်းတို့ကအစ မြန်မာ ပွင့်ကောင်းငံပြာရည်ကို သုံးနေကြရပြီ၊ ဒါ့အပြင် နေရှင်နယ်ဘီစကွတ်ဆိုတာ ထိုင်းကို တင်ပို့နေရပြီ၊ စားသုံးကုန်ပစ္စည်းတွေ မြန်မာပြည်မှာ ထုတ်နိုင်နေပြီ။

ကုလသမဂ္ဂက အာဖရိကမှာ အစာရေစာဖွံ့ဖြိုးဖို့ ဂါးအကောင်လေးတွေကို အမှုန့်လုပ်ပြီး အာဖရိကကိုတင်ပို့ဖို့ ဦးပွင့်ကောင်းနဲ့ စကားပြောနေပြီ၊ ဒီအဆင့်ရောက်သွားရင် မြန်မာ့စားသောက်ကုန် ကမ္ဘာပျံ့နိုင်ချေအခွင့်ရလာပြီပေါ့၊ Food Industryလို့ ခေါ်တဲ့ စားသောက်ကုန်စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်း မြန်မာပြည်မှာ ထွန်းကားလာရင် စက်ရုံတွေပေါ်လာ၊ မြန်မာအလုပ်သမားတွေ အလုပ်ရ၊ တိုင်းပြည်လည်း ပိုမိုချမ်းသာလာမှာပေါ့၊ အခု ရွှေပုစွန်ဆိုတာ ဦးပွင့်ကောင်းရဲ့သားသမီးတွေပေါ့၊ BPI ကဆေးတွေဟာ မြန်မာလူထုအတွက် အတော်အသင့် အဆင်ပြေနေပြီ။

နောက်ကျောဖုံးတွင် ဆက်လက်ဖတ်ရှုပေးပါရန်

www.free4readers.com

www.free4readers.com

စီးပွားရေးအမြင်နဲ့ ထိုင်း ဗျူရိုကရက်အမြင်နဲ့ မြန်မာ

ဘိုဘိုကျော်ငြိမ်း

ဒီလို စီးပွားရေးဦးထောင်နေတဲ့ အချိန်ကောင်းမှာ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းနဲ့ ဆိုရှယ်နီဦးဘညိမ်တို့ဟာ ကာကာဆိုင်အစ ပြည်သူပိုင် သိမ်းပြီး မြန်မာပြည်ရဲ့ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုနဲ့ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှုကို ရိုက်ချိုးပစ်လိုက်ကြပါတယ်။ ကုန်ပစ္စည်းပေါသည်ဖြစ်စေ၊ ရှားသည်ဖြစ်စေ၊ ပြည်သူတွေက အငတ်နေလို့မှ မရတာ။ ဒီတော့ မြန်မာပြည်အတွက် ကုန်ထုတ်လုပ်မှုဟာ ထိုင်းနိုင်ငံမှာ စက်ရုံတွေ ထွန်းကားလာခဲ့ရတော့တယ်။ စီးပွားရေး နားမလည်တဲ့ စစ်အာဏာရှင်တွေ ဆက်အုပ်ချုပ်တော့ မြန်မာပြည်တွင်းမှာ အလုပ်တွေမရှိတော့ မြန်မာအလုပ်သမားတွေ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတွေကို ခိုးဝင်ခိုးထွက်ကြရပြီး မြန်မာတွေကျွန်ဇာတ်ခင်းတဲ့ဘဝကိုရောက်ကြရတော့တယ်။

ထိုင်းက မြန်မာနယ်စပ်က မဲဆောက်မှာ စက်ရုံတွေထောင်ပြီး ကုန်ပစ္စည်းတွေကို မြန်မာပြည်တွင်းကို မှောင်ခိုသွင်းတဲ့ မှောင်ခိုလမ်းကြောင်း ပေါ်လာရတယ်။ ဂိတ်တွေဖြတ်ရတော့ KNU တို့ အလုပ်အတွေးပြုစုရာလာဖြစ်တော့တာပေါ့။ စက်လှေတွေနဲ့လည်း မလေးတို့ကို မှောင်ခိုတူးလာကြတာပေါ့၊ မှောင်ခိုတွေ ချမ်းသာလာတာကို ဦးဘညိမ်တို့က ကြည့်မရကြပါ။ ဒါကြောင့် Demonetization လို့ခေါ်တဲ့ ငွေစက္ကူအသုံးမဝင်တော့ဆိုတဲ့ အစိုးရအာဏာနဲ့ဝယ်ဖျက်လိုက်တဲ့အတွက် ပြည်သူတွေ တစ်သက်လုံးရှာဖွေစုဆောင်းခဲ့တဲ့ ငွေစက္ကူတွေ စက္ကူစုတ်ဖြစ်ပြီး ပြည်သူတွေ ဒုက္ခရောက်ကြရတယ်၊ အဓိကတော့ ငွေကြေးဖောင်းပွမှု မဖြစ်စေဖို့ ငွေလည်ပတ်မှုကို ထိန်းချုပ်လိုက်တာပါ။ မြန်မာပြည်သူတွေ သုံးဖို့ လူသုံးကုန်ပစ္စည်းတွေကိုဝယ်ဖို့ မြန်မာပြည်က သယံဇာတပစ္စည်းတွေကို ခိုးထုတ်ပြီး ရောင်းစားကြရပါတယ်၊ ဆိုရှယ်နီ ဦးဘညိမ်ရဲ့ ဆိုရှယ်လစ် စီးပွားရေးစနစ်ကြီးဟာ စက်ရုံတွေလည်း ရပ်၊ တိုင်းပြည်က သယံဇာတပစ္စည်းတွေလည်း ခိုးထုတ်ခံရ၊ ငွေကြေးဖောင်းပွမှုကြောင့် ပြည်သူတွေ ဒုက္ခရောက်၊ လူမိုက်ဦးဘညိမ်က အတိုးပါလာတာကြောင့် မပေးဘူးတွာဆိုပြီး နိုင်ငံခြားချေးငွေတွေကို စုံတန်လိုက်တော့ ဘယ်ကမှလည်း ငွေချေးလို့မရနဲ့ နောက်ဆုံး ရွှေမှုတ်နှာနောက်ထားပြီး ကမ္ဘာ့အဆင်းရဲဆုံးနိုင်ငံအဖြစ် ခံယူလိုက်ရတော့တယ်၊ သူတောင်းစားနိုင်ငံဖြစ်ပါပြီဆိုပြီး ကြေညာလိုက်တာနဲ့ အတူတူပါပဲ၊

ထိုင်းနိုင်ငံဟာ မြန်မာပြည်အတွက် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းတွေ ထုတ်လုပ်ရရုံမက ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲမှာ အမေရိကန် တပည့်ခံလိုက်တာမို့ အမေရိကန်စစ်သားတွေ အပန်းဖြေတဲ့စခန်းပါ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်၊ ဒါကြောင့် ပတ္တရားလို တံငါရွာကလေးဟာ အပန်းဖြေမြို့ကြီးဖြစ်ခဲ့ရပြီး ဖူးကက်တို့လို၊ ဟွာဟင်းတို့လို အပန်းဖြေမြို့ကြီးတွေ ပေါ်လာရပြီး ကမ္ဘာ့ခရီးသည်(Tourists)တွေကိုဆွဲဆောင်နိုင်တဲ့နိုင်ငံဖြစ်ခဲ့ရတယ်၊ ၂၀၁၇ နံပါတ်တွေအရ ထိုင်းနိုင်ငံရဲ GDPရဲ ၉. ၄ရာခိုင်နှုန်းဟာ တိုးရစ်တွေဆီက ရခဲ့တယ်လို့ဆိုပါတယ်၊ ထိုင်း ဘတ် ၄၃၃ ဘီလျံဝင်ငွေရှိတယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်၊ ဦးနေဝင်းလက်ထက် ဗီဇာတစ်ပတ်ပဲရတဲ့အချိန်ကတည်းက ထိုင်းတွေက တိုးရစ်တွေဆီက ငွေချူတတ်နေပါပြီ၊

ထိုင်းစီးပွားရေးက Low Tech လို့ခေါ်တဲ့ အတတ်ပညာမြင့်တဲ့စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းတွေကို အလေးပေးပါတယ်၊ ဥပမာ နိုင်ငံခြားကားကုမ္ပဏီတွေရှိတယ်၊ လေအေးစက်တွေထုတ်တယ်၊ ကားအပိုပစ္စည်းတွေထုတ်တယ်၊ ဂျပန်ကုမ္ပဏီတွေကို စည်းရုံးနိုင်ခဲ့တယ်၊ ဒီတော့ အရှေ့တောင်အာရှမှာ ရောင်းတဲ့ဂျပန်ကားတွေ၊ ဂျပန်လေအေးစက်တွေ၊ ဂျပန်မော်တာတွေဟာ ထိုင်းမှာ ထုတ်တာပါ၊ ထိုင်းက ကွာလတီက တရုတ်ထက် သာတာတွေရှိတယ်၊ အဆင့်အတန်းမီမှုထိန်းချုပ်မှု (Quality Control)မှ နိုင်ငံတကာအဆင့်မီလာတယ်၊ ဒီလိုထုတ်လုပ်မှုတွေ ထိုင်းနိုင်ငံမှာဖြစ်လာတော့ ထိုင်းပြည်သူတွေက ဈေးချိုချိုနဲ့ ဝယ်သုံးနိုင်တယ်၊ လူတိုင်း ကားစီးနိုင်ဖို့ အခွင့်အရေး ပိုရှိလာတယ်၊ ကားပြင်ဆရာ (Mechanic) တွေရှိလာတယ်၊ လေအေးစက်တွေ ဈေးပေါပေါနဲ့ သုံးနိုင်သလို စက်ပြင်ဆရာအလုပ်တွေ ပေါလာရတယ်၊ စက်ပြင်ကျောင်းတွေ ပေါ်လာတယ်၊ အတိုချုပ်ကတော့ လူတွေ အလုပ်ရကြပြီး အများစုက လူတန်းစေ့နေနိုင်လာကြတယ်၊ CP လို့ မွေးမြူရေးကနေ Food Industry လို့ခေါ်တဲ့ လွယ်လွယ်ဖွင့်စားနိုင်တဲ့ ဖက်ထုတ်ခေါက်ဆွဲကဲ့သို့ Ready Made ခေါက်ဆွဲဘူးတွေဝယ်ပြီး နွေးစားရုံပဲ၊ စီပီကြက်ကင်တွေ 'အခု မြန်မာပြည်မှာတောင် နေရာတကာရနေပြီ မဟုတ်လား? Mitsui *syef Trading Company က ယူကရိန်းက ခတ်မြေဩဇာကို ဝယ်၊ ထိုင်းမှာ ဈေးပေါပေါနဲ့ရောင်းတယ်၊ ဒါ Commerce လို့ခေါ်တဲ့ ရောင်းတယ် ဝယ်တယ်ပါပဲ၊

အရင်းရှင်စနစ်မှာ ပထမအဆင့်က ပစ္စည်းတွေ ထုတ်နိုင်ဖို့ပဲ၊ ဒုတိယအဆင့်က ဒီပစ္စည်းတွေကို ရောင်းတတ်ရမယ်၊ ဒီရောင်းတယ်ဝယ်တယ်ဆိုတဲ့ Commercialization မှာ ထိုင်းတွေဟာ မြန်မာတွေထက် အများကြီး သာသွားပါပြီ၊ ထိုင်းမှာ နိုင်ငံခြားအဆင့်မီတဲ့ မိုးပျံရထား (Sky Train) တွေရှိတယ်၊ BTS လို့ခေါ်ပါတယ်၊ မြေအောက်ရထားတွေရှိတယ်၊ အဝေးပြေးဘတ်စ်ကားစနစ်မှာ ထိုင်းတွေဟာ အလွန်အဆင့်မြင့်သွားပြီ၊ မြို့တိုင်းလိုလို ဘတ်စ်ကားရောက်တယ်၊ မောချစ် ကားဂိတ်ဟာလေယာဉ်ကွင်းလိုပဲ၊ လူအကြိုအပို့လုပ်တာအရှေ့မှာ၊ ဒီအရှေ့မှာကားစီးဖို့ ကားဂိတ်နံပါတ်ဆီသွားရပါတယ်၊ ဘတ်စ်ကားတွေနဲ့ လူအကြိုအပို့ကားတွေ ခွဲထားပါတယ်၊ ရန်ကုန်က အဝေးပြေးဂိတ်ကို ဆောက်ခဲ့တဲ့ ဉာဏ်ကြီးရှင်တွေက မောချစ်ကို သွားမလေ့လာကြဘူးထင်တယ်၊ လူစီးကားရော၊ တက်စီရော၊ ဘတ်စ်ကားရော ရှုပ်နေတာ စိတ်ပျက်စရာကြီးပါ။ထိုင်းမြို့တိုင်းမှာ ဘတ်စ်ကားဂိတ်ရှိတယ်၊ အားလုံး တစ်ပုံစံတည်းပဲ၊ Sombat Tour နဲ့ Nakonair ဆိုတဲ့ ကိုယ်ပိုင်ကားဂိတ်ဝင်းမှာ နားနေစရာ၊ ပစ္စည်းချန်ထားဖို့၊ ရေချိုးဖို့ အကုန်ရှိကြတယ်၊ သက်သောင့်သက်သာ စောင့်နိုင်တယ်၊ ရန်ကုန်အဝေးပြေးဂိတ်ကတော့ တစ်ခါသွားမိရင် သေချင်စိတ်ပေါက်သွားရတယ်၊ တွာတာတ စနစ် System ပါပဲ၊

စာရေးသူက သမီး ထိုင်းမှာရှိတာကြောင့် သွားလိုက်လာလိုက် လုပ်နေရတယ်၊ ဒေါင်မောင်း လေဆိပ်ကိုရောက်ပြီး မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်ကိုရောက်မိရင် ရှက်လည်း ရှက်မိသလို စိတ်လည်း တိုမိတယ်၊ အဓိကလေကြောင်းတွေက သုဝဏ္ဏဘူမိလေဆိပ်ကိုပြောင်းသွားကြပါပြီ၊ ဒေါင်မောင်းကို ဈေးနည်းလေကြောင်းလိုင်းတွေပဲ ပြည်တွင်းအတွက် ပြန်ဖွင့်ရင်း အခု နိုင်ငံတကာကို ဒီဈေးနည်းလေကြောင်းလိုင်းတွေက ဆွဲနေတော့ စည်မှုစည်ပြန်ဖြစ်နေပြီ၊ ဒေါင်မောင်းက ငါးထပ်ရှိပါတယ်၊ အဝင်တစ်ခါပဲ စစ်ပါတယ်၊ ဝင်ပြီးရင် အစကနေအဆုံး လေယာဉ်ကွင်းအတွင်းကပဲ လမ်းလျှောက်သွားနိုင်တယ်၊ ပြည်တွင်း တာမီနာကို အသစ်ပြန်ပြင်ထားပါတယ်၊ စားသောက်ဆိုင်အသစ်တွေ ဖွင့်ထားပါတယ်၊ အရင်အဟောင်းကို အင်တာနေရှင်နယ်လုပ်လိုက်ပါတယ်၊ လေယာဉ်ဂိတ်တွေဟာ မင်္ဂလာဒုံရဲ့ အနည်းဆုံး(၁၀)ဆလောက်ရှိမယ်ထင်တယ်၊ အင်တာနေရှင်နယ်က ထွက်တာနဲ့ Taxi ဂိတ်ရှိတယ်၊ လေးလိုင်း တပြိုင်နက်စီးလို့ရတယ်၊ အင်္ဂလိပ်လိုတတ်တဲ့ ဝန်ထမ်းတွေက ဘယ်သွားချင်သလဲ? မေးပြီး ထိုင်းလို Taxi သမားကိုပေးလိုက်တယ်၊ စီးမယ့်သူက ဘတ် (၅၀) ပေးရတယ်၊ မင်္ဂလာဒုံမှာလို လုဆွဲတာ မရှိဘူး၊ ဆက်လျှောက်သွားရင် ပြည်တွင်း terminalကို ရောက်တယ်၊ လေးထပ်မှာ စားသောက်ဆိုင်တွေဟာ ၂၄ နာရီဖွင့်တယ်၊ နှစ်ထပ်မှာ ထွက်လိုက်တာနဲ့ Taxi လာပို့တဲ့သူတွေကဆင်းတဲ့ Taxiတွေ ငှားလိုက်ရုံပဲ၊ ဘတ်(၅၀) ပေးစရာမလိုတော့ဘူး၊ အားလုံးဟာ စနစ်နဲ့ စားသုံးသူ (Customer) ကျေနပ်အောင် ဝန်ဆောင်မှုပေးမယ်ဆိုတဲ့ အသိပါပဲ၊

Air Asia တို့ Nok Air ဆိုတဲ့သူတွေဟာ လေကြောင်းလိုင်းအထဲက လူတွေ၊ စားလည်း ဒီစိတ်၊ အိပ်လည်း ဒီစိတ်နဲ့ အိပ်ကြတာ၊ မြန်မာနိုင်ငံမှာက ခရိုနီတွေကို စစ်ဗိုလ်ချုပ်တွေက လေယာဉ်လိုင်းထောင်ဆိုလို့ လေယာဉ်လိုင်း ထောင်ကြတာ၊ စိတ်ပါမှုနဲ့ စိတ်ဓာတ် သိပ်ကွာပါတယ်၊ စာရေးသူရေးဖူးပါတယ်၊ ရန်ကုန်ကို Nok Air, Air Asia တို့လာရင် ပြိုင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုပြီး သတိပေးဖူးပါတယ်၊ အခု ဒီလေကြောင်းလိုင်း နှစ်ခုအပြင် Thai Lion တို့ဆိုတာ တစ်နေ့ သုံးခါပျံကြတယ်၊ သုံးလိုင်းဆိုတော့ လေယာဉ်ကိုးစီး၊ မပြည့်ရင်တောင် အမြဲတစ်ဝက်နဲ့ သုံးပုံနှစ်ပုံ အကြားစီးတဲ့သူတွေရှိတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲ? Serviceလို့ခေါ်တဲ့ဝန်ဆောင်မှုကောင်းကြတယ်၊ ခရီးသည်အမြဲမှန်တယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ ဝန်ဆောင်မှုပေးကြတယ်၊ မြန်မာလေကြောင်းကုမ္ပဏီတွေကတော့ လေယာဉ်ကုမ္ပဏီထောင်ကတည်းက ဗိုလ်ချုပ်တွေက ခိုင်းလို့၊ ခန့်တော့လည်း ဗိုလ်ချုပ်သမီးတွေ၊အမျိုးတွေ၊ သူတို့ရဲ့စိတ်ဓာတ်ကိုက ခရီးသည်တွေအတွက်မဟုတ်၊ ရစ်တဲ့ညစ်တဲ့စိတ်က ကပ်ပါလာပြီးသား၊ ခရီးသည်ကို ကျေနပ်သည်အထိ ဝန်ဆောင်မှုပေးဖို့မဟုတ်၊ ရစ်ဖို့ လူပါးဝဖို့၊ အားလုံးကိုတော့ မဆိုလိုပါ၊ ကြိုးစားတဲ့သူတွေရှိကြပါတယ်၊ စာရေးသူကိုယ်တွေ့ပါ၊ ပုဂံလေကြောင်းက ချင်းမိုင်-ရန်ကုန်သူအဦးဆုံးပဲ၊ ဒါကြောင့် သူအသာစီးရခဲ့တယ်၊ အရင် DVB က ကိုသက်(ဂတုံး)ရဲ့တူမလေးက အရမ်းအကူအညီရတာပဲ၊ လက်မှတ်ကလည်း နည်းနည်းတော့ဈေးကြီးတယ်၊ စာရေးသူပထမဦးဆုံး ရန်ကုန်ပြန်တော့ ပုဂံလေကြောင်းနဲ့ပြန်ခဲ့ရတာပါ၊ သမီးလေး(Alaska)၊ မိမိရဲ့ခွေးမလေး သေမလိုဖြစ်လို့ ပြန်ပြေးရတုန်းကလည်း အလွန်အကူအညီရခဲ့ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် စာရေးသူ ပုဂံပဲစီးလေ့ရှိပါတယ်၊ နောက်ဆုံးတစ်ခါမှာတော့ ဗိုလ်ချုပ်အမျိုးနဲ့ မိသွားတယ်ထင်ပါတယ်၊ အရေးကို မလုပ်တာပါ၊ စာရေးသူလည်း Golden Myanmar ပြောင်းစီးလိုက်တယ်၊ ပုဂံလေကြောင်းဆို လှည့်တောင်မကြည့်ချင်တော့ဘူး၊ Golden Myamar လည်း ကြာကြာမခံပါဘူး၊ နောက်ဆုံး ထိုင်းလေကြောင်းတွေနဲ့ မယှဉ်နိုင်ကြတော့ဘူး၊ အဓိကကတော့ စိတ်ဓာတ်ပါပဲ၊ ထိုင်းတွေက သည်းညည်းခံတတ်သွားပြီ၊ ဝန်ဆောင်မှုဟာ အဓိကဆိုတာကို နားလည်သွားကြပြီ၊ သူတို့တကယ် နားလည်သွားတာက ရောင်းတတ်ဝယ်တတ် Commercialization ဆိုတာကို ကောင်းကောင်းကြီးနားလည်သွားကြပြီ၊

စာရေးသူ တကယ်စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတာလေ၊ ထိုင်းရောမြန်မာတွေပါ Entrepreneur စိတ်ဓာတ်ရှိကြတယ်၊ မြန်မာတွေက နှိပ်ကွပ်တယ်၊ ထိုင်းတွေက အကူအညီပေးကြတယ်၊

အင်တီပရင်နော် (Entrepreneur)နဲ့ Businessman ကွာကြတာက Businessman ဆိုတာက အောင်မြင်ပြီးသား လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်တာ၊ အခြေကျပြီးသား၊ ထူထောင်ပြီးသား၊ အောင်မြင်မှုကို ရပြီးသား၊ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်ဖို့ပဲလိုပါတယ်၊ စွန့်စားမှု (Risk)နဲ့ရင်ဆိုင်ဖို့ နည်းသွားပြီ၊ အင်တီပရင်နော်ဆိုတာက စွန့်စားမှု(Risk)ယူပြီး မိမိလုပ်ငန်းကို ထူထောင်တဲ့သူ၊ စာရေးသူအတွက်က လမ်းဘေးဈေးသည်ဆိုတာ အင်တီပရင်နော်ပါပဲ၊ ဒီကနေ့ရောင်းရမယ်၊ မရောင်းရမယ် မသိဘူး၊ အဖမ်းခံရမယ် အဖမ်းမခံရမယ် မသိဘူး၊ တစ်နေ့လုပ်မှ တစ်နေ့စားရတော့ ဈေးအရောင်းထွက်ရတာပဲ၊ အစိုးရအဆက်ဆက်က မြူနီစပယ်တွေက လိုက်ဖမ်းရင်ပြေးကြရသေးတယ်၊ အမှန်က ဒီလိုလူတွေကို အစိုးရက နေရာချပေး ၊ စောင့်ရှောက်ရမှာ၊

ဘန်ကာက် BTS Station မိုးပျံရထားဘူတာက ဆင်းလိုက်၊ လမ်းဘေးမှာ ဈေးဆိုင်တွေရှိတယ်၊ အောက်ခြေလူတန်းစား တစ်ခါစား ဘတ် (၃၀) (၃၅) (၄၀)နဲ့စားနိုင်အောင် ဝန်ဆောင်မှုပေးနေကြတာ ဒီလမ်းဘေးဈေးသည်တွေ၊ စာရေးသူဘန်ကောက်ရောက်ရင် နေတဲ့ဟိုတယ်ရှိတယ်၊ အဲဒီသွားဖို့ မော်တော်ဆိုင်ကယ်တက္ကစီတွေရှိတယ်၊ ဘတ်(၂၀)ပဲ ပေးရတယ်၊ ထိုင်းမဟုတ်ရင် ဘတ်(၅၀)တောင်းတယ်၊ မြန်မာတွေ အသွားများကြတဲ့ ဘူမင်ဂရက်ဆေးရုံကို သွားတဲ့သူတွေ သိကြမှာပါ၊ ပိုက်ဆံ ဟောဒါထက် တတ်နိုင်တဲ့သူတွေက မော(Malls)တွေမှာ စားနိုင်ဝယ်နိုင်ကြတယ်၊ Mallsတွေမှာလည်း (MBK)ဆိုတာ ပေါချောင်ကောင်း မြန်မာတွေအပြည့်ပဲ၊ (SIAM PARAGON)တို့ကျတော့ ပစ္စည်းကောင်းဈေးကြီးတယ်၊ ဒါက ပိုက်ဆံတတ်နိုင်သူတွေနဲ့ နိုင်ငံခြားသားတွေအတွက်၊ ဒါထက် ပိုတတ်နိုင်သူတွေအတွက် ကြယ်ငါးပွင့်ရထားတဲ့ စားသောက်ဆိုင်တွေ ၊ ဟိုတယ်တွေရှိကြတယ်၊ ထိုင်းရပ်ကွက်တိုင်းမှာ ဈေးဆံပင်ညှပ်ဆိုင် 7 Eleven ၂၄ နာရီ စတိုးဆိုင်၊ Bakery မုန့်မျိုးစုံရတဲ့ဆိုင်၊ အနှိပ်ဆိုင်၊ ညဈေးတန်း၊ KTV အစုံ ရပ်ကွက်တွေမှာ ရှိကြတယ်၊ BTS ဘူတာရုံတွေဟာ ဈေးအရောင်းဆိုင်တွေပဲ၊ စာရေးသူက ထောင်ထဲမှာ အစာငတ်ခံစဉ်က အစာအိမ်ရောဂါရလာခဲ့တယ်၊ အချဉ် စားရတယ်၊ သစ်သီးကိုအချဉ်လုပ်ထားတာပါ၊ အရင်က ညဈေးမှာ ကီလိုနဲ့ ဝယ်ရတယ်၊ အခု BTS မှာ ပလပ်စတစ်အိတ်သေးတွေနဲ့ (၁၀)ဘတ်ဆိုပြီး ရောင်းတယ်၊ ဒါ လက်လီစိတ်လာတာ၊ မိန်းမတွေ လက်သဲခြေသဲ လုပ်ဖို့ဆိုင်တွေရှိတယ်၊ နောက်နေ့ရောက်တဲ့ UPS ဝန်ဆောင်မှုတွေရှိတယ်၊ စားသုံးသူတွေ ဝေးဝေး မသွားရပါ၊

ဒါ ကုန်ထုတ်ရုံတင် မကဘူး၊ မိမိကုန်တွေကို ဘယ်လိုရောင်းရမယ်ဆိုတာကို သိတာ၊ Commercialization လို့ခေါ်ပါတယ်၊ မြန်မာတွေကတော့ ဗျူရိုကရက်စိတ်ဓာတ်နဲ့ ရစ်လို့ကောင်းကြတုန်း၊ စီးပွားရေးဆိုတာ လုပ်ငန်းဆိုတာလုပ်ဖူးမှ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်မှုဆိုတာကိုရပါတယ်၊ ချင်းမိုင်က ဒွာဆုသက်(Doi Suthep)ဆိုတဲ့ တောင်ပေါ်ဘုရားကိုရောက်ရင် ဒေါ်စုကိုစိတ်ဆိုးမိတယ်၊

နအဖ ဗိုလ်ချုပ်တွေက တိုးရစ်နှစ် (Tourism Year) လုပ်တယ်၊ ဒေါ်စုက မြန်မာပြည်ကို မလာကြပါနဲ့ ဒီမိုကရေစီ ရမှလာကြပါဆိုတော့ တိုးရစ်တွေမလာရင် တိုးရစ်လုပ်ငန်းတွေ မရှိရင်၊ မြန်မာတွေ အလုပ်မရှိရင်၊ မြန်မာတွေ ဘာမှ မတတ်ကြတော့ပါ၊ ဒီမိုကရေစီလည်း ရရော၊ တိုးရစ်တွေလည်း လာကြရော၊ မြန်မာတွေ ဘာမှ မလုပ်တတ်ကြတော့ပါ၊

ထိုင်းဘုရားမှာလေ၊ တောင်ပေါ်သားတွေဟာ အရုပ်ကလေးတွေ လုပ်ရောင်း၊ (လက်မှု) ပစ္စည်းလေးတွေ လုပ်ရောင်းကြတယ်၊ စီးပွားရေးဆိုတာ အလွှာအစုံကို ဝမ်းစာဖြည့်ပေးဖို့ အစိုးရက ကြိုးစားပေးရတာ၊ အစိုးရက ပြည်သူကို အာဏာနဲ့ ဗိုလ်ကျဖို့ မဟုတ်ပါ၊

ဒီမိုကရေစီလည်း ရ၊ ဒေါ်စုလည်း ပလ္လင်အပေါ်ရောက်ရော စီးပွားရေးလုပ်တတ်တဲ့ သူတွေလည်းမရှိ အခွန်ကောက်ဖို့ကလွဲလို့ ဘာမှ မလုပ်တတ်ကြပါ၊

မြန်မာတွေ ရောင်းတယ်ဝယ်တယ်ဆိုတဲ့ Commercialization ကိုနားလည်ဖို့ အဝေးကြီးလိုပါသေးတယ်၊ စင်ကာပူကိုမီဖို့နေနေသာသာ Failed Stated မဖြစ်အောင်ဘဲ အရင်ကြိုးစားကြည့်ပါဦး၊ နိုင်ငံတိုင်းမှာ စီးပွားရေးဟာ အဓိကပါပဲ၊ ပြည်သူကို ဗိုက်ဝအောင် မထားနိုင်ရင် ထိန်းရခက်မယ်နော်၊

ဘိုဘိုကျော်ငြိမ်း